ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

'Εν 'Αθήναις τῇ 23 Νοεμβρίου 1931 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | 'Αριθμὸς φύλλου 394

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

Περὶ ὑγειονομικῆς ἐξετάσεως τοῦ Προσωπικοῦ τῆς 'Αεροπορίας καὶ περὶ 'Υγειονομικῶν 'Επιτροπῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

"Εχοντες ὑπ' ὄψει τοὺς νόμους 4451)1929, 5121)1931, 5122)1931, 5123)1931, 5124)1931, προτάσει τοῦ 'Ημετέρου ἐπὶ τῆς 'Αεροπορίας 'Υπουργοῦ, μετὰ γνωμοδότησιν ὑπ' ἀριθ. 692)1931 τοῦ Συμβουλίου 'Επικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

'Ιπτάμενον Προσωπικὸν Πολεμικῆς 'Αεροπορίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

'Εξέτασις Εἰσαγωγική.

"Αρθρον 1.

"Ινα καταταχθῇ, εἰσαχθῇ ἢ μεταταχθῇ τις εἰς τὸ ἱπτάμενον προσωπικὸν τῆς Πολεμικῆς 'Αεροπορίας, δέον νὰ ὑποστῇ ὑγειονομικὴν ἐξέτασιν ἀποσκοποῦσαν τὸν προσδιορισμόν: 1) τῆς Γενικῆς 'Υγειονομικῆς καταστάσεως, 2) τῆς γενικῆς ἱκανότητος πρὸς πτῆσιν ὡς καὶ τῆς εἰδικῆς ἱκανότητος πρὸς χειρισμὸν 'Αεροσκαφῶν ἐν πτήσει.

"Αρθρον 2.

'Η ὑγειονομικὴ ἐξέτασις περιλαμβάνει :

α') Γενικὴν ἰατρικὴν ἐξέτασιν.

β') Φυσιολογικὴν ἐξέτασιν.

α') Γενικὴ 'Ιατρικὴ ἐξέτασις :

Προσοχὴ δέον νὰ καταβάληται ἐπὶ ἀποπειρῶν ἀποκρύψεως νόσου. Τῶν μετατασσομένων ἐξ ἄλλων Σωμάτων, Κλάδων ἢ εἰδικοτήτων, πρὸ τῆς ἐξετάσεως, θὰ ζητῆται καὶ θὰ ἐρευνᾶται τὸ προηγούμενον 'Ιατρικὸν 'Ατομικὸν Βιβλιάριον τοῦ ὑποψηφίου.

1. Κληρονομικόν. 'Αναμνηστικόν.

'Η ἐξέτασις αὕτη ἔγκειται εἰς τὴν ἀναζήτησιν :

α) Τοῦ κληρονομικοῦ (Εὐθὺ καὶ παράπλευρον), κυρίως: φυματίωσιν, σύφιλιν, παθήσεις τοῦ νευρικοῦ συστήματος.

β) Τοῦ ἀτομικοῦ ἀναμνηστικοῦ: Κυρίως σύφιλιν, τραυματισμούς, ἐλονοσίαν, πλευρίτιδα, βρογχίτιδα, ἐπιληψίαν, ὑστερίαν (ἀπώλειαν τῶν αἰσθήσεων), μηνιγγίτιδα, ὑπνοβασίαν, αὐπνίαν, ἐπιμόνους κεφαλαλγίας, ἐφιάλτας καθ' ὕπνον.

γ) Προηγούμενον ἐπάγγελμα: εἰς τοὺς προερχομένους ἐξ ἄλλων σωμάτων, εἰδικοτήτων, ἢ κλάδων ἀναγράφεται ἡ εἰδικότης, σῶμα ἢ κλάδος ἐξ οὗ προέρχεται ὡς καὶ ὁ χρόνος ὑπηρεσίας ἐν αὐτοῖς.

δ) Συνήθειαι: 'Ερευνῶνται αὗται ὡς πρὸς τὸ κάπνισμα, τὰ οἰνοπνευματώδη καὶ τὰ ναρκωτικά.

'Αποκλείονται: Συφιλιδικαὶ ἐκδηλώσεις οἱουδήποτε βαθμοῦ, ἡ χρονία ἐλονοσία καὶ ἡ ἐλώδης καχεξία, τὰ στίγματα χρονίας δηλητηριάσεως, πρόσφατοι ρευματισμοὶ ἢ συχναὶ προσβολαὶ αὐτῶν, αἱ διαταραχαὶ τῶν ἐνδοκρινικῶν ἀδένων (νόσος τοῦ Adisson, μυξοίδημα, Basedow, ἀκρομεγαλία, γιγαντισμός νανισμός, σύνδρομον λειπογεννητικόν).

2. Σωματικὴ κατασκευή :

1) ἡλικία : οὐχὶ μικροτέρα τῶν 17 ἐτῶν συμπεπληρωμένων.

2) 'Η ἀθλητικὴ κλίσις ἀποτελεῖ εὐνοϊκὴν προετοιμασίαν διὰ τὴν 'Αεροπορίαν, ἰδίᾳ ἡ κολυμβητικὴ καὶ ἡ πεζοπορία, ἂν ἡ καρδία τῶν ἀτόμων ἠνέχθη τελείως τὰς ὑπερβολικὰς δοκιμασίας τὰς ὁποίας ἐνίοτε ἐπιβάλλουσι τὰ δύο ταῦτα γυμνάσματα.

3) 'Η σωματικὴ κατασκευὴ ἢ διάπλασις ἥτις πρέπει νὰ εἶναι καλή, χωρὶς ὑπερβολικὰς ἀξιώσεις.

Τὸ βάρος τοῦ σώματος ἀντιστοιχεῖ ὡς ἔγγιστα εἰς χιλιόγραμμα τὸ ὑπόλοιπον τῶν ἑκατοστῶν τοῦ ἀναστήματος μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ ἑνὸς μέτρου, ἤτοι ἄτομον ἔχον ἀνάστημα 1.60 δέον νὰ εἶναι ὡς ἔγγιστα βάρους 60 χιλιογράμμων· ἄτομον τοῦ ἀνωτέρω ἀναστήματος ἔχον βάρος ὀλιγώτερον τῶν 55 ἢ 50 χιλιογράμμων θεωρεῖται ὡς κακῆς σωματικῆς διαπλάσεως καὶ δέον νὰ ἐξετάζηται μετὰ προσοχῆς.

'Η θωρακικὴ περίμετρος μετρουμένη εἰς τὸ ὕψος τῆς 4ης πλευρᾶς, ἐν μετρίᾳ εἰσπνοῇ, φθάνει ὡς ἔγγιστα τὸ ἥμισυ τοῦ ἀναστήματος : ἵνα, δέ, ἐκτὸς τῆς ἐπισκοπήσεως, ἀνεύρωμεν καὶ ἂν τὸ ἄτομον ἔχει κανονικὸν θώρακα ἢ πρόκειται περὶ στενοθώρακος ἢ εὐρυθώρακος, μεταχειριζόμεθα τὸν δείκτην τοῦ Brugsen ἤτοι τὴν ἑκατοστιαίαν ἀναλογικὴν περίμετρον ἣν εὑρίσκομεν ἐὰν πολλαπλασιάσωμεν τὴν θωρακικὴν περίμετρον ἐπὶ 100 καὶ διαιρέσωμεν εἶτα διὰ τοῦ ἀναστήματος ἤτοι : 0,82 περίμ. θωρακ.×100 : ἀνάστημα 1.60=51,20.

Οἱ παρουσιάζοντες ἑκατοστιαίαν ἀναλογικὴν θωρακικὴν περίμετρον 51—54 θεωροῦνται ὡς ἔχοντες κανονικὸν θώρακα, οἱ ἄνευ τοῦ ἀριθμοῦ, τούτου θεωροῦνται εὐρυθώρακες καὶ οἱ κάτω τούτου στενοθώρακες.

'Επίσης ἐπὶ τῆς βάσει τοῦ δείκτου Pignet δυνάμεθα νὰ ἔχωμεν συμπεράσματα περὶ τῆς καλῆς ἢ κακῆς σωματικῆς κατασκευῆς, ἢ διαπλάσεως, πρὸς τοῦτο προσθέτομεν τὴν περίμετρον τοῦ θώρακος εἰς τὸ βάρος, καὶ τὸ ἄθροισμα ἀφαιροῦμεν ἀπὸ τοῦ ἀναστήματος· ὁ προκύπτων ἀριθμὸς εἶναι ἀριθμητικὸς δείκτης ἢ συντελεστὴς ρώμης. 'Ο ἀριθμὸς οὗτος εἶναι τόσον μεγαλείτερος ὅσον μικροτέρα εἶναι ἡ διάπλασις, μικρότερος δὲ ὅσον ἡ φυσικὴ διάπλασις εἶναι καλλιτέρα. Τοιουτοτρόπως ἀνὴρ καλῆς διαπλάσεως ἔχων περίμετρον θωρακικὴν 0,80, βάρος 70 χιλιόγραμμα μὲ ἀνάστημα 1.70 ἔχει συντελεστὴν ρώμης 20. 'Επὶ τῇ βάσει τοῦ δείκτου τούτου, κατόπιν παρατηρήσεων, προτείνεται ἡ κάτωθι διαίρεσις.

Κάτω τοῦ ἀριθμοῦ 10= ἰσχυροτάτη ἰδιοσυστασία.

'Απὸ τοῦ ἀριθμοῦ 11—15= ἰσχυρὰ ἰδιοσυστασία

'Απὸ τοῦ ἀριθμοῦ 16—20= Καλὴ ἰδιοσυστασία

'Απὸ τοῦ ἀριθμοῦ 21—25 =Μέση ἰδιοσυστασία

'Απὸ τοῦ ἀριθμοῦ 26—30 = Μετρίως ἀσθενικὴ ἰδιοσυστασία

'Απὸ τοῦ ἀριθμοῦ 31—36 — 'Ασθενικὴ ἰδιοσυστασία

"Ανω τοῦ ἀριθμοῦ 36= κακὴ ἰδιοσυστασία.

'Αξίαι ἄνω τοῦ 25 εἶναι ἀμφίβολοι καὶ χρήζουσιν λεπτομεροῦς ἐξετάσεως ἄνω δὲ τοῦ 35 εἶναι ἐν πάσῃ περιπτώσει ἀπόδειξις ἀνικανότητος καὶ ὡς τοιαῦται δέον νὰ ἀποκλείωνται.

Δοθέντος ὅμως ὅτι ὁ δείκτης οὗτος δὲν ἔχει ἀπόλυτον σημασίαν καὶ ἀκρίβειαν δέον εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας νὰ συνδυάζεται οὗτος πρὸς τὴν λοιπὴν ἀντικειμενικὴν ἐξέτασιν καὶ δὴ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ μυϊκοῦ συστήματος καὶ τὸν δείκτην τοῦ Brugsen ἐπίσης πάντοτε μὲν ἰδίᾳ ὅμως εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας δέον νὰ μὴ παραλείπηται ἡ ἐξέτασις καὶ εἰς τὰ ἑξῆς σημεῖα 1) ἐκφυλιστικὰ στίγματα (παιδισμοὶ καὶ γεροντισμοί) 2) ἐνδοκρινικὰ στίγματα (ὑπερθυρεοειδισμοί, θυρεοειδοτοξικὴ ἰδιοσυστασία ὑπογεννητικὴ καὶ ὑπεργεννητικὴ) 3) στίγματα τινὰ ὑποδεοῦς ἰδιοσυστασίας ἀφορῶντα τὸ ἀτο-

μικὸν καὶ κληρονομικὸν ἀναμνηστικὸν 4) προσανατολισμὸς εἰς τὸν κύκλον τῆς νευροπαθείας, τῆς θυμικολυμφατικῆς ἰδιοσυστασίας, τῆς ἐξιδρωματικῆς διαθέσεως κλπ.

Ἀποκλείονται : Ἡ ἀδυναμία ἕξεως, αἱ οἱασδήποτε φύσεως καχεξίαι, ἡ οἱασδήποτε φύσεως ἀναιμία καὶ αἱμοφιλία, ἡ ὑπερλίπωσις καὶ ἡ μερικὴ ἢ ὁλικὴ πολυσαρκία (κατάστασις φυσιολογικὴ, βάρος χιλιόγραμμα —Μῆκος σώματος (ἀναγραφόμενον εἰς ἑκατοστὰ τοῦ μέτρου) μεῖον 100, π.χ. ἐπὶ ἀτόμου ἔχοντος ἀνάστημα 1.64 τὸ δὲ βάρος δέον νὰ εἶναι περίπου 164—100=64 χιλιόγραμμα· ὁ αὐτὸς τύπος ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὰ μεγαλείτερα τοῦ 1.65 ἀναστήματος μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι εἰς τὰ ἀναστήματα τὰ κυμαινόμενα μεταξὺ 1.75—1.85 ἀφαιρεῖται ὁ ἀριθμὸς 110 ἀντὶ 100 χαρακτηρίζεται δέ : ὡς ἐλαφρὰ πολυσαρκία ὅταν τὸ βάρος ὑπερβαίνῃ τὸ φυσιολογικὸν κατὰ 1)10—3)10, μετρία κατὰ 3)10—5)10, σημαντικὴ κατὰ 5)10—7)10 καὶ ὑπέρμετρος πολυσαρκία πέραν τοῦ 7)10).

3. Ἀνάστημα :

Τὸ ἀνάστημα τῶν ὑποψηφίων ἱπταμένων δέον νὰ εἶναι κανονικὸν ἀποκλειομένων τῶν ἐχόντων τὰ κάτω ἢ ἄνω ἄκρα δυσαναλόγως βραχέα.

4. Δέρμα :

Δερματικαὶ παθήσεις ἐπιδικτικαὶ παρατάσεως ἢ ἐπιδεινώσεως ἐκ τῆς ἐπαφῆς τοῦ ἐλαίου τῶν κινητήρων καὶ τῆς Βενζίνης δέον νὰ ἀποκλείωνται.

Ἐπίσης ἀποκλείονται : Ἡ λέπρα, ἡ ἀκτινομήκωσις, τὸ ἔκζεμα, τὸ κηρίον, ὁ χρόνιος λειχήν, ἡ ψωρίασις, ἡ ἰχθύωσις, ὁ πέμφυξ, ἀκμαὶ νεκρωτικαί, ἀκμαὶ χρόνιαι, ὁ παρασιτικὸς ἀχὼρ καὶ ἡ ἀλωπεκία, ἡ σύκωσις, ἡ ἐλεφαντίασις, ἡ τριχοφυτία, ὁ τριχοκείρας ἢ ὁ ὑποτροπιάζων ἕρπης, ἡ χρονία κνήφη τοῦ Hebra ἡ κνήφη τοῦ Prurigo, τὸ ἐξάνθημα τοῦ Dubring αἱ στρεπτοκοκκιάσεις, σταφυλοκοκκιάσεις, ἡ διάχυτος σκληροδερμία, αἱ οἱασδήποτε μορφῆς φυματιώσεις τοῦ δέρματος : ἑλκώσεις οἱασδήποτε αἰτίας καὶ φύσεως, αἱ οἱασδήποτε φύσεως ἐκτεταμέναι ἢ δύσμορφοι οὐλαί.

5. Χειρουργικὴ Ἐξέτασις.

Ἡ χειρουργικὴ ἐξέτασις ἔγκειται εἰς τὴν λεπτομερῆ ἐξέτασιν τῆς ἐν γένει διαπλάσεως τοῦ σώματος, τὴν παρουσίαν οὐλῶν βαθειῶν ἀποτόκων τραυμάτων τῶν μαλακῶν μορίων ἢ καὶ ἐπιπλεγμένων τοιούτων, ὥστε νὰ ἐπέρχηται λειτουργικὸν κώλυμα εἰς τὴν ἐνέργειαν τῶν ὑποκειμένων μυϊκῶν μαζῶν, τὴν παρουσίαν δυσμορφιῶν, παρεκλίσεων ἢ παθήσεων χρονίων τῶν ὀστῶν ἢ τῶν ἀρθρώσεων.

Ἰδιαιτέρα προσοχὴ δέον νὰ δίδηται εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς σπονδυλικῆς στήλης ὅσον ἀφορᾷ τὰς χρονίας παθήσεις αὐτῆς.

Τὸ μυϊκὸν σύστημα δὲν εἶναι ἀνάγκη ὅπως ἡ ἀθλητικὸν λόγῳ τῶν σχετικῶς ἀσθενῶν προσπαθειῶν τὰς ὁποίας ἐπιβάλλει ἡ κυβέρνησις τοῦ Ἀεροσκάφους καὶ οἱ διάφοροι χειρισμοὶ τῶν ὁποίων ἔχει ἀνάγκην ἡ Ἀεροπορία, δέον ὅμως ὅπως δίδηται ἰδιαιτέρα προσοχὴ διὰ τὴν κοιλιακὴν ζώνην καὶ τοὺς κοιλιακοὺς μῦς οἵτινες πρέπει νὰ εἶναι ἰσχυροὶ ἵνα ἀντέχουν εἰς τὰς μεταβολὰς τῆς ταχύτητος καὶ τοῦ ὕψους.

Ἡ κατάστασις τῶν φυσικῶν διόδων, δι' ὧν προκαλεῖται κήλη (ἤτοι τῶν βουβωνικῶν στομίων, τοῦ μηριαίου δακτυλίου, τοῦ τριγώνου τοῦ Petit καὶ Fort τοῦ ὀμφαλοῦ), δέον νὰ ἐρευνᾶται μετὰ προσοχῆς.

Ἐπίσης ἰδιαιτέρα προσοχὴ δέον νὰ δίδηται διὰ τὰς μικρὰς λιποκήλας τοῦ ἐπιγαστρίου καὶ ἐν γένει τοῦ κοιλιακοῦ τοιχώματος.

Ἡ κατάστασις τοῦ δακτυλίου δέον νὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν σχετικῶς μὲ τὴν πρόπτωσιν τοῦ ὀρθοῦ, τὴν παρουσίαν αἱμορροΐδων καὶ περιεδρικῶν συριγγίων.

Ἀποκλείονται:

Πᾶσα πλημμελὴς ἢ ἐλαττωματικὴ σωματικὴ διάπλασις, αἱ χρόνιαι παθήσεις τῶν ὀστῶν ἢ τῶν ἀρθρώσεων, κυρίως αἱ ἀρχόμεναι σπονδυλίτιδες ἔστω καὶ ὕποπτοι, ἡ ἐπίσημος λόρδωσις, κύφωσις καὶ σκολίωσις τῆς σπονδυλικῆς στήλης καὶ ἐν γένει παραμόρφωσις αὐτῆς, κατάγματα παλαιὰ ἢ ἐξαρθρήματα τῶν σπονδύλων, ὁ παλαιὸς τραυματισμὸς τῆς κρανιακῆς κάψης, αἱ μεγάλαι ἐξοστώσεις, αἱ βαθεῖαι συμφυτικαὶ οὐλαὶ αἱ ἀπότοκοι ἁπλῶν ἢ ἐπιπεπλεγμένων τραυμάτων αἱ συνεπαγόμεναι λειτουργικὴν ἐλάβην, αἱ ἐκτεταμέναι ἢ ὑποκείμεναι εἰς ἐξέλκωσιν ἢ δύσμορφοι οὐλαὶ καὶ ἰδίως αἱ συνεχόμεναι ἢ προσεγγίζουσαι νευρικοὺς κλώνους λόγῳ τῶν πόνων τοὺς ὁποίους πιθανῶς θὰ προκαλῶσιν εἰς χαμηλὰς θερμοκρασίας, χρονία ἀρθρῖτις, τὸ οἱασδήποτε φύσεως ὕδραρθρον, ὁ χρόνιος παραμορφωτικὸς ρευματισμός, πᾶσα κήλη ἔστω καὶ ἀρχομένη (Βουβωνική, μηροκήλη, ὀμφαλοκήλη, ὀσφυοκήλη, λευκῆς γραμμῆς, ἐπιγαστρική) ὡς καὶ αἱ μετεγχειριτικαὶ τοιαῦται, ἡ πρόπτωσις τοῦ ὀρθοῦ οἱουδήποτε βαθμοῦ, αἱ ἐξωτερικαὶ ἢ ἐσωτερικαὶ αἱμορροΐδες, τὰ συρίγγια τῆς ἕδρας, πᾶσα δυσκαμψία τῶν ἀρθρώσεων, αἱ συνεπείᾳ πλευρεκτομῆς μετεγχειρητικαὶ οὐλαί, ἡ ἔκδηλος πλατυποδία, οἱ κιρσοί.

6. Κυκλοφορικὸν Σύστημα.

Ἐξετάζεται:

α') Ἡ καρδία καὶ ἡ Ἀορτὴ διὰ τῶν κλασικῶν κλινικῶν μεθόδων καὶ διὰ τῆς ἀκτινοσκοπήσεως (ὀρθοδιαγράφημα καρδίας) ἤτις δέον νὰ γίνεται ἀπαραιτήτως.

β') Τὰ ἀγγεῖα διὰ τῆς συνήθους κλινικῆς ἐξετάσεως.

γ') Ἡ κυκλοφορικὴ δυναμικὴ διὰ τῆς ἐξετάσεως τοῦ σφυγμοῦ καὶ τῆς ἀρτηριακῆς πιέσεως.

Ἡ ἀρτηριακὴ πίεσις μετρᾶται μὲ τὸ σφυγμονόμετρον τοῦ Pachon ἢ Vaquez ἐφαρμοζόμενον εἰς τὸ ἀριστερὸν ἀντιβράχιον τοποθετούμενον ἐπὶ ὁριζοντίου ἐπιπέδου τοῦ διερχομένου διὰ τῆς βάσεως τῆς καρδίας.

Αὕτη μετρᾶται κατ' ἀρχὴν ἐν καθεστηκυίᾳ στάσει.

Ὑπ' αὐτοὺς τοὺς ὅρους ἡ ἀρτηριακὴ πίεσις τῶν ὑγιῶν ἀτόμων παρουσιάζει ἀριθμούς, οἱ ὁποῖοι καὶ ἐν ἀναπαύσει ποικίλλουσιν ἀρκετά, ἀναλόγως τῶν φυσιολογικῶν καταστάσεων: Οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι κυμαίνονται συνήθως διὰ τὴν Μεγίστην πίεσιν 120—160 χιλιοστά, διὰ τὴν ἐλαχίστην πίεσιν 70—110 χιλιοστά. Διὰ τὴν ἐξέτασιν τοῦ ἐλέγχου τῆς λειτουργικῆς ἱκανότητος τῆς καρδίας καὶ τῆς καρδιακῆς ἀντιδράσεως εἰς τὸν κόπον ἀκολουθεῖται ἡ ἑξῆς μέθοδος. Εἰς αἴθουσαν θερμοκρασίας 14—15 βαθμῶν καὶ εἰς ὥρας ἀπομακρυσμένας τῶν γευμάτων. 1) Τοῦ ὑπὸ ἐξέτασιν εὑρισκομένου ἐν ὑπτιάσει ἐπὶ κλίνης μετροῦμεν τὰς σφύξεις μέχρις ὅτου δύο διαδοχικαὶ μετρήσεις δώσωσι τὸ αὐτὸ ἐξαγόμενον, πρὸς ἀποκλεισμὸν τῆς ἐκ τῆς συγκινήσεως παροδικῆς αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν. Ἐπίσης δὲ κατὰ τὴν στάσιν ταύτην λαμβάνομεν καὶ τὴν ἀρτηριακὴν πίεσιν μεγίστην καὶ ἐλαχίστην. 2) Ὁ ἐξεταζόμενος ἐγείρεται καὶ λαμβάνομεν ἐν ὀρθίᾳ στάσει τὸν ἀριθμὸν τῶν σφύξεων μέχρις ὅτου δύο διαδοχικαὶ καταμετρήσεις δώσωσι τὸ αὐτὸ ἐξαγόμενον, ὁμοίως δὲ προσδιορίζεται ἐν τῇ αὐτῇ στάσει καὶ ἡ ἀρτηριακὴ πίεσις μεγίστη καὶ ἐλαχίστη. 3) Παραγγέλομεν εἰς τὸν ἐξεταζόμενον νὰ ἐκτελέσῃ 20 πλήρεις κάμψεις τῶν γονάτων εἰς 30'' δευτερόλεπτα (δοκιμὴ τοῦ Martinet). Μεθ' ὃ λαμβάνομεν ἀμέσως σφύξεις καὶ ἀρτηριακὴν πίεσιν ἐν ὀρθίᾳ στάσει ἀνὰ πᾶν λεπτὸν καὶ ἐπὶ τρία κατὰ συνέχειαν λεπτά. 4) Μετὰ ἀνάπαυσιν ἐν καθεστηκυίᾳ στάσει ἐπὶ τρία πρῶτα λεπτὰ ἀπὸ τῆς ἀνωτέρω ἀσκήσεως, λαμβάνομεν ἐν ὀρθίᾳ στάσει καὶ πάλιν σφύξεις καὶ ἀρτηριακὴν πίεσιν. 5) καὶ τέλος τοῦ ἀτόμου κατακλιθέντος καὶ πάλιν, αἱ ἀνωτέρω μετρήσεις λαμβάνονται διὰ τελευταίαν φοράν.

Ἐπὶ φυσιολογικῶν ἀτόμων παρατηροῦμεν 1) ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν σφύξεων: α) Κατὰ τὴν κατάκλισιν καὶ τὴν ὀρθοστασίαν παρουσιάζεται διαφορὰ τεσσάρων ἕως ὀκτὼ σφύξεων. β) Τὰς 20 κάμψεις τῶν γονάτων ἀκολουθεῖ ἀνύψωσις τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν κατὰ 16—20. γ) Ἡ ἀνάπαυσις ἐπαναφέ-

ρει τὸν ἀριθμὸν τῶν σφύξεων εἰς τὸ κατὰ φύσιν ἐντὸς χρονικοῦ διαστήματος 15—25'' δευτερολέπτων (ἐὰν ὁ χρόνος πρὸς ἐπάνοδον εἰς τὸ κανονικὸν ὑπερβαίνει τὰ 30'' δευτερόλεπτα ὑπάρχει ὑπόνοια καρδιοαγγειακῆς ἀνεπαρκείας ἢ νευρικῆς ἀσταθείας). 2) Ὡς πρὸς τὴν ἀρτηριακὴν πίεσιν. Ἐπὶ φυσιολογικῶν ἀτόμων: α) Ἡ μετάβασις ἀπὸ τῆς κατακλίσεως εἰς τὴν ὀρθίαν στάσιν προκαλεῖ ἐλαφρὰν ἀνύψωσιν ἀμφοτέρων τῶν πιέσεων κατὰ 0,010 χ.μ. περίπου Β') Α' 20 κάμψεις τῶν γονάτων προκαλοῦσιν αἰσθητὴν μὲν αὔξησιν τῆς μεγίστης πιέσεως 0,040 χ.μ. ὡς καὶ ἐλαφρὰν τοιαύτην τῆς ἐλαχίστης 0,010 χ.μ. ὡς ἔγγιστα. γ) Ἡ ἀνάπαυσις ἐπαναφέρει ἀμφοτέρας τὰς πιέσεις εἰς τὰς ἀρχικὰς ἀναλογίας (ἐνίοτε τῆς ἐλαχίστης καρτερχομένης καὶ κατά τι χαμηλότερον). Ἐντὸς 3' λεπτῶν κατ' ἀνώτατον ὅριον.

Ἐπὶ παθολογικῶν ἀτόμων. 1) Ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν σφύξεων:

α') Ὁ ἀριθμὸς τῶν σφύξεων μεταξὺ κατακλίσεως καὶ ὀρθίας στάσεως παρουσιάζει διαφορὰν 16—24 σφύξεων κατὰ 1' λεπτόν, β) Ἡ ἄσκησις τῶν γυμναστικῶν καθισμάτων προκαλεῖ αὔξησιν τῶν σφύξεων κατὰ 30 καὶ πλέον. γ) Ἡ ἐκ τῆς ἀσκήσεως ταχυσφυγμία διαρκῆ 3' λεπτὰ καὶ μετὰ τὴν παῦσιν τῶν κινήσεων ἢ καὶ περισσότερον. 2) Ὡς πρὸς τὴν ἀρτηριακὴν πίεσιν: α) Ἡ ἀπὸ τῆς ὑπτίας θέσεως μετάβασις εἰς τὴν ὀρθίαν οὐδεμίαν ἀνύψωσιν προκαλεῖ τῆς μεγίστης πιέσεως ἐνίοτε μάλιστα πτῶσιν αὐτῆς μετ' ἀνυψώσεως τῆς ἐλαχίστης κατὰ 0,010 χ.μ. ἢ πλέον ἐξ οὗ ἐλάττωσις διαφορικῆς πιέσεως αἰσθητή. β) Αἱ κάμψεις ἐλαχίστην ἢ οὐδεμίαν ἀνύψωσιν τῆς μεγίστης πιέσεως μετ' αἰσθητῆς αὐξήσεως τῆς ἐλαχίστης, συνεπῶς ἐλάττωσιν τῆς διαφορικῆς. γ) Ἡ διάρκεια τῶν διαταραχῶν τῶν ἀρτηριακῶν πιέσεων ἐπιμένει ἐπὶ 5'-10' λεπτὰ ἢ καὶ περισσότερον.

Ἀποκλείονται: Αἱ ὀργανικαὶ βαλβιδικαὶ παθήσεις καὶ αὐταὶ αἱ καλῶς ἀντιρροπούμεναι, πᾶσα ἀλλοίωσις τοῦ μυοκαρδίου συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς ἁπλῆς καρδιακῆς ὑπερτροφίας συχνῆς εἰς τοὺς ἀθλητὰς (ἰδίᾳ εἰς τοὺς δρομεῖς) πᾶσα καρδιακὴ βλάβη, πᾶσα παθολογικὴ ἀλλοίωσις τοῦ καρδιακοῦ ρυθμοῦ, ἡ νόσος τοῦ Vaquez-Oslez ἡ συγγενὴς ἢ ἐπίκτητος καρδιακὴ μετατόπισις, ἡ νόσος τοῦ Roger, αἱ στενώσεις τῆς Ἀορτῆς ἢ τῆς πνευμονικῆς ἀρτηρίας, περικαρδίτιδες, συμφύσεις περικαρδιακαί, πᾶσα βλάβη τῶν στομίων τῆς καρδίας, Ἀορτῆς ἢ πνευμονικῆς ἀρτηρίας, στηθάγχη, ὑπέρτασις ἢ ὑπότασις ἀρτηριακή, οἱασδήποτε φύσεως ἀρυθμία, ἡ παροξυντικὴ ταχυκαρδία, ταχυκαρδίαι συνδρόμου Basedow νόσος Adams-Stokes ἀορτίτιδες, ἀνευρύσματα οἱουδήποτε εἴδους καὶ θέσεως, φλεβίτιδες, πᾶν σημεῖον ἀλλοιώσεως τῶν ἀρτηριακῶν ἢ φλεβικῶν χιτώνων.

Αἱ κακαὶ καρδιακαὶ ἀντιδράσεις: ὑπ' αὐτὴν τὴν ἄποψιν ἀριθμοὶ περιοριστικοὶ δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ δοθῶσι, ἀλλὰ πρέπει νὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν τοῦτο· ὅτι ἡ καρδιακὴ ἀντίδρασις εἰς τὸν κόπον εἶναι τόσον μᾶλλον κακή, ὅσον ἡ ἐπιτάχυνσις τοῦ σφυγμοῦ συνοδεύεται ἀπὸ μικροτέραν ὕψωσιν τῆς ἐλαχίστης καὶ μεγίστης πιέσεως, ὅσον ἡ ὕψωσις ἐλαχίστης καὶ μεγίστης ἀπομακρύνεται περισσότερον τῆς κανονικῆς ἀντιδράσεως εἴτε πρόκειται περὶ ὑπερτονικῆς ἀντιδράσεως (ὅπως εἰς τὰς καρδιακὰς νευρώσεις) ἢ ἀρνητικῆς ἀντιδράσεως ὑποτονικῆς (σημεῖον προειδοποιητικὸν τοῦ Pachon) ὅπως εἰς τοὺς ἔχοντας ἐξησθενημένην καρδίαν καὶ τοὺς ὑποσυστολικούς, ὅσον ἡ διαφορὰ τῶν πιέσεων μεγίστης καὶ ἐλαχίστης αὐξάνει ὀλιγώτερον ὅσον ἡ ἐπάνοδος τῶν στοιχείων τούτων εἰς τὰς ἀρχικάς των τιμὰς γίνεται βραδύτερον.

Τὰ χείμετλα, ἡ κυάνωσις καὶ ἡ ψῦξις τῶν ἄκρων (χειρῶν, ὤτων), μαρτυροῦσαι ἀνισορροπίαν τοῦ ἀγγειακοῦ τόνου, ἀποτελοῦσιν ἀπόλυτον ἀντένδειξιν διὰ τὴν ἀεροπορίαν.

7. Ἀναπνευστικὸν σύστημα.

Ἡ ἀνατομικὴ κατάστασις καὶ ἡ λειτουργικὴ ἱκανότης τῶν πνευμόνων, τοῦ θώρακος καὶ τῶν ἀναπνευστικῶν μυῶν ἐκτιμῶνται διὰ τῶν συνήθων κλινικῶν μεθόδων καὶ ἐλέγχονται διὰ τῆς ἀκτινοσκοπήσεως, ἥτις εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ πάντας καὶ ἐπιτρέπει τὸν ἔλεγχον τῶν κινήσεων τοῦ θωρακικοῦ τοιχώματος καὶ τοῦ διαφράγματος, τῆς καταστάσεως τῶν πνευμόνων, τῶν πυλῶν, τῶν ἀδένων καὶ τοῦ πλευροδιαφραγματικοῦ χώρου.

Ἐξ ἄλλου ἡ θωρακικὴ ἔκτασις ἐκτιμᾶται διὰ τριῶν προσδιορισμῶν τῆς θωρακικῆς περιμέτρου διὰ μετροταινίας, παρεχόντων τὰς διακυμάνσεις τῶν τριῶν θωρακικῶν περιμέτρων (ξιφοειδοῦς, μασχαλιαίας καὶ ὀμφαλικῆς) 1) κατὰ τὴν ἄπνοιαν, 2) κατὰ τὴν ἔντονον εἰσπνοὴν καὶ 3) κατὰ τὴν ἔντονον ἐκπνοήν.

Ἡ μεγίστη διάρκεια τῆς ἐκουσίας ἀπνοίας πρῶτον ἐν ἀναπαύσει, ἔπειτα μετὰ ἐργασίαν μυϊκὴν (ὡς 20 κάμψεις ἐπὶ τῶν κάτω ἄκρων εἰς χρόνον 30'' δευτερολέπτων (δοκιμὴ τοῦ Martinet) θὰ ἐπιτρέψῃ ἐκτίμησιν ἀρκετὰ ἀκριβῆ τῆς λειτουργικῆς ἱκανότητος τοῦ ἀναπνευστικοῦ συστήματος.

Κατ' ἀρχὴν ἀποκλείονται αἱ διάρκειαι αἱ κατώτεραι τῶν 40'' δευτερολέπτων ἐν ὀρθίᾳ στάσει καὶ εἰς ἀνάπαυσιν, 20'' δευτερολέπτων ἐν ὀρθίᾳ στάσει μετὰ ἄσκησιν.

Ἀποκλείονται: Αἱ χρόνιαι βρογχοπνευμονικαὶ παθήσεις, χρονία βρογχῖτις, πᾶσα φυματιώδης βλάβη, ἔστω καὶ ἐπουλωμένη τῶν πνευμόνων ἢ τῶν ἀδένων, τὸ οἱασδήποτε φύσεως ἆσθμα ἐντὸς τῆς τελευταίας διετίας, τὸ ἐμφύσημα, ἡ βρογχεκτασία, πᾶσα ἀντιληπτὴ πλευρικὴ σύμφυσις, ἡ ἔκθλος ἀδενοπάθεια, τὰ ἀλλότρια σώματα ἐντὸς τοῦ κύτους τοῦ θώρακος, ἡ κήλη καὶ αἱ ὑδατίδες τοῦ πνεύμονος.

8. Πεπτικὸν σύστημα.

Ἡ ἀεροπορία διευκολύνει τὴν ἐμφάνισιν δυσπεπτικῶν φαινομένων καὶ ἐξ ἄλλου αἱ δυσπεπτικαὶ καταστάσεις συνοδεύονται ὑπὸ νευρικῶν διαταραχῶν ἐπιδεκτικῶν ἐνοχλήσεων κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν πτήσεων ἢ ἐπιδεινώσεως ἐξ αὐτῶν.

Οἱ ὀδόντες τοῦ ἀτόμου πρέπει νὰ εἶναι ἐπαρκεῖς, ὁ στόμαχος, τὰ ἔντερα καὶ οἱ πεπτικοὶ ἀδένες πρέπει νὰ εἶναι καταφανῶς κανονικοὶ ἀπὸ ἀπόψεως ἀνατομικῆς καὶ λειτουργικῆς.

Ἡ ἀκεραιότης αὐτῆ τοῦ πεπτικοῦ συστήματος ἔχει μεγίστην σπουδαιότητα, διότι τὸ ἀεριοῦχον γαστροεντερικὸν περιεχόμενον ὑφίσταται κατὰ τὰς ἀνυψώσεις διαστολήν, ἥτις ἀπαιτεῖ καλὴν κατάστασιν τοῦ πεπτικοῦ συστήματος. Οὐδεμία σοβαρὰ πάθησις τοῦ κοίλου τοῦ στόματος ὀξεία ἢ χρονία πρέπει νὰ ὑφίσταται.

Ἀποκλείονται: Ἡ ἀπώλεια, τερρηδὼν ἢ ἀτροφία τῶν ὀδόντων ὅταν οἱ πάσχοντες, ἐλλείποντες ἢ ἀτροφικοὶ ὀδόντες εἶναι πλείονες τῶν δώδεκα, ἡ πυορροϊκὴ οὐλίτις, ἡ πυόρροια τοῦ στόματος, ἡ ὀστεΐτης τῶν σιαγόνων. Οἱ μέχρι τῶν δώδεκα ἐσφραγισμένοι μετὰ ἢ ἄνευ ἐπικαλύψεως (στεφάναι) ὀδόντες δὲν ἀποκλείονται ἐφ' ὅσον ἀντικαθιστῶσι καλῶς τὴν μάσησιν ἀποκλεισμένων ὅμως τῶν φερόντων κινητοὺς τεχνητοὺς ὀδόντας ἐφαρμοζομένους διὰ προσθετικῶν ἐν γένει μηχανημάτων.

Αἱ χρόνιαι δυσπεψίαι, ἔστω καὶ ἐλαφραὶ καὶ ἰδίᾳ αἱ δυσπεψίαι ἀτονικῆς τάσεως, αἱ χρόνιαι ἐντεροκωλίτιδες, αἱ γαστρικαὶ ἢ δωδεκαδακτυλικαὶ ἑλκώσεις, ἔστω καὶ θεραπευμέναι, αἱ δι' οἱανδήποτε αἰτίαν γενόμεναι ἐγχειρήσεις τοῦ στομάχου καὶ τῶν ἐντέρων, αἱ γαστρικαὶ καὶ γαστροκολλικαὶ πτώσεις, αἱ προσβολαὶ σκωληκοειδίτιδος (ἐκτὸς ἂν ἐγένετο χειρουργικὴ θεραπεία μὲ πλήρη ἴασιν), οἱ πρὸ τοῦ φαγητοῦ ἢ μετ' αὐτὸ πόνοι αἱ οἱασδήποτε φύσεως ἡπατικαὶ παθήσεις, αἱ κιρρώσεις τοῦ ἥπατος, οἱ λίθοι τῆς χοληδόχου κύστεως καὶ τῶν χοληφόρων ὁδῶν, αἱ χολοκυστίτιδες, αἱ σαφεῖς διαταραχαὶ τῆς κυκλοφορίας τῆς πυλαίας φλεβός, αἱ κοιλιακαὶ οὐλαὶ αἵτινες δύνανται νὰ προκαλῶσιν οὐλώδεις συμφύσεις, τὰ ξένα σώματα ἐντὸς τοῦ κύτους τῆς κοιλίας.

9. Οὐροποιογεννητικὸν σύστημα.

Ἐξετάζεται ἡ ἀνατομικὴ κατάστασις τῶν δύο νεφρῶν.

Ἀναζητοῦνται εἰς τὰ συλλεγέντα κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἐξετάσεως οὖρα ἡ παρουσία στοιχείων μὴ φυσιολογικῶν (σάκχα-

ρον καὶ λεύκωμα), ἐν περιπτώσει ἀμφιβολίας (ἐλαφρὰ λευκωματουρία) δυνατὸν νὰ χρειασθῇ πλήρης ἀνάλυτις τῶν οὔρων τοῦ 24ώρου καὶ λειτουργικὴ ἐξέτασις τοῦ οὐροποιητικοῦ συστήματος.

Ἐξετάζονται ἐπίσης τὸ γεννητικὸν σύστημα.

Ἀποκλείονται: Πᾶσα ὀργανικὴ πάθησις τῶν νεφρῶν, ἡ σακχαρουρία (ἔστω καὶ ἐλαφρά), οἱ πάσης φύσεως διαβῆται, ἡ λευκωματουρία, ἡ ὑδρονέφρωσις, ὁ κινητὸς νεφρὸς ἢ ἐκτόπισις τούτου (νεφροπτωσία), ἡ λιθίασις τοῦ νεφροῦ ἢ τῶν οὐρητήρων ἢ τῆς κύστεως, ἡ χρονία κυστῖτις τὰ στενώματα τῆς οὐρήθρας, ἡ διόγκωσις τοῦ προστάτου, αἱ δυσμορφίαι τῶν ἐξωτερικῶν γεννητικῶν ὀργάνων, πᾶσα ὑδροκήλη, ὁ κρύψορχις καὶ ἡ δυστοπία τοῦ ὄρχεως, ἡ οἱασδήποτε φύσεως ὀρχῖτις, ἡ κιρσοκήλη, ἡ ἀκράτεια τῶν οὔρων, ἡ νυκτερινὴ ἐνούρησις, ἡ συχνουρία.

10. Νευρικὸν σύστημα.

Τὸ νευρικὸν σύστημα πρέπει νὰ εἶναι φυσιολογικὸν καὶ ἐξετάζεται διὰ τῶν συνήθων κλινικῶν μεθόδων λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν καὶ τοῦ ἀνσμνηστικοῦ καὶ τοῦ κληρονομικοῦ (εὐθέος καὶ παραπλεύρου).

Ἡ διαγωγὴ τοῦ ὑποψηφίου κατὰ τὴν ἐξέτασιν δίδει συνήθως νῦξιν σχετικῶς μὲ τὴν νευρικήν του εὐστάθειαν.

Δὲν δύναταί τις νὰ εἴπῃ πάντοτε ὅτι οἱονδήποτε σημεῖον μόνον καὶ ἀνεξάρτητον εἶναι ἀρκετὸν διὰ νὰ ἀποκλείσῃ ὑποψήφιον ἀλλὰ ὁ συσχετισμὸς πολλῶν σημείων ἐνδεικτικῶν ἐλαττωματικοῦ νευρικοῦ συστήματος ἐμφαίνει νευρικὴν ἀστάθειαν.

Αἱ κινητικαὶ λειτουργίαι ἐξετάζονται κατ' ἀρχὰς διὰ τῆς σπουδῆς τῶν κινήσεων καὶ τῆς μυϊκῆς δυνάμεως τμῆμα πρὸς τμῆμα: κάμψεις, ἔκτασις, προσαγωγή, ἀπαγωγή, ὑπτιασμός, πρηνισμός.

Ἔπειτα ἐφαρμόζεται συστηματικῶς ἡ ἐξέτασις τῶν νεύρων τοῦ κρανίου (συζυγιῶν) ὑπὸ ἔποψιν κινητικήν.

Τὰ ἀνταγωνιστικὰ ἀναζητοῦνται καὶ συγκρίνονται ἀπὸ τοῦ ἑνὸς μέρους εἰς τὸ ἕτερον:

Ἀνταγωνιστικὰ τῶν τενόντων Ἀχιλλείου.
Ἀνταγωνιστικὰ τῶν τενόντων Κερκιδικοῦ.
Ἀνταγωνιστικὰ τῶν τενόντων Τρικεφάλου.
Ἀνταγωνιστικὰ δέρματος Πελματικῶν.
Ἀνταγωνιστικὰ Ἐπιγονατίδος.

Ἡ αἴσθησις ἐξακριβοῦται προχείρως: ἡ εὐαισθησία τῆς ψηλαφήσεως (ἰδίως τῶν χειρῶν), ἡ ἀκριβὴς ἐκτίμησις τοῦ ἀναγλύφου τῶν ἀντικειμένων καὶ ἡ ἀναγνώρισις αὐτῶν δι' ἐπαφῆς, ἡ αἴσθησις πόνου εἰς τὴν ἐπαφὴν καὶ ἀντίληψις τῶν βαρῶν, ἀποδίδεται ἰδιαιτέρα προσοχὴ εἰς τὴν αἴσθησιν. Τὸ ἀκέραιον τῶν παρεγκεφαλιδικῶν λειτουργιῶν καὶ τοῦ συνειρμοῦ τῶν κινήσεων φανεροῦται διὰ τῆς ἐξετάσεως τῆς διαδοχοκινησίας καὶ τοῦ βαδίσματος μὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς κλειστοὺς ἢ ἀνοιχτούς.

Οἱ τρόμοι τῶν μελῶν, τῆς κεφαλῆς, τῆς γλώσσης ἀναζητοῦνται ἐπιμελῶς.

Ἡ κατάστασις τῶν μηνίγγων ἐκτιμᾶται ἐκ τῆς καταστάσεως τῶν κορῶν, τῶν κορικῶν ἀντιδράσεων, τῆς κανονικότητός των καὶ τοῦ ἰσομεγέθους ἀμφοτέρων.

Ἡ συγκινητικότης ἐπίσης δύναται νὰ ἐκτιμηθῇ ἐκ τῆς γενικῆς στάσεως τοῦ ἀτόμου (ταραχή, ὠχρότης, ἐρυθρότης), τῆς ἐξετάσεως τῶν σφύξεων πρὸ καὶ μετὰ τὴν ἐξέτασιν (σφιγμὸς τοῦ ἰατροῦ), τῶν συγκινητικῶν τρόμων τῆς ἀνωμάλου ἐφιδρώσεως.

Ἀποκλείονται: Τὰ σημεῖα τῆς ἐπιληψίας ἢ ὑστερίας ὅσον ὑποτυπώδη καὶ ἂν εἶναι, αἱ μυοπάθειαι, πᾶσα κινητικὴ διαταραχὴ ἀποκαλύπτουσα βλάβην τοῦ κεντρικοῦ νευρικοῦ συστήματος, αἱ διαταραχαὶ τῆς αἰσθητικότητος, ἡ ἐλλαττωματικὴ ἀντίληψις τοῦ ἀναγλύφου, αἱ ἔμμονοι ἰσχυραὶ νευραλγίαι, οἱ νευρικοὶ πόνοι, αἱ διαταραχαὶ τοῦ συνειρμοῦ τῶν κινήσεων καὶ τῶν παρεγκεφαλιδικῶν λειτουργιῶν, ἡ ἔλλειψις ἢ μεγάλη αὔξησις τῶν ἀνταγωνιστικῶν τῶν τενόντων, οἱ τρόμοι, ἡ καταφανῶς ηὐξημένη συγκινητικότης, αἱ ἔκδηλοι διαταραχαὶ τοῦ ὀργανοφυτικοῦ συστήματος. Εἶναι ἀνάγκη ἐπίσης νὰ θεωρῶνται ὡς ἀποκλειστέαι αἱ νευροπαθητικαὶ καταστάσεις αἱ ἀποκαλυπτόμεναι ἀπὸ σύνολον μικρῶν σημείων, τὰ ὁποῖα μονομερῶς δὲν ἐπιφέρουσι τὸν ἀποκλεισμὸν (ὡς ἔκδηλος συγκινητικότης, δερμογραφία, ἀγγειοκινητικαὶ διαταραχαί, ὑπαισθησία, ἀναισθησία, ἀναισθησία τοῦ ἐπιπεφυκότος, καὶ τοῦ φάρυγγος).

11. Ὀφθαλμοὶ καὶ ὀπτικαὶ λειτουργίαι.

1) Ἡ ἀντικειμενικὴ ἐξέτασις περιλαμβάνει α) τὴν ἀνατομικὴν καὶ λειτουργικὴν ἀκεραιότητα τῶν βλεφάρων καὶ τοῦ βολβοῦ (κινητικότης τῶν βλεφάρων καὶ τοῦ βολβοῦ), τοῦ ἐπιπεφυκότος, τοῦ κερατοειδοῦς τῆς ἴριδος (ἀντίδρασις τῆς κόρης εἰς τὸ φῶς καὶ τὴν προσαρμογὴν), τῆς διαφανίας τῶν διαθλαστικῶν μέσων, (ὑδατώδους ὑγροῦ, κρυσταλλοειδοῦς φακοῦ καὶ ὑαλοειδοῦς σώματος), τῶν χιτώνων τοῦ βολβοῦ (σκληρωτικοῦ, χοριοειδοῦς καὶ ἀμφιβληστροειδοῦς τοῦ ὀπτικοῦ νεύρου καὶ τῶν δακρυφόρων ὁδῶν).

β) τὴν καταμέτρησιν τῆς διαθλαστικότητος.

καὶ γ) τὴν ἐκτίμησιν τοῦ ὀφθαλμικοῦ τόνου.

Κατὰ τὴν λειτουργικὴν ἐξέτασιν ἐρευνᾶται:

2) Ἡ ὀπτικὴ ὀξύτης ἑκάστου ὀφθαλμοῦ ἰδιαιτέρως ἐξεταζομένου διὰ τῆς ἀναγνώσεως ἄνευ διαταγμοῦ τῶν γραμμάτων καὶ σημείων ἑκάστης σειρᾶς τοῦ ὀπτικοῦ πίνακος, ἐξ ἀποστάσεως ἓξ (6) ἢ πέντε (5) μέτρων, ἀναλόγως τοῦ χρησιμοποιουμένου ὀπτομετρικοῦ πίνακος. Ἂν ἡ ὀπτικὴ ὀξύτης εἶναι φυσιολογικὴ τότε τοποθετοῦμεν τὸν ἐξεταζόμενον εἰς ἀπόστασιν μεγαλειτέραν κατὰ ἕν ἢ περισσότερα μέτρα ὅτε, ἐὰν ὁ ἐξεταζόμενος ἀναγινώσκει τὰ γράμματα καὶ σημεῖα τοῦ πίνακος τῶν 5 μέτρων τὰ ἀντιστοιχοῦντα εἰς τὴν ἀκεραίαν=(1) ὅρασιν ἐξ ἀποστάσεως 6 ἢ 7 μέτρων, ἔχει ὀπτικὴν ὀξύτητα ἴσην πρὸς τὰ 6)5 ἢ 7)5 ἤτοι ὑπερκανονικήν.

Πάντως ὅμως πρέπει νὰ ἀποκλείσωμεν τὴν λανθάνουσαν ὑπερμετρωπίαν τὴν μεγαλειτέραν τῶν δύο (2) διοπτριῶν τοῦ ἑνὸς μόνον ἢ καὶ ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν, ἔστω καὶ μὲ καλὴν ὀπτικὴν ὀξύτητα.

3) Ἡ ὀπτικὴ ὀξύτης καὶ τῶν δύο ὀφθαλμῶν ταὐτοχρόνως ἐξεταζομένων (ἀμφοτερόφθαλμος ὀπτικὴ ὀξύτης).

Ἡ ἐξέτασις τῆς ὀπτικῆς ὀξύτητος γίνεται εἰς τὸ διάχυτον φῶς ἐν ἡμέρᾳ, αἰθρίᾳ ἐντὸς καλῶς φωτιζομένης αἰθούσης διὰ τῆς μιᾶς μόνον πλευρᾶς. Ὁ ἐξεταζόμενος τοποθετεῖται οὕτως ὥστε νὰ ἔχῃ ἐστραμμένην τὴν ῥάχιν αὐτοῦ πρὸς τὰ παράθυρα ἔχων ἀπέναντί του καὶ εἰς τὸ ὕψος τῶν ὀφθαλμῶν του τὸν ὀπτομετρικὸν πίνακα, εἰς ἀπόστασιν 6 ἢ 5 μέτρων ἀναλόγως τοῦ πίνακος, δέον δὲ νὰ προσβλέπῃ κατ' εὐθεῖαν εἰς τὸν πίνακα καὶ οὐχὶ λοξῶς, ἔχων τελείως ἀνοικτοὺς τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ χωρὶς νὰ ἀνοιγοκλείῃ τὰ βλέφαρα.

4) Ἡ ὀπτικὴ ὀξύτης ἐκ τοῦ πλησίον.

Ἡ ἐξέτασις τῆς ὀπτικῆς ὀξύτητος ἀποτελεῖ τὴν βάσιν τῆς ὀφθαλμολογικῆς ἐξετάσεως, καθ' ὅσον ὁ ἔχων ἀκεραίαν=1 ὀπτικὴν ὀξύτητα εἰς ἕκαστον ὀφθαλμόν, ἔχει ἀμφοτερόφθαλμον ὀπτικὴν ὀξύτητα κατά τι μεγαλειτέραν ἴσην τοὐλάχιστον πρὸς 1,1 καὶ κέκτηται ἐκτεταμμένον ἀμφίπλευρον ὀπτικὸν πεδίον, καλὴν ἀμφοτερόφθαλμον ὅρασιν καὶ καλὴν στερεοσκοπικὴν τοιαύτην.

5) Ἡ ἐξέτασις τῆς εὐαισθησίας καὶ τῆς προσαρμογῆς εἰς τὸ φῶς (νυκτερινὴ ὀπτικὴ ὀξύτης) διὰ τῆς λυχνίας τοῦ Birch Hirscfeld.

6) Ἡ ἀντίληψις τῶν χρωμάτων διὰ τῆς μεθόδου τῶν ἐρίων Holmgren ἢ τῶν Ψευδο-ισο-χρωματικῶν πινάκων τοῦ Stilling καὶ ἡ ἀντίληψις τῶν νυκτερινῶν ἐγχρώμων σημάτων διὰ τοῦ χρωμοφωτομέτρου τοῦ Γκερέν.

7) Ἡ ἁπλῆ ἀμφοτερόφθαλμος ὅρασις διὰ τοῦ διπλοσκοπίου τοῦ Remy τοῦ πειράματος τῆς μυϊκῆς ἰσορροπίας, τοῦ Graefe τοῦ ῥαβδίου τοῦ Maddox τῆς συγκλείσεως τῶν ὀφθαλμῶν, τῆς ἐλεγχομένης ἀναγνώσεως, καὶ τῆς καλύψεως καὶ ἀποκαλύψεως τοῦ ἑνὸς ὀφθαλμοῦ διὰ διαφράγματος.

8) Ἡ στερεοσκοπικὴ ὅρασις διὰ τοῦ στερεοσκοπίου τοῦ

Holmes καὶ τῶν στερεοσκοπικῶν εἰκόνων τοῦ Prü Fungs α΄.) διὰ τοῦ καθορισμοῦ τῆς σειρᾶς τοῦ βάθους τῶν εἰκόνων καὶ β΄.) διὰ τοῦ καθορισμοῦ τῆς διαφορᾶς τοῦ βάθους τῶν τεσσάρων στερεοσκοπικῶν σημείων ἑκάστης εἰκόνος.

Ἡ στερεοσκοπικὴ ἐξέτασις ἔχει μεγίστην σημασίαν διὰ τὸν Ἱππάμενον καθ' ὅσον διὰ ταύτης καθορίζεται ἡ ἀκριβὴς ἐκτίμησις τῶν ἀποστάσεων.

9) Τὸ ὀπτικὸν πεδίον ἑκάστου ὀφθαλμοῦ ἰδιαιτέρως καὶ εἶτα καὶ τῶν δύο ὀφθαλμῶν ταυτοχρόνως (ἀμφίπλευρον ὀπτικὸν πεδίον) διὰ τοῦ περιμέτρου, διὰ τὸ λευκὸν καὶ εἰ δυνατὸν καὶ διὰ τὰ ἄλλα χρώματα.

Ἀποκλείονται :

1) Αἱ παθήσεις τῶν βλεφάρων (αἱ οὐλαὶ τῶν βλεφάρων, τὸ ἐντρόπιον, τὸ ἐκτρόπιον, τὸ συμβλέφαρον, ἡ τριχίασις, ἡ πτῶσις, ἡ βλεφαρῖτις, ὁ βλεφαρόσπασμος, ὁ λαγόφθαλμος κλπ.), αἱ παθήσεις τοῦ βολβοῦ (ἡ αὔξησις τοῦ ὀφθαλμικοῦ τόνου κλπ.) αἱ παθήσεις τοῦ ἐπιπεφυκότος (τὰ τραχώματα ἔστω καὶ οὐλώδη, ὁ ἐαρινὸς κατάρρους, τὸ πτερύγιον κλπ.), αἱ παθήσεις τοῦ κερατοειδοῦς (αἱ οἱαιδήποτε θολερότητες κλπ.) αἱ παθήσεις τῆς ἴριδος (αἱ πρόσθιαι συνέχειαι τῆς ἴριδος=λεύκωμα προσφεφυκὼς αἱ ὀπίσθιαι συνέχειαι ταύτης, ἡ ἔλλειψις ἀντιδράσεως τῆς κόρης εἰς τὸ φῶς καὶ τὴν προσαρμογὴν κλπ.), αἱ παθήσεις τοῦ κρυσταλλοειδοῦς φακοῦ (οἱαιδήποτε θολερότητες τούτου κλπ.) αἱ παθήσεις τοῦ ὑαλοειδοῦς σώματος (θολερότητες τούτου κλπ.) καὶ παθήσεις τοῦ σκληρωτικοῦ τοῦ χοριοειδοῦς, τοῦ ἀμφιβληστροειδοῦς καὶ τοῦ ὀπτικοῦ νεύρου. Ἡ δακρυοκιστῖτις καὶ αἱ στενώσεις τοῦ ρινοδακρυϊκοῦ πόρου.

Ἡ λανθάνουσα ὑπερμετρωπία ἡ ἀνωτέρα τῶν δύο διοπτριῶν ἔστω καὶ μὲ καλὴν ὀπτικὴν ὀξύτητα.

2) Ἡ ὀπτικὴ ὀξύτης ἑκάστου ὀφθαλμοῦ ἡ κατωτέρω τῆς φυσιολογικῆς= 1. ἄνευ τῆς χρήσεως διορθωτικῶν ὑέλων.

3) Ἡ ἀμφοτερόφθαλμος ὀπτικὴ ὀξύτης ἡ κατωτέρα τῆς φυσιολογικῆς=1 ἄνευ τῆς χρήσεως διορθωτικῶν ὑέλων.

4) Ἡ ἑλλατωματικὴ ἐκ τοῦ πλησίον ὅρασις.

5) Ἡ ἑσπερανωπία (ἡμεραλωπία) καὶ ἡ ἡμερανωπία (νυκταλωπία).

6) Οἱαδήποτε διαταραχὴ περὶ τὴν ἀντίληψιν τῶν χρωμάτων καὶ τῶν νυκτερινῶν ἐγχρώμων σημάτων.

7) Ἡ ἔλλειψις τῆς ἁπλῆς ἀμφοτεροφθάλμου ὁράσεως ἕνεκα (διπλωπίας, ἐκδήλου στραβισμοῦ, λανθάνοντος στραβισμοῦ (=ἑτεροφορίας), ἑτεροφθάλμου, ὁράσεως ἐναλασσομένης ὁράσεως, ταυτοχρόνου ὁράσεως ἄνευ ὅμως συγχωνεύσεως τῶν δύο ὀπτικῶν εἰκόνων εἰς μίαν, νυσταγμοῦ, καὶ οἱασδήποτε διαταραχῆς τῆς μυϊκῆς ἰσορροπίας τῶν ὀφθαλμικῶν μυῶν.

8) Ἡ ἔλλειψις τῆς στερεοσκοπικῆς ὁράσεως. Ἡ ἀδυναμία τοῦ καθορισμοῦ τῆς σειρᾶς τοῦ βάθους τῶν στερεοσκοπικῶν εἰκόνων τοῦ Prüfungs.

Ἡ ἀδυναμία τοῦ καθορισμοῦ τοῦ βάθους τῶν τεσσάρων στερεοσκοπικῶν σημείων τοὐλάχιστον ἐπὶ τῶν εἰκόνων 10, 9 καὶ 8.

9) Αἱ συγκεντρικαὶ ἢ κατὰ τομεῖς στενώσεις τοῦ ὀπτικοῦ πεδίου ὡς καὶ τὰ σκοτώματα τούτου.

Εἶνε εἰδικῶς καταλληλότεροι διὰ τὸν χειρισμὸν ἀεροσκαφῶν ὅσοι παρουσιάζουν : α΄) ὑπερκανονικὴν ὀπτικὴν ὀξύτητα, β΄) ὑπερκανονικὴν νυκτερινὴν ὀπτικὴν ὀξύτητα γ΄.) καλὴν στερεοσκοπικὴν ὅρασιν, δ΄.) ταχύτητα ἀντιλήψεως τῶν εἰκόνων, ε΄.) ἐξαιρετικὴν ταχύτητα ἐναλλαγῆς ὁράσεως ἐγγὺς καὶ μακρὰν ἀντικειμένων καὶ ζ΄) ἔλλειψιν θάμβους εἰς τὸ ἰσχυρὸν φῶς.

ΙΙ. ΡΙΣ, ΛΑΡΥΓΞ, ΑΚΟΗ, ΛΑΒΥΡΙΝΘΟΣ (ἰσορροπία)

Ὧτα : τούτων ἐξετάζεται ἡ κατάστασις τοῦ πτερυγίου, τοῦ ἔξω ἀκουστικοῦ πόρου, τοῦ τυμπάνου ἀπὸ ἀπόψεως κινητικότητος αὐτοῦ, ἡ διαβατότης τῆς Εὐσταχιανῆς καὶ τέλος ἡ ἀκουστικὴ ὀξύτης.

Ἡ ἀκουστικὴ ὀξύτης ἐλέγχεται.

α) Διὰ τῆς ἀναζητήσεως τῆς μεγίστης ἀποστάσεως εἰς τὴν ὁποίαν ὁ ἐξεταζόμενος ἀντιλαμβάνεται τὴν ψιθυρίζουσαν ὁμιλίαν καὶ ἥτις δέον νὰ μὴ εἶναι μικροτέρα τῶν τριῶν μέτρων.

β) Διὰ τῆς ἐξετάσεως κατὰ Weber, Rinne, Bing καὶ Schwaboch.

Ἀποκλείονται. Ἡ μερικὴ ἢ ὁλικὴ ἔλλειψις τοῦ πτερυγίου τοῦ ὠτός.

Αἱ στενώσεις αἱ ἀτρησίαι καὶ αἱ ἐξοστώσεις τοῦ ἔξω ἀκουστικοῦ πόρου. Αἱ ἀποφράξεις τῆς εὐσταχιανῆς σάλπιγγος συνεπείᾳ χρονίου καταρροῦ αὐτῆς. Αἱ ὀξεῖαι καὶ χρόνιαι μέσαι πυώδεις ὠτίτιδες.

Αἱ διατρήσεις τοῦ τυμπάνου ἔστω καὶ ἂν αὗται εἶναι ξηραί, αἱ τιτανοῦχοι διηθήσεις αὐτοῦ. Ἡ συμφυτικὴ ὠτίτις, αἱ χρόνιαι παθήσεις (Σύφιλις-φυματίωσις, λύκος, ἀκτινομύκωσις). Ἡ βαρυκοΐα ἀμφοτέρων ἢ καὶ τοῦ ἑνὸς ὠτὸς οἱασδήποτε ἀφορμῆς καὶ οἱασδήποτε ἐντάσεως.

2. Ῥίς. Ταύτης ἐξετάζεται κυρίως ἡ ἀναπνευστικὴ λειτουργία διά τινος τῶν ἐν χρήσει ρινομανομέτρων διὰ τῶν ὁποίων ἡ ἐκπνευστικὴ πίεσις δέον νὰ εἶναι 8 ἡ δὲ εἰσπνευστικὴ 6,5.

Ἀποκλείονται. Πᾶσαι αἱ στενώσεις καὶ ἀποφράξεις τῆς ρινὸς αἱ προκαλοῦσαι δυσχέρειαν τῆς ἀναπνοῆς καὶ ὀφειλόμεναι εἰς τὰς ἐξῆς παθήσεις. Παρέκλισιν ἢ ἐξόστωσιν τοῦ ρινικοῦ διαφράγματος. Ὑπερτροφίαν τῶν ρινικῶν κογχῶν, ρινολίθους, πολύποδας οἱουδήποτε μεγέθους ὡς καὶ παντὸς ὄγκου οἱασδήποτε φύσεως.

Αἱ διαπυήσεις τῶν κόλπων (ἰγμορείου, μετωπιαίου, σφηνοειδοῦς, ἠθμοειδοῦς). Ἡ ἀτροφικὴ ὡς καὶ πᾶσα χρονία ρινῖτις.

3. Φάρυξ καὶ λάρυγξ: Καὶ τῶν ὀργάνων τούτων ἡ ἐξέτασις ἀφορᾷ τὴν λειτουργικὴν αὐτῶν ἱκανότητα ἰδίᾳ ἀπὸ ἀπόψεως ἀναπνευστικῆς.

Ἀποκλείονται: Αἱ διαμαρτίαι περὶ τὴν διάπλασιν καὶ αἱ στενώσεις τῶν ὀργάνων τούτων οἱασδήποτε φύσεως (τραυματικαί, κατόπιν ἐγκαυμάτων, ἐγχειρήσεων) αἱ δυσχεραίνουσαι τὴν κανονικὴν ἀναπνοήν. Οἱ διάφοροι ὄγκοι, αἱ εὐμεγέθεις ἀμυγδαλαὶ συνεπείᾳ χρονίας ὑπερτροφίας αὐτῶν, αἱ ἀδενοειδεῖς ἐκβλαστήσεις, αἱ χρόνιαι παθήσεις αὐτῶν, ἡ παράλυσις τῆς μαλθακῆς ὑπερώας ὡς καὶ ἡ τοιαύτη τοῦ λάρυγγος.

4. Ἐξέτασις τοῦ Λαβυρίνθου (ἢ τοῦ συστήματος τῆς ἰσορροπίας).

Ἡ λειτουργικὴ ἱκανότης τοῦ ὀπισθίου (Αἰθούσης) λαβυρίνθου ἐνέχει μεγίστην σημασίαν διὰ τὸν ἀεροπόρον καὶ διὰ τοῦτο ἡ ἐξέτασις τούτου δέον νὰ γίνηται μετὰ τῆς δεούσης προσοχῆς πρὸς ἀποφυγὴν σφαλμάτων οὐχὶ δυσκόλως συμβαινόντων κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς τόσον λεπτῆς ταύτης ἐξετάσεως. Δεδομένου δὲ ὅτι αἱ κυριώτεραι διαταραχαὶ τοῦ αἰθουσίου λαβυρίνθου εἶναι ἡ ἔλλειψις τῆς ἰσορροπίας, ὁ νυσταγμὸς καὶ οἱ ἴλιγγοι, ἡ ἐξέτασις ἀφορᾷ τὸν ἔλεγχον τῶν διαταραχῶν τούτων.

α΄) Ἰσορροπία.

Αὕτη ἐξετάζεται διὰ τῆς ἀναζητήσεως τῆς αὐτομάτου καὶ τῆς προκαλουμένης ἐλλείψεως τῆς ἰσορροπίας.

Αἱ ἐξετάσεις πρέπει νὰ διαδέχωνται ἀλλήλας κατὰ τὴν κατωτέρω ὑποδεικνυομένην τάξιν πρὸς ἀποφυγὴν διαταραχῆς τῆς ἰσορροπίας καὶ εἰς τὰ κανονικὰ ἄτομα:

1) Αὐτόματος ἔλλειψις ἰσορροπίας. Τὸ ἐξεταζόμενον ἄτομον μὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς διαδοχικῶς ἀνοικτοὺς καὶ κλειστοὺς ἐκτελεῖ τὰς ἀκολούθους δοκιμάς:

Ὀρθία στάσις μὲ τοὺς πόδας ἡνωμένους (Romberg).

Ὀρθία στάσις μὲ τοὺς πόδας τὸν ἕνα ἐμπροσθεν τοῦ ἄλλου, εἰς τρόπον ὥστε οἱ δάκτυλοι τοῦ ὀπισθίου ποδὸς νὰ ἐφάπτωνται τῆς πτέρνης τοῦ προσθίου. Διαδοχικῶς πότε τὸν δεξιόν, πότε τὸν ἀριστερὸν πόδα ἐμπρός (σημεῖον Romberg εὐαισθητοποιηθέν).

Στάσις ἐπὶ τοῦ ἑνὸς ποδὸς (ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ, εἶτα ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ).

Βάδισμα μὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς κλειστούς, πέντε βήματα πρὸς τὰ ἐμπρός, ἀκολουθούμενα ὑπὸ πέντε βημάτων πρὸς τὰ ὀπίσω

(Babinski - Weille). Εἰς τὰς διαφόρους ταύτας δοκιμὰς τὸ κανονικὸν ἄτομον οὐδεμίαν διαταραχὴν τῆς ἰσορροπίας παρουσιάζει: κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ μὲ κλειστοὺς ὀφθαλμοὺς βαδίσματος προχωρεῖ διαρκῶς ἐπὶ τῆς αὐτῆς εὐθείας.

2) Ἔλλειψις τῆς ἰσορροπίας προκαλουμένης:

Ἡ δοκιμὴ τῆς βραδέως ἀποκαθισταμένης ἰσορροπίας τοῦ R. Foy γίνεται ὡς ἑξῆς: Τὸ ἄτομον μὲ δεδεμένους τοὺς ὀφαλμοὺς ὄρθιον, μὲ τὰς χεῖρας ὄπισθεν τῆς ράχεως ἐκτελεῖ τρεῖς στροφὰς περὶ κατακόρυφον ἄξονα μὲ τὸν κανονικὸν ρυθμὸν μιᾶς στροφῆς κατὰ δευτερόλεπτον.

Εἶτα λαμβάνει τὴν εὐαίσθητον στάσιν τοῦ Romberg ἀλλὰ θέτει ἐμπρὸς τὸν δεξιὸν πόδα ὅταν ἡ στροφὴ ἔγινε πρὸς τὰ δεξιά, τὸν ἀριστερὸν δὲ ὀμπρὸς ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει.

Ὑπολογίζει τις εἰς δευτερόλεπτα τὸν χρόνον ὅστις ἀπαιτεῖται διὰ νὰ ἐπανεύρῃ τὸ ἄτομον τὴν ἰσορροπίαν του καὶ νὰ δύναται νὰ διατηρήσῃ τὴν εὐαισθητοποιηθεῖσαν στάσιν Romberg.

Τὸ κανονικὸν ἄτομον ἔχει ἀνάγκην 10''—15'' δευτερολέπτων. Κατὰ τὴν δοκιμὴν ταύτην πρέπει νὰ ἀφήσῃ τις εἰς τὸ ἄτομον χρονικὸν διάστημα ἀναπαύσεως λεπτῶν τινῶν μεταξὺ τῆς στροφῆς πρὸς μίαν φορὰν καὶ τῆς ἀντιθέτου.

β) Ὁ προκαλούμενος νυσταγμὸς δι' ἐρεθισμοῦ τῆς αἰθούσης ἐξακριβοῦται μετὰ θερμικὸν ἐρεθισμὸν (μέθοδος τοῦ Barany-Brunnings) ἐνεργούμενον διὰ καταιωνισμοῦ τοῦ ἔξω ὠτὸς μὲ ψυχρὸν ὕδωρ. Εἴτε μὲ πιστόλιον πεπιεσμένον Ἀέρος τοῦ R. Foy.

Ὁ καταιωνισμὸς τοῦ τυμπάνου μὲ ψυχρὸν ὕδωρ ἐνεργεῖται διὰ καταιωνητῆρος μὲ ὕδωρ 25°—27° ὑπὸ πίεσιν 0,50 ἑκ. Τὸ ἄτομον παρατηρεῖ πρὸς τὸ ἀντίθετον μέρος τοῦ καταιωνιζομένου ὠτός.

Ἡ ψῦξις τοῦ τυμπάνου διὰ συμπεπυκνωμένου ἀέρος ἐνεργεῖται διὰ τῆς ἐπὶ 30'' δευτερόλεπτα κατευθύνσεως ἑνὸς ρεύματος συμπεπυκνωμένου ἀέρος ὑπὸ πίεσιν φθάνουσαν τὰ 30 ἑκ. τοῦ Hg πρὸς τὸ ὀπίσθιον καὶ ἀνώτερον τμῆμα τοῦ τυμπάνου διὰ τοῦ ἀεριούχου πιστολίου.

Εἰς τὸ κανονικὸν ἄτομον, εἰς χρονικὸν διάστημα 30—40 δευτερολέπτων ὑπολογιζομένων ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ θερμικοῦ ἐρεθισμοῦ, ἐμφανίζεται νυσταγμὸς περίπου 90 κινήσεων κατὰ λεπτὸν καὶ ὅστις διαρκεῖ περὶ τὰ 160'' δευτερόλεπτα ὁ δὲ δεύτερος ταχὺς χρόνος τοῦ νυσταγμοῦ διευθύνεται πρὸς τὸ ἀντίθετον τῆς καταιωνίσεως μέρος.

Συμπληρωματικῶς δύναταί τις νὰ ἀναζητήσῃ :

Τὸν νυσταγμὸν τὸν ἐμφανιζόμενον μετὰ τὴν ἐνέργειαν περιστροφῶν μέσῳ τοῦ περιστρεφομένου καθίσματος.

Μετὰ 10 στροφὰς τοῦ καθίσματος εἰς 20'' δευτερόλεπτα ἓν ἄτομον κανονικὸν ἐμφανίζει ὁριζόντιον νυσταγμὸν, τοῦ ὁποίου ὁ δεύτερος ταχὺς χρόνος δεικνύεται ἀντιστρόφως πρὸς τὴν περιστροφὴν καὶ διαρκεῖ 30'' δευτερόλεπτα περίπου.

γ) Τὸν ἴλιγγον διὰ τοῦ βολταϊκοῦ τόξου τῆς δοκιμῆς τοῦ Babinski εἴτε τοῦ ἀτόμου κατὰ τὸν κλασικὸν τρόπον, ὄντος ὀρθίου εἴτε εἰς τὴν στάσιν τοῦ R. Foy (στάσις Romberg εὐαισθητοποιηθεῖσα).

Ἓν κανονικὸν ἄτομον κατὰ τὴν δοκιμὴν τοῦ Babinski κλίνει, περὶ τὰ 7 Μ. α. πρὸς τὸν θετικὸν πόλον. Εἰς τὰς ἐλαφρὰς παθολογικὰς καταστάσεις παρατηρεῖται μία ἀντίδρασις κατὰ τὸν κανονικὸν τρόπον, ἀλλὰ μὲ ὑπὲρ ἢ ὑπὸ ἐρεθιστικότητα. Εἰς τὰς βαρείας παθολογικὰς καταστάσεις ἡ κλίσις τοῦ ἀτόμου γίνεται πάντοτε πρὸς τὸ μέρος τῆς βεβλαμένης αἰθούσης. Εἰς τὴν στάσιν Romberg εὐαισθητοποιηθεῖσαν, τὸ κανονικὸν, σημεῖον ἐνάρξεως τῆς ἀντιδράσεως εἶναι εἰς τὰ 2 ἢ 3 Μ. α.

Τὴν ἐπιβράδυνσιν τῆς ἐπανόδου τῆς ἰσορροπίας μετὰ τὸν ἐρεθισμὸν διὰ ψυχροῦ ἀέρος.

Τὸ κανονικὸν ἄτομον εἰς τὴν στάσιν τοῦ Romberg εὐαισθητοποιηθεῖσαν χάνει τὴν ἰσορροπίαν μετὰ ἐρεθισμὸν διὰ ψυχροῦ ἀέρος 10'' δευτερολέπτων καὶ ἔχει ἀνάγκην 30'' δευτερολέπτων διὰ νὰ ἐπανεύρῃ τὴν ἰσορροπίαν του.

Αἱ ἀνωτέρω διάφοροι δοκιμαὶ ἐπιτρέπουσι νὰ ἐκτιμήσωμεν τὴν λειτουργίαν τῆς ἰσορροπίας.

Ὑπ' αὐτὴν τὴν ἄποψιν διακρίνομεν :

1) Τοὺς κανονικοὺς

2) Τοὺς ἐλαφρῶς ἀντιδρῶντας.

3) Τοὺς ὑπερβολικὰ ἀντιδρῶντας.

Ἡ δοκιμὴ τῆς ἀποκαθισταμένης ἰσορροπίας πρωτεύει.

Θὰ θεωρηθῶσιν ὡς ὑπερβολικὰ ἀντιδρῶντα καθαρῶς παθολογικὰ ἄτομα, τὰ ὁποῖα μὲ τρεῖς στροφὰς τῆς δοκιμῆς ταύτης δὲν ἐπανευρίσκωσιν τὴν ἰσορροπίαν εἰς 30'' δευτερόλεπτα.

Αἱ ἄλλαι δοκιμαὶ ἔχουσιν ἀξίαν ἐλέγχου.

Οἱ κανονικοὶ καὶ οἱ ἐλαφρῶς ἀντιδρῶντες εἶναι ἱκανοὶ διὰ τὴν Ἀεροπορίαν.

..Ἀποκλείονται : Πᾶν ἄτομον τὸ ὁποῖον δεικνύει σημεῖα ἐλλείψεως ἰσορροπίας αὐτομάτου, κλίσιν πρὸς τὰ πλάγια, ἀπομάκρυνσιν τῆς εὐθείας κατὰ τὴν μὲ κλειστοὺς ὀφθαλμοὺς βάδισιν, οἱ ὑπερβολικὰ ἀντιδρῶντες, τὰ ἄτομα τὰ παρουσιάζοντα τὴν καθαρὰν ἀντιδραστικὴν ἀνισότητα μεταξὺ τῶν παρεγκεφαλιδοαισθητικῶν ὁδῶν δεξιᾶς καὶ ἀριστερᾶς.

β'. Φυσιολογικὴ Ἐξέτασις.

α') Ἡ ἐξέτασις αὕτη γίνεται πρὸς ἐξακρίβωσιν : 1ον) τῆς πιθανῆς ἱκανότητος τοῦ ἐξεταζομένου διὰ πτῆσιν καὶ εἰδικότερον διὰ τὴν ὁδήγησιν Ἀεροσκάφους, 2ον) τῆς πιθανῆς ἀντοχῆς εἰς διαρκοῦσαν πτῆσιν καὶ εἰδικῶς εἰς μεγάλα ὕψη, 3ον) τοῦ τύπου τοῦ Ἀεροσκάφους διὰ τὸ ὁποῖον ὁ ἐξεταζόμενος θὰ ἦτο πιθανῶς καταλληλότερος.

β') Ἐξετάζονται δὲ κατὰ τὴν φυσιολογικὴν ἐξέτασιν τὰ ἑξῆς στοιχεῖα :

1) Ὁ χρόνος Ἀντιδράσεως καὶ ἡ κανονικότης εἰς ὀπτικὰ Ἐρεθίσματα.

2) Ὁχρόνος Ἀντιδράσεως καὶ ἡ κανονικότης εἰς Ἀκουστικὰ Ἐρεθίσματα.

3) Ὁ χρόνος Ἀντιδράσεως καὶ ἡ κανονικότης τῶν ἡμικυκλίων σωλήνων.

4) Ὁ χρόνος Ἀντιδράσεως καὶ ἡ κανονικότης τῆς ἀφῆς.

5) Ἡ εὐστάθεια τῆς χειρός.

6) Ἡ ἀντοχὴ εἰς τὸν κάματον.

7) Ἡ ἐπίδρασις Ἰσχυρῶν ἐρεθισμάτων (πυροβολισμοῦ) ἐπὶ τοῦ ὀργανισμοῦ (ἀναπνοῆς, λειτουργίας τῆς καρδίας καὶ εὐσταθείας τῆς χειρός).

8) Ἐπίδρασις χαμηλῶν πιέσεων.

9) Ἡ ἀναπνευστικὴ χωρητικότης (σπιρομέτρησις).

10) Ἡ ἐκπνευστικὴ καὶ εἰσπνευστικὴ πίεσις (σπιρομανομέτρησις).

11) Ἡ μεγίστη διάρκεια τῆς ἑκουσίας ἀπνοίας.

γ) Εἰς πάσας τὰς ἐξετάσεις ταύτας δέον νὰ προηγῆται λεπτομερὴς ἐξήγησις εἰς ἕκαστον ἐξεταζόμενον τοῦ τί πρόκειται νὰ ἐκτελέσῃ καὶ νὰ ἐπιτραπῇ πρῶτον δοκιμή τις πρὸς ἀκριβῆ κατανόησιν ἑκάστης ἐξετάσεως.

δ') Τὰ ὄργανα δι' ὧν ἐκτελοῦνται αἱ ὑπ' ἀριθ. 9 καὶ 10 ἐξετάσεις πρέπει νὰ εἶναι ἐφωδιασμένα μὲ πολλὰ ὑέλινα ἐπιστόμια τὰ ὁποῖα χρησιμοποιοῦνται μετ' ἀπολύμανσιν ἓν ὑπὸ ἑκάστου ἐξεταζομένου.

ε') Μεταξὺ τῶν δοκιμῶν εἶναι ἐπάναγκες ὅπως δίδεται ἀρκετὸς καιρὸς πρὸς ἀνάπαυσιν τοῦ ἐξεταζομένου.

στ') Πρὸς ἐπίτευξιν καλῶν ἀποτελεσμάτων διά τε τὴν ἄμεσον ἐκτίμησιν τῆς Φυσικῆς ἱκανότητος καὶ τὴν βάσιν πρὸς προσδιορισμὸν μέλλοντος κανόνος δέον νὰ καταβάλλεται πᾶσα προσπάθεια πρὸς παρότρυνσιν τῶν ἐξεταζομένων νὰ ἐκτελῶσι τὸ τεχνικὸν μέρος τῶν δοκιμασιῶν ὅσον τὸ δυνατὸν ἀκριβέστερον καθ' ὅτι πᾶσα ἀμέλεια ἐκ μέρους τοῦ ἐξεταζομένου ἢ ἐξετάζοντος θὰ ἔχῃ ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἀποτυχίαν τῶν ἐξετάσεων.

ζ') Ἡ προσοχὴ δέον νὰ τείνῃ εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ὅλου μᾶλλον ἢ τὴν ἐπιτυχίαν εἰς μίαν οἱανδήποτε μονομερῆ ἐξέτασιν.

1. 2. 3. 4. Εἰς ἑκάστην τῶν ὑπ. ἀριθ. 1—4 ἐξετάσεων λαμ-

βάνονται 7 ἢ 12 παρατηρήσεις, ἀφαιρουμένου δὲ τοῦ μεγίστου καὶ ἐλαχίστου παρατηρηθέντος χρόνου, ὁ μὲν χρόνος ἀντιδράσεως παρέχεται ἀπὸ τὸν μέσον ὅρον τῶν ὑπολοίπων 5 ἢ 10 διὰ δὲ τὸν προσδιορισμὸν τῆς κανονικότητος διαιρεῖται ἡ διαφορὰ τῶν ἄκρων ἐκ τῶν 5 ἢ 10 τούτων τιμῶν διὰ τῆς μέσης τιμῆς καὶ πολλαπλασιάζεται ἐπὶ 100. Ἡ κανονικότης εἶναι τόσον καλλιτέρα ὅσον μικρότερος εἶναι ὁ οὕτω εὑρισκόμενος ἀριθμός.

Ὁ χρόνος μετρᾶται εἰς ἑκατοστὰ τοῦ δευτερολέπτου, ὁ δὲ μέσος ὅρος εἶνε ὡς ἑξῆς περίπου :

19—19,5 ἑκατοστὰ τοῦ δευτερολέπτου διὰ τὴν ὅρασιν.

14—14,5 ἑκατοστὰ τοῦ δευτερολέπτου διὰ τὴν ἀκοήν.

13, 5—14, ἑκατοστὰ τοῦ δευτερολέπτου διὰ τὴν ἀφήν.

18, 5—19,5 ἑκατοστὰ τοῦ δευτερολέπτου διὰ τοὺς ἡμικυκλίους σωλῆνας.

5) Ἡ ἀντοχὴ εἰς τὸν κάματον μετρᾶται ἐκ τοῦ χρόνου κατὰ τὸν ὁποῖον ὁ ἐξεταζόμενος δύναται νὰ ἀσκῇ μίαν δύναμιν, χωρὶς ἡ ἔντασίς της νὰ κατέλθῃ κάτω ὡρισμένου ὁρίου· ἡ ἐξέτασις γίνεται διὰ δυναμογράφου, λαμβάνεται δὲ ὑπ' ὄψιν καὶ ἡ κανονικότης τῆς καταγραφομένης καμπύλης χαρακτηρίζουσα τὴν κανονικότητα τοῦ καμάτου.

Ἡ μέτρησις τῆς ἀντοχῆς εἰς τὸν κάματον δύναται νὰ γίνῃ καὶ διὰ τοῦ μανομέτρου τοῦ χρησιμοποιουμένου διὰ τὴν μέτρησιν τῆς ἐκπνευστικῆς πιέσεως, τότε δὲ μετρᾶται ἡ διάρκεια τοῦ χρόνου καθ' ὃν ὁ ἐξεταζόμενος δύναται νὰ κρατήσῃ δι' ἐκπνευστικῆς πιέσεως τὴν στήλην τοῦ ὑδραργύρου σταθερῶς εἰς ἓν σημεῖον ἐκ τῶν προτέρων καθωρισμένον. Ὁ χρόνος οὗτος κυμαίνεται περὶ τὰ 50''—60'' δευτερόλεπτα· χρόνος μικρότερος τῶν 40'' δευτερολέπτων δὲν εἶναι ἱκανοποιητικός.

8. Ἡ ἐπίδρασις χαμηλῶν πιέσεων ἐπὶ τῆς λειτουργίας τῆς καρδίας καὶ τῆς ἀναπνοῆς ἐξετάζεται διὰ τοποθετήσεως τοῦ ἐξεταζομένου εἰς θάλαμον ἀεροστεγῆ εἰς τὸν ὁποῖον δι' ἀεραντλίας ἀραιοῦται βαθμηδὸν ὁ ἀήρ.

9. Ὁ προσδιορισμὸς τῆς ἀναπνευστικῆς χωρητικότητος (σπιρομέτρησις) γίνεται μὲ τὸ σπιρόμετρον τοῦ Vardin ἢ τοῦ Hutchinson, εἶναι δὲ ἡ χωρητικότης αὕτη ἀνάλογος μὲ τὸ ἀνάστημα καὶ κυμαίνεται μεταξὺ 3.500 δι' ἄνδρα 1.65 καὶ δύναται νὰ κατέλθῃ μέχρι 2.800 εἰς ἄτομα πολὺ μικρά. Δύνανται νὰ ἀποκλεισθῶσιν αἱ χωρητικότητες αἱ κατώτεραι τοῦ κανονισμοῦ.

Ἡ σπιρομέτρησις ἐκτελεῖται ὡς ἑξῆς: ὁ ἐξεταζόμενος ἵσταται ὄρθιος πρὸ τοῦ σπιρομέτρου οὕτως ὥστε νὰ μὴ βλέπῃ τὴν κλίμακα: ὁ λαιμός, ὁ θώραξ καὶ ἡ κοιλία δέον νὰ κινῶνται ἐλευθέρως, ὁπότε παραγγέλομεν εἰς αὐτὸν νὰ ἀναπνεύσῃ μέχρι παντελοῦς πληρώσεως τῶν πνευμόνων του καὶ εἶτα κρατῶν τὴν ρίνα του διὰ τοῦ δείκτου καὶ ἀντίχειρος τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς ἐξαγάγῃ τὸν ἀέρα τελείως καὶ ἐφ' ὅσον δύναται κανονικῶς διὰ τοῦ σωλῆνος τὸν ὁποῖον κρατεῖ διὰ τῆς δεξιᾶς χειρός.

10. Ἡ μέτρησις τῆς εἰσπνευστικῆς καὶ ἐκπνευστικῆς πιέσεως (σπιρομανομέτρησις) γίνεται διὰ τοῦ ὑδραργυρικοῦ ἀνοικτοῦ μανομέτρου ἢ διὰ μεταλλικοῦ τοιούτου (τὸ μεταλλικὸν μανόμετρον ἐλέγχεται ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν) ὡς ἑξῆς:

Ὁ ἐξεταζόμενος ὄρθιος κρατεῖ εἰς τὰ χείλη του τὸ ἐπιστόμιον μὲ τὸν ἀντίχειρα καὶ τὸν δείκτην τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς καὶ ταυτοχρόνως διὰ τοῦ δείκτου καὶ τοῦ ἀντίχειρος τῆς δεξιᾶς χειρὸς πιέζει τὰς παρειὰς ἵνα μὴ λαμβάνουν αὗται μέρος εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς δοκιμῆς, κατόπιν βαθείας εἰσπνοῆς, φυσᾷ τὴν στήλην τοῦ ὑδραργύρου ἢ τὸ μεταλλικὸν μανόμετρον σταθερῶς ὅσον τὸ δυνατὸν ἰσχυρότερον καὶ βραδέως δυνηθῇ συστέλλων ἰσχυρῶς τοὺς μῦς τῆς κοιλίας· (δὲν ἐπιτρέπεται ἡ βιαία κίνησις τοῦ ὑδραργύρου). Αἱ παρειαὶ κρατοῦνται διότι πολλάκις παρατηρεῖται ἀπότομος καὶ εἰς ἀκανόνιστον ὕψος ἄνοδος τοῦ ὑδραργύρου διὰ τῆς ἐνεργείας τῶν μυῶν τῶν παρειῶν. Ἡ ἐξέτασις αὕτη ἐκτελεῖται εἶτα ἀντιστρόφως διὰ σταθερᾶς καὶ ἰσχυρᾶς εἰσπνοῆς πρὸς ἔλεγχον τῆς εἰσπνευστικῆς πιέσεως.

11. Ἡ μεγίστη διάρκεια τῆς ἑκουσίας ἀπνοίας πρῶτον ἐν ἀναπαύσει, ἔπειτα μετὰ ἐργασίαν μυϊκὴν (ὡς 20 κάμψεις τῶν γονάτων εἰς χρόνον 30'' δευτερολέπτων (δοκιμὴ Martinet) θὰ ἐπιτρέψῃ ἐκτίμησιν ἀρκετὰ ἀκριβῆ τῆς λειτουργικῆς ἱκανότητος τοῦ ἀναπνευστικοῦ συστήματος, κατ' ἀρχὴν ἀποκλείονται αἱ διάρκειαι αἱ κατώτεραι τῶν 40'' δευτερολέπτων ἐν ὀρθίᾳ στάσει καὶ ἐν ἀναπαύσει, 20'' δευτερολέπτων ἐν ὀρθίᾳ στάσει μετὰ ἐργασίαν μυϊκήν· ἡ δὲ μέτρησις ἐκτελεῖται ὡς ἑξῆς: ὁ ἐξεταζόμενος ἐν ὀρθίᾳ στάσει ἐκπνέει πρῶτον ὅσον τὸ δυνατὸν βαθύτερον καὶ ἀμέσως κατόπιν εἰσπνέει μέχρι τελείας πληρώσεως τῶν πνευμόνων του καὶ εἶτα κρατῶν κλειστὴν τὴν ρίνα διὰ τῶν δακτύλων προσπαθεῖ νὰ κρατήσῃ ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον τὴν ἀναπνοήν χωρὶς νὰ παρακολουθῇ εἰς τὸ στιγμόμετρον τὴν διάρκειαν τῆς ἀπνοίας.

Ἡ ἐξέτασις αὕτη παρέχει ἐνδείξεις : α') σταθερότητος τοῦ ἀναπνευστικοῦ κέντρου καὶ ἐμμέσως τοῦ γενικοῦ νευρικοῦ συστήματος, β) τῆς πιθανότητος, ἐν περιπτώσει βραχέος χρονικοῦ διαστήματος, ὅτι ὁ ἐξεταζόμενος ὑποφέρει ἐξ ἐλλείψεως ὀξυγόνου εἰς μεγάλα ὕψη.

η) Ὁ τρόμος χαρακτηρίζεται ὡς ἰσχυρὸς ἀρκετὸς-ἐλάχιστος-μηδέν.

Ἡ εὐστάθεια: χαρακτηρίζεται ὡς μετριωτάτη-μετρία-καλὴ-ἀρίστη.

Ἡ ἐπίδοσις ἰσχυρῶν ἐρεθισμάτων (πυροβολισμοῦ) χαρακτηρίζεται ὡς: ἰσχυροτάτη-ἰσχυρὰ-αἰσθητὴ-ἀνεπαίσθητος.

Ἄρθρον 3.

1. Τὴν ἐξέτασιν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου καὶ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους ὑφίστανται καὶ οἱ ἐπίκουροι παρατηρηταί, οἱ ἐθελονταὶ καὶ στρατεύσιμοι οἱ προοριζόμενοι διὰ τὸ ἱπτάμενον προσωπικὸν τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας.

2. Ἡ ἐξέτασις αὕτη ἀνατίθεται εἰς τὴν Ἀνωτάτην Ὑγειονομικὴν Ἐπιτροπὴν Ἀεροπορίας.

3. Ἡ Ἐπιτροπὴ δύναται κατὰ τὴν κρίσιν της νὰ βοηθῆται παρ' εἰδικῶν Ὑγειονομικῶν Ἀξιωματικῶν Ἀεροπορίας, Στρατοῦ ἢ Ναυτικοῦ ἢ καὶ ἰδιωτῶν εἰδικῶν, παραπέμπουσα τοὺς ἐξεταζομένους εἰς αὐτοὺς καὶ λαμβάνουσα συμβουλευτικὰς γνωμοδοτήσεις, νὰ προσφεύγῃ εἰς οἱανδήποτε εἰδικὴν ἢ ἐργαστηριακὴν ἐξέτασιν ἢ καὶ νὰ εἰσαγάγῃ τοὺς ἐξεταζομένους πρὸς παρατήρησιν εἰς Στρατιωτικὰ ἢ Ναυτικὰ Νοσοκομεῖα ἢ εἰς Θεραπευτήρια τῆς Ἀεροπορίας.

4. Τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 β' φυσιολογικὴν ἐξέτασιν ἡ ἀνωτέρω Ὑγειονομικὴ Ἐπιτροπὴ δύναται νὰ ἀναθέτῃ ἢ εἰς ἕνα Ὑγειονομικὸν ἀξιωματικὸν ἢ εἰς Ἐπιτροπὴν εἰδικῶν ὁριζομένων ἑκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἀεροπορίας, τῇ εἰσηγήσει τῆς ἄνω Ἐπιτροπῆς, τοῦ πορίσματος τῆς ἐξετάσεως ταύτης μὴ ὄντος ὑποχρεωτικοῦ διὰ τὴν Α.Υ.Ε.Α.

5. Διὰ τοὺς κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Ὑγειονομικῆς ταύτης ἐξετάσεως κρινομένους ἀκαταλλήλους διὰ μίαν οἱανδήποτε πάθησιν ἐκδίδεται ἀμέσως παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπόφασις περὶ ἀκαταλληλότητος διακοπτομένης τῆς περαιτέρω ἐξετάσεως.

6. Προηγεῖται ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 α' Γενικὴ Ἰατρικὴ ἐξέτασις οὕτως ὥστε οἱ ὑπὸ ταύτης μὴ κρινόμενοι ἱκανοὶ μὴ ὑποβάλλωνται εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 Φυσιολογικὴν ἐξέτασιν.

7. Οἱ μὴ πληροῦντες τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 2 δὲν γίνονται δεκτοὶ πρὸς εἰσαγωγήν, κατάταξιν ἢ μετάταξιν εἰς τὸ ἱπτάμενον Προσωπικὸν τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας.

8. Ἡ γνωμάτευσις τῆς Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι ὑποχρεωτικὴ καὶ ἀνέκλητος, ἔστω καὶ ἐν πλειοψηφίᾳ ληφθεῖσα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περιοδικὴ ἐξέτασις τῶν ἀνηκόντων εἰς τὸ Ἱπτάμενον Προσωπικὸν τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας.

Ὑγειονομικὸς ἔλεγχος.

Ἄρθρον 4.

1. Ἐκτὸς τῶν ἐξετάσεων κατὰ τὴν εἴσοδον τινὸς εἰς τὸ ἱπτάμενον προσωπικὸν τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας, ὑφίστανται τοῦτο ἅπαξ καθ' ἕκαστον ἔτος ἐξέτασιν ἐλέγχου ἀποσκο-

ποῦσαν νὰ ἐξακριβώσῃ ἐὰν ἐξακολουθῇ νὰ εἶναι ἱκανὸν διὰ τὸ ἱπτάμενον προσωπικόν.

2. Ἐπίσης ἡ ἐξέτασις ἐλέγχου ἐπαναλαμβάνεται ἀνεξαρτήτως πάσης προηγουμένης ἐξετάσεως καὶ χρονολογίας εἰς ἐκείνους ἐκ τοῦ ἱπταμένου προσωπικοῦ, οἵτινες ὑπέστησαν σοβαρὸν ἀτύχημα ἢ παρατεταμένην ἢ σοβαρὰν ἀσθένειαν.

3. Ὡσαύτως ἡ ἐξέτασις ἐλέγχου γίνεται καὶ εἰς πάντα ἔφεδρον ἢ ἐπίκουρον προσερχόμενον πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν πτήσεων τῶν καθοριζομένων ὑπὸ εἰδικῶν Νόμων ἢ Διαταγμάτων ὡς καὶ κατὰ τὴν ἐν ἐπιστρατεύσει προσέλευσίν των καὶ ἐφ' ὅσον συνεπληρώθη ἔτος ἀπὸ τῆς τελευταίας ἐξετάσεως ἢ ὑπέστη ἐν τῷ μεταξὺ ἀτύχημα ἢ παρατεταμένην ἢ σοβαρὰν ἀσθένειαν.

4. Ἐπίσης διὰ ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἀεροπορίας δύναται νὰ παραπεμφθῇ τις ἐκ τοῦ ἱπταμένου προσωπικοῦ τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας πρὸς ἐξέτασιν ἐλέγχου ἐκτάκτως ὁποτεδήποτε καὶ ἀνεξαρτήτως πάσης προηγουμένης ἐξετάσεως, κατόπιν προτάσεως Διοικητοῦ τῆς Μονάδος ἢ Ὑπηρεσίας.

5. Ἐπίσης ἡ ἐτησία ἐξέτασις ἐλέγχου ἐπαναλαμβάνεται καὶ εἰς τοὺς μαθητὰς τῶν Ἀεροπορικῶν Σχολῶν τοὺς προοριζομένους διὰ τὸ ἱπτάμενον προσωπικὸν τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας.

Ἐπίσης ἡ ἐξέτασις ἐλέγχου τῶν μαθητῶν τῶν Ἀεροπορικῶν Σχολῶν τῶν προοριζομένων διὰ τὸ ἱπτάμενον προσωπικὸν ἐπαναλαμβάνεται ἀνεξαρτήτως πάσης ἄλλης προηγουμένης ἐξετάσεως, μεθ' ἕκαστον ἀτύχημα ἢ παρατεταμένην ἢ σοβαρὰν ἀσθένειαν. Δύναται ὅμως ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἀεροπορίας, κατόπιν προτάσεως τοῦ Διοικητοῦ τῆς Σχολῆς, νὰ παραπέμπῃ οἱονδήποτε μαθητὴν πρὸς ἐξέτασιν ἐλέγχου ἐκτάκτως ὁποτεδήποτε καὶ ἀνεξαρτήτως πάσης προηγουμένης ἐξετάσεως.

Οἱ μαθηταὶ τῶν Ἀεροπορικῶν Σχολῶν οἱ προοριζόμενοι διὰ τὸ ἱπτάμενον προσωπικὸν ἐξετάζονται καὶ κρίνονται καθ' ὅλας τὰς ἐπαναληπτικὰς ἐξετάσεις ἐλέγχου καὶ καθ' ὅλα τῆς φοιτήσεώς των ἔτη ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἄρθρων 2, α καὶ β καὶ 6 τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἄρθρον 5.

1. Ἡ ἐξέτασις ἐλέγχου περιλαμβάνει τὴν Γενικὴν Ἰατρικὴν ἐξέτασιν τὴν διαλαμβανομένην εἰς τὸ ἄρθρον 1 α τοῦ παρόντος, ὡς καθορίζεται καὶ εἰς τὰς ἑπομένας παραγράφους τοῦ παρόντος ἄρθρου.

2. Ὁσάκις ὅμως παρίσταται ἀνάγκη ἢ ὁσάκις κρίνουσι τοῦτο ἀναγκαῖον αἱ ἐνεργοῦσαι τὴν ἐξέτασιν ἐλέγχου Ὑγειονομικαὶ Ἐπιτροπαί, δύναται κατὰ τὰς ἐπαναληπτικὰς ἐξετάσεις νὰ γίνῃ καὶ ἡ εἰς τὸ ἄρθρον 2β καθοριζομένη φυσιολογικὴ ἐξέτασις, ἀποστελλομένων τῶν πρὸς ἐξέτασιν εἰς τὰ ὑφιστάμενα εἰδικὰ κέντρα.

3. Ἡ σύγκρισις τῶν ἀποτελεσμάτων ἑκάστης ἐξετάσεως πρὸς τὰς προηγουμένας ἑκάστου ἐξεταζομένου δέον νὰ ἐρευνᾶται μετὰ προσοχῆς καὶ νὰ ἐλέγχηται ἡ ἐπίδρασις τῆς ἐν τῷ Ἀέρι ὑπηρεσίας, οὕτως ὥστε νὰ εἶναι δυνατὴ ἡ ἐξαγωγὴ ἀσφαλῶν συμπερασμάτων περὶ τῆς περαιτέρω ἱκανότητος τοῦ ἐξεταζομένου.

Ἐρευνῶνται δὲ προσεκτικῶς καὶ αἱ διαταραχαὶ αἱ τυχὸν ὁμολογούμεναι ὑπὸ τοῦ ἐξεταζομένου.

4. Ἡ προσοχὴ τῶν ἐξεταζόντων ἐφιστᾶται εἰδικῶς ἐπὶ τῶν κάτωθι σημείων:

α) Γενικά. Ἐλάττωσις σημαντικὴ τοῦ βάρους τοῦ σώματος, καχεξία, ἀπίσχανσις, οὐχὶ εὐνοϊκὸς δείκτης, προδίδει πιθανὴν ὀργανικὴν πάθησιν καὶ ὑποδεικνύουσι λεπτομερῆ ἐξέτασιν, ἀλλὰ καὶ ἄνευ σαφοῦς ὀργανικῆς παθήσεως ἐπιβάλλεται ἀποχὴ πτήσεων ἐπὶ χρόνον ἀνάλογον πρὸς τὸ εἶδος καὶ τὴν φύσιν τῆς παθήσεως.

Οἱ παροξυσμοὶ ἐλονοσίας δέον νὰ θεραπεύωνται διὰ συστηματικῆς θεραπείας κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὁποίας δυνατὸν νὰ ἀπαγορευθῶσιν αἱ πτήσεις.

Ἡ σύφιλις δέον νὰ θεραπεύεται συστηματικῶς, ἀπαγορευομένων τῶν πτήσεων κατὰ τὸν χρόνον εἰδικῶν τινῶν θεραπειῶν (π.χ. 606).

Ἡ ὑπέρμετρος πολυσαρκεία δέον νὰ καταπολεμεῖται.

β') Δέρμα: Δερματικαὶ τινὲς παθήσεις ἐπιδεκτικαὶ παρατάσεως ἢ ἐπιδεινώσεως ἐκ τῆς ἐπαφῆς τοῦ ἐλαίου τῶν κινητήρων καὶ τῆς βενζίνης δυνατὸν νὰ ἐπιβάλλουν τὴν πρόσκαιρον παῦσιν τῶν πτήσεων μέχρι ἀποθεραπείας.

γ') Χειρουργικά. Ὡς ὅρια συμβιβαζόμενα πρὸς τὴν ὁδήγησιν Ἀεροσκαφῶν θεωροῦνται: 1) Δυσκαμψία τοῦ ἑνὸς ὤμου ἐπιτρέποντος τὴν ὕψωσιν τοῦ βραχίονος μέχρις ὁριζοντίας θέσεως, 2) δυσκαμψία ἀκινητοῦσα τὸν καρπὸν εἰς θέσιν εὐνοϊκήν, 3) δυσκαμψία τῶν δύο τελευταίων δακτύλων τῆς χειρὸς ἐπιτρέπουσα σύλληψιν ἰσχυράν. 4) Δυσκαμψία τῶν ἰσχύων ἐπιτρέπουσαν μίαν κανονικὴν καθεστικὴν στάσιν. 5) Δυσκαμψία τοῦ γόνατος ἀφίνουσα κάμψιν καὶ ἔκτασιν ἀπὸ 90° ἕως 180°. Δυσκαμψία ἀκινητοῦσα τὴν μίαν κνημοταρσικὴν ἄρθρωσιν τοῦ ποδὸς ἐν ὀρθῇ γωνίᾳ μὲ τὴν κνήμην. 7) Δυσκαμψία τοῦ ἑνὸς ἀγκῶνος ἐπιτρέπουσα τὴν κάμψιν καὶ ἔκτασιν μεταξὺ 40° καὶ 170°.

Τουναντίον δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν καὶ ὅρια μὴ συμβιβαζόμενα πρὸς τὴν ὁδήγησιν Ἀεροπλάνων: 1) Ἀφαίρεσις ἑνὸς τῶν ἀντιχείρων, 2) ἀφαίρεσις τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου δακτύλου μιᾶς χειρός, 3) Τραύματα ἢ ἐγχειρήσεις παρεμποδίζουσαι ἐμφανῶς κίνησιν ἀρθρώσεώς τινος ἢ μέλους τινός, 4) ἰδιαιτέρα προσοχὴ πρέπει νὰ δοθῇ ἐὰν τραῦμα ἢ οὐλή τις ἔχει ἐπικινδύνως ἀλλοιώσῃ τὴν μυϊκὴν δύναμιν οὕτως ὥστε νὰ καθίσταται δύσκολος ἡ χρῆσις τῶν ὀργάνων διευθύνσεως τοῦ Ἀεροσκάφους ἢ ἐὰν τὸ ψῦχος εἰς μεγάλα ὕψη προκαλεῖ πόνον ἢ οὐλαὶ παρακωλύουσαι ἕνεκα τῆς θέσεως ἢ τῆς ἐκτάσεως αὐτῶν οὐσιώδεις κινήσεις τῶν ἄκρων, τοῦ θώρακος ἢ τοῦ κορμοῦ.

Πᾶσα κήλη, σκωλικοειδῖτις, τὰ συρίγγια, αἱ μεγάλαι αἱμορροΐδες, οἱ κιρσοί, ἡ εὐμεγέθης κιρσοκήλη, πρέπει νὰ χειρουργῶνται ἐπιτυχῶς πρὶν ἐπιτραποῦν αἱ πτήσεις.

Ἐπὶ ἀρχομένων παθήσεων τῆς σπονδυλικῆς στήλης ἐπιβάλλεται ἀνάπαυσις, ἡ δυναμένη νὰ παραταθῇ ἐπὶ δύο ἔτη τὸ πολὺ ὁπότε κρίνεται ὁριστικῶς.

δ'). Κυκλοφορικὸν σύστημα: Ἐξετάζεται τὸ μέγεθος τῆς καρδίας, διαστολὴ ἢ ὑπερτροφία, ἡ παράτασις τοῦ πρώτου τόνου, τάσις πρὸς ἀναδιπλασιασμὸν τοῦ δευτέρου τόνου.

Ὑπέρτασις ἢ ὑπότασις ἡ χαρακτηριστικὴ τῆς καρδιακῆς ἐξασθενήσεως τῶν Ἀεροπόρων, ἐπιβάλλουσιν ἀπολύτως ἀνάπαυσιν καὶ ἀποχὴν πτήσεων. Ἡ ἀρυθμία καὶ ἡ καρδιακὴ ἀντίδρασις εἰς τὸν κόπον προειδοποιητικὸν σημεῖον δεικνῦον καρδιαγγειακὴν καταπόνησιν ἢ ταραχαὶ ἀγγειοκινητικαὶ τῶν ἄκρων, ἐπιβάλλουσιν ἀνάπαυσιν καὶ ἀποχὴν πτήσεων.

Κρίνονται ἀκατάλληλοι πρὸς πτῆσιν οἱ φέροντες.

Ὀργανικὰς βαλβιδικὰς παθήσεις, βαρείας ἀλλοιώσεις μυοκαρδίου, στενώσεις τῆς ἀορτῆς ἢ τῆς πνευμονικῆς ἀρτηρίας, περικαρδίτιδα ἢ περικαρδιακὰς συμφύσεις, βλάβας τῶν στομίων καρδίας ἢ ἀορτῆς ἢ πνευμονικῆς ἀρτηρίας, στηθάγχην, φλεβίτιδα, ἀνευρύσματα, ἀορτίτιδα.

ε') Ἀναπνευστικὸν σύστημα: Ἐλάττωσις τῆς ζωτικῆς χωρητικότητος μείωσις τῆς διαρκείας τῆς ἐκουσίας ἀπνοίας: Τὰ δύο σημεῖα μαρτυροῦσι λανθάνοντα παθολογικὰ φαινόμενα παρὰ τῷ ἀτόμῳ εἰς τὸ ὁποῖον ἡ προπόνησις ἔδει νὰ αὐξήσῃ τὰς ἰδιότητας ταύτας, ὑποδεικνύουσιν δὲ τὴν λεπτομερῆ ἐξέτασιν. Διηθήσεις τῶν Βρόγχων ἢ τῶν ἀδένων, βρογχίτιδες ἢ συμφύσεις πλευρικαί, πᾶσα φυματιώδης βλάβη, τὸ ἄσθμα, τὸ ἐμφύσημα, ἐπιβάλλουσιν ἀποχὴν πτήσεων ἐπὶ χρόνον ἀνάλογον πρὸς τὸ εἶδος, τὴν διάρκειαν καὶ τὴν φύσιν τῆς παθήσεως.

Κρίνονται ἀκατάλληλοι πρὸς πτῆσιν οἱ πάσχοντες: Ἐκ χρο-

νίας βρογχίτιδος, ἐξ ὑγρᾶς πλευρίτιδος ἢ χρονίας παχυπλευρίτιδος, ἐκ φυματιώσεως τῶν πνευμόνων ἢ τῶν ἀδένων, κλινικῶς ἢ ἀκτινοσκοπικῶς βεβαιουμένης ἐξ ἄσθματος ἐπιμόνου ἐξ ἐμφυσήματος ἐκτεταμμένου, ἐξ ὑδατίδων κύστεων ἢ ὄγκων τοῦ πνεύμονος, συριγγίων ἐπιμόνων τοῦ θώρακος.

στ΄) Πεπτικὸν σύστημα. Οἱ ὀδόντες καὶ ἐν γένει τὸ κοῖλον τοῦ στόματος πρέπει νὰ τυγχάνωσιν ἐπιμεμελημένης φροντίδος, θεραπευομένης τῆς τερηδῶνος, τῆς οὐλίτιδος καὶ τῆς πυορροίας. Οἱ τεχνητοὶ ὀδόντες πρέπει νὰ ἐφαρμόζωνται καλῶς. Δέον νὰ ἐρευνῶνται οἱ πρὸ ἢ μετὰ τὸ φαγητὸν πόνοι τοῦ στομάχου οἱ ὁμολογούμενοι ὑπὸ τῶν ἐξεταζομένων.

Αἱ δυσπεψίαι, ἐντεροκωλίτιδες, αἱ ἡπατικαὶ ἢ τῆς χοληδόχου κύστεως παθήσεις δέον νὰ τυγχάνωσιν ἐπιμεμελημένης θεραπείας πρὶν ἐπιτραποῦν αἱ πτήσεις.

Ἐπὶ γαστρικῶν ἢ δωδεκαδακτυλικῶν ἑλκώσεων πρέπει νὰ ἀπαγορεύωνται αἱ πτήσεις μέχρι τελείας θεραπείας ἢ ἐπιτυχοῦς χειρουργικῆς ἐπεμβάσεως. Ἐπὶ προσβολῆς σκωληκοειδίτιδος ἐπιβάλλεται χειρουργικὴ θεραπεία μὲ πλήρη ἴασιν προτοῦ ἐπιτραποῦν αἱ πτήσεις. Διὰ τὰς σπλαχνοπτώσεις δέον νὰ λαμβάνηται πρόνοια στηρίξεως διὰ καταλλήλου ζώνης ἀναλόγως τῆς ἀνάγκης.

ζ΄) Οὐροποιογεννητικὸν σύστημα : Ἀναζητοῦνται εἰς τὰ συλλεγέντα κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἐξετάσεως οὖρα ἡ παρουσία στοιχείων μὴ φυσιολογικῶν (Ζάκχαρον, Λεύκωμα), ἐν περιπτώσει ἀμφιβολίας δυνατὸν νὰ χρειασθῇ πλήρης ἀνάλυσις τῶν οὔρων τοῦ 24ώρου καὶ λειτουργικὴ ἐξέτασις τοῦ οὐροποιητικοῦ συστήματος.

Κρίνονται ἀκατάλληλοι πρὸς πτῆσιν οἱ φέροντες : χρονίαν νεφρίτιδα, χρονίαν ζακχαρουρίαν, οἱασδήποτε φύσεως ἔμμονον διαβήτην, φυματίωσιν τοῦ νεφροῦ, ἀφαίρεσιν τοῦ ἑνὸς νεφροῦ. Ἐπὶ λιθιάσεως ἀμφοτέρων ἢ τοῦ ἑνὸς νεφροῦ ἢ οὐρητῆρος, ἐπὶ οἱασδήποτε φύσεως ἀκρατείας τῶν οὔρων, ἐπὶ οὐροφόρων συριγγίων, ἐπιβάλλεται ἀνάπαυσις καὶ ἀποχὴ πτήσεων μέχρι πλήρους ἰάσεως.

η΄) Νευρικὸν σύστημα : Ἐρευνᾶται καλῶς ὅπως καὶ κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν διαταραχαὶ τοῦ νευρικοῦ συστήματος κρινόμεναι παροδικαὶ ἐπιβάλλουσιν ἀνάπαυσιν καὶ ἀποχὴν τῶν πτήσεων ἀναλόγως τῆς ἐπιμονῆς των.

θ΄) Ὀφθαλμοὶ καὶ ὀπτικαὶ λειτουργίαι : Αὗται ἐξετάζονται ὅπως καὶ κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν δυνατὸν ὅμως νὰ ἐπιτραπῇ ὀπτικὴ ὀξύτης τοὐλάχιστον 7)10 δι' ἕνα ἕκαστον ὀφθαλμὸν ἄνευ διορθωτικῶν ὑέλων. Πάντως ἀποκλείονται ἀπὸ πτήσεων οἱ φέροντες λανθάνουσαν ὑπερμετρωπίαν ἑνὸς ἢ ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν ἄνω τῶν δύο διοπτρῶν ἔστω καὶ μὲ καλὴν ὀπτικὴν ὀξύτητα.

Διὰ τὰς ὑπολοίπους παθήσεις τῶν ὀφθαλμῶν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν τὰ κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν ὁριζόμενα καὶ ἀναλόγως τῆς βαρύτητος ἑκάστης περιπτώσεως.

ι΄) Ρὶς—Λάρυγξ.—Φάρυγξ.—Ἀκοὴ—Λαβύρινθος (ἰσορροπία) : Πᾶσαι αἱ παθήσεις τῆς ρινὸς, φάρυγγος, λάρυγγος, ὤτων, αἱ ἐπιφέρουσαι λειτουργικὴν διαταραχὴν δέον νὰ τυγχάνωσιν ἐπιμεμελημένης θεραπείας ἢ χειρουργικῆς ἐπεμβάσεως μὲ πλήρη ἴασιν προτοῦ ἐπιτραποῦν πτήσεις.

Αἱ διαταραχαὶ τῆς αὐτομάτου ἢ προκαλουμένης ἰσορροπίας ἐπιβάλλουσιν διακοπὴν πτήσεων ἀναλόγως τῆς ἐπιμονῆς των.

Ὡς ὅρια ἀποκλεισμοῦ ἀπὸ τὸ ἱπτάμενον προσωπικὸν κατὰ τὴν ἐξέτασιν ἐλέγχου θεωροῦνται : α΄) τελεία μονόπλευρος κώφωσις μετὰ ἐλαττώσεως τῆς ἀκουστικῆς ὀξύτητος τοῦ ἑτέρου ὠτὸς καὶ προϋπαρχούσης, ὅσαν ὁ ψίθυρος δὲν ἀκούεται πέραν τῶν 0,12 μέτρου, ἡ δὲ φωνὴ ἀπαγγελίας πέραν τοῦ ἑνὸς μέτρου καὶ 0.50.

2) Ἀμφίπλευρος κώφωσις μετὰ ἢ ἄνευ ἰλίγγου.

3) Ἀτελὴς κώφωσις ἀμφίπλευρος ὅταν ἡ ἐλάττωσις τῆς ἀκουστικῆς ὀξύτητος ἔχῃ ὡς ἑξῆς :

α΄) Ψίθυρος μὴ ἀκουστὸς πέραν τῶν 0.12 τοῦ μέτρου καὶ β΄) φωνὴ ἀπαγγελίας μὴ ἀκουστὴ πέραν τοῦ ἑνὸς μέτρου καὶ 0.50.

4) Μόνιμος λαβυρινθικὸς ἴλιγγος καταλλήλως βεβαιούμενος καὶ παραμένων μετὰ εἰδικὴν θεραπείαν ἑνὸς ἔτους τοὐλάχιστον.

5) Χρονία μέση πυώδης ὠτῖτις μετὰ ἢ ἄνευ νεκρώσεως τοῦ κροταφικοῦ ὀστοῦ μὴ ὑπείκουσα εἰς τὴν οἰκείαν εἰδικὴν θεραπείαν ἐπὶ ἔτος τοὐλάχιστον ἐφαρμοσθεῖσαν.

ια΄) Φυσιολογικὴ ἐξέτασις : Αὕτη ἐκτελεῖται ὅπως καὶ κατὰ τὴν εἰσαγωγήν.

Ἡ ἐπέκτασις ἔστω καὶ ἀσθενὴς τῶν χρόνων τῶν ψυχοκινητικῶν ἀντιδράσεων, ἡ ἐλάττωσις τῆς κανονικότητος τῶν αὐτῶν χρόνων ἀντιδράσεων (ἡ προπόνησις χαρακτηρίζεται πραγματικῶς διὰ τῆς βραχύνσεως καὶ τῆς κανονικότητος τῶν χρόνων ἀντιδράσεων) δεικνύουσι κατάστασιν ἐπιβάλλουσαν ἀνάπαυσιν.

Ἀνάγκη νὰ σημειωθῇ ἐξ ἄλλου ὅτι σημαντικὴ αὔξησις τῶν χρόνων ἀντιδράσεως συμπίπτουσα μὲ ὑπερβολικὴν ἐκπλήττουσαν ἔλλειψιν κανονικότητος φθάνουσα εἰς διαφορὰς ἀπὸ 20 ἕως 30 ἑκατοστὰ τοῦ δευτερολέπτου καὶ πλέον, εἶναι σημεῖον ἐκουσίας ἀλλοιώσεως τῆς δοκιμῆς εἴς τινα ἄτομα τὰ ὁποῖα προσποιοῦνται τὴν ἀνικανότητα διὰ νὰ ἐπιτύχωσι τὴν ἀπομάκρυνσιν ἐκ τοῦ ἱπταμένου προσωπικοῦ.

Τὸ σημεῖον τοῦτο ἔρχεται νὰ ἐνισχύσῃ τὴν προκαλουμένην ἐντύπωσιν ἐκ τῆς ἀντιθέσεως μεταξὺ τῶν συμπτωμάτων τοῦ καμάτου καὶ τῆς ἐξασθενήσεως τὰ ὁποῖα ἐπικαλοῦνται τινὰ ἐκ τῶν τιούτων ἀτόμων καὶ τῆς τελείας ἀκεραιότητος τοῦ καρδιοαγγειακοῦ συστήματος καὶ τῆς κυκλοφορικῆς αὐτῶν ἱκανότητος.

Ἄρθρον 6.

Ἐπίσης θεωροῦνται ἀκατάλληλοι διὰ πτήσεις οἱ φέροντες νόσους ἢ βλάβας περιλαμβανομένας εἰς τὸν Νόμον «περὶ καταστάσεως παθόντων ἐν πολέμῳ ἢ ἐν Εἰρήνῃ Ἀξιωματικῶν, Ἀρχικελευστῶν καὶ μονίμων Ὑπαξιωματικῶν τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας».

Ἄρθρον 7.

Ὑγειονομικὴ ἐξέτασις πρὸς καθορισμὸν ἱκανότητος χειριστῶν ὡρισμένου τύπου Ἀεροσκαφῶν.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν τοιούτων ἐξετάσεων τοῦ ἐλέγχου ἢ καὶ ὁποτεδήποτε ἄλλοτε, δυνατὸν ἡ ὑπηρεσία νὰ φθάσῃ μέχρι τοῦ σημείου νὰ αἰτῇ ἀπὸ τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 8 τοῦ παρόντος καθοριζομένας Ἐπιτροπὰς, τὴν γνώμην των ἐπὶ τῆς ἰδιαιτέρας ἱκανότητος ἑνὸς ἀτόμου εἰς τὴν κυβέρνησιν ὡρισμένης κατηγορίας ἀεροσκαφῶν. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην γνωστοῦ ὄντος ὅτι διὰ τὴν κυβέρνησιν ἑνὸς ἀεροσκάφους οἱουδήποτε, οἱ προαναφερόμενοι ὅροι πρέπει νὰ πληρῶνται ἀκεραίως. Οἱ ὑγειονομικοὶ ἀξιωματικοὶ δύνανται ὡς πρὸς τὰς ἰδιαιτέρας ἱκανότητας νὰ βασίσωσιν τὴν ἐκτίμησίν των ἐπὶ τῶν ἰδιαιτέρων χαρακτηριστικῶν καὶ δεδομένων ἑκάστου τύπου ἀεροσκάφους ἐκ τῶν χρησιμοποιουμένων εἰς τὴν Πολεμικὴν Ἀεροπορίαν.

Ἰδιαίτερα προσόντα πρὸς χειρισμῶν Ἀεροσκαφῶν. διαφόρων τύπων.

Α΄) Ὀδηγοὶ Ἀεροσκαφῶν διώξεως : Ἰδιαιτέρως ἱκανὰ διὰ τὸν χειρισμὸν ἀεροσκαφῶν διώξεως εἶναι τὰ ἄτομα τὰ ὁποῖα παρουσιάζουν :

1) Ἀναπνευστικὸν σύστημα μεγάλης λειτουργικῆς ἱκανότητος.

2) Κυκλοφορικὸν σύστημα ἐξαιρετικῆς ἀντοχῆς καὶ προσαρμοζόμενον εἰς τοὺς κόπους.

3) Νευρικὸν σύστημα ἐξαιρετικῶς τέλειον.

4) Τελειότητα τῆς αἰσθήσεως τῆς ἰσορροπίας καὶ χρόνον ἀντιδράσεως τῆς ἰσορροπίας καὶ τῶν ἡμικυκλίων σωλήνων πολὺ βραχείας καὶ πολὺ κανονικόν, ψυχοκινητικὰς ἀντιδράσεις πολὺ βραχείας καὶ πολὺ κανονικάς.

5) Ψυχραιμίαν.

6) Ὀπτικὴν ὀξύτητα ὑπερκανονικὴν καὶ καλὴν ὀπτικὴν ὀξύτητα κατὰ τὴν νύκτα.

7) Μεγάλην ταχύτητα εἰς τὴν ἀντίληψιν τῶν εἰκόνων.

8) Τὸ ὀλιγώτερον θάμβος κατὰ τὴν εἰς τὸ ἄπλετον φῶς ὅρασιν.

9) Κοιλιακὸν μυϊκὸν σύστημα λίαν ἰσχυρόν. Στόμαχον καὶ ἔντερα ἐν καλῇ καταστάσει.

10) Ἀκεραιότητα τοῦ ὠτός.

Β') Ὁδηγοὶ ἀεροσκαφῶν διὰ νυκτερινὰς πτήσεις : Οὗτοι δέον νὰ ἔχωσι πολὺ ἀναπεπταμένην τὴν ὅρασιν μὲ καλὴν ὀπτικὴν ὀξύτητα κατὰ τὴν νύκτα καὶ ἐπὶ πλέον πλήρη τὴν ἀντίληψιν τῆς ὁριζοντιότητος καθ' ὅσον ἐντὸς τοῦ σκότους καὶ εἰς ὕψος, ἐνίοτε ἄνευ ὀργάνων καὶ ἄνευ σημείων ἐπιγείων συγκρίσεως, δὲν βοηθοῦνται ὑπὸ οὐδενὸς σχεδὸν ἄλλου μέσου πρὸς τήρησιν ἐν πτήσει τοῦ ἀεροσκάφους των ἐν ὁριζοντιότητι.

Ἄρθρον 8.

1. Ἡ ἐν τῇ παραγράφῳ 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος ἐξέτασις ἐλέγχου ἐνεργεῖται : Διαταγῇ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἀεροπορίας, ὑπὸ τῶν Ὑγειονομικῶν Ἐπιτροπῶν Διοικήσεων Ἀεροπορίας ἢ ὑπὸ τῆς Ἀνωτάτης Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς Ἀεροπορίας.

2. Ἡ ἐν τῇ παραγράφῳ 2 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος ἐξέτασις ἐλέγχου γίνεται ὑπὸ τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω Ἐπιτροπῶν εἰς ἃς παραπέμπονται πρὸς ἐξέτασιν ἀπ' εὐθείας καὶ ἄνευ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἀεροπορίας ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ τῆς Μονάδος ἢ Ὑπηρεσίας εἰς ἣν ἀνήκουσιν καὶ ὑπ' εὐθύνην αὐτοῦ κατόπιν ἐκθέσεως τοῦ ἀνωτέρου ἢ ἀρχαιοτέρου Ὑγειονομικοῦ Ἀξιωματικοῦ τῆς Μονάδος ἢ Ὑπηρεσίας των.

3. Ἡ ἐν τῇ παραγράφῳ 3 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος ἐξέτασις ἐλέγχου γίνεται ὑπὸ τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω Ἐπιτροπῶν εἰς ἃς παραπέμπονται πρὸς ἐξέτασιν ἀπ' εὐθείας καὶ ἄνευ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἀεροπορίας ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ τῆς Μονάδος ἢ Ὑπηρεσίας εἰς ἣν παρουσιάζονται πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ὑπὸ εἰδικῶν Νόμων ἢ Διαταγμάτων καθοριζομένων πτήσεων καὶ ὑπ' εὐθύνην αὐτοῦ.

4. Ἡ ἐν τῇ παραγράφῳ 4 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος ἐξέτασις ἐλέγχου γίνεται ὑπὸ τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω Ἐπιτροπῶν διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἀεροπορίας, κατόπιν προτάσεως τοῦ Διοικητοῦ τῆς Μονάδος ἢ Ὑπηρεσίας εἰς ἣν ὑπηρετεῖ πρὸς ἐξέτασιν.

5. Ἡ ἐν τῇ παραγράφῳ 5 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 4 ἐξέτασις ἐλέγχου γίνεται ὑπὸ τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω Ἐπιτροπῶν εἰς ἃς παραπέμπονται, οἱ μὲν τοῦ πρώτου ἐδαφίου Διαταγῇ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἀεροπορίας, οἱ τοῦ δευτέρου ἐδαφίου διὰ παραπομπῆς ἀπ' εὐθείας καὶ ὑπ' εὐθύνην τοῦ Διοικητοῦ τῆς Σχολῆς, ἄνευ Διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ, κατόπιν ἐκθέσεως τοῦ ἀνωτέρου ἢ ἀρχαιοτέρου Ὑγειονομικοῦ Ἀξιωματικοῦ τῆς Σχολῆς, οἱ δὲ τοῦ τρίτου ἐδαφίου διὰ Διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἀεροπορίας, κατόπιν προτάσεως τοῦ Διοικητοῦ τῆς Σχολῆς.

Ἄρθρον 9.

1. Αἱ Ἐπιτροπαὶ αἱ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἐνεργοῦσαι τὴν ἐξέτασιν ἐλέγχου ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἄρθρων 5 καὶ 6 τοῦ παρόντος δύνανται κατὰ τὴν κρίσιν των νὰ παραπέμπωσι τοὺς ἐξεταζομένους πρὸς εἰδικὴν ἐξέτασιν εἰς εἰδικοὺς παρ' ὧν λαμβάνουσι συμβουλευτικὰς γνωματεύσεις· ἐπίσης δύνανται νὰ προσφύγωσι εἰς οἱανδήποτε εἰδικὴν κλινικὴν ἢ ἐργαστηριακὴν ἐξέτασιν ἢ νὰ εἰσαγάγωσιν πρὸς παρατήρησιν τὸν ἐξεταζόμενον εἰς Στρατιωτικὸν ἢ Ναυτικὸν Νοσοκομεῖον ἢ Θεραπευτήριον τῆς Ἀεροπορίας.

2. Ὁσάκις κατὰ τὴν ἐξέτασιν ἐλέγχου αἱ Ὑγειονομικαὶ αὗται Ἐπιτροπαὶ κρίνουσιν ἀναγκαῖον ἢ παρίσταται ἀνάγκη ὅπως γίνῃ εἰς τοὺς ἐξεταζομένους ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 2β' τοῦ παρόντος φυσιολογικὴ ἐξέτασις, παραπέμπουσι τούτους εἰς τὰ εἰδικὰ κέντρα εἰς ἃ ὑποβάλλονται εἰς τὴν ἐξέτασιν ταύτην ὑπὸ τοῦ ὁριζομένου διὰ Διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ ἑκάστοτε Ὑγειονομικοῦ Ἀξιωματικοῦ ἢ Ἐπιτροπῆς Εἰδικῶν. Τὸ πόρισμα τῆς Φυσιολογικῆς ἐξετάσεως μετὰ συμβουλευτικῆς γνώμης τοῦ ἐκτελοῦντος τὴν ἐξέτασιν διαβιβάζεται εἰς τὰς Ἐπιτροπὰς αἵτινες παρέπεμψαν τὸν πρὸς ἐξέτασιν ἕνα ἔχωσι ταύτην ὑπ' ὄψιν των πρὸς ἔκδοσιν ὁριστικῆς ἀποφάσεως. Τὸ πόρισμα τοῦτο δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὸν διὰ τὰς Ὑγειονομικὰς Ἐπιτροπάς.

Ἄρθρον 10.

1. Οἱ ὑγειονομικοὶ ἀξιωματικοὶ τῶν Μονάδων ἢ Ὑπηρεσιῶν δύνανται νὰ γνωματεύωσιν περὶ ἀποχῆς πτήσεων δι' οἱονδήποτε ἐκ τῶν ἱπταμένων τῆς Μονάδος ἢ Ὑπηρεσίας των ἐπὶ ἕνα μῆνα συνεχῶς ἢ διακεκομμένως ἐντὸς ἑξαμήνου, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὁποίας δύνανται οὗτοι νὰ ἐκτελῶσιν ἄλλην ὑπηρεσίαν.

2. Κρίνοντες ὅμως οἱ Ὑγειονομικοὶ οὗτοι ἀξιωματικοὶ ὅτι ἡ ἐν γένει ὑγιεινὴ κατάστασις τῶν ἀνωτέρω ἐπιβάλλει μακροτέραν ἀποχὴν πτήσεων παραπέμπουσι τούτους δι' ἐκθέσεώς των, ὑποβαλλομένης ἁρμοδίως εἰς Ὑγειονομικὴν Ἐπιτροπὴν Διοικήσεως Ἀεροπορίας ἢ τὴν Ἀνωτάτην Ὑγειονομικὴν Ἐπιτροπὴν Ἀεροπορίας.

Ἄρθρον 11.

Συνέπειαι διὰ τοὺς κρινομένους ὡς μὴ πληροῦντας τοὺς ὅρους τῶν ἐξετάσεων ἐλέγχου.

1. Πᾶς κρινόμενος ὑπὸ τῶν Ὑγειονομικῶν Ἐπιτροπῶν Διοικήσεων Ἀεροπορίας ὡς μὴ πληρῶν ὅρον τινὰ ἢ ὅρους κατὰ τὴν ἐξέτασιν ἐλέγχου παραπέμπεται διὰ λεπτομεροῦς ἐκθέσεως καὶ ἐπισυνάψεως τῶν γενομένων εἰδικῶν ἐξετάσεων εἰς τὴν Ἀνωτάτην Ὑγειονομικὴν Ἐπιτροπὴν Ἀεροπορίας, ἥτις εἶναι καὶ μόνη ἁρμοδία ὅπως γνωματεύσῃ τελικῶς.

2. Ἐπίσης ἐν περιπτώσει διαφωνίας τῶν Ὑγειονομικῶν Ἐπιτροπῶν Διοικήσεων Ἀεροπορίας, ὁ περὶ οὗ ἡ διαφωνία παραπέμπεται εἰς Ἀνωτάτην Ὑγειονομικὴν Ἐπιτροπὴν Ἀεροπορίας ὅπως κρίνῃ ὁριστικῶς.

3. Ἡ Ἀνωτάτη Ὑγειονομικὴ Ἐπιτροπὴ Ἀεροπορίας ἐξετάζουσα τοὺς ἐν τῷ ἄρθρῳ 8 παραπεμπομένους ὡς καὶ τοὺς ὑπὸ τῶν Ὑγειονομικῶν Ἐπιτροπῶν Διοικήσεων κατὰ τὰς περιπτώσεις τῶν ἄνω παραγράφων καὶ ζητοῦσα κατὰ τὴν κρίσιν της γνωματεύσεις εἰδικῶν ἢ ἐμπειρογνωμόνων ἢ εἰσάγουσα τούτους εἰς Στρατιωτικὰ ἢ Ναυτικὰ Νοσοκομεῖα ἢ εἰς Θεραπευτήρια τῆς Ἀεροπορίας πρὸς παρατήρησιν ἢ προβαίνουσα εἰς οἱανδήποτε ἐργαστηριακὴν ἢ εἰδικὴν ἐξέτασιν καὶ λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὸ ἀτομικὸν ἰατρικὸν βιβλιάριον αὐτοῦ, γνωματεύει δι' ἕκαστον ἐξεταζόμενον ὡς ἑξῆς :

Α'. Διὰ τοὺς ἱπταμένους μονίμους :

α) Προκειμένου περὶ προσωρινῆς ἀκαταλληλότητος διὰ τὴν πτητικὴν ἐνέργειαν (ἀποχὴ πτήσεων) ἀλλὰ καταλληλότητος πρὸς ἐκτέλεσιν ἄλλης ὑπηρεσίας ἐν τῇ Ἀεροπορίᾳ, τὸν χρόνον καθ' ὃν δέον νὰ διαρκέσῃ αὕτη, μεθ' ὃ δέον νὰ ἐπανέλθῃ μερίμνῃ καὶ ὑπ' εὐθύνην τῆς Μονάδος εἰς ἣν ἀνήκει καὶ ἄνευ ἑτέρας διαταγῆς, εἰς Α. Υ. Ε. Α. πρὸς νέαν ἐξέτασιν καὶ γνωμάτευσιν. β) Προκειμένου περὶ προσωρινῆς ἀκαταλληλότητος πρὸς πτητικὴν ἐνέργειαν (ἀποχὴ πτήσεων) καὶ ἀποχῆς ἀπὸ πάσης ὑπηρεσίας μετὰ χορηγήσεως ἀναρρωτικῆς ἀδείας, τὸν χρόνον τῆς ἀκαταλληλότητος διὰ τὴν πτητικὴν ἐνέργειαν (ἀποχὴ πτήσεως) ὡς καὶ τὸν χρόνον τῆς ἀδείας, μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ χρόνου δι' ὃν ἐκρίθη ἀκατάλληλος διὰ τὴν πτητικὴν ἐνέργειαν δέον νὰ ἐπανέλθῃ μερίμνῃ καὶ ὑπ' εὐθύνην τοῦ Διοικητοῦ τῆς Μονάδος εἰς ἣν ἀνήκει καὶ ἄνευ ἑτέρας διαταγῆς, εἰς Α. Υ. Ε. Α. πρὸς νέαν ἐξέτασιν καὶ γνωμάτευσιν. γ) Προκειμένου περὶ ὁριστικῆς ἀκαταλληλότητος διὰ τὴν πτητικὴν ἐνέργειαν (ἀποχὴ πτήσεων) ἠτιολογημένην περὶ τούτου γνωμάτευσιν. δ) Προκειμένου περὶ τελείας ἀπομακρύνσεως ἐκ τῆς πολεμικῆς Ἀεροπορίας λόγῳ τελείας ἀνικανότητος ἠτιολογημένην περὶ τούτου γνωμάτευσιν.

4. Εἰδικῶς ὅμως προκειμένου περὶ παθήσεων πνευμονικῶν καρδιοαγγειακῶν, τῶν ὠτῶν ἢ τοῦ λαβυρίνθου, ἡ γνωμάτευσις τῆς Α. Υ. Ε. Α. περὶ ἀκαταλληλότητος διὰ τὴν πτητικὴν ἐνέργειαν (ἀποχὴ πτήσεων), δὲν δύναται νὰ εἶναι διὰ χρόνον μικρότερον τῶν ἓξ μηνῶν.

Β'). Διὰ τοὺς ἱπταμένους ἐπικούρους παρατηρητάς.

α') Προκειμένου περὶ προσωρινῆς ἀκαταλληλότητος διὰ τὴν πτητικὴν ἐνέργειαν (ἀποχὴ πτήσεων) τὸν χρόνον καθ' ὃν δέον νὰ διαρκέσῃ αὕτη, μεθ' ὃ δέον νὰ ἐπανέλθῃ εἰς Α.Υ.Ε.Α. πρὸς νέαν ἐξέτασιν καὶ γνωμάτευσιν.

β') Προκειμένου περὶ ὁριστικῆς ἀκαταλληλότητος διὰ τὴν πτητικὴν ἐνέργειαν (ἀποχὴν πτήσεων) ἠτιολογημένην περὶ τούτου γνωμάτευσιν.

Γ') Διὰ τοὺς ἱπταμένους ἐθελοντάς.

α') Προκειμένου προσωρινῆς ἀποχῆς πτήσεων καὶ ἐκτελέσεως ἄλλης ὑπηρεσίας ἐν τῇ 'Αεροπορίᾳ, τὸν χρόνον καθ' ὃν δέον νὰ διαρκέσῃ αὕτη (μὴ δυναμένη νὰ εἶναι μεῖζον τῶν 6 μηνῶν ἐν συνεχείᾳ ἢ 12 μηνῶν διακεκομμένως καθ' ὅλον τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ἐθελοντικῆς του ὑποχρεώσεως μετὰ τὴν ἐκ τῆς Σχολῆς ἔξοδόν του), μεθ' ἣν δέον νὰ ἐπανέλθῃ μερίμνῃ καὶ ὑπ' εὐθύνην τοῦ Διοικητοῦ τῆς Μονάδος ἢ Ὑπηρεσίας εἰς ἣν ἀνήκει καὶ ἄνευ ἑτέρας διαταγῆς, εἰς Α. Υ. Ε. Α. πρὸς νέαν ἐξέτασιν καὶ γνωμάτευσιν. β') Προκειμένου περὶ προσωρινῆς ἀκαταλληλότητος διὰ τὴν πτητικὴν ἐνέργειαν (ἀποχὴ πτήσεων) μετὰ χορηγήσεως ἀναρρωτικῆς ἀδείας, τὸν χρόνον τῆς διαρκείας τῆς ἀναρρωτικῆς ἀδείας καὶ τὸν χρόνον τῆς διαρκείας τῆς ἀκαταλληλότητος διὰ τὴν πτητικὴν ἐνέργειαν (ἀποχὴ πτήσεων) (μὴ δυναμένης τῆς ἀναρρωτικῆς ἀδείας ἢ τῆς ἀκαταλληλότητος διὰ τὴν πτητικὴν ἐνέργειαν νὰ εἶναι μεγαλειτέρας διαρκείας τῶν 6 μηνῶν ἐν συνεχείᾳ ἢ 12 μηνῶν διακεκομμένως καθ' ὅλον τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ἐθελοντικῆς του ὑποχρεώσεως μετὰ τὴν ἐκ τῆς Σχολῆς ἔξοδόν του) μεθ' ἣν δέον νὰ ἐπανέλθῃ μερίμνῃ καὶ ὑπ' εὐθύνην τοῦ Διοικητοῦ τῆς Μονάδος ἢ Ὑπηρεσίας καὶ ἄνευ ἑτέρας διαταγῆς, εἰς Α. Υ. Ε. Α. πρὸς νέαν ἐξέτασιν καὶ γνωμάτευσιν.

γ') Προκειμένου περὶ ὁριστικῆς ἀκαταλληλότητος διὰ τὴν πτητικὴν ἐνέργειαν (ἀποχὴ πτήσεων).

1) Τὸ δυνατὸν τῆς χρησιμοποιήσεως τούτου ὡς στρατευσίμου εἰς ἄλλην ὑπηρεσίαν τῆς πολεμικῆς 'Αεροπορίας. 2) Τὸ δυνατὸν τῆς χρησιμοποιήσεως τούτου ὡς στρατευσίμου βοηθητικοῦ (λόγῳ παθήσεως) εἰς τὴν ἄλλην ὑπηρεσίαν τῆς Πολεμικῆς 'Αεροπορίας). δ') Προκειμένου περὶ ὁριστικῆς ἀπομακρύνσεως ἐκ τῆς πολεμικῆς 'Αεροπορίας διὰ τελείαν ἀνικανότητα πρὸς πᾶσαν ἐνεργὸν ἢ βοηθητικὴν (λόγῳ παθήσεως) ὑπηρεσίαν ἐν τῇ 'Αεροπορίᾳ, ἠτιολογημένην γνωμάτευσιν περὶ τούτου πρὸς ἀπόλυσίν του.

Δ'. Διὰ τοὺς ἱπταμένους στρατευσίμους :

α) Προκειμένου περὶ προσωρινῆς ἢ ὁριστικῆς διακοπῆς πτήσεων : 1ον) τὸ δυνατὸν τῆς χρησιμοποιήσεως αὐτοῦ εἰς ἄλλην ὑπηρεσίαν τῆς Πολεμικῆς 'Αεροπορίας 2) Τὸ δυνατὸν τῆς χρησιμοποιήσεως τούτου ὡς βοηθητικοῦ (λόγῳ παθήσεως) εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τῆς Πολεμικῆς 'Αεροπορίας β) προκειμένου περὶ ὁριστικῆς ἀπομακρύνσεως ἐκ τῆς Πολεμικῆς 'Αεροπορίας διὰ τελείαν ἀνικανότητα πρὸς πᾶσαν ἐνεργὸν ἢ βοηθητικὴν (λόγῳ παθήσεως) ὑπηρεσίαν ἐν τῇ 'Αεροπορίᾳ : ἠτιολογημένην γνωμάτευσιν περὶ τούτου πρὸς ἀπόλυσίν του ὡς ἀνικάνου.

Ε') Διὰ τοὺς μαθητὰς ἐθελοντὰς τῶν 'Αεροπορικῶν Σχολῶν τοὺς προοριζομένους διὰ τὸ ἱπτάμενον προσωπικὸν τῆς Πολεμικῆς 'Αεροπορίας : α') Προκειμένου περὶ προσωρινῆς ἀκαταλληλότητος διὰ τὴν πτητικὴν ἐνέργειαν (ἀποχὴ πτήσεων) καὶ ἐξακολουθήσεως τῶν ἄλλων μαθημάτων του, τὸν χρόνον τῆς διαρκείας τῆς τοιαύτης ἀκαταλληλότητος (μὴ δυναμένης νὰ εἶναι μείζων τῶν 4 μηνῶν ἐν συνεχείᾳ ἢ 8 μηνῶν διακεκομένως καθ' ὅλον τὸν χρόνον τῆς ἐν τῇ σχολῇ φοιτήσεώς του) μεθ' ἣν δέον μερίμνῃ καὶ ὑπ' εὐθύνην τοῦ Διοικητοῦ τῆς Σχολῆς καὶ ἄνευ ἑτέρας διαταγῆς νὰ ἐπανέλθῃ εἰς Α.Υ.Ε.Α. πρὸς νέαν ἐξέτασιν καὶ γνωμάτευσιν β') προκειμένου περὶ προσωρινῆς ἀκαταλληλότητος διὰ τὴν πτητικὴν ἐνέργειαν καὶ διακοπῆς τῶν μαθημάτων μετὰ χορηγήσεως ἀναρρωτικῆς ἀδείας: τὸν χρόνον τῆς διαρκείας τῆς ἀναρρωτικῆς ἀδείας καὶ τὸν χρόνον τῆς ἀκαταλληλότητος διὰ τὴν πτητικὴν ἐνέργειαν (ἀποχὴ πτήσεων) μεθ' ἣν δέον νὰ ἐπανέλθῃ, μερίμνῃ καὶ ὑπ' εὐθύνην τοῦ Διοικητοῦ τῆς Σχολῆς καὶ ἄνευ ἑτέρας διαταγῆς, εἰς Α. Υ. Ε. Α. πρὸς νέαν ἐξέτασιν καὶ γνωμάτευσιν (ὁ χρόνος τῆς διαρκείας τῆς ἀναρρωτικῆς ἀδείας καὶ ὁ χρόνος τῆς ἀκαταλληλότητος διὰ τὴν πτητικὴν ἐνέργειαν (ἀποχὴ πτήσεων) δὲν δύναται νὰ εἶναι διὰ τοὺς μαθητὰς ἐθελοντὰς ἱπταμένους μείζων τῶν 4 μηνῶν ἐν συνεχείᾳ ἢ 8 μηνῶν διακεκομμένως καθ' ὅλον τὸν χρόνον τῆς ἐν τῇ σχολῇ φοιτήσεώς του) γ'.) Προκειμένου περὶ ὁριστικῆς ἀκαταλληλότητος διὰ τὴν πτητικὴν ἐνέργειαν (ἀποχὴ πτήσεων): 1ον) τὸ δυνατὸν τῆς χρησιμοποιήσεως τούτου εἰς ἄλλην Ὑπηρεσίαν τῆς Πολεμικῆς 'Αεροπορίας ὡς στρατευσίμου 2ον) τὸ δυνατὸν τῆς χρησιμοποιήσεως τούτου ὡς στρατευσίμου βοηθητικοῦ (λόγῳ παθήσεως) εἰς ἄλλην ὑπηρεσίαν τῆς Πολεμικῆς 'Αεροπορίας, δ') προκειμένου περὶ ὁριστικῆς ἀπομακρύνσεως ἐκ τῆς Πολεμικῆς 'Αεροπορίας διὰ τελείαν 'Ανικανότητα πρὸς πᾶσαν ἐνεργὸν ἢ βοηθητικὴν (λόγῳ παθήσεως) ὑπηρεσίαν τῆς Πολεμικῆς 'Αεροπορίας λόγῳ τελείας ἀνικανότητος ἠτιολογημένην περὶ τούτου γνωμάτευσιν.

ΣΤ'.) Διὰ τοὺς μαθητὰς στρατευσίμους τῶν 'Αεροπορικῶν σχολῶν τοὺς προοριζομένους διὰ τὸ ἱπτάμενον προσωπικὸν τῆς πολεμικῆς 'Αεροπορίας :

Προκειμένου εἴτε περὶ προσωρινῆς ἢ ὁριστικῆς διακοπῆς πτήσεων : 1ον) Τὸ δυνατὸν τῆς χρησιμοποιήσεως αὐτοῦ ὡς στρατευσίμου εἰς ἄλλην Ὑπηρεσίαν τῆς Πολεμικῆς 'Αεροπορίας, 2ον) τὸ δυνατὸν τῆς χρησιμοποιήσεως τούτου ὡς στρατευσίμου βοηθητικοῦ (λόγῳ παθήσεως) εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Πολεμικῆς 'Αεροπορίας,.

β') Προκειμένου περὶ ὁριστικῆς ἀπομακρύνσεως ἐκ τῆς Πολεμικῆς 'Αεροπορίας διὰ τελείαν ἀνικανότητα πρὸς πᾶσαν ἐνεργὸν ἢ βοηθητικὴν (λόγῳ παθήσεως) ὑπηρεσίαν ἐν τῇ 'Αεροπορίᾳ : ἠτιολογημένην γνωμάτευσιν περὶ τούτου πρὸς ἀπόλυσιν του ὡς ἀνικάνου.

Ζ') Διὰ τοὺς μαθητὰς τῶν 'Αεροπορικῶν Σχολῶν τοὺς προοριζομένους διὰ τὸ ἱπτάμενον προσωπικὸν τῆς Πολεμικῆς 'Αεροπορίας (Ὑποψήφιοι 'Αξιωματικοί).

α') Προκειμένου περὶ προσωρινῆς ἀκαταλληλότητος διὰ τὴν πτητικὴν ἐνέργειαν (ἀποχὴ πτήσεων) ἀλλ' ἐξακολουθήσεως τῶν ἄλλων μαθημάτων τὸν χρόνον καθ' ὃν δέον νὰ διαρκέσῃ αὕτη (μὴ δυναμένη νὰ εἶναι μεγαλειτέρας διαρκείας τῶν ἓξ μηνῶν συνεχῶς ἢ διακεκομμένως ἐντὸς ἑνὸς ἔτους) μεθ' ὃ δέον νὰ ἐπανέλθῃ, μερίμνῃ καὶ ὑπ' εὐθύνῃ τοῦ Διοικητοῦ τῆς Σχολῆς καὶ ἄνευ ἑτέρας διαταγῆς εἰς Α.Υ.Ε.Α. πρὸς νέαν ἐξέτασιν καὶ γνωμάτευσιν.

β') Προκειμένου περὶ προσωρινῆς ἀκαταλληλότητος διὰ τὴν πτητικὴν ἐνέργειαν (ἀποχὴ πτήσεων) καὶ πάσης ὑπηρεσίας καὶ μαθημάτων μετὰ χορηγήσεως ἀναρρωτικῆς ἀδείας τὸν χρόνον τῆς ἀναρρωτικῆς ἀδείας καὶ τὸν χρόνον τῆς ἀκαταλληλότητος διὰ τὴν πτητικὴν ἐνέργειαν (ἀποχὴ πτήσεων) μὴ δυναμένη ἡ ἀναρρωτικὴ ἄδεια καὶ ἡ ἀκαταλληλότης πρὸς πτητικὴν ἐνέργειαν νὰ εἶναι μεγαλειτέρας διαρκείας τῶν ἓξ μηνῶν συνεχῶς ἢ διακεκομμένως ἐντὸς ἑνὸς ἔτους) μεθ' ἣν δέον ὅπως παρουσιασθῇ μερίμνῃ καὶ ὑπ' εὐθύνῃ τοῦ Διοικητοῦ τῆς Σχολῆς καὶ ἄνευ ἑτέρας διαταγῆς εἰς Α.Υ.Ε.Α. πρὸς νέαν ἐξέτασιν καὶ γνωμάτευσιν.

γ') Προκειμένου περὶ ὁριστικῆς διακοπῆς πτήσεων : 1ον) Τὸ δυνατὸν τῆς χρησιμοποιήσεως τούτου ὡς στρατευσίμου εἰς ἄλλην Ὑπηρεσίαν τῆς Πολεμικῆς 'Αεροπορίας, 2ον) Τὸ δυνατὸν τῆς χρησιμαποιήσεως τούτου ὡς στρατευσίμου βοηθητικοῦ (λόγῳ παθήσεως).

δ') Προκειμένου περὶ ὁριστικῆς ἀπομακρύνσεως ἐκ τῆς Πολεμικῆς 'Αεροπορίας διὰ τελείαν ἀνικανότητα πρὸς πᾶσαν ἐνεργὸν ἢ βοηθητικὴν (λόγῳ παθήσεως) Ὑπηρεσίαν τῆς 'Αεροπορίας ἠτιολογημένην περὶ τούτου γνωμάτευσιν.

Η') Διὰ τοὺς ἱπταμένους ἐφέδρους ἐν καιρῷ εἰρήνης.

α') Προκειμένου περὶ προσωρινῆς ἀποχῆς πτήσεων. Τὸν

χρόνον καθ' ὃν δέον νὰ διαρκέσπ αὕτη, μεθ' ὃ δέον ὅπως ἐπανέλθη εἰς τὴν Α.Υ.Ε.Α. πρὸς νέαν ἐξέτασιν καὶ γνωμάτευσιν.

β') Προκειμένου περὶ ὁριστικῆς ἀποχῆς πτήσεων : 1ον) τὸ δυνατὸν τῆς ἐν ἐφεδρείᾳ χρησιμοποιήσεως εἰς ἄλλην ὑπηρεσίαν τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας, 2ον) τὸ δυνατὸν τῆς ἐν ἐφεδρείᾳ χρησιμοποιήσεως τούτου ὡς βοηθητικοῦ (λόγῳ παθήσεως).

γ') Προκειμένου περὶ τελείας ἀνικανότητος πρὸς πᾶσαν ἐνεργὸν ἢ βοηθητικὴν (λόγῳ παθήσεως) ὑπηρεσίαν ἐν τῇ ἐφεδρείᾳ τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας, ἠτιολογημένην περὶ τούτου γνωμάτευσιν.

Θ') Διὰ τοὺς ἱπταμένους ἐφέδρους ἐν καιρῷ πολέμου :

Ἰσχύουσι τὰ διὰ τοὺς μονίμους ἱπταμένους ὁριζόμενα.

Οἱ ἀνωτέρω : 1ον) Ἱπτάμενοι ἐθελονταὶ, 2ον) Μαθηταὶ ἐθελονταὶ Ἀεροπορικῶν Σχολῶν προοριζόμενοι διὰ τὸ ἱπτάμενον προσωπικὸν τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας, 3ον) Μαθηταὶ Ἀεροπορικῶν Σχολῶν προοριζόμενοι διὰ τὸ ἱπτάμενον προσωπικὸν τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας (ὑποψήφιοι Ἀξιωματικοὶ) παρουσιάζοντες μετὰ τὴν λῆξιν τῶν ἀνωτέρω ἀναφερομένων χρονικῶν περιόδων νόσον ἢ βλάβην ἐπιβάλλουσαν ἐξακολούθησιν ἀποχῆς πτήσεων, κρίνονται παρὰ τῆς Α.Υ.Ε.Α. ὁριστικῶς ἀκατάλληλοι διὰ τὴν πτητικὴν ἐνέργειαν.

Ἄρθρον 12.

Ἡ Ἀνωτάτη Ὑγειονομικὴ Ἐπιτροπὴ Ἀεροπορίας ἐνεργεῖ τὴν ἐξέτασιν τῶν εἰς ταύτην παραπεμπομένων ἐκ τοῦ ἱπταμένου προσωπικοῦ τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας κατὰ τὴν ἐπαναληπτικὴν ἐξέτασιν (Ὑγειονομικὸς ἔλεγχος) καὶ ἐκδίδει τὰς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ παρόντος Διατάγματος ἀναφερομένας γνωματεύσεις στηριζομένη.

Α') Διὰ τοὺς ἱπταμένους Μονίμους.

Β') Διὰ τοὺς ἱπταμένους Ἐπικούρους παρατηρητάς:

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 5 καὶ 6 τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Γ') Διὰ τοὺς ἱπταμένους ἐθελοντάς: Διὰ τὰς α', β' καὶ γ' περιπτώσεις: Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἄρθρων 2 α' β' καὶ 6 τοῦ παρόντος Διατάγματος. Διὰ τὴν περίπτωσιν γ1, γ2 καὶ δ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πίνακος ΙΙ νοσημάτων καὶ βλαβῶν τῶν Στρατευσίμων τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας.

Δ') Διὰ τοὺς ἱπταμένους Στρατευσίμους: Διὰ τὴν α' περίπτωσιν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἄρθρων 2 α' β' καὶ 6 τοῦ παρόντος Διατάγματος, διὰ δὲ τὰς περιπτώσεις α1, α2, καὶ β' ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πίνακος ΙΙ Νοσημάτων καὶ βλαβῶν τῶν Στρατευσίμων τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας.

Ε') καὶ ΣΤ') Διὰ τοὺς μαθητὰς ἐθελοντὰς καὶ μαθητὰς στρατευσίμους τῶν Ἀεροπορικῶν Σχολῶν τοὺς προοριζομένους διὰ τὸ ἱπτάμενον προσωπικόν: Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀνωτέρω ὁριζομένων διὰ τοὺς ἐθελοντὰς καὶ στρατευσίμους ἱπταμένους.

2) Διὰ τοὺς μαθητὰς ὑποψηφίους ἀξιωματικούς: εἰς τὰς περιπτώσεις α', β' καὶ γ', ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἄρθρων 2α, β καὶ 6 τοῦ παρόντος Διατάγματος ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν παράγραφον 6 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παοόντος Διατάγματος. Διὰ τὰς περιπτώσεις γ1, γ2 καὶ δ', ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πίνακος ΙΙ. Νοσημάτων καὶ βλαβῶν τῶν στρατευσίμων τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας.

Η') Διὰ τοὺς ἱπταμένους ἐφέδρους ἐν καιρῷ εἰρήνης: Διὰ τὰς περιπτώσεις α' καὶ β' ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἄρθρων 5 καὶ 6 τοῦ παρόντος Διατάγματος, Διὰ τὰς περιπτώσεις β1, β2 καὶ γ' ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πίνακος ΙΙ νοσημάτων καὶ βλαβῶν τῶν στρατευσίμων τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας.

Θ') Διὰ τοὺς ἱπταμένους ἐφέδρους ἐν καιρῷ πολέμου : Ἐπὶ τῇ βάσει ὅσων διὰ τοὺς μονίμους ἱπταμένους ὁρίζονται.

Ἄρθρον 13.

1. Πᾶσαι αἱ ἐξετάσεις τοῦ ἱπταμένου προσωπικοῦ τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας, αἱ παραπομπαί, παρατηρήσεις, ἀποφάσεις, Ὑγειονομικῶν Ἐπιτροπῶν, ἀναρρωτικαὶ ἄδειαι, ἀτυχήματα, αἱ εἰς τὰ θεραπευτήρια, Νοσοκομεῖα ἢ οἴκοι νοσηλείαι, ἐμβολιασμοὶ καὶ γενικῶς πᾶν τὸ ἀφορῶν τὴν ὑγιεινὴν κατάστασιν τοῦ ἱπταμένου προσωπικοῦ τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας, ἀναγράφεται εἰς τὸ ἀτομικὸν ἰατρικὸν βιβλιάριον ἑκάστου τῇ φροντίδι καὶ τῇ εὐθύνῃ τοῦ ἀνωτέρου ἢ ἀρχαιοτέρου ὑγειονομικοῦ ἀξιωματικοῦ τῆς Μονάδος ἢ Ὑπηρεσίας εἰς ἣν ἀνήκει ἕκαστος ἐκ τοῦ ἱπταμένου προσωπικοῦ καὶ ὑπὸ τῶν ἐνεργούντων τὸν ὑγειονομικὸν ἔλεγχον καὶ τὰς διαφόρους ἐξετάσεις. Οἱ ὑγειονομικοὶ ἀξιωματικοὶ τῶν Μονάδων ἢ Ὑπηρεσιῶν εἰς ἃς ὑπηρετεῖ ἱπτάμενον προσωπικὸν τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας καὶ οἱ προϊστάμενοι τῆς Ὑγειονομικῆς Ὑπηρεσίας τῶν Διοικήσεων Ἀεροπορίας δέον νὰ ἔχωσιν πάντοτε ὑπ' ὄψιν τὰ ἰατρικὰ ἀτομικὰ βιβλιάρια καὶ νὰ φροντίζωσιν περὶ τῆς ἐπιμελοῦς ἐγγραφῆς εἰς αὐτὰ πάσης λεπτομερείας ἀφορώσης τὴν ὑγιεινὴν κατάστασιν αὐτῶν συγκεντροῦντες τὰ διάφορα στοιχεῖα ἐκ τῶν Νοσοκομείων, Ἐργαστηρίων καὶ Ἐπιτροπῶν.

2. Ἅπαξ τοῦ ἔτους τὰ βιβλιάρια ταῦτα συγκεντροῦνται εἰς τὴν Διεύθυνσιν Ὑγειονομικῆς Ὑπηρεσίας Ὑπουργείου Ἀεροπορίας πρὸς θεώρησιν.

3. Τὰ ἀτομικὰ ἰατρικὰ βιβλιάρια δέον νὰ τίθενται πάντοτε ὑπ' ὄψιν τῶν Ὑγειονομικῶν Ἐπιτροπῶν ὁσάκις ἐξετάζωσιν ἱπτάμενον προσωπικόν.

4) Τὸ ἀτομικὸν Ἰατρικὸν βιβλιάριον τοῦ ἱπταμένου προσωπικοῦ τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας εἶναι ἐμπιστευτικὸν καὶ παραμένει εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Διοικητοῦ τῆς Μονάδος ἢ Ὑπηρεσίας εἰς ἣν ἕκαστος ὑπηρετεῖ τιθέμενον πάντοτε ὑπ'ὄψιν τῶν ὑγειονομικῶν ἀξιωματικῶν ἢ ὑγειονομικῶν ἐπιτροπῶν: μετατιθεμένου τούτου ἀποστέλλεται δι' ἐμπιστευτικοῦ ἐγγράφου εἰς τὴν νέαν μονάδα ἢ ὑπηρεσίαν.

Τοῦ ἀτομικοῦ του βιβλιαρίου δύναται νὰ λάβῃ γνῶσιν ὁ ἐνδιαφερόμενος.

5. Παρὰ τῇ Ὑγειονομικῇ Ὑπηρεσίᾳ Ὑπουργείου Ἀεροπορίας τηρεῖται ἴδιον βιβλίον Ὑγείας διὰ τὸ ἱπτάμενον προσωπικὸν τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας.

6). Ὁ τύπος τοῦ Ἀτομικοῦ Ἰατρικοῦ βιβλιαρίου τοῦ ἱπταμένου προσωπικοῦ τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας καὶ τοῦ βιβλίου ὑγείας θέλουσι ἐγκριθῇ διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἀεροπορίας.

7) Τῶν ἀπολυομένων καὶ τῶν ἐφέδρων τὰ ἀτομικὰ ἰατρικὰ βιβλάρια φυλάσσωνται παρὰ τῆς Ὑγειονομικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Ἀεροπορίας εἰς τὴν ὁποίαν ἀποστέλλονται ἅμα τῇ ἀπολύσει καὶ ὁπόθεν ζητοῦνται κατὰ τὴν παρουσίασίν του πρὸς ἐκτέλεσιν πτήσεων εἴτε ἐν εἰρήνῃ εἴτε ἐν πολέμῳ.

Ἄρθρον 14.

Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος διατάγματος ἡ ἐξέτασις τῶν ἤδη ὑπηρετούντων ἱπταμένων τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας οἱασδήποτε κατηγορίας γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἄρθρον 15.

Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Διατάγματος καταργεῖται τὸ ἀπὸ 26 Ἰουλίου τοῦ 1927 Διάταγμα «περὶ ἰατρικῆς ἐξετάσεως τῶν ὑποψηφίων διὰ τὸ ἱπτάμενον Ἀεροπορικὸν προσωπικὸν Π. Ν.» τὸ ἀπὸ 5 Φεβρουαρίου 1927 Προεδρικὸν Διάταγμα «περὶ τῆς ἰατρικῆς ἐξετάσεως τῶν ὑποψηφίων διὰ τὸ ἱπτάμενον Ἀεροπορικὸν προσωπικὸν τοῦ Στρατοῦ τῆς ξηρᾶς» ὡς καὶ πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη τῷ παρόντι.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Ἐξέτασις μὴ ἱπταμένου προσωπικοῦ Πολεμικῆς Ἀεροπορίας.

Ἄρθρον 16.

1) Ἡ ἐξέτασις πάντων τῶν εἰσερχομένων, καταταssομένων ἢ μεταταssομένων εἰς τὰ Μόνιμα ἢ Ἐθελοντικὰ καὶ μὴ ἱπτάμενα Στελέχη τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἑπομένου Ι πίνακος νόσων καὶ βλαβῶν.

2) Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πίνακος τούτου ἐξετάζονται γενικῶς

πάντες οἱ ὁπωσδήποτε εἰσερχόμενοι, κατατασσόμενοι, μετατασσόμενοι καὶ προοριζόμενοι διὰ τὸ μόνιμον ἢ ἐθελοντικὸν προσωπικὸν τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας οἱουδήποτε κλάδου ἢ εἰδικότητος πλὴν τῶν προοριζομένων διὰ τὸ ἱπτάμενον προσωπικόν, τῶν στρατευσίμων καὶ τῶν δυνάμει τοῦ νόμου 5163 μετατασσομένων εἰς τὸ Σῶμα Οἰκονομικῶν Ὑπηρεσιῶν Ἀεροπορίας.

3) Οἱ φέροντες νόσον ἢ βλάβην ἐκ τῶν ἐν τῷ πίνακι τούτῳ ἀναφερομένων εἶναι ἀκατάλληλοι πρὸς κατάταξιν, μετάταξιν καὶ εἰσαγωγὴν εἰς τὰ μόνιμα ἢ ἐθελοντικὰ στελέχη τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας χωρὶς ἡ ἀκαταλληλότης αὕτη νὰ θεωρῆται καὶ ἀνικανότης πρὸς στράτευσιν.

Ἄρθρον 17.

ΠΙΝΑΞ Ι.

Τῶν νοσημάτων καὶ βλαβῶν ἡ ὕπαρξις τῶν ὁποίων καθιστᾷ ἀκαταλλήλους τοὺς φέροντας ταύτας πρὸς κατάταξιν, μετάταξιν καὶ εἰσαγωγὴν εἰσαγωγὴν εἰς τὰ μόνιμα ἢ ἐθελοντικὰ στελέχη τῆς Ἀεροπορίας.

Ἀνάστημα τοὐλάχιστον 1.50.

Καθολικαὶ νόσοι

1. Ἀδυναμία ἕξεως, ἢ καὶ οἱαδήποτε ἐλαττωματικὴ διάπλασις τοῦ σώματος.
2. Πολυσαρκία ὁλικὴ ἢ μερική.
3. Καχεξία παντὸς εἴδους.
4. Χρόνιος παραμορφωτικὸς ρευματισμὸς οἱασδήποτε αἰτίας.
5. Διαταραχαὶ τῶν ἐνδοκρινῶν ἀδένων, διαφόρων τύπων, (Νόσος τοῦ Adisson, μυξοίδημα, αἱ συνδρομαὶ Basedow, ἀκρομεγαλία, γιγαντισμός, νανισμός, σύνδρομον λειπογεννητικόν), ἄπιοι ἢ ζακχαρώδεις διαβῆται.
6. Αἱ φυματιώδεις παθήσεις οἱουδήποτε ὀργάνου, μικροσκοπικῶς ἢ ἀκτινολογικῶς ἢ βιολογικῶς ἢ κλινικῶς βεβαιούμεναι καὶ αἱ κλινικῶς ἀκόμη ἰαθεῖσαι ἢ καὶ αἱ συνδρομαὶ εἰς ἃς κλινικῶς γεννᾶται ὑποψία λανθανούσης φυματιώσεως.
7. Ὑδατίδες κύστεις οἱουδήποτε ὀργάνου.
8. Ἡ δυσεντερία.
9. Καλὰ-ἀζὰρ (Λεϊσμανίασις).
10. Μάλις.
11. Διστομάτωσις.
12. Κυστικερκώσεις.
13. Βιλαρζιώσεις.
14. Φιλαρίωσις
15. Ἀκτινομύκωσις.
16. Ἀσπεργίλωσις.
17. Σποροτρίχωσις.
18. Αἱ τοπικαὶ καὶ ἐξωτερικαὶ φυματιώσεις (ἀδενίτιδες, ἀρθροπάθειαι, φυματίωσις δέρματος (λῦκος) φυματίωσις ἐπιδερμίδος κλπ.
19. Χρόνια λεμφικὰ οἰδήματα.
20. Χρόνια ἄτονα ἕλκη.
21. Οὐλαὶ ἐκτεταμέναι ἢ δύσμορφοι ἢ ὑποκείμεναι εἰς ἐξέλκωσιν καὶ ἐν γένει αἱ προκαλοῦσαι δυσχέρειαν τῶν κινήσεων.
22. Ὄγκοι κακοήθεις ἢ καὶ καλοήθεις ἐφ' ὅσον ὡς ἐκ τοῦ ὄγκου ἢ τῆς ἕδρας αὐτῶν ἐπιφέρουσι δυσχέρειαν τινα.
23. Συριγγώδεις πόροι.
24. Ἐκτεταμένα ἀγγειώματα, προκαλοῦντα δυσμορφίαν, ἢ ὑποκείμενα εἰς ἐξέλκωσιν.
25. Ἀνευρύσματα οἱουδήποτε εἴδους καὶ θέσεως.
26. Φλεβίτιδες, ὡς καὶ αἱ μετὰ τὴν ἀποδρομὴν αὐτῆς παραμένουσαι δυσχέρειαι τῆς φλεβικῆς κυκλοφορίας (οἰδήματα τῶν ἄκρων κλπ.).
27. Ῥήξεις καὶ κῆλαι τῶν μυῶν, ἢ ῥήξεις τῶν τενόντων, ὡς καὶ ὀστεώματα, ὅταν προκαλῶσι λειτουργικὰς διαταραχάς.
28. Μόνιμοι μυϊκαὶ ἀτροφίαι ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας, παρακωλύουσαι ἔστω καὶ ἐπ' ἐλάχιστον τὰς κινήσεις τοῦ μέλους.
29. Ἀλλοιώσεις ἢ παθήσεις τῶν θηκῶν τῶν τενόντων, προκαλοῦσαι λειτουργικήν τινα δυσχέρειαν.
30. Χρονία ἀρθρῖτις παραμορφωτική, ὕδραρθρος, τὰ κινητὰ σώματα τῶν ἀρθρώσεων.
31. Τελεία ἀγκύλωσις ἢ ἀτελὴς τοιαύτη, ἢ καὶ δυσκαμψία ἀρθρώσεώς τινος παρακωλύουσαι τὴν ἐλευθέραν χρῆσιν τοῦ μέλους.
32. Τὰ πεπαλαιωμένα ἐξαρθρήματα, δυσμορφίαι, διατάσεις καὶ χαλάρωσεις ἀρθρικαὶ ἢ ψευδαρθρώσεις, προκαλοῦσαι καὶ ἐλαφρὰν ἔστω δυσχέρειαν τῶν κινήσεων τοῦ μέλους.
33. Ψυχρὰ ἢ ἀθροιστικὰ ἀποστήματα.
34. Χρονία περιοστῖτις.
35. Ὑπεροστώσεις, ἐξοστώσεις, ὄγκοι τοῦ περιοστέου, ὑπερτροφικοὶ πόροι παρακωλύοντες τὴν ἐλευθέραν χρῆσιν τοῦ μέλους.
36. Χρονία ὀστεομυελῖτις.
37. Παραμορφώσεις τῶν ὀστῶν, κυρτότης, βραχύτης αὐτῶν, παρακωλύουσαι ἔστω καὶ ἐπ' ἐλάχιστον τὰς κινήσεις τοῦ μέλους.

Κρανίον

38. Ὄγκος τοῦ κρανίου ἢ τῶν μαλακῶν μορίων δυσχεραίνων τὴν χρῆσιν τοῦ πηλικίου.
39. Ἀτελὴς συνοστέωσις τῶν ὀστῶν τοῦ κρανίου, αἱ ἐμπιέσεις ἢ ἀπώλεια τμήματος τούτου.

Πρόσωπον

40. Δυσμορφίαι τοῦ προσώπου καὶ πηρώσεις, ἐπιφέρουσαι δυσμορφίαν.
41. Ἐξοστώσεις τοῦ μετωπιαίου ὀστοῦ, ὡς καὶ αἱ κύστεις καὶ τὰ ὀγκώματα ἅτινα εἴτε δύσμορφα εἶναι, εἴτε προκαλοῦσι δυσχέρειαν τινα.
42. Τὰ ἕλκη καὶ συρίγγια τοῦ προσώπου.
43. Αἱ χρόνιαι παθήσεις τοῦ μετωπιαίου ἢ σφηνοειδοῦς κόλπου ἢ ἡθμοειδῶν κυψελῶν, ὡς καὶ τοῦ ἰγμορείου ἄντρου, ἡ ἀπόφραξις ἢ διάτρησις τῶν κοιλοτήτων τούτων, οἱ πολύποδες, αἱ ἐξοστώσεις καὶ αἱ ὀστεῖτιδες αὐτῶν.
44. Κατάγματα τῶν σιαγονικῶν ὀστῶν πλημμελῶς πωρωθέντα.
45. Αἱ ὀστεῖτιδες, ἡ τερηδών, ἡ νέκρωσις καὶ αἱ κύστεις τῶν σιαγόνων.
46. Αἱ παθήσεις τῆς γναθοκροταφικῆς ἀρθρώσεως μετὰ λειτουργικῆς δυσχερείας.

Στόμα — Χείλη.

47. Τὸ λαγώχειλον.
48. Οὐλαὶ ἢ συμφύσεις δυσχεραίνουσαι τὰς κινήσεις τῶν χειλέων, ὡς καὶ παράλυσις τῶν σφιγκτήρων τούτων.
49. Χρόνιαι ἑλκώδεις στοματῖτιδες.
50. Ἡ ἀπώλεια, ἀτροφία ἢ τερηδὼν τῶν πλείστων ὀδόντων, ἐφ' ὅσον ἡ ἐφαρμογὴ προθέσεως εἶναι δυσχερής.
51. Δυσμορφία τῆς γλώσσης καὶ ἐν γένει πᾶσα πάθησις αὐτῆς, δυσχεραίνουσα τὴν λαλιὰν ἢ κατάποσιν.
52. Ὁ Βατταρισμὸς ὁ παρακωλύων τὴν εὐκρινῆ μεταβίβασιν διαταγῆς ἢ προστάγματος.

Σιελογόνοι ἀδένες.

53. Τὸ ἐπίσημον τὸν ὄγκον βατράχιον.

Ὑ π ε ρ ῶ α

54. Ἡ διαμαρτία περὶ τὴν διάπλασιν τῆς ὑπερώας καὶ τοῦ ὑπερωΐου ἱστίου, αἱ παραλύσεις αὐτοῦ καὶ αἱ πρὸς τὸν φάρυγγα συμφύσεις τούτων ἀλλοιοῦσαι τὴν φωνὴν ἢ δυσχεραίνουσαι τὴν κατάποσιν.
55. Οἱ ὄγκοι τῆς ὑπερώας καὶ τοῦ ὑπερωΐου ἱστίου ὡς καὶ αἱ παραλύσεις τοῦ ὑπερωΐου ἱστίου, οἱασδήποτε φύσεως καὶ ἂν ὦσι καὶ προκαλοῦσι λειτουργικὴν δυσχέρειαν.

Ῥ ἰ ς.

56. Ἡ τελεία ἀπόφραξις τῆς μιᾶς ἢ ἀμφοτέρων τῶν ρινικῶν κοιλοτήτων ἢ αἱ στενώσεις τούτων συνεπείᾳ διαμαρτίας

περὶ τὴν διάπλασιν τοῦ σκελετοῦ ἢ ἐπικτήτου δυσμορφίας τούτου, παρακωλύουσαι τὴν ἀναπνοήν.

57. Ἡ χρονία ἀτροφικὴ ρινῖτις, οἱασδήποτε ἐντάσεως.

Ὄργανα ἀκοῆς.

58. Ἡ σημαντικὴ ὑπερτροφία καὶ δυσμορφία τῶν ὠτικῶν χόνδρων, οἱ ἐπ' αὐτῶν εὐμεγέθεις ὄγκοι καὶ αἱ χρόνιοι αὐτῶν ἐξελκώσεις.

Ἡ ὁλικὴ ἀπώλεια τῶν ὠτικῶν χόνδρων ἢ τοῦ ἑνὸς μόνον ἢ ἡ εἰδεχθὴς αὐτοῦ παραμόρφωσις.

59. Αἱ συγγενεῖς ἢ ἐπίκτητοι ἀτρησίαι τῶν ἀκουστικῶν πόρων ἢ τοῦ ἑνὸς μόνον.

60. Ἡ χρονία μέση πυώδης ὠτῖτις, ἡ διάτρησις τοῦ τυμπάνου, ὁ χρόνιος κατάρρους τῆς εὐσταχιανῆς σάλπιγγος.

61. Ἡ ἀμφίπλευρος κώφωσις ἡ βαρυκοΐα οἱασδήποτε φύσεως, ἢ μονόπλευρος κώφωσις ἢ μονόπλευρος βαρυκοΐα ὅταν ὁ ψίθυρος τῆς φωνῆς δὲν ἀκούεται ἐξ ἀποστάσεως ἑνὸς μέτρου.

Λαιμός.

62. Πλημμέλειαι τῆς διαπλάσεως καὶ δυσμορφία τοῦ λαιμοῦ, δυσχεραίνουσαι τὰς κινήσεις, ἢ προκαλοῦσαι διαταραχάς.

63. Βρογχοκήλη.

64. Ὄγκοι (κύστεις, λιπώματα κλπ.) προκαλοῦντες λειτουργικὴν δυσχέρειαν.

65. Ραιβόκρανον.

Λάρυγξ.

66. Αἱ στενώσεις τοῦ λάρυγγος οἱασδήποτε φύσεως, ἐπιφέρουσαι λειτουργικὴν δυσχέρειαν.

67. Χρόνιαι λαρυγγῖτιδες οἱασδήποτε φύσεως ἢ πολύποδες αὐτοῦ.

68. Συγγενεῖς διαμαρτίαι περὶ τὴν διάπλασιν τοῦ λάρυγγος καὶ τῆς ἐπιγλωττίδος, ἐπιφέρουσαι λειτουργικὴν δυσχέρειαν.

69. Αἱ παραλύσεις τοῦ λάρυγγος οἱασδήποτε φύσεως, ὡς καὶ ἡ ἀφωνία.

Φάρυγξ.

70. Ἡ πλημμελὴς διάπλασις τοῦ φάρυγγος, ὡς καὶ αἱ χρόνιαι στενώσεις τούτου οἱασδήποτε φύσεως, ὁσάκις ἐπιφέρουσι λειτουργικὴν δυσχέρειαν.

71. Οἱ ἰνώδεις ρινοφαρυγγιαῖοι πολύποδες ὡς καὶ τὰ ὀπισθοφαρυγγιαῖα ἀποστήματα συνεπείᾳ βλάβης τῆς σπονδυλικῆς στήλης.

Οἰσοφάγος.

72. Αἱ στενώσεις τοῦ οἰσοφάγου οἱασδήποτε φύσεως, ὁ ἀνευρυσμὸς τούτου ὡς καὶ αἱ χρόνιαι παθήσεις ἢ ὄγκοι αὐτοῦ.

Θώραξ.

73. Πᾶσα ἀνωμαλία περὶ τὴν διάπλασιν τοῦ θώρακος.

74. Χρόνιαι βρογχίτιδες, πνευμονικὸν ἐμφύσημα, ἆσθμα καὶ οἱασδήποτε φύσεως βρογχεκτασίαι.

75. Πᾶσα πλευρῖτις ὡς καὶ τὰ ὑπολείμματα τούτων (συμφύσεις, παχυπλευρῖτις) κλινικῶς ἢ ἀκτινοσκοπικῶς βεβαιούμενα.

76. Ἔκδηλος ἀδενοπάθεια τραχειοβρογχικὴ ἢ τῶν ἀδένων τοῦ μεσοθωρακίου ὡς καὶ πᾶς ὄγκος τοῦ μεσοθωρακίου ἢ τοῦ πνεύμονος καλοήθης ἢ κακοήθης.

77. Ἀλλότρια σώματα ἐντὸς τοῦ κύτους τοῦ θώρακος.

78. Αἱ παραμορφώσεις τῆς ὠμοπλάτης, αἱ δυσμορφίαι τῆς κλειδός, αἱ ψευδαρθρώσεις, τὰ μὴ ἀναταχθέντα ἐξαρθρήματα καὶ λοιπαὶ παραμορφώσεις, παρακωλύουσαι τὴν χρῆσιν τοῦ ἄνω ἄκρου.

79. Βαθεῖαι θλάσεις καὶ ἐκτεταμένα ἕλκη τοῦ θώρακος.

80. Περιοστῖτις πλευρῶν, στέρνου, κλειδὸς ἢ ὠμοπλάτης.

81. Κήλη τοῦ πνεύμονος.

82. Αἱ μετεγχειρητικαὶ οὐλαὶ συνεπείᾳ πλευρεκτομῆς.

Κοιλία. - Πεπτικὸν σύστημα.

83. Χρόνιαι παθήσεις τοῦ στομάχου ἢ τῶν ἐντέρων ὡς καὶ ἡ γαστροεντεροαναστόμωσις προσηκόντως βεβαιωθεῖσαι (χρόνιαι φλεγμοναί, ἕλκη, στενώσεις, καρκῖνος κλπ.).

84. Κοιλιακὰ συρίγγια.

85. Τὰ ἐν τῷ κύτει τῆς κοιλίας ἀλλότρια σώματα ἢ ὄγκοι.

86. Κοιλιοκήλη, ὀσφυοκήλη—βουβωνοκήλη, μηροκήλη, ἐπιπωματικὴ κήλη.

87. Περιτονῖτις.

88. Ἀσκίτης.

89. Ὄγκοι σπλάγχνων, ἡ παρὰ φύσιν ἕδρα.

Ἧπαρ.

90. Κιρρώσεις οἱουδήποτε τύπου.

91. Ἡπατίτιδες ἢ ἀγγειοχολίτιδες.

92. Χολαιμία.

93. Χολοκυστίτιδες.

94. Λιθίασις χοληφόρων ὁδῶν.

Σπλήν.

95. Ὑπερτροφία τοῦ σπληνὸς ἐλειογενής, ὑπερβαίνουσα τοὺς τρεῖς δακτύλους ἔστω καὶ μετὰ ἐλαφρῶν καχεκτικῶν φαινομένων.

96. Ἀφαίρεσις σπληνὸς ἢ σπληνόπτωσις.

Νεφροί.

97. Ἔλλειψις ἑνὸς νεφροῦ ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας.

98. Πᾶσαι αἱ νεφρῖτιδες, (ἀζωταιμικὴ, χλωρουραιμικὴ, λευκωματουρικὴ, ὑπερτασικὴ ἢ μικτὴ) καὶ οἱαδήποτε λευκωματουρία.

99. Τραύματα καὶ βλάβαι τοῦ νεφροῦ μετὰ διαταραχῶν.

100. Ὑδρονέφρωσις, πυονέφρωσις, οἱ ὄγκοι, αἱ κύστεις καὶ ἡ ἐκφύλισις τοῦ νεφροῦ.

101. Πᾶν οὐροφόρον συρίγγιον.

102. Κινητὸς νεφρός, ἢ ἐκτόπισις τούτου.

103. Ἡ λιθίασις τοῦ νεφροῦ.

104. Ἡ λιθίασις τοῦ οὐρητῆρος.

105. Ἡ πυελονεφρῖτις, ἡ νεφρικὴ φυματίωσις.

Σπονδυλικὴ στήλη.

106. Ριζομυελικὴ σπονδυλῖτις, ἡ ὑδρόρραχις, ἡ δισχιδὴς ράχις.

107. Ἐπίσημος λόρδωσις, κύφωσις ἢ σκολίωσις.

108. Κατάγματα παλαιὰ ἢ ἐξαρθρήματα τῶν σπονδύλων.

109. Χρονία ἀρθρῖτις μετ' ἀγκυλώσεως καὶ ἐν γένει πᾶσα παραμόρφωσις τῆς σπονδυλικῆς στήλης καὶ ἡ νόσος τοῦ Pott ἔστω καὶ ἀρχομένη.

Πυελός.

110. Αἱ πλημμέλειαι περὶ τὴν διάπλασιν καὶ αἱ δυσμορφίαι τῆς πυέλου, αἱ ἐπιφέρουσαι χωλότητα ἔστω καὶ ἐλαφράν.

111. Ψοΐτις, χρόνιαι ἀοθρίτιδες φυματικαὶ ἢ μὴ τῆς πυέλου καὶ τὰ ἀποστήματα εἰλεακῶν βόθρων.

112. Χρόνιοι φλέγμονες ἢ ἀποστήματα περινέου.

113. Τὰ κατὰ τὸ περίνεον συρίγγια.

114. Στενώσεις τοῦ ὀρθοῦ, πρόπτωσις αὐτοῦ καὶ ὀγκώδεις λίαν αἱμορροΐδες ὡς καὶ ἡ παράλυσις τοῦ ἀπευθυσμένου.

Κύστις οὐροδόχος.

115. Αἱ πλημμέλειαι περὶ τὴν διάπλασιν τῆς κύστεως.

116. Αἱ τραυματικαὶ βλάβαι τῆς κύστεως μετὰ λειτουργικῶν διαταραχῶν.

117. Χρονία κυστῖτις οἱοιασδήποτε φύσεως καὶ ἡ φυματίωσις τῆς κύστεως.

118. Λίθοι τῆς κύστεως ἢ ἀλλότρια σώματα ἢ πολύποδες ἢ νεοπλάσματα αὐτῆς, καὶ ἐν γένει διαταραχαὶ ὀφειλόμεναι εἰς λίθον τῶν οὐροφόρων ὁδῶν.

119. Ἐπίσχεσις ἢ ἀκράτεια οὔρων οἱασδήποτε φύσεως.

Οὐρήθρα.

120. Τὰ ἐπίμονα στενώματα τῆς οὐρήθρας.
121. Ἐπισπαδίας ἢ ὑποσπαδίας, ὅταν ἡ οὐρήθρα ἐκστομοῦται ὄπισθεν τῆς βαλανοποσθικῆς αὔλακος.
122. Χρονία προστατῖτις, ἡ ὑπερτροφία, οἱ λίθοι τοῦ προστάτου καὶ οἱ ὄγκοι αὐτοῦ.

Γεννητικὰ ὄργανα.

123. Πλημμελεῖς ἐπίκτητοι ἢ συγγενεῖς δυσμορφίαι τῶν ἐξωτερικῶν γεννητικῶν ὀργάνων.
124. Πᾶσα ὑδροκήλη.
125. Ὁ κρύψορχις καὶ ἡ παραμονὴ τοῦ ὄρχεος εἰς τὸν βουβωνικὸν πόρον ἢ τὸ τοίχωμα τῆς κοιλίας.
126. Μετατραυματικαὶ βλάβαι τοῦ ὄρχεος.
127. Εὐμεγέθης κιρσοκήλη.
128. Ὁ ἑρμαφροδισμὸς ἢ ἡ ἀπώλεια τοῦ πέους.
129. Ἡ καταφανὴς ἀτροφία τῶν ὄρχεων ἢ ἀπώλεια τούτων.
130. Αἱ φυματιώσεις καὶ τὰ κακοήθη νεοπλάσματα τοῦ ὄρχεος, τῆς ἐπιδιδυμίδος τοῦ προστάτου ἢ τῶν σπερματικῶν ληκύθων ἢ σαρκοκήλη.

Παθήσεις κυκλοφορικοῦ συστήματος.

131. Νόσος τοῦ Vaquez-Oslez (κυάνωσις, ἐρυθραιμία μετὰ σπληνομεγαλίας).
132. Συγγενὴς ἢ ἐπίκτητος καρδιακὴ μετατόπισις.
133. Ἡ κυάνωσις ἡ προερχομένη ἐκ κακῆς διαπλάσεως τῆς καρδίας ἢ τῶν μεγάλων ἀγγείων.
134. Νόσος τοῦ Roger.
135. Στένωσις συγγενὴς τῆς πνευμονικῆς ἀρτηρίας.
136. Στένωσις συγγενὴς τῆς ἀορτῆς.
137. Χόνιαι περικαρδῖτιδες.
139. Μυοκαρδῖτιδες.
138. Συμφύσεις περικαρδιακαί.
140. Πᾶσα ὀργανικὴ βλάβη τῶν στομίων τῆς καρδίας ἢ τῶν ἀρτηριακῶν τοιούτων.
141. Στηθάγχη.
142. Μόνιμος ὑπερπίεσις καρδιακή.
143. Ἐξωσυστολικὴ ἢ ἐκτακτοσυστολικὴ ἀρυθμία.
144. Νόσος τοῦ Bouveret (ρυθμικὴ ταχυκαρδία παροξυντική).
145. Ταχυκαρδία συνδρόμου Basedow.
146. Νόσος τοῦ Adames Stokes.
147. Τελεία ἀρυθμία (διαρκὴς ἀρυθμία).
148. Σφυγμὸς ἐναλάσσων.
149. Καρδιακὴ ἀνεπάρκεια οἱασδήποτε φύσεως.
150. Ὑπερτροφία τῆς καρδίας.
151. Καρδιακὴ ὑπερλίπωσις ἢ λιπώδης ἐκφύλισις τῆς καρδίας.
152. Ἀορτῖτιδες.
153. Ἀνεύρυσμα τῆς ἀορτῆς.

Νόσοι τοῦ αἵματος καὶ τοῦ αἱματοποιητικοῦ συστήματος.

154. Ἀλευχαιμία λεμφοειδὴς ἢ λεμφωμάτωσις γενική.
155. Ἀλευχαιμία λεμφοειδὴς ἢ λυμφανέδωμα.
156. Λυμφοσαρκωμάτωσις γενικὴ ἢ τοπική.
157. Νόσος τοῦ Hodg-Kin τοπικὴ ἢ γενική.
158. Ψευδολευχαιμία φυματικὴ ἢ συφιλιδική.
159. Ψευδολευχαιμία τύπου μυελοειδοῦς ἢ μυελομάτωσις.
160. Μυελοσαρκωμάτωσις.
161. Ψευδολευχαιμία σπληνικοῦ τύπου καθαροῦ (νόσος τοῦ Bandi νόσος τοῦ Gaucher).
162. Λευχαιμία μυελοειδής.
163. Λευχαιμία λεμφοειδής.
164. Ἀναιμία οἱασδήποτε φύσεως.
165. Πορφύρα αἱμορραγική.
166. Αἱμοφιλία.
167. Ἴκτερος αἱμολυτικὸς κληρονομικὸς ἢ ἐπίκτητος.
168. Αἱμοσφαιρινουρία.

Μέλη.

169. Πᾶσα ἀνωμαλία κατὰ τὸν ἀριθμὸν ἢ τὸ σχῆμα ἢ τὰς σχέσεις τῶν μελῶν, ἡ δυσμορφία, ἡ ραιβότης ἢ ἀνισότης αὐτῶν, παρακωλύουσα τὴν ἐλευθέραν λειτουργίαν τοῦ μέλους.
170. Παρέκλισις τοῦ ἄξονος τοῦ ἀντιβραχίου παρακωλύουσα τὸν χειρισμὸν τοῦ ὅπλου.
171. Κιρσοὶ τῶν κάτω ἄκρων ἢ ἄνω ἢ τῆς ἤβης, ἢ τῆς κοιλίας ἢ τοῦ θώρακος.
172. Ἔλλειψις ὁλικὴ ἢ μερικὴ δακτύλου τινὸς τῆς χειρός, μὴ ἀναταχθὲν ἐξάρθρημα, ἀγκύλωσις ἢ παράλυσις αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον παρακωλύεται καὶ ἐπ' ἐλάχιστον ἡ ἐλευθέρα χρῆσις τῆς χειρός.
173. Ἡ συνδακτυλία.
174. Ὁ ραιβόπους ἢ βλαισόπους ἢ ἱππόπους.
175. Ἡ πλατυποδία.
176. Ὑπεράριθμοι δάκτυλοι τοῦ ποδός.
177. Παρέκκλισις πρὸς τὰ ἔξω τοῦ μεγάλου δακτύλου, ἡ ἔκδηλος ἐπαλληλία ἑνὸς ἢ πλειόνων δακτύλων.
178. Κάμψις ἐν εἴδει σφύρας δακτύλου τινός.
179. Ἀπώλεια τοῦ μεγάλου δακτύλου τοῦ ποδὸς ὡς καὶ τὸ μὴ ἀναταχθὲν ἐξάρθρημα τῆς τελευταίας φάλαγγος αὐτοῦ ἢ ἀγκύλωσις αὐτοῦ.
180. Ἀπώλεια δύο γειτονικῶν δακτύλων τοῦ ποδὸς, ἢ ἀπώλεια μιᾶς φάλαγγος καὶ τῶν τεσσάρων τελευταίων δακτύλων.
181. Ἀγκυλώσεις δύο ἢ πλειόνων δακτύλων.
182. Ὑπονυχικαὶ ἐξοστώσεις καὶ κερατοειδῆ ἐκφύματα, τυλώματα, κλπ. ὅταν εἶναι εὐμεγέθη ὥστε νὰ δυσχεραίνωσιν ἔστω καὶ ἐλαφρῶς τὴν βάδισιν.
183. Τὸ διατιτραῖνον ἕλκος.

Ὄργανα ὁράσεως.

184. Γενικὴ διάταξις. Ὀπτικὴ ὀξύτης τοῦ ἑνὸς ἢ ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν κατωτέρα τῶν 0,7 μετὰ τὴν διὰ καταλλήλων ὑέλων ἐπανόρθωσις τῆς τυχὸν ὑπαρχούσης διοπτρικῆς ἀνωμαλίας.
185. Μυωπία τοῦ ἑνὸς ἢ ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν ἀνωτέρα τῶν 8 διοπτριῶν μετρουμένη κατὰ τὸν μυοπικώτερον μεσημβρινὸν τοῦ βολβοῦ κατόπιν ἀτροπινισμοῦ μετὰ ἢ ἄνευ ἀλλοιώσεων τοῦ βυθοῦ, ἀνεξαρτήτως τῆς ὀπτικῆς ὀξύτητος.
186. Ὑπερμετρωπία ἀνωτέρα τῶν 8 διοπτριῶν μετρουμένη κατὰ τὸν ὑπερμετρικώτερον μεσημβρινὸν τοῦ βολβοῦ κατόπιν ἀτροπινισμοῦ τοῦ ἑνὸς ἢ ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν ἀνεξαρτήτως τῆς ὀπτικῆς ὀξύτητος.
187. Ὁ κανονικὸς ἀστιγματισμὸς (εὐθὺς, ἀνάστροφος, μυωπικὸς, ὑπερμετρωπικὸς, μικτὸς) τοῦ ἑνὸς ἢ ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν, ὁ ὑπερβαίνων τὰς 3 διοπτρίας ἀνεξαρτήτως τῆς ὀπτικῆς ὀξύτητος.
188. Ὁ ἀνώμαλος ἀστιγματισμὸς τοῦ ἑνὸς ἢ ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν οἱουδήποτε βαθμοῦ, ἐλεγχόμενος διὰ τῆς παραμορφώσεως τῶν εἰδώλων κατὰ τὴν ἐξέτασιν διὰ τοῦ ὀφθαλμομέτρου Javal-Scheots.
189. Αἱ οὐλαὶ τῶν βλεφάρων, τὸ ἀγκυλοβλέφαρον, τὸ συμβλέφαρον τοῦ ἑνὸς ἢ ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν, οἱασδήποτε ἐκτάσεως ὅταν ἐπιφέρουσι καὶ τὴν παραμικροτέραν διατάραξιν τῆς λειτουργίας τῶν βλεφάρων ἢ τῆς ὁράσεως, ἢ ὁσάκις ἐκ τῶν βλαβῶν τούτων ὁ βολβὸς τοῦ ὀφθαλμοῦ ὑπόκειται καὶ εἰς ἐλαφρὰν ἔτι ἀλλοίωσιν ἢ κάκωσιν ἢ καὶ ὅταν προκαλῶσιν ἁπλῶς ἔκδηλον δυσμορφίαν.
190. Τὸ ἐντρόπιον, τὸ ἐκτρόπιον καὶ ἡ τριχίασις τοῦ ἑνὸς ἢ ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν.
191. Πᾶς ὄγκος ἑδράζων ἐπὶ τοῦ ἐπεφυκότος, τοῦ σκληροῦ, τοῦ κερατοειδοῦς, τοῦ κανθοῦ, τῆς ἐγκανθίδος ἢ τῶν βλεφάρων τοῦ ἑνὸς ἢ ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν.

192. Ἡ πτῶσις τοῦ ἄνω βλεφάρου τοῦ ἑνὸς ἢ ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν.

193. Οἱαδήποτε διαταραχαὶ περὶ τὴν ἀντίληψιν τῶν χρωμάτων.

194. Ὁ χρόνιος βλεφαρόσπασμος τοῦ ἑνὸς ἢ ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν.

195. Ὁ λαγόφθαλμος τοῦ ἑνὸς ἢ ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν.

196. Τὰ τραχώματα τοῦ ἑνὸς ἢ ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν, οἱασδήποτε μορφῆς ἔστω καὶ οὐλώδη, ὡς καὶ οἱ ὕποπτοι τραχωμάτων.

197. Ἡ χρονία βλεφαραδενῖτις τοῦ ἑνὸς ἢ ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν, συνοδευομένη ὑπὸ παχύνσεων τῶν βλεφάρων, ἢ ἑλκώσεων, ἢ πτώσεως τῶν βλεφαρίδων.

198. Ὁ νυσταγμὸς (βολβοδόνησις).

199. Ὁ μόνιμος στραβισμός.

200. Τὸ πτερύγιον τοῦ ἑνὸς ἢ ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν ὅταν ἐξικνεῖται πλησίον τοῦ κέντρου τοῦ κερατοειδοῦς ἢ προκαλεῖ ἐλάττωσιν τῆς ὀπτικῆς ὀξύτητος τοῦ πάσχοντος ὀφθαλμοῦ κάτω τῆς ὁριζομένης ἐν τῷ παρόντι πίνακι.

201. Θολερότητες οἱαδήποτε τοῦ κερατοειδοῦς τοῦ ἑνὸς ἢ ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν, ἐπαγομένη ἐλάττωσιν τῆς ὀπτικῆς ὀξύτητος αὐτοῦ κάτω τῆς ὁριζομένης ἐν τῷ παρόντι πίνακι.

202. Ὁ κερατόκονος τοῦ ἑνὸς ἢ ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν.

203. Τὰ πρόσθια σταφυλώματα τοῦ σκληροῦ ἢ τοῦ κερατοειδοῦς καὶ ἡ προσθία σκληροχοριοειδῖτις τοῦ ἑνὸς ἢ ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν.

204. Αἱ πρόσθιαι ἢ ὀπίσθιαι συνέχειαι τῆς ἴριδος, ἡ ἰριδοδιάλυσις, τὸ κολόβωμα τῆς ἴριδος συγγενὲς ἢ τραυματικόν, ἡ ἀνιριδία καὶ ἡ τραυματικὴ μερικὴ ἢ ὁλικὴ ἀναστροφὴ τῆς ἴριδος τοῦ ἑνὸς ἢ ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν.

205. Πᾶς ἐνδοφθάλμιος ὄγκος τοῦ ἑνὸς ἢ ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν.

206. Τὸ τέλειον ἢ ἀτελὲς ἐξάρθρημα τοῦ φακοῦ τοῦ ἑνὸς ἢ ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν.

207. Ἡ ἀφακία τοῦ ἑνὸς ἢ ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν.

208. Τὸ τέλειον ἢ ἀτελὲς ὑπόχυμα τοῦ φακοῦ ὡς καὶ αἱ πάσης φύσεως θολερότητες τοῦ περιφακίου τοῦ ἑνὸς ἢ ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν.

209. Ἡ αἱμορραγία καὶ αἱ θολερότητες τοῦ ὑελώδους σώματος τοῦ ἑνὸς ἢ ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν.

210. Τὸ κολόβωμα τοῦ χοριοειδοῦς ἢ τοῦ ἀμφιβληστροειδοῦς ἢ τοῦ ὀπτικοῦ νεύρου τοῦ ἑνὸς ἢ ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν.

211. Ἡ ἔλλειψις τῆς μελαγχρωστικῆς (ἀλβινισμὸς) τοῦ ἑνὸς ἢ ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν.

212. Ἡ χοριοειδῖτις, ἢ ἀμφιβληστροειδῖτις, τὸ γλαύκωμα, ἡ ἀποκόλλησις τοῦ ἀμφιβληστροειδοῦς, ἡ πάσης φύσεως ὀπτικὴ νευρῖτις, τὸ οἴδημα καὶ ἡ ἀτροφία τοῦ ὀπτικοῦ νεύρου τοῦ ἑνὸς ἢ ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν.

213. Ὄγκοι ἢ κύστεις τῶν τοιχωμάτων τοῦ κόγχου ὡς καὶ αἱ χρόνιαι ὀστεῖτιδες μετ' ἐκδήλου παραμορφώσεως καὶ αἱ προσφύσεις τοῦ βολβοῦ μετὰ τοῦ κόγχου τοῦ ἑνὸς ἢ ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν.

214. Ἡ ἐξόρυξις, ἡ ἀτροφία καὶ ἡ ἀπώλεια τῆς ὁράσεως τοῦ ἑνὸς ὀφθαλμοῦ.

215. Ἡ ἡμιανοψία ὁμώνυμος ἢ ἑτερώνυμος ὡς καὶ αἱ ὑπὸ οἱανδήποτε μορφὴν (συγκεντρωτικαί, κατὰ τομεῖς κλπ.) ἔκδηλοι στενώσεις τοῦ ὀπτικοῦ πεδίου τοῦ ἑνὸς ἢ ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν.

216. Ὁ ἐξόφθαλμος τοῦ ἑνὸς ἢ ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν.

217. Αἱ κεντρικῆς ἢ περιφερικῆς αἰτίας παραλύσεις τῶν ὀφθαλμικῶν μυῶν καὶ ἡ διπλωπία.

218. Ἡ ἡμεραλωπία (ἑσπερανωπία) οἱασδήποτε αἰτίας καὶ ὁ Δαλτωνισμός.

219. Ἡ δακρυοκυστῖτις καὶ ἡ στένωσις τοῦ ἑνὸς ἢ ἀμφοτέρων τῶν δακρυϊκῶν πόρων.

220. Ὁ ἐαρινὸς κατάρρους τοῦ ἑνὸς ἢ ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν.

221. Τὸ πρωτοπαθὲς ἢ δευτεροπαθὲς γλαύκωμα τοῦ ἑνὸς ὀφθαλμοῦ.

Ηευρικαὶ καὶ ψυχικαὶ παθήσεις.

222. Ἀτελὴς διανοητικὴ διάπλασις οἱουδήποτε βαθμοῦ (μικρόνοια, ἠλιθιότης).

213. Ἡ διανοητικὴ ἀνισορροπία καὶ ἅπασαι αἱ ἐκφυλογενεῖς διανοητικαὶ διαστροφαί.

224. Ἡ ὀξεῖα διανοητικὴ σύγχισις καὶ μετὰ τὴν ἀποδρομὴν αὐτῆς.

225. Ἡ διαλείπουσα φρενῖτις καὶ αἱ μεμονωμέναι προσβολαὶ μανίας καὶ μελαγχολίας καὶ μετὰ τὴν ἀποδρομὴν αὐτῶν.

226. Ἡ πρωτόγονος ἄνοια.

227. Αἱ ἐκφυλογενεῖς ψυχοπάθειαι.

228. Τὰ χρόνια παραληρήματα.

229. Ὁ χρόνιος ἀλκοολισμὸς καὶ αἱ λοιπαὶ δηλητηριάσεις (μολυβδίασις, ὑδραργυρίασις κλπ.).

230. Αἱ τοξικομανίαι (μορφίνης, ἡρωΐνης, κοκαΐνης κλπ.).

231. Ἡ προϊοῦσα γενικὴ παράλυσις.

232. Αἱ χρόνιαι μετατραυματικαὶ ψυχώσεις.

Παθήσεις ἐγκεφάλου καὶ μηνίγγων.

233. Οἱ ὄγκοι τοῦ ἐγκεφάλου.

234. Τὰ λειτουργικὰ ἢ ὀργανικὰ ὑπολείμματα ἐγκεφαλικῆς διασείσεως.

235. Ἡ γενικὴ ἢ μερικὴ Ἐπιληψία οἱασδήποτε φύσεως.

236. Αἱ ἡμιπληγίαι ἢ ἡμιπαρέσεις καθόλου, καὶ τὰ ἔστω καὶ ἐλαφρὰ ὑπολείμματα αὐτῶν.

237. Αἱ ἀφασίαι.

238. Οἱ ὄγκοι τῆς παρεγκεφαλίδος.

239. Τὰ ὀργανικὰ ἢ λειτουργικὰ ὑπολείμματα τῆς ληθαργικῆς ἐγκεφαλίτιδος (συνδρομαὶ Parkinson κλπ.).

240. Αἱ θαλαμικαὶ συνδρομαί, ἡ νόσος τοῦ Parkinson.

241. Ἡ παρεγκεφαλιδικὴ ἀταξία καὶ αἱ παρεγκεφαλιδικαὶ συνδρομαὶ μεταλοιμώδεις ἢ τραυματικαί.

242. Ἡ ψευδοπρομηκικὴ παράλυσις.

243. Ἡ νόσος τοῦ Winslow.

244. Ἡ προϊοῦσα προμηκικὴ παράλυσις.

245. Τὰ ὑπολείμματα ἔστω καὶ ἐλαφρά, λειτουργικά, ἢ ψυχικὰ ἀποδραμουσῶν παθήσεων τοῦ ἐγκεφάλου.

246. Αἱ χρόνιαι μηνιγγῖτιδες καὶ μηνιγγοεγκεφαλῖτιδες.

Νωτιαῖος μυελός.

247. Αἱ χρόνιαι μυελῖτιδες.

248. Τὰ ὑπολείματα ὀξειῶν μυελιτίδων.

249. Αἱ τραυματικαὶ μυελῖτιδες καὶ τὰ ὑπολείμματα αὐτῶν.

250. Τὰ ὑπολείμματα διασείσεως τοῦ νωτιαίου μυελοῦ.

251. Ἡ νωτιὰς φθίσις καὶ αἱ λανθάνουσαι ταύτης μορφαί.

252. Ἡ κατὰ πλάκας σκλήρυνσις.

253. Ἡ συριγγομυελία.

254. Ἡ νόσος τοῦ Friedreich.

255. Αἱ χρόνιαι πολυομελῖτιδες καὶ τὰ ἐλαφρὰ ἔστω ὑπολείμματα ὀξειῶν ἢ χρονίων πολυομελιτίδων καὶ εἰδικῶς τῆς παιδικῆς παραλύσεως.

256. Ἡ πλαγία μυατροφικὴ σκλήρυνσις.

257. Αἱ χρόνιαι νωτιαῖαι μηνιγγῖτιδες.

258. Αἱ σπαστικαὶ παραπληγίαι καθόλου καὶ τὰ ἔστω καὶ ἐλαφρὰ ὑπολείμματα αὐτῶν. Ἡ νόσος τοῦ Little.

259. Αἱ μυατροφίαι κεντρικῆς αἰτίας, αἱ ἔστω καὶ μικρὸν δυσχεραίνουσαι τὴν κινητικότητα τῶν μελῶν.

260. Ἡ ψευδοϋπερτροφικὴ μυϊκὴ ἀτροφία.

261. Αἱ διαταραχαὶ τῶν σφιγκτήρων αἱ ὀφειλόμεναι εἰς βλάβας τῶν οἰκείων κέντρων (ἀκράτεια οὔρων κλπ.).

262. Ἡ νυκτερινὴ ἐνούρησις.

Νευρώσεις.

263. Ἡ ὑστερία, ἐπιμόνου μορφῆς οὖσα, καὶ ἅπασαι αἱ ὑστερικαὶ ἐκδηλώσεις (κρίσεις, παραλύσεις, συσπάσεις, τρόμοι, ψυχικαὶ ἀνωμαλίαι).
264. Οἱ ἰδιοπαθεῖς τρόμοι.
265. Ἡ μετατραυματικὴ ὑστερία.
266. Ἡ ἐπιληψία καὶ ἅπαντα τὰ ἐπιληπτικὰ ἰσοδύναμα (ἴλιγγοι, ἀφαιρέσεις, δρομαία ἐπιληψία, ψυχικαὶ ἀνωμαλίαι).
267. Ἡ ἐπίμονος νευρασθένεια καὶ ἅπασαι αἱ νευρασθενικαὶ σπλαγχνικαὶ ἢ ψυχικαὶ ἐκδηλώσεις, ἔστω καὶ ἐλαφρᾶς ἐντάσεως ἢ μορφῆς.
268. Ἡ ψυχασθένεια.
269. Ἡ ἀγχώδης νεύρωσις.
270. Τὰ ἐπαγγελματικὰ σπέρματα, ἢ σπασμωδικὰ τίκ, τὰ ὑπωσδήποτε ἔστω καὶ μετρίως παρακωλύοντα τὴν κινητικότητα.
271. Αἱ μετατραυματικαὶ νευρώσεις.
272. Ἡ χορεία.
273. Ἡ ἀθέτωσις.
274. Ἡ ὑπνοβασία.

Παθήσεις τῶν νεύρων.

275. Αἱ περιφερικαὶ παραλύσεις ἢ παρέσεις, αἱ ἀκολουθοῦσαι νευρικὰς βλάβας (ὑπολείμματα νευριτίδων ἢ πολυνευριτίδων, μόνιμα ὄντα).
276. Αἱ τραυματικαὶ παράλυσεις ἢ παρέσεις.
277. Αἱ τραυματικαὶ νευρίτιδες μετ' ἐπιμόνων κινητικῶν ἢ αἰσθητικῶν διαταραχῶν.
278. Αἱ χρόνιαι παραλύσεις ἢ παρέσεις τῶν κρανιακῶν νεύρων (παράλυσις τοῦ προσωπικοῦ κλπ.).
279. Τὰ νευρώματα μὴ ἐπιδεκτικὰ ἀναλόγου θεραπείας.
280. Αἱ ἐπίμονοι νευραλγίαι τοῦ τριδύμου, μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῆς οἰκείας θεραπείας.
281. Αἱ ἐπίμονοι ἰσχυάδες αἱ συνοδευόμεναι ὑπὸ τροφικῶν καὶ κινητικῶν διαταραχῶν.
282. Τὰ μόνιμα ὑπολείμματα ριζιτίδων ἢ πολυριζιτίδων, τὰ καὶ ἐλαφρῶς παρακωλύοντα τὴν λειτουργίαν τῶν μελῶν.

Παθήσεις τῶν μυῶν.

283. Αἱ μόνιμοι μυατροφίαι, συνεπείᾳ μυοπαθειῶν.
284. Ἡ τετανία.
285. Ἡ νόσος τοῦ Thomsen.
286. Αἱ χρόνιαι συσπάσεις τῶν μυῶν, κεντρικῆς ἢ περιφερικῆς αἰτίας (ραιβόκρανον κλπ.).

Διαταραχαὶ τοῦ συμπαθητικοῦ συστήματος.

287. Ἡ ἐρυθρομελαλγία.
288. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ Baynaud.
289. Ἡ χρονία ἀκροκτάνωσις
290. Τὸ τροφικὸν οἴδημα (νόσος τοῦ Meige).
291. Ἡ ἐπίμονος συμπαθητικοτωνία καὶ ἡ πλανητικοτονία (Vagotonie).

Ἀφροδίσια καὶ δερματικά.

292. Σύφιλις (συφιλιδικαὶ νεκρώσεις μετ' ἀπωλείας οὐσίας καὶ αἱ συφιλιδικαὶ παραμορφώσεις, αἱ συφιλιδικαὶ βλάβαι τῶν σπλάγχνων).
293. Ἡ λέπρα.
294. Ἡ ἀκτινομήκωσις.
295. Τὸ ἔκζεμα.
296. Τὸ κηρίον.
297. Ὁ χρόνιος λειχήν.
298. Ἡ ψωρίασις.
299. Ἡ ἰχθίασις.
300. Ὁ πέμφυξ.
301. Ἀκμαὶ νεκρωτικαὶ ἢ βαρεῖαι.
302. Ἡ σύκωσις.
303. Ἡ ἐλεφαντίασις τῶν Ἀράβων.
304. Ὁ Παρασιτικὸς ἀχώρ.
305. Ἡ τριχοφυτία.
306. Ὁ τριχοκείρας ἕρπης.
307. Ὁ ὑποτροπιάζων ἕρπης.
308. Ἡ Μαδάρωσις (Pellade) καὶ ἡ διάχυτος σκληροδερμία.
309. Τὸ Prurigo καὶ ἡ χρονία κνήφη τοῦ Hebra.
310. Τὸ ἐξάνθημα τοῦ Duhring.
311. Ἡ γυροειδὴς ἀλωπεκία ἢ φαλακρότης ἡ προκαλοῦσα δυσμορφίαν.
312. Ἡ νόσος τοῦ Reklinkausen (καθολικὴ ἰνωμάτωσις τοῦ δέρματος μετὰ μελαχρωστικῶν σπίλων καὶ ἀνεπαρκοῦς διανοητικῆς ἀναπτύξεως).

Ἄρθρον 18.

1. Ἡ ἐξέτασις τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 16 ἀνατίθεται διὰ διατα-γῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἀεροπορίας ἢ εἰς τὰς Ὑγειονομικὰς Ἐπιτροπὰς Διοικήσεων Ἀεροπορίας ἢ εἰς τὴν Ἀνωτάτην Ὑγειονομικὴν Ἐπιτροπὴν Ἀεροπορίας πλὴν τῶν κατατασσομένων ἢ μετατασσομένων ἀξιωματικῶν ἢ τῶν ὑποψηφίων ἀξιωματικῶν οἵτινες ἐξετάζονται πάντοτε ὑπὸ τῆς Ἀνωτάτης Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς Ἀεροπορίας.

Ἄρθρον 19.

1. Πάντες οἱ ἀνήκοντες εἰς τὸ Μόνιμον ἢ Ἐθελοντικὸν καὶ μὴ ἱπτάμενον προσωπικὸν τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας, καταστάντες κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐν τῇ Ἀεροπορίᾳ Ὑπηρεσίας των ἀκατάλληλοι ἢ ἀνίκανοι διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας των ἢ εἰδικότητός των, παραπέμπονται εἰς τὰς Ὑγειονομικὰς Ἐπιτροπὰς τῆς πλησιεστέρας Διοικήσεως Ἀεροπορίας ἢ εἰς τὴν Ἀνωτάτην Ἐπιτροπὴν Ἀεροπορίας.
2. Αἱ Ὑγειονομικαὶ Ἐπιτροπαὶ Διοικήσεων Ἀεροπορίας προκειμένου μὲν περὶ σωματικῆς ἱκανότητος Ἐθελοντῶν γνωματεύουσιν αὗται ὁμοφώνως, ἐν διαφωνίᾳ ὅμως περὶ αὐτῶν καὶ προκειμένου περὶ Σωματικῆς ἱκανότητος μονίμων παραπέμπουσιν τούτους πρὸς ἐξέτασιν, ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἀεροπορίας εἰς Ἀνωτάτην Ὑγειονομικὴν Ἐπιτροπὴν Ἀεροπορίας, ἥτις καὶ γνωματεύει ὁριστικῶς.

Ἄρθρον 20.

Οἱ συμφώνως πρὸς τὸ προηγούμενον ἄρθρον παραπεμπόμενοι κρίνονται Α') οἱ μὲν ἐθελονταὶ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Πίνακος Νοσημάτων καὶ βλαβῶν τῶν Στρατευσίμων καὶ ἐὰν μὲν παρουσιάζουν νόσημα ἢ βλάβην τοῦ στοιχείου Α τοῦ πίνακος κρίνονται ἀνίκανοι πρὸς πᾶσαν ὑπηρεσίαν, ἐὰν παρουσιάζουσιν νόσημα ἢ βλάβην τοῦ στοιχείου Β τοῦ πίνακος κρίνονται βοηθητικοί, ἐὰν δὲ παρουσιάζουν νόσον ἢ βλάβην ἐξ ἀμφοτέρων τῶν στοιχείων Α καὶ Β τοῦ πίνακος τῶν σημειουμένων δι' ἑνὸς ἢ δύο ἀστερίσκων λαμβάνουσιν ἀναβολὴν κατατάξεως λόγῳ ὑγείας ἥτις δὲν δύναται νὰ εἶναι διαρκείας μεγαλειτέρας τοῦ ἑνὸς ἔτους συνεχῶς ἢ διακεκομμένως μεθ' ὃ κρίνονται ὁριστικῶς.

Β') Οἱ δὲ Μόνιμοι: οὐδέποτε κρίνονται βοηθητικοὶ ἀλλὰ τυγχάνουσιν τῶν ὑπὸ τοῦ Νόμου «Περὶ Ἱεραρχίας τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας κλπ.» καθοριζομένων ἀναρρωτικῶν ἀδειῶν ἢ κρίνονται ἀνίκανοι διὰ νόσον ἢ βλάβην χρονίαν καθιστῶσαν αὐτοὺς ἀνικάνους διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας των καὶ κατ' ἀπόλυτον κρίσιν τῆς Ἀνωτάτης Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς Ἀεροπορίας.

Ἄρθρον 21.

1) Πᾶσαι αἱ ἐξετάσεις τοῦ προσωπικοῦ τῆς Πολεμικῆς Ἀε-

ροπορίας οἱασδήποτε κατηγορίας ἢ εἰδικότητος (πλὴν τῶν ἱπταμένων), αἱ παραπομπαί, παρατηρήσεις, ἀποφάσεις Ὑγειονομικῶν Ἐπιτροπῶν, αἱ ἀναρρωτικαὶ ἄδειαι, ἀτυχήματα, αἱ εἰς τὰ θεραπευτήρια ἢ Νοσοκομεῖα ἢ οἴκοι Νοσηλεῖαι, ἐμβολιασμοί, αἱ ἑκάστοτε Ὑγειονομικαὶ Ἐπιθεωρήσεις καὶ γενικῶς πᾶν τὸ ἀφορῶν τὴν ὑγειονομικὴν κατάστασιν τοῦ προσωπικοῦ τούτου καταχωρεῖται εἰς τὸ Ἀτομικὸν Βιβλίον Ὑγείας ἑκάστου τῇ φροντίδι καὶ τῇ εὐθύνῃ τῶν Ὑγειονομικῶν Ἀξιωματικῶν τῶν Μονάδων, ἢ Ὑπηρεσιῶν παρ' ἃ ὑπηρετῶσιν.

Οἱ Ὑγειονομικοὶ Ἀξιωματικοὶ τῶν Μονάδων ἢ Ὑπηρεσιῶν καὶ οἱ προϊστάμενοι τῆς Ὑγειονομικῆς Ὑπηρεσίας τῶν Διοικήσεων Ἀεροπορίας δέον νὰ ἔχωσιν πάντοτε ὑπ' ὄψιν ἀτομικὰ βιβλία ὑγείας καὶ νὰ φροντίζουσιν περὶ τῆς ἐπιμελοῦς ἐγγραφῆς εἰς αὐτὰ πάσης λεπτομερείας ἀφορώσης τὴν ἐν γένει ὑγιεινὴν κατάστασιν ἑκάστου, συγκεντροῦντες τὰ διάφορα στοιχεῖα ἐκ τῶν Νοσοκομείων ἐργαστηρίων ἢ Ἐπιτροπῶν.

Τὰ ἀτομικὰ βιβλία ὑγείας τίθενται πάντοτε ὑπ' ὄψιν τῶν Ὑγειονομικῶν Ἐπιτροπῶν ὁσάκις παραπέμπονται οὗτοι εἰς αὐτάς.

2) Τὸ ἀτομικὸν βιβλιάριον ὑγείας παραμένει εἰς τὴν Μονάδα ἢ Ὑπηρεσίαν εἰς ἣν ἕκαστος ὑπηρετεῖ μετατιθεμένου τούτου ἀποστέλλεται τὸ ταχύτερον δι' ἐγγράφου ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν νέαν Μονάδα ἢ Ὑπηρεσίαν εἰς ἣν μετετέθη.

3) Ὁ τύπος τοῦ ἀτομικοῦ βιβλίου ὑγείας θέλει ἐγκριθῇ διὰ Διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἀεροπορίας δύναται τοῦτο νὰ συγχωνευθῇ εἰς ἕτερα βιβλία ἐκ τῶν ἐν χρήσει δι' ἄλλας ἀνάγκας τοῦ προσωπικοῦ τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας.

4) Τῶν ἀπολυομένων τὰ ἀτομικὰ βιβλιάρια ὑγείας φυλάσσονται ὑπὸ τῆς Ὑγειονομικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Ἀεροπορίας εἰς ἣν καὶ ἀποστέλλονται ἀπ' εὐθείας ἅμα τῇ ἀπολύσει.

Ἄρθρον 22.

1. Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Δ)τος, ἡ Γνωμάτευσις τῶν παραπεμπομένων εἰς τὰς Ὑγειονομικὰς Ἐπιτροπὰς τῶν ἤδη ὑπηρετούντων εἰς τὸ Μόνιμον ἢ ἐθελοντικὸν προσωπικὸν τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας οἱασδήποτε κατηγορίας ἢ εἰδικότητος στηρίζεται εἰς τὰς Διατάξεις τοῦ Παρόντος Διατάγματος.

2. Ἀπὸ τῆς Δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος καταργεῖται πᾶσα διάταξις ἀντιβαίνουσα τῷ παρόντι.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

Ἐξέτασις Στρατευσίμων Ἀεροπορίας.

Ἄρθρον 23.

1. Ἡ ἐξέτασις τῆς Σωματικῆς ἱκανότητος καὶ Ὑγιεινῆς καταστάσεως τῶν Στρατευσίμων τῆς Ἀεροπορίας κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐν τῇ Ἀεροπορίᾳ Ὑπηρεσίας των γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἑπομένου πίνακος ΙΙ νόσων καὶ βλαβῶν.

2. Ὁ πίναξ οὗτος περιέχει α') ὑπὸ τὸ στοιχεῖον Α'. Νόσους καὶ βλάβας βαρείας, δι' ἃς ἀστοχεῖ πᾶσα θεραπεία, καὶ οἱ φέροντες ταύτας κρίνονται ἀνίκανοι πρὸς πᾶσαν ἐνεργὸν ἢ βοηθητικὴν ὑπηρεσίαν (ὡς καὶ οἱ ἔχοντες ἀνάστημα κάτω τοῦ 1,40 μετὰ τὴν τρίτην ἐξέτασιν), ἐξαιρούμενοι τῆς Στρατιωτικῆς Ὑπηρεσίας ἔν τε τῇ ἐνεργῷ ὑπηρεσίᾳ καὶ ἐν ἐφεδρείᾳ.

β') Ὑπὸ τὸ στοιχεῖον Β' νόσους ἢ βλάβας αἵτινες δὲν καθιστῶσι μὲν τοὺς φέροντας ἱκανοὺς διὰ τὴν ἐνεργὸν ὑπηρεσίαν, οὐχὶ ὅμως καὶ ἀνικάνους διὰ πᾶσαν ὑπηρεσίαν καὶ οἱ φέροντες ταύτας κρίνονται βοηθητικοὶ καὶ χρησιμοποιοῦνται εἰς ἐλαφροτέρας ὑπηρεσίας τῆς Ἀεροπορίας (βοηθητικοὶ λόγῳ παθήσεως).

γ') Ὑπὸ ἀστερίσκους ἕνα ἢ δύο τὰς ἐξ ἀμφοτέρων τῶν ὑπὸ στοιχεῖα Α' καὶ Β' νόσους καὶ βλάβας αἵτινες κρίνονται ἰαταὶ διὰ τοῦ χρόνου καὶ δι' ἃς παρέχονται ἀναβολαὶ ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων Συμβουλίων ἢ Ὑγειονομικῶν Ἐπιτροπῶν εἰς τοὺς ἐκ τούτων πάσχοντας ὑπὸ μορφὴν ἐτησίας διὰ τὰς σημειουμένας δι' ἑνὸς ἀστερίσκου ἢ καὶ διετοῦς διὰ τὰς σημειουμένας διὰ δύο τοιούτων, ὡς καὶ εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάστημα ἔλαττον τοῦ 1,40, πρὸς βαθμιαίαν ἐξέλιξιν τῆς σωματικῆς αὐτῶν διαπλάσεως καὶ ἀποκτάστασιν τῆς ἐκ νόσου κλονισθείσης ὑγείας των, χωρὶς νὰ ἀποκλείηται τὸ δικαίωμα εἰς τὰ ἁρμόδια Συμβούλια ἢ τὰς Ὑγειονομικὰς Ἐπιτροπὰς χορηγήσεως ἀναβολῆς οἱουδήποτε τύπου καὶ δι' ἄλλας τῶν ἐν τῷ πίνακι παθήσεων ἐπιδεκτικῶν ἰάσεως διὰ τοῦ χρόνου.

Ἡ ἀναβολὴ λόγῳ ὑγείας παρέχεται διὰ δύο ἔτη ἐφ' ἅπαξ ἢ καὶ ἐτησίως, κρινομένων τῶν ὑπὸ ἀναβολὴν κατὰ τὸ τρίτον ἔτος ὁριστικῶς χωρὶς νὰ ἀποκλείηται ἡ πρὸ τοῦ χρονικοῦ τούτου διαστήματος ὁριστικὴ κρίσις.

Κατ' ἐξαίρεσιν τῶν ἀνωτέρω δύναται νὰ χορηγηθῇ ἀναβολὴ καὶ ἐπὶ ἓν ἔτος ἀκόμη προκειμένου περὶ στρατευσίμων οἵτινες μετὰ διετίαν παραπέμπονται δι' ὅλως νέαν πάθησιν.

3. Ὁ πίναξ οὗτος ἐν τῇ εὑρύτητι τῶν διατάξεών του, θεμελιώδης ὁδηγός, ἐπιστημονικὴ ὑπόδειξις καὶ συμβολή, χωρὶς νὰ δεσμεύῃ εἰς τὸ ἀπόλυτον τόσον τὰ μέλη τῶν ἁρμοδίων Συμβουλίων ὡς καὶ τὰς Ὑγειονομικὰς Ἐπιτροπάς, θεωρεῖται ἡ βάσις ἐφ' ἧς, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰ λοιπὰ ἀσφαλῆ πορίσματα ἐμπεριστατωμένης ἰατρικῆς Κλινικῆς ἐξετάσεως καὶ ἐργαστηριακῶν ἐρευνῶν, δέον νὰ στηρίζηται ἡ τελικὴ γνωμάτευσις ἐρειδομένη ἐπὶ τῆς εὐσυνειδησίας καὶ τῆς πρὸς τὸ καθῆκον προσηλώσεως τῶν ὑγειονομικῶν ἀξιωματικῶν.

4. Διὰ τὰς εἰδικὰς παθήσεις (ὀφθαλμῶν, ὠτορινολαρυγγικὰς κλπ.) τὰ ἁρμόδια Συμβούλια ἢ αἱ Ὑγειονομικαὶ Ἐπιτροπαὶ λαμβάνουσι γνώμην ἀνεγνωρισμένην εἰδικῶν ὑγειονομικῶν ἀξιωματικῶν ἢ Εἰδικῶν Καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου.

5. Διὰ τοὺς πάσχοντας φρενοβλάβειαν ἢ κωφενεότητα ἢ τελείαν ἠλιθιότητα ἐκτὸς γνωματεύσεως εἰδικῶν Ὑγειονομικῶν Ἀξιωματικῶν ἢ Καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου, δύναται νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὡς συνεπίκουρον πρὸς λῆψιν ἀποφάσεως:

α') Πιστοποιητικὸν τοῦ οἰκείου Δημάρχου ἢ Προέδρου Κοινότητος τῆς καταγωγῆς ἢ διαμονῆς τοῦ πάσχοντος, βεβαιοῦν ὑπευθύνως τὴν πάθησιν.

β') Ἔκθεσιν τοῦ ἱερέως τῆς ἐνορίας εἰς ἣν ὑπάγεται ἡ κατοικία αὐτοῦ καὶ δύο ἄλλων εὐϋπολήπτων συμπολιτῶν αὐτοῦ βεβαιούντων ἐνόρκως τὴν πάθησιν.

6. Οἱ στρατεύσιμοι, οἱ αἰτιώμενοι νοσήματα ὧν ἡ βεβαίωσις καθίσταται δυσχερὴς ἄνευ λεπτομερεστέρας νοσοκομειακῆς παρατηρήσεως ἢ ἄνευ εἰδικῶν μηχανημάτων καὶ ἐργαλείων, δέον νὰ εἰσαγάγωνται εἰς κατάλληλον Ναυτικὸν ἢ Στρατιωτικὸν Νοσοκομεῖον ἢ Θεραπευτήριον τῆς Ἀεροπορίας πρὸς βεβαίωσιν τοῦ νοσήματός των.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Νοσοκομείου ἢ Θεραπευτηρίου, μετὰ λεπτομερῆ ἐξέτασιν, παραπέμπει τοῦτον δι' ἐκθέσεώς του περὶ τοῦ πορίσματος τῶν γενομένων ἐξετάσεων εἰς τὸ ἁρμόδιον Συμβούλιον ἢ τὴν Ὑγειονομικὴν Ἐπιτροπὴν ἥτις ἀπέστειλεν τοῦτον πρὸς παρατήρησιν.

7. Προσοχὴ δέον νὰ καταβάλληται ἐπὶ ἀποπειρῶν προσποιήσεως ἢ ἀποκρύψεως νόσου, τούτων κατατασσομένων δέον νὰ ἐξετάζηται μετὰ προσοχῆς κλινικῶς καὶ ἐργαστηριακῶς ἡ ὑγιεινὴ κατάστασις καὶ μόνον ἐπὶ ἀπολύτου βεβαιώσεως δόλου νὰ ἐκτίθηται τὸ ἄτομον εἰς δικαστικὴν δίωξιν.

8. Οἱ στρατεύσιμοι δέον νὰ κατανέμωνται εἰς τὰς διαφόρους εἰδικότητας τῆς Ἀεροπορίας μετὰ προσοχῆς ἀναλόγως τῆς σωματικῆς ἑκάστου ἀντοχῆς καὶ τῆς φυσικῆς αὐτῶν διαπλάσεως.

Ἄρθρον 24.

1. Αἱ χορηγούμεναι εἰς τοὺς στρατευσίμους κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὑπηρεσίας των ἀναρρωτικαὶ ἄδειαι δὲν δύνανται νὰ εἶναι διαρκείας μεγαλειτέρας τῶν 3 μηνῶν.

Οἱ ἔχοντες ἀνάγκην μεγαλειτέρας τοιαύτης λαμβάνουσιν τὴν ἀναγκαίαν ἀναβολὴν κατατάξεως λόγῳ ὑγείας.

Ἄρθρον 25.

Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Διατάγματος αἱ γνωματεύσεις τῶν παραπεμπομένων εἰς τὰς Ὑγειονομικὰς Ἐπιτροπὰς Ἀεροπορίας τῶν ἤδη ὑπηρετούντων στρατευσίμων οἱασδήποτε προελεύσεως ἢ εἰδικότητος βασίζεται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Διατάγματος καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ συνημμένου πίνακος ΙΙ νοσημάτων καὶ βλαβῶν τῶν στρατευσίμων τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας.

Εἰδικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 26.

Α΄) Νόσοι ἢ βλάβαι ἰαταί.

Διὰ νόσους ἢ βλάβας ἐκ τῶν ἀναγραφομένων ὑπὸ τὰ στοιχεῖα Α΄ καὶ Β΄ τοῦ πίνακος ΙΙ τῶν στρατευσίμων κρινομένας ἰατὰς διὰ καταλλήλου καὶ ἐπιμελημένης θεραπείας, ἐξαντλεῖται κατόπιν νοσηλείας, πᾶσα ἐπιστημονικὴ προσπάθεια ἐφαρμογῆς, ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπίβλεψιν τοῦ θεράποντος ἰατροῦ, τῶν νεωτέρων ἐπιστημονικῶν μεθόδων θεραπείας, μόνον δὲ μετ' ἀποτυχίαν τούτων κρίνονται οἱ φέροντες ταύτας ὁριστικῶς (ἀνίκανοι ἢ βοηθητικοὶ) ἀναλόγως τῆς νόσου ἢ βλάβης.

Β΄. Παθήσεις ἢ βλάβαι ἐγχειρήσιμοι.

Προκειμένου περὶ παθήσεων ἢ λειτουργικῶν βλαβῶν τῶν στοιχείων Α καὶ Β τοῦ πίνακος ΙΙ τῶν στρατευσίμων, δι' ἃς εἰδικῶς ἀναγράφεται ὅτι κρίνονται ἐγχειρήσιμοι καὶ εἰς ταύτας κατελέγησαν ἐκεῖναι ὧν τὸ ἐγχειρητικὸν ἀποτέλεσμα θεωρεῖται κατὰ κανόνα (πλὴν μὴ προβλεπτῶν ἐξαιρέσεων) ἐξησφαλισμένον, τηρεῖται ἡ ἀρχὴ ὅτι οὐδεὶς ὑποχρεοῦται πιεστικῶς εἰς ἐγχείρησιν. Εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ στρατευθέντος ἐναπόκειται ἢ νὰ ὑποστῇ ἐγχείρησιν ἢ νὰ μὴ δεχθῇ ταύτην, ὁπότε θεωρεῖται ὑπὸ ἰδίαν αὐτοῦ εὐθύνην ὁριστικῶς ἱκανὸς κατατασσόμενος εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ὑπὸ ἐπίβλεψιν, οἵτινες ἀσκοῦνται ὑπὸ ἡπιωτέρους ὅρους καὶ χρησιμοποιοῦνται διὰ βοηθητικὰς ὑπηρεσίας χορηγουμένων αὐτοῖς τῶν ἀναγκαιούντων προφυλακτικῶν μέσων (δέματος, ἐπανορθωτικῶν ὑέλων κ.λ.π.).

Γ΄) Τρόπος ἐξετάσεως καὶ ἐκτιμήσεως εἰδικῶν ὑγιεινῶν καταστάσεων καὶ παθήσεων.

Σημ. Α΄. Ἄκρα ἀδυναμία ἕξεως (ἄρθρον 1 Στοιχεῖον Α καὶ Β).

Ἄκρα ἀδυναμία ἕξεως δὲν ἐννοεῖται κατάστασις γενικῆς ἐξασθενήσεως ἀπότοκος ὀξείας νόσου ἢ Συμπτωματικὴ χρονίας παθήσεως.

Ὡς ἀδυναμία ἕξεως χαρακτηρίζεται ἡ περίπτωσις ἐκείνη κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ ἄτομον, ἀνεξαρτήτως πάσης νόσου ἐν ἐξελίξει ἢ προσφάτως ἀποδραμούσης, παρουσιάζει μυϊκὴν ἀνάπτυξιν προφανῶς ἀνεπαρκῆ διὰ τὸ ἐπίπονον τοῦ στρατευσίμου ἐπάγγελμα καὶ ἀντίστασιν τοῦ ὀργανισμοῦ ἐκδήλως ἠλαττωμένην μὴ δυνάμενον νὰ ἀντίσχῃ, ἄνευ κλονισμοῦ, εἰς τὰς κακουχίας τοῦ βίου τοῦ στρατευσίμου.

Διὰ τὴν ἐκτίμησιν ταύτης ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς λοιπὰς ἐπιστημονικὰς παρατηρήσεις νὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψει ὁ δείκτης τοῦ Pignet (ἴδε ἄρθρον 2 Περὶ Ὑγειον. Ἐξετάσεως Ἰπταμένου Προσωπικοῦ) χωρὶς οὗτος νὰ θεωρεῖται κανὼν ἀπόλυτος, τῶν παρουσιαζόντων ἀδυναμίαν ἕξεως τυγχανόντων, πρὸ τῆς ὁριστικῆς κρίσεως, ἀναβολῆς πρὸς βελτίωσιν τῆς Ὑγιεινῆς αὐτῶν καταστάσεως.

Σημ. Β΄. Πολυσαρκία (ἄρθρον 3 Στοιχ. 1 καὶ 2 Στοιχ. Β) ἴδε ἄρθρον 2 Ὑγειον. Ἐξετάσεως Ἰπταμμένου προσωπικοῦ.

Εἰς περιπτώσεις πολυσαρκείας οἱουδήποτε βαθμοῦ μετ' ἄλλων διαταραχῶν ἰδίως τοῦ κυκλοφοριακοῦ συστήματος, ἐξυπακούεται ὅτι πρέπει νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψει καὶ αἱ τελευταῖαι αὗται διὰ τὴν τελείαν κρίσιν.

Ἡ ἐπώδυνος πολυσαρκία τύπου Dercum ἢ διάχυτος, καθιστᾷ τὸν ἄνδρα ἀνίκανον.

Σημ. Γ΄. Φυματίωσις ἐν γένει (ἄρθρον 7 στοιχ. Α)

Ἔστω ὑπ' ὄψει ὅτι οἱ φέροντες φυματιώδους φύσεως Ἐπεξεργασίας τοῦ ἀναπνευστικοῦ συστήματος κλινικῶς ἰαθείσας καὶ τῶν ὁποίων ἡ προϋπαρξις βεβαιοῦται δι' ἀναμφισβητήτων κλινικῶν καὶ ραδιολογικῶν εὑρημάτων δέον νὰ κρίνωνται ἀνίκανοι. Ἐννοοῦνται κλινικὰ καὶ ἀκτινοσκοπικὰ εὑρήματα ἀναμφισβήτητα τὰ κάτωθι.

Κλινικά. Σαφὴς ὑπαμβλύτης καὶ αὔξησις τῶν φωνητικῶν δονήσεων, σαφὴς ἀλλοίωσις τοῦ ἀναπνευστικοῦ ψιθυρίσματος.

Ἀκτινοσκοπικὰ ἢ Ἀκτινογραφικά. Σαφὴς διήθησις ἰνώδης μετὰ ἢ ἄνευ εἰκόνος ἀποτιτανώσεως. Αἱ περίγραπτοι βλάβαι τοῦ ἀναπνευστικοῦ συστήματος κλινικῶς ἢ ἀκτινογραφικῶς βεβαιούμεναι κρινόμεναι ὡς φυματιώδεις ἐπεξεργασίαι, ἐφ' ὅσον δὲν δύνανται νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὰς ὡς ἄνω εἰρηται διατάξεις, ὑπάγονται εἰς τὰς περὶ ἀναβολῆς.

Σημ. Δ. Λευχαιμία ἄρθρον 23 στοιχ. α) Διάφοροι τύποι τούτων.

1) Ἀλευχαιμία λεμφοειδὴς ἢ λεμφωμάτωσις γενικὴ (ψευδολευχαιμία τοῦ Cohnhein).

2) Ἀλευχαιμία λεμφοειδὴς τοπικὴ ἢ λεμφαδένωσις (λεμφαδένωμα) μετ' ἀποτυχίαν τῆς οἰκείας θεραπείας.

3) Ἡ αὐτὴ νόσος μὲ ἐντόπισιν τὸ μεσοδιάστημα, τὸ μεσεντέριον ἢ τὸν μυελὸν τῶν ὀστῶν.

4) Λεμφοσαρκωμάτωσις γενικὴ ἢ τοπική.

5) Νόσος τοῦ Hodgkin τοπικὴ ἢ γενική.

6) Ψευδολευχαιμία τύπου μυελώδους.

7) Ἡ ψευδολευχαιμία φυματικὴ ἢ συφιλιδική.

8) Μυελοσαρκομάτωσις.

9) Ψευδολευχαιμία σπληνικοῦ τύπου (τύπου Bandi ἢ Panechet).

10) Ψευδολευχαιμία μυελοειδεῖς ἢ λεμφοειδεῖς χρόνιαι.

Σημ. Ε. Καρδία—Ἀορτή. 1) Ἀρτηριακαὶ ὑπερτάσεις. — Μέση Μ. Χ. 170—200 ΜΝ 95—110.

Μεγάλη ὑπέρτασις ΜΧ 200—230 ΜΝ 110—130.

Μεγίστη ὑπέρτασις ΜΧ 230—250 καὶ ΜΝ 125—140.

Τεραστία Ὑπέρτασις ΜΧ ἄνω τῶν 250 καὶ ΜΝ 160 καὶ ἄνω, προκειμένου περὶ τῆς ἐκτιμήσεως παθήσεως ὀφειλομένης εἰς στένωσιν ἢ ἀνεπάρκειαν καρδιακοῦ στομίου ἄνευ ἑτέρας κλινικῆς ἐκδηλώσεως πλὴν τοῦ φυσήματος, ἥτις πάθησις ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ τῆς στενώσεως καὶ τῆς ἀνεπαρκείας δυνατὸν νὰ ποικίλῃ ἀπὸ τῆς σοβαροτάτης μέχρι τῆς τελείας ἀντιρροπιζομένης εἰς βαθμὸν νὰ θεωρῆται ὡς μὴ ὑφισταμένη ὡς ἐπίσης λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι προκειμένου περὶ συστολικῶν φυσημάτων, εἰς τὰς πλείστας τῶν περιπτώσεων, τὰ στόμια εὑρέθησαν ἀνέπαφα, πρὸς μόρφωσιν ἀσφαλοῦς γνώμης κατὰ τὴν Νοσοκομειακὴν παρατήρησιν ἡ κλινικὴ ἐξέτασις ἀνάγκη νὰ συμπληροῦται διὰ τοῦ ἐλέγχου τῆς λειτουργικῆς ἱκανότητος τῆς καρδίας, πρὸς καθορισμὸν τῆς ὁποίας ὑποδεικνύομεν τὴν μέθοδον τὴν περιγραφομένην εἰς τὸ ἄρθρον 2 περὶ Ὑγειον. Ἐξετάσεως Ἰπταμένου Προσωπικοῦ.

ΠΙΝΑΞ Γ'.

ΝΟΣΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΒΛΑΒΩΝ

Ἐπαγομένων σωματικὴν ἀνικανότητα πρὸς πᾶσαν ὑπηρεσίαν καὶ τὴν εἰς τὰς βοηθητικὰς ὑπηρεσίας χρησιμοποίησιν τῶν στρατευσίμων κατὰ τὴν κατάταξιν καὶ μετ' αὐτὴν ὡς καὶ κατὰ τὴν ὡς ἐφέδρων πρόσκλησιν καὶ ὑπηρεσίαν αὐτῶν.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Α.	ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Β'.
Νοσήματα καὶ βλάβαι ἐπαγόμεναι σωματικὴν ἀνικανότητα πρὸς πᾶσαν ὑπηρεσίαν.	Νοσήματα καὶ βλάβαι ἐπαγόμεναι τὴν εἰς τὰς βοηθητικὰς ὑπηρεσίας χρησιμοποίησιν.

ΚΑΘΟΛΙΚΟΙ ΝΟΣΟΙ

	Α') Ἀνάστημα ἔλαττον τοῦ 1.50.
** 1. Ἡ ἄκρα ἀδυναμία τῆς ἕξεως ὀφειλομένη εἴτε εἰς γενικὴν ἀδυναμίαν τῆς σωματικῆς διαπλάσεως, εἴτε εἰς κακεκτικὴν κατάστασιν, εἴτε εἰς ἐπίσημον ἀπίσχνασιν, μὴ ὀφειλομένην εἰς ἔνδειαν βίου, ἢ ἀμέσως προηγηθεῖσαν ὀξεῖαν νόσον (Σημ. Α.).	1. Ἀδυναμία τῆς ἕξεως ἥσσονος βαθμοῦ τοῦ ἐναντι περιγραφομένου.
** 2. Αἱ κακεξίαι (ἐλειογενεῖς, ἐκ μολύβδου, ὑδραργύρου καὶ πελάγρας) λίαν ἔκδηλοι, συνοδευόμεναι ὑπὸ βαρειῶν ὀργανικῶν ἀλλοιώσεων, χρόνιαι δὲ καὶ ἀνίαται οὖσαι.	
3. Ἡ ὑπέρμετρος πολυσαρκία, ὅταν προκαλῇ σημαντικὸν κώλυμα εἰς τὴν βάδισιν καὶ τὰς ποικίλλας ὑποχρεώσεις τῆς ὑπηρεσίας (Σημ. Β.).	2. Ἡ πολυσαρκία προκαλοῦσα κώλυμα εἰς τὴν βάδισιν καὶ τὰς ποικίλλας ὑποχρεώσεις τῆς ὑπηρεσίας.
4. Ὁ χρόνιος παραμορφωτικὸς ρευματισμὸς μετὰ πολλαπλῶν ἀρθρικῶν παραμορφώσεων καὶ ἡ χρονία ἀρθρῖτις μετὰ ἐκδήλων ὀργανικῶν ἀλλοιώσεων καὶ λειτουργικῶν διαταραχῶν.	3. Τὰ ὑπολείμματα τῆς χρονίας ἀρθρίτιδος τὰ προκαλοῦντα ἥσσονος ἐντάσεως λειτουργικὰς διαταραχάς.
** 5. Οἱ πάσης φύσεως ἔμμονοι διαβῆται καὶ λευκωματουρίαι μὴ ὑποχωροῦντα εἰς τὴν οἰκείαν θεραπείαν.	
- 6. Αἱ διαταραχαὶ τῶν ἐνδοκρινῶν ἀδένων διαφόρων τύπων, ἤτοι νόσος τοῦ ADISON, μιξοίδημα νόσος τοῦ BASEDOW, νανισμός, σύνδρομον λιπογεννητικόν, ἀκρομεγαλία, γιγαντισμός, τετανία, λεϊσμανίασις (KALA—AZAR).	
** 7. Αἱ φυματιώσεις τῶν σπλάχνων κλινικῶς ἢ ἐργαστηριακῶς βεβαιούμεναι (Σημ. Γ').	
8. Λύκοι φυματιώδους φύσεως ἐκτεταμένοι ὄντες.	4. Λύκει φυματιώδους φύσεως μικρᾶς ἐκτάσεως.
** 9. Οἱ χοιραδικῆς φύσεως συριγγώδεις πόροι ἐπιφέροντες ὡς ἐκ τῆς ἕδρας καὶ τῆς ἀναπτύξεως αὐτῶν σπουδαίας λειτουργικὰς διαταραχάς.	** 5. Οἱ αὐτοὶ συριγγώδεις πόροι χοιραδικῆς φύσεως, ἥσσονας λειτουργικὰς διαταραχὰς ἐπιφέροντες.
** 10. Ἀδενῖτις χρονία, ὀγκώδης ἢ μετὰ ἐπιπλοκῶν συριγγίων.	** 6. Ἀδενίτιδες ἔκδηλοι ἄνευ ἐκδηλώσεως τῶν λοιπῶν ὀργάνων.
11. Οἱ λευκοὶ ὄγκοι.	
** 12. Τὰ ψυχρὰ καὶ ἀθροιστικὰ ἀποστήματα.	
** 13. Ἡ χρονία ὀστεομυελῖτις, διαπυητικὴ ἢ μή, ἀνίατος, προκαλοῦσα οὐσιώδη λειτουργικὴν δυσχέρειαν.	** 7. Τὰ ὑπολείμματα ὀστεομυελιτίδων ὁσάκις προκαλοῦσι λειτουργικὰς ἢ τροφικὰς διαταραχὰς μετρίου βαθμοῦ.
14. Αἱ συφιλιδικαὶ νεκρώσεις μετὰ ἀπωλείας οὐσίας καὶ αἱ συφιλιδικαὶ παραμορφώσεις, αἱ συφιλιδικαὶ βλάβαι τοῦ νευρικοῦ συστήματος καὶ τῶν σπλάγχνων, τὸ σπειρόκωλον μετὰ τὴν ἀστοχίαν εὐλόγου καὶ παρατεταμένης ἀντισυφιλιδικῆς θεραπείας.	
15. Μάλις, λέπρα, ἀκτινομήκωσις, διστομίασις, σποροτρίχωσις, ἀσπεργίλωσις πνεύμονος, φιλλαρίωσις, κυστικέρκωσις.	
16. Ἔκζεμα καὶ κηρίον, χρόνια, ἐκτεταμένα, ἐπίμονα καὶ ὑποκείμενα εἰς ὑποτροπὰς ἢ προκαλοῦντα λόγῳ τῆς θέσεως αὐτῶν ἐντόνους λειτουργικὰς διαταραχάς.	8. Αἱ αὐταὶ παθήσεις ἤτοι, ἔκζεμα καὶ κηρίον, μὴ ἐκτεταμέναι, μηδὲ λίαν περιωρισμέναι, ἀλλὰ χρόνιαι καὶ δυσίατοι.
** 17. Χρόνιος λειχήν, ψωρίασις καὶ ἰχθύωσις, μεγάλας ἐκτάσεις κατέχοντα καὶ ἀνίατα ὄντα, ὡς καὶ χρόνιαι ἀκμαί, ἡ σύκωσις, λίαν ἔκδηλοι ἑδράζουσαι εἰς τὸ πρόσωπον καὶ παρέχουσαι εἰς τὸ ἄτομον ὄψιν λίαν εἰδεχθῆ.	
** 18. Χρονία κνήφη τοῦ HEBRA καὶ ἡ ἁπλῆ χρονία κνήφη	

Σημείωσις Α, Β, Γ, Δ, Ε. Ὅρα Εἰδικὰς Διατάξεις ἄρθρον 26.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Α. Νοσήματα καὶ βλάβαι ἐπαγόμεναι σωματικὴν ἀνικανότητα πρὸς πᾶσαν ὑπηρεσίαν.	ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Β. Νοσήματα καὶ βλάβαι ἐπαγόμεναι τὴν εἰς τὰς βοηθητικὰς ὑπηρεσίας χρησιμοποίησιν.
PRURIGO ὡς καὶ τὸ ἐξάνθημα DUHRING, ὁ πέμφυξ καὶ αἱ σταφυλοκοκιάσεις τοῦ δέρματος βαρεῖαι καὶ ἐπίμονοι συνοδευόμεναι ὑπὸ βαρείας ἀλλοιώσεως τοῦ ὀργανισμοῦ.	
19. Ἡ ἐλεφαντίασις τῶν Ἀράβων (χρόνια λεμφικὰ οἰδήματα).	
* * 20. Ἕλκη ἐκτεταμένα μὴ ὑπείκοντα τῇ οἰκείᾳ θεραπείᾳ ἐξαρτώμενα ἐκ τινος διαθετικῆς καταστάσεως ἢ κακῆς σωματικῆς διαπλάσεως, ἐὰν ἡ χρονιότης αὐτῶν ἔχει βεβαιωθῇ, ἔχουσι δὲ ὡς αἰτίαν τοὺς κιρσοὺς ἢ ἄλλας τροφικὰς διαταραχάς.	
21. Αἱ οὐλαὶ ἐὰν ὦσιν ἐκτεταμέναι, δύσμορφοι, ὑποκείμεναι εἰς ἐξέλκωσιν καὶ οὐσιωδῶς παρακωλύουσαι τὴν λειτουργίαν τῶν ὀργάνων καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν κινήσεων ἢ τὴν ἀμφίεσιν καὶ ἀποσκευήν.	
22. Ὄγκοι κακοήθεις, ὁπουδήποτε ἐδράζοντες.	
23. Ἡ λευχαιμία, ἡ ψευδολευχαιμία, ἡ ὀγκώδης λεμφαδενῖτις καὶ λοιποὶ τύποι λευχαιμιῶν ἢ αἱμοφιλία, ἡ κακοήθης ἀναιμία οἱασδήποτε φύσεως κλινικῶς καὶ μικροσκοπικῶς ἐν Νοσοκομείῳ ἢ θεραπευτηρίῳ βεβαιούμενα (Σημ. Δ.).	
* * 24. Ἡ χρονία αἱμορραγικὴ πορφύρα καὶ αἱμολυτικὸς ἴκτερος μὴ ὑποχωροῦντα εἰς τὴν οἰκείαν θεραπείαν.	
25. Τὰ ὑπερμεγέθη καὶ ἐκτεταμένα ἀγγειώματα, ὀχληρὰ ὄντα καὶ ἐκτιθέμενα ὡς ἐκ τῆς ἕδρας αὐτῶν εἰς συνεχεῖς πιέσεις.	
26. Ἀνευρύσματα οἱουδήποτε εἴδους καὶ θέσεως.	
* * 27. Φλεβίτιδες μὴ ἐπιδεκτικαὶ ἰάσεως καὶ προκαλοῦσαι ἐπίμονα οἰδήματα τῶν σχετικῶν ἄκρων.	
28. Νευρώματα πολλαπλᾶ καὶ ἐπώδυνα ὄντα.	
* 29. Αἱ ἀπὸ βλάβης τῶν νευρικῶν κέντρων βαρεῖαι καὶ ἀνίατοι παραλύσεις, μετὰ τὴν ἀποτυχίαν παρατεταμένης θεραπείας. Αἱ παραλύσεις περιφερικῆς αἰτίας (τραυματικαὶ, μολυσματικαὶ ἢ τοξικαὶ) μετὰ λειτουργικῶν καὶ τροφικῶν διαταραχῶν βαρειῶν καὶ μονίμων, μετὰ τὴν ἀποτυχίαν ὡσαύτως παρατεταμένης θεραπείας.	
30. Συσπάσεις χρόνιαι τῶν μυῶν συμπτωματικαὶ βλαβῶν τῶν νευρικῶν κέντρων ἢ ἐξ ἄλλης αἰτίας, προκαλοῦσαι ἔντονον δυσχέρειαν τῆς κινήσεως ἢ ἐλαττωματικὴν στάσιν μοίρας τινὸς τοῦ σώματος.	
31. Ἡ παρκινσώνειος συνδρομὴ πλήρης οὖσα εἴτε πρωτοπαθὴς εἴτε δευτεροπαθής. Αἱ λοιπαὶ περιπτώσεις ἐπάγονται ἀναβολὴν κατατάξεως.	
32. Ἡ νόσος τοῦ THOMSEN (συγγενὴς μυοτονία).	
33. Τρόμος ἀπότοκος ὀργανικῆς βλάβης τῶν νευρικῶν κέντρων, ἐὰν εἶναι λίαν ἔντονος, ἐκτεταμένος καὶ ἀνίατος. Εἰς τοὺς τρόμους τοξικῆς προελεύσεως (οἰνοπνεύματος, μολύβδου, ὑδραργύρου) χορηγεῖται ἀναβολὴ κατατάξεως.	
34. Τὰ σπασμωδικὰ τίκ, αἱ σπασμωδικαὶ καὶ ἀκούσιοι μυϊκαὶ συστολαί, ὁπόταν παρακωλύουσι λειτουργίας, ὧν ἡ ἀκεραιότης εἶναι ἀναπόφευκτος διὰ τὴν ὑπηρεσίαν.	
35. Προσφύσεις καὶ συνοχαὶ τῶν μυῶν ἢ τῶν τενόντων, ὁσάκις ἐκ τούτων παρακωλύονται οὐσιώδεις κινήσεις ἀναπόφευκτοι διὰ τὴν ὑπηρεσίαν.	
36. Ρήξεις καὶ κῆλαι τῶν μυῶν, ἢ ρήξεις τῶν τενόντων ὅταν καταργῶνται ἢ σημαντικῶς μειοῦται ἡ λειτουργία τῶν ἄκρων ἢ τοῦ κορμοῦ.	
	** 9. Αἱ αὐταὶ ὡς ἔναντι παθήσεις ἥσσονος ἐκτάσεως ὡς καὶ αἱ ἀπότοκοι τούτων ἐκτεταμέναι οὐλαὶ αἱ ὑποκείμεναι εἰς ἐξέλκωσιν.
	10. Αἱ αὐταὶ ὡς ἔναντι παθήσεις μικρὸν δυσχεραίνουσαι τὰς κινήσεις τῶν ἄκρων ἢ τοῦ κορμοῦ.
	11. Οἱ καλοήθεις ὄγκοι (κύστεις, λιπώματα κλπ.), καὶ τὰ κερατοειδῆ ἐκφύματα ὁσάκις παρακωλύουσιν ὡς ἐκ τοῦ ὄγκου καὶ τῆς ἕδρας αὐτῶν τὴν χρῆσιν τῆς περιβολῆς καὶ ἀποσκευῆς ἢ προκαλοῦσιν ἐπίσημον δυσχέρειαν, μὴ ἰατὰ δὲ δι' ἐγχειρίσεως.
	12. Αἱ αὐταὶ ἔναντι παθήσεις προκαλοῦσαι ἥσσονος ἐντάσεως λειτουργικὰς διαταραχάς.
	** 13. Ἡ μετ' ἀποδρομὴν φλεβίτιδος μολυσματικῆς, τραυματικῆς ἢ μετεγχειρητικῆς ἀπομείνασα δυσχέρεια τῆς φλεβικῆς κυκλοφορίας καὶ μετὰ ὀρθοστασίαν ἢ βάδισιν προκαλοῦσα μέτρια οἰδήματα τῶν κάτω ἄκρων.
	14. Ὁ ἰδιοπαθὴς τρόμος καὶ ἡ λίαν ἐκδηλος εὐσυγκίνητος ἰδιοσυγκρασία.
	15. Αἱ αὐταὶ ὡς ἔναντι παθήσεις, προκαλοῦσαι μετρίαν δυσχέρειαν τῶν κινήσεων τῶν ἀναποφεύκτων διὰ τὴν ὑπηρεσίαν.
	16. Αἱ αὐταὶ ὡς ἔναντι παθήσεις ὡς καὶ τὰ ὀστεώματα ὅταν ἐκ τούτων δὲν παρακωλύεται οὐσιωδῶς ἡ λειτουργία τοῦ μέλους.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Α.	ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Β.
Νοσήματα καὶ βλάβαι ἐπαγόμεναι σωματικὴν ἀνικανότητα πρὸς πᾶσαν ὑπηρεσίαν.	Νοσήματα καὶ βλάβαι ἐπαγόμεναι τὴν εἰς τὰς βοηθητικὰς ὑπηρεσίας χρησιμοποίησιν.
** 37. Αἱ μόνιμοι μυϊκαὶ ἀτροφίαι ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας, μέλους τινὸς τοῦ σώματος, αἱ δυσχεραίνουσαι ἢ ἐξασθενοῦσαι σημαντικῶς οὐσιώδεις κινήσεις αὐτοῦ.	** 17. Αἱ περιωρισμέναι καὶ μόνιμοι μυϊκαὶ ἀτροφίαι ἀπότοκοι περιφερικῶν νευριτίδων ἢ ριζιτίδων προκαλοῦσαι μετρίαν δυσχέρειαν τῆς λειτουργίας μέλους τινὸς ὡς καὶ αἱ περιωρισμέναι καὶ πρόσφατοι μυϊκαὶ ἀτροφίαι, ἀπότοκοι χειρουργικῶν βλαβῶν, προκαλοῦσαι μετρίαν δυσχέρειαν ἢ ἐξασθένησιν τῶν κινήσεων τοῦ μέλους.
38. Ἀλλοιώσεις βαρεῖαι (φυματιώσεις κλπ.) τῶν θηκῶν καὶ τῶν τενόντων, παρακωλύουσαι οὐσιωδῶς τὴν λειτουργίαν μέλους τινός.	18. Αἱ τενοντώδεις θυλακοειδίτιδες ὅταν ὡς ἐκ τῆς ἕδρας των προκαλοῦσιν ἥσσονος μὲν ἐντάσεως ἀλλ' ἐκδήλους λειτουργικὰς διαταραχάς.
** 39. Χρονία ἀρθρῖτις καὶ ὕδραρθρον ἐπίσημον τῶν μεγάλων ἄρθρων, ἐὰν προκαλῶσι δυσχέρειαν ἔκδηλον τῶν κινήσεων ἢ ἐλαττωματικὰς στάσεις καὶ συνοδεύονται ὑπὸ ἀτροφίας.	** 19. Αἱ αὐταὶ ὡς ἔναντι παθήσεις μὲ ἥσσονος ἐντάσεως λειτουργικὰς διαταραχάς.
40. Τὰ κινητὰ σώματα ἐν ταῖς ἀρθρώσεσιν, ὄντα ἐπώδυνα καὶ δυσχεραίνοντα οὐσιωδῶς τὴν λειτουργίαν μέλους τινὸς καὶ μὴ δυνάμενα δι' ἐγχειρήσεως νὰ ἀφαιρεθῶσι.	20. Τὰ κινητὰ σώματα τῶν ἀρθρώσεων, ὁσάκις ἡ παρουσία αὐτῶν δυσχεραίνει ὁπωσδήποτε τὴν λειτουργίαν μέλους καὶ ἐπιφέρει σχετικὰς ἀλγηδόνας.
** 41. Ἡ τελεία ἀγκύλωσις μεγάλης τινὸς ἀρθρώσεως ἢ ἀτελὴς τοιαύτη ἐπαγομένη ὅμως δυσχέρειαν τῆς λειτουργίας τοῦ ἄρθρου, ὡς ἐκ τῆς ἕδρας καὶ τοῦ βαθμοῦ αὐτῆς.	** 21. Ἡ ἀγκύλωσις ἀρθρώσεως ὅταν ἐλαττοῖ ἀσθενῶς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν κινήσεων τῆς ἀρθρώσεως. Ἐπίσης ἡ δυσκαμψία μεγάλης τινὸς ἀρθρώσεως μετὰ περιορισμοῦ τῶν κινήσεων, ἄνευ ἐπαισθητῆς βλάβης τῆς λειτουργίας τοῦ μέλους.
** 42. Δυσμορφίαι, διατάσεις καὶ χαλαρώσεις ἀρθρικαί, ἀπότοκοι διαστρεμμάτων, ἐξαρθρώσεων ἢ ἄλλων αἰτίων ἐὰν προκαλῶσι βαρείας λειτουργικὰς διαταραχάς.	* 22. Αἱ αὐταὶ παθήσεις προκαλοῦσαι μικροτέρας λειτουργικὰς διαταραχάς.
43. Περιοστῖτις χρονία, διαπυητικὴ ἢ ὑπερπλαστική.	* 23. Τὰ ὑπολείμματα ἐκτεταμένων περιοστιτίδων ὁσάκις προκαλοῦσι λειτουργικὰς ἢ τροφικὰς διαταραχὰς μετρίου βαθμοῦ.
* 44. Αἱ ὑπεροστώσεις καὶ ἐξοστώσεις, ὡς καὶ οἱ ὄγκοι τοῦ περιοστέου μετὰ δυσμορφίας, ὅταν ὦσι λίαν ἐπίσημοι καὶ ὀγκώδεις καὶ προξενῶσιν ἀξιοσημείωτον λειτουργικὴν δυσχέρειαν, ἀντιτασσομένην εἰς πᾶσαν θεραπείαν.	* 24. Αἱ αὐταὶ παθήσεις, ὅταν ὦσιν ἧττον ὀγκώδεις καὶ ἐπιφέρουσι λειτουργικὴν δυσχέρειαν ἀντιτασσομένην εἰς τὴν θεραπείαν. Αἱ αὐταὶ παθήσεις, μικροῦ ὄγκου καὶ μὴ προκαλοῦσαι λειτουργικὴν δυσχέρειαν καθιστῶσιν ἱκανοὺς τοὺς φέροντας ταύτας.
45. Κακοήθεις ὄγκοι τῶν ὀστῶν.	25. Αἱ αὐταὶ παθήσεις εἰς βαθμὸν ἧττον ἔκδηλον.
46. Αἱ παραμορφώσεις τῶν ὀστῶν, ἡ ὑπέρμετρος κυρτότης, ἡ βραχύτης αὐτῶν ἀπότοκος ραχίτιδος ἢ πλημμελῶς πωρωθέντων καταγμάτων ὅταν ἐκ τούτων παρακωλύηται σπουδαίως ἡ λειτουργία τοῦ συστοίχου μέλους.	

ΠΑΘΗΣΕΙΣ ΚΑΤΑ ΧΩΡΑΣ

ΚΕΦΑΛΗ — ΚΡΑΝΙΟΝ

** 47. Ὁ παρασιτικὸς ἀχώρ, ἡ τριχοφυτία, ὁ τριχοκείρας ἕρπης καὶ ἡ μαδάρωσις (PELADE) ἐὰν εἶναι λίαν ἐκτεταμέναι καὶ ἀνένδοτοι εἰς θεραπείαν.	* 26. Ἡ τριχοφυτία, ὁ τριχοκείρας ἕρπης, ἡ Μαδάρωσις, ὅταν ὦσιν ἥσσονος ἐκτάσεως καὶ σοβαρότητος. Μικροῦ ὅμως βαθμοῦ οὖσαι καθιστῶσιν ἱκανοὺς τοὺς φέροντας ταύτας.
	27. Ἡ καθολικὴ ἀλωπεκία ἢ φαλακρότης κατέχουσα μεγάλην ἔκτασιν. Ἐὰν ὅμως αὕτη εἶναι ἀπότοκος βαρείας πυρετικῆς καταστάσεως ἢ γενικῆς παθήσεως, καθιστᾷ τὸν ἄνδρα ἱκανόν.
48. Πᾶς ὄγκος εὐμεγέθης τῆς κεφαλῆς, εἴτε ἐκ τῶν μαλακῶν μορίων, εἴτε ἐκ τῶν ὀστῶν πηγάζων, ὅταν παρακωλύῃ ἀπολύτως τὴν χρῆσιν τοῦ πηληκίου καὶ δὲν κρίνεται ἐγχειρήσιμος.	28. Αἱ ἐξοστώσεις καὶ τὰ κερατοειδῆ ἐκφύματα δυσχεραίνοντα τὴν χρῆσιν τοῦ πηλικίου ἐφ' ὅσον δὲν κρίνονται ἐγχειρήσιμα.
49. Ἡ ἀτελὴς συνοστέωσις τῶν ὀστῶν τοῦ κρανίου μετ' ἐμμονῆς τῶν πηγῶν ἂν τὸ χεῖλος τῶν ὀστῶν εἶναι εὐπίεστον.	
** 50. Ἐκτεταμέναι οὐλαὶ τοῦ κρανίου, ἀνώμαλοι, εὔρηκτοι, χειλοειδεῖς καὶ ὀγκώδεις εὐρέως διαυλακοῦσαι τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ κρανίου, ἢ εὐκόλως ἐξελκούμεναι ἀπότοκοι βαρειῶν βλαβῶν ἢ βαθέων τραυμάτων ἐκ πιέσεως, ἐμπήξεως, ἀποσπάσεως ἢ ἐξαιρέσεως ὀστῶν.	

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Α.	ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Β.
Νοσήματα καὶ βλάβαι ἐπαγόμεναι σωματικὴν ἀνικανότητα πρὸς πᾶσαν ὑπηρεσίαν.	Νοσήματα καὶ βλάβαι ἐπαγόμεναι τὴν εἰς τὰς βοηθητικὰς ὑπηρεσίας χρησιμοποίησιν.
51. Ἐπίσημοι ἐμπιέσεις ἢ ἀπώλειαι οὐσίας τῶν ὀστῶν τοῦ κρανίου ἢ ἄλλαι βαρεῖαι βλάβαι τῶν ὀστῶν αὐτοῦ, αἱ προκαλοῦσαι λειτουργικὰς διαταχάς.	29. Αἱ ἥσσονος ἐντάσεως τοιαῦται ὡς μὴ προκαλοῦσαι λειτουργικὰς διαταραχάς.
ΝΕΥΡΙΚΟΝ ΣΥΣΤΗΜΑ	
52. Ἡ ἐπίσημος ἠλιθιότης, ὁ κρετινισμός.	30. Ἡ μετρία ἠλιθιότης μὴ παρακωλύουσα τὴν ἐκτέλεσιν ὡρισμένων βοηθητικῶν ὑπηρεσιῶν.
** 53. Αἱ ψυχασθενικαὶ ἰδεοληψίαι ὁσάκις ὡς ἐκ τῆς φύσεως αὐτῶν κωλύουσι τὴν ἐλευθεροκοινωνίαν τοῦ ἀτόμου ἐξαναγκάζουσαι τοῦτο εἰς διαρκῆ ἀπομόνωσιν, ἥτις παραβιαζομένη προκαλεῖ ἐντόνους ἐκδηλώσεις ἄγχους.	
54. Ὁ διανοητικὸς ἐκφυλισμὸς καὶ τοξινομανίαι (μορφινομανίαι κλπ.).	
** 55. Αἱ χρόνιαι καὶ ἀνίατοι μορφαὶ φρενοπαθείας.	** 31. Αἱ ὀξεῖαι καὶ ἰάσιμοι ψυχικαὶ συνδρομαὶ (διανοητικὴ σύγχυσις, μανία, μελαγχολία κλπ.) ἐπάγονται ἐτησίαν ἀναβολὴν κατατάξεως, μετὰ δὲ τὴν τελείαν αὐτῶν ἀποθεραπείαν ὑπάγονται εἰς τὰς βοηθητικὰς ὑπηρεσίας.
56. Ἡ προϊοῦσα γενικὴ παράλυσις.	32. Τὰ μόνιμα ἐλαφρὰ ὑπολείμματα ἀποδραμουσῶν παθήσεων τῶν νευρικῶν κέντρων (ἐλαφρὰ ὑπολείμματα παιδικῶν πολιομυελιτίδων, ἡμιπληγιῶν κλπ.) τὰ μετρίως δυσχεραίνοντα τὴν λειουργίαν τῶν μελῶν.
57. Ἡ ἐπιληψία προσηκόντως βεβαιωθεῖσα.	* 33. Τὰ ἐπιληπτικὰ ἰσοδύναμα (ἴλιγγοι, ἀφαιρέσεις, ναρκοληψίαι).
58. Ἡ μερικὴ ἐπιληψία (JACSON) ἐὰν ἀνθίσταται εἰς τὴν οἰκείαν θεραπείαν.	34. Ἡ ὑποχωρήσασα εἰς θεραπείαν μερικὴ ἐπιληψία.
59. Ἡ πεπαλαιωμένη καὶ ἀνίατος χορεία.	
60. Ἡ ὑπνοβασία ὑπευθύνως βεβαιουμένη ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ τῆς Μονάδος ἢ ὑπηρεσίας ἢ ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ τῆς Μονάδος ἢ Ὑπηρεσίας εἰς ἣν ὑπάγεται ὁ αἰτιώμενος ταύτην στρατεύσιμος καὶ ἐκθέτουσα τὴν ζωὴν αὐτοῦ εἰς κινδύνους ἐπιβάλλοντας τὴν συνεχῆ τούτου ἐπίβλεψιν. Ἡ ἐν λόγῳ πάθησις δέον νὰ βεβαιωθῇ εἴτα διὰ μακρᾶς παρατηρήσεως τοῦ πάσχοντος ἐν Νοσοκομείῳ γνωμοδοτοῦντι προσηκόντως. Εἰς ἁπάσας τὰς λοιπὰς περιπτώσεις (ἁπλαὶ ἐγέρσεις ἐκ τῆς κλίνης μετὰ περιφορᾶς ἐν τῷ θαλάμῳ) ἡ ὑπνοβασία συνεπάγεται ἱκανότητα πρὸς στράτευσιν.	
61. Ἡ τροφονευρωτικὴ γνησία νόσος τοῦ RAYNAUD δέον νὰ τυγχάνῃ ἐτησίας ἀναβολῆς κατατάξεως μετὰ τὴν πάροδον τῆς ὁποίας ἐν περιπτώσει παραμονῆς τῶν συμπτωμάτων ὁ πάσχων κρίνεται ἀνίκανος.	
62. Ἀλλότρια σώματα ἐντὸς τοῦ κρανίου (σφαῖραι κλπ.).	
Χρόνιαι παθήσεις τοῦ ἐγκεφάλου καὶ νωτιαίου μυελοῦ (ἀφασία, ἀταξία κινητή, σπασμωδικὴ καὶ τρομώδης παράλυσις, σκλήρυνσις κατὰ πλάκας, χρονία πολιομυελίτις, γενικὴ παράλυσις κλπ).	
63. Αἱ ὑστερικαὶ παραλύσεις αἱ ἀπὸ μακροῦ χρονολογούμεναι καὶ συνοδευόμεναι ὑπὸ τροφικῶν καὶ παραμορφωτικῶν διαταραχῶν ἐπιμόνων.	
64. Ὁ χρόνιος ἀλκολισμὸς ἐκδηλούμενος διὰ ὀργανικῶν ψυχικῶν ἀνωμαλιῶν.	** 35. Ἡ λίαν ἔκδηλος καὶ βαρεῖα ὑστερία ὡς καὶ ἡ βαρεῖα νευρασθένεια ὑπάγονται ἀναβολὴν κατατάξεως.
	Ὡς βαρεῖαι ὑστερίαι δέον νὰ θεωρῶνται αἱ ἀπὸ μακροῦ χρόνου χρονολογούμεναι ὑστερικαὶ παραλύσεις, αἱ μὴ συνυπάρχουσαι, μετὰ τροφικῶν διαταραχῶν ὡς καὶ αἱ μεγάλαι ὑστερικαὶ κρίσεις ὑστεροεπιληψίαι) αἱ συχνάκις ἐπερχόμεναι καὶ εὐκόλως διὰ τῆς ὑποβολῆς προκαλούμεναι, ὡς καὶ αἱ καταστάσεις τῆς ληθαργίας καὶ τοῦ διχασμοῦ τῆς προσωπικότητος. Εἰς ἁπάσας τὰς λοιπὰς περιπτώσεις οἱ ὑστερικοὶ εἰσὶν ἱκανοὶ πρὸς στράτευσιν, ὑποβαλλόμενοι εἰς τὴν δέουσαν θεραπείαν. Ὡς βαρεῖα δὲ νευρασθένεια θὰ θεωρῆται μόνον ἡ συνυπάρχουσα μετ' ἐκδήλων ἀλλοιώσεων τῆς θρέψεως, μεταβολῶν τῆς ἀρτηριακῆς πιέσεως, γαστροεντερικῶν διαταραχῶν, ἐντόνων ἀνωμαλιῶν τοῦ ὕπνου κλπ. Εἰς ἁπάσας τὰς λοιπὰς περιπτώσεις οἱ νευρα-

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Α. Νοσήματα καὶ βλάβαι ἐπαγόμεναι σωματικὴν ἀνικανότητα πρὸς πᾶσαν ὑπηρεσίαν.	ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Β. Νοσήματα καὶ βλάβαι ἐπαγόμεναι τὴν εἰς τὰς βοηθητικὰς ὑπηρεσίας χρησιμοποίησιν.
	σθενεῖς τυγχάνουσιν ἱκανοὶ πρὸς στράτευσιν ὑποβαλλόμενοι εἰς τὴν δέουσαν θεραπείαν.
	Εἰς τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις μετὰ δύο τὸ πολὺ ἐτησίας ἀναβολὰς οἱ τοιοῦτοι ἀσθενεῖς θέλουσι κρίνεσθαι ἀνίκανοι ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ κατάστασις των παραμένει ἡ αὐτὴ ἢ βοηθητικοὶ ἐὰν ἔχῃ πως βελτιωθῇ, ἢ ἱκανοὶ πρὸς στράτευσιν ἐν περιπτώσεις σημαντικῆς βελτιώσεως ἢ ἰάσεως.
	36. Ἡ χρονίσασα ἀγχώδης νεύρωσις.
	** 37. Αἱ ἐλειογενεῖς ψυχώσεις προσηκόντως βεβαιούμεναι καὶ στοιχειώδεις μορφαὶ παραληρήματος καὶ καταδιώξεων, μετὰ ἀναβολὴν κατατάξεως.
65. Αἱ μυϊκαὶ ἀτροφίαι κεντρικῆς αἰτίας.	
Ὄργανα ἀκοῆς.	
66. Ἡ σημαντικὴ ὑπετροφία καὶ δυσμορφία τῶν ὠτικῶν χόνδρων, οἱ ἐπ' αὐτῶν λίαν εὐμεγέθεις ὄγκοι, αἱ χρόνιαι αὐτῶν ἐξελκώσεις κακῆς φύσεως.	38. Ἡ ἀπώλεια τοῦ χόνδρου ὡτός τινος καὶ αἱ παραμορφώσεις αὐτοῦ αἱ συνεπαγόμεναι εἰδεχθῆ δυσμορφίαν.
Ἡ ὁλικὴ ἀπώλεια τῶν ὠτικῶν χόνδρων ἐπιφέρουσα ἀπώλειαν τῆς ἀκοῆς.	
67. Αἱ συγγενεῖς ἢ ἐπίκτητοι ἀτρησίαι ἀμφοτέρων τῶν ἀκουστικῶν πόρων, ἡ ἀπόφραξις καὶ ἐκτροπὴ τούτων ἐὰν ἐπάγωνται τελείαν ἀπώλειαν τῆς ἀκοῆς.	39. Ἡ συγγενὴς ἀτρησία ἢ ἐπίκτητος ἀπόφραξις τοῦ ἑνὸς ἀκουστικοῦ πόρου συνεπαγομένη μονόπλευρον κώφωσιν.
68. Αἱ χρόνιαι μέσαι πυώδεις ὠτίτιδες μετὰ βαθειῶν ἀλλοιώσεων (ὀστεΐτιδος, πολυπόδων, χολοστεατώματος κλπ.) τῆς τυμπανικῆς κοιλότητος ἢ τῶν παρατυμπανικῶν κοιλοτήτων (ἐπιτυμπανίου κολπώματος, τυμπανομαστοειδικοῦ πόρου, μαστοειδοῦς ἄντρου κλπ.) ἐὰν ἀποτύχωσι τὰ οἰκεῖα θεραπευτικὰ μέσα.	40. Ἡ ἀμφίπλευρος βαρυκοΐα οἱασδήποτε φύσεως ὡς καὶ ἡ μονόπλευρος κώφωσις ἀναμφιρρήστως βεβαιωθεῖσα.
Αἱ χρόνιαι μέσαι ὠτίτιδες μετὰ διατρήσεως τοῦ τυμπάνου καὶ βλεννοπυώδους ἐκκρίσεως μονίμου ἢ περιοδικῆς, αἱ μὴ συνοδευόμεναι ὑπὸ τῶν ἀνωτέρων βαθειῶν ἀλλοιώσεων καθιστῶσι τὸν ἄνδρα ἱκανὸν διὰ τὴν ἐνεργὸν ὑπηρεσίαν.	
69. Αἱ νεκρώσεις τῶν κροταφικῶν ὀστῶν καὶ ἰδίᾳ τῶν μαστοειδῶν κυψελῶν ἀπότοκοι χρονίων μέσων πυωδῶν ὠτίτιδων ὡς καὶ αἱ μετατραυματικαὶ καὶ μετεγχειριστικαὶ τοιαῦται.	
70. Ἡ διπλῆ κώφωσις ἀναμφισβητήτως βεβαιωθεῖσα.	
71. Ἡ κωφενεότης ἐπισήμως βεβαιωθεῖσα.	
Πρόσωπον.	
72. Δυσμορφίαι τοῦ προσώπου, εἴτε ἐξ ἐλαττωματικῆς διαπλάσεως εἴτε ἐξ ἀτροφίας τμήματος τινὸς αὐτοῦ, εἴτε ἐξ ἐλλείψεως συμμετρίας τοῦ προσώπου. Ὡς ἐπίσης καὶ ἐπίσημοι πηρώσεις τοῦ προσώπου ἀπότοκοι κακώσεων ἢ ἐγχειρήσεων ἐπιφέρουσαι μεγάλην δυσμορφίαν ἢ δυσχεραίνουσα τὴν λειτουργίαν τῶν ὀργάνων αὐτοῦ.	41. Αἱ πυρώσεις τοῦ προσώπου σημαντικαὶ οὖσαι καὶ ἐπιφέρουσαι δυσμορφίαν ἀλλ' ἥττονος βαθμοῦ.
73. Αἱ ἐπίσημοι καὶ δυσίατοι ἐξοστώσεις τοῦ μετωπιαίου ὀστοῦ παρακωλύουσαι ἀπολύτως τὴν χρῆσιν τοῦ πηλικίου.	42. Αἱ ἐξοστώσεις τοῦ μετώπου ἧττον εὐμεγέθεις καὶ μὴ ὑπείκουσαι εἰς τὴν οἰκείαν θεραπείαν.
74. Τὰ κολοβώματα τοῦ προσώπου ἀπότοκα τραυματισμοῦ ἢ χειρουργικῆς ἐπεμβάσεως ἀναλόγως τῆς ἐκτάσεως αὐτῶν, τῆς δυσχερείας ἣν ἐπιφέρουσιν ἐπὶ τῶν λειτουργιῶν αὐτοῦ, ἢ τῆς παραμορφώσεως τῆς φυσιογνωμίας.	43. Αἱ αὐταὶ ὡς ἔναντι παθήσεις προκαλοῦσαι ἧσσονος ἐντάσεως λειτουργικὰς διαταραχάς.
75. Αἱ κύστεις, τὰ ὀγκώματα, αἱ ἐξοστώσεις ὡς ἐκ τοῦ ὄγκου αὐτῶν ἐπαγόμεναι οὐσιώδη λειτουργικὴν δυσχέρειαν καὶ μὴ ἐπιδεκτικαὶ ἰάσεως διὰ τῶν οἰκείων θεραπευτικῶν μεθόδων καὶ μὴ κρινόμεναι ἐγχειρήσιμοι.	44. Αἱ αὐταὶ παθήσεις ἐπαγόμεναι ἧσσονα λειτουργικὴν δυσχέρειαν καὶ μὴ κρινόμεναι ἐγχειρήσιμοι.
76. Τὰ ἀνίατα ἕλκη τοῦ προσώπου.	
** 77. Τὰ συρίγγια τοῦ προσώπου, ἀναλόγως τῆς ἕδρας καὶ τῆς φύσεως αὐτῶν, ἐὰν ὦσιν ἀνένδοτα εἰς πᾶσαν θεραπείαν καὶ ἐπάγωσιν οὐσιώδη λειτουργικὴν δυσχέρειαν.	** 45. Τὰ αὐτὰ συρίγγια προκαλοῦντα μετρίαν λειτουργικὴν δυσχέρειαν.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Α. Νοσήματα καὶ βλάβαι ἐπαγόμεναι σωματικὴν ἀνικανότητα πρὸς πᾶσαν ὑπηρεσίαν.	ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Β. Νοσήματα καὶ βλάβαι ἐπαγόμεναι τὴν εἰς τὰς βοηθητικὰς ὑπηρεσίας χρησιμοποίησιν.
** 78. Ἡ προσωπαλγία ἢ ὁ ἀλγεινὸς σπασμὸς τοῦ προσώπου, χρόνια ὄντα καὶ ἀνίατα.	
79. Αἱ χρονίσασαι παραλύσεις τοῦ προσώπου κεντρικῆς αἰτίας.	46. Πεπαλαιωμένη καὶ μόνιμος παράλυσις τοῦ προσώπου περιφερικῆς αἰτίας.
80. Αἱ κακοήθεις παθήσεις τῶν μετωπιαίων κόλπων καὶ τῶν σιαγονικῶν τοιούτων, αἱ ἔκθηλοι δυσμορφίαι, ἡ ἀπόφραξις, ἡ διάτρησις τῶν κοιλοτήτων τούτων, ἀπότοκοι τραυματισμοῦ, οἱ πολύποδες, αἱ ἐξοστώσεις, αἱ ἔμμονοι ὀστεΐτιδες μετὰ τερηδόνος καὶ νεκρώσεως, ὡς καὶ τὰ χρόνια καὶ ἐπίμονα ἐμπυήματα τῶν μετωπιαίων καὶ σφηνοειδῶν κόλπων καὶ τῶν ἠθμοειδῶν κυψελῶν, μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῶν οἰκείων θεραπευτικῶν μέσων.	47. Τὰ χρόνια καὶ ἐπίμονα ἐμπυήματα τοῦ Ἰγμορείου ἄντρου μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῶν οἰκείων θεραπευτικῶν μέσων.
81. Κατάγματα τῶν σιαγονικῶν ὀστῶν οὐδόλως ἢ κακῶς πορωθέντα. Ἐπίσημος ἀπώλεια τῆς οὐσίας τούτων ἐκ κακώσεως ἢ ἐγχειρήσεως.	48. Αἱ αὐταὶ ὡς ἔναντι παθήσεις παρακωλύουσαι μετρίως τὴν μάσησιν.
82. Αἱ ὀστεΐτιδες, ἡ τερηδών, ἡ νέκρωσις ἰδίᾳ ἀπὸ φωσφόρου, αἱ ὀγκώδεις ἐξοστώσεις καὶ αἱ κύστεις τῶν ὀστῶν τῶν σιαγόνων.	
** 83. Βαρεῖαι παθήσεις τῆς σιαγονοκροταφικῆς ἀρθρώσεως, ἡ χρονία ἀρθρῖτις, τὸ κακῶς ἀναταχθὲν ἢ ὑποτροπιάζον ἐξάρθρημα, ἡ ὀστεώδης ἢ ἰνώδης ἀγκύλωσις καὶ ἡ μόνιμος σύσπασις τῆς σιαγόνος.	* 49. Αἱ αὐταὶ ὡς ἔναντι παθήσεις παρακωλύουσαι μετρίως τὴν μάσησιν.
Ὄργανα ὁράσεως.	
84. Μυωπία ἀνωτέρα τῶν 9 διοπτριῶν ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν ὁσάκις συνοδεύεται ὑπὸ σπουδαίων καὶ ἐκτεταμένων ἀλλοιώσεων τοῦ βυθοῦ (χοριοειδοῦς, ἀμφιβληστροειδοῦς) ὁ βαθμὸς τῆς μυωπίας μετρᾶται κατόπιν ἀτροπινισμοῦ κατὰ τὸν ἐμφανίζοντα τὴν μεγαλειτέραν μυωπίαν μεσημβρινὸν τοῦ βολβοῦ.	50. Μυωπία ἀνωτέρα τῶν 9 διοπτριῶν μετρουμένη κατόπιν ἀτροπινισμοῦ κατὰ τὸν μυωπικώτερον μεσημβρινὸν τοῦ βολβοῦ ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν ἢ τοῦ ἑνὸς μόνου, ὁσάκις δὲν συνοδεύεται ὑπὸ ἀλλοιώσεων τοῦ βυθοῦ (χοριοειδοῦς, ἀμφιβληστροειδοῦς) ἢ συνοδεύεται ὑπὸ ἀσημάντων καὶ μὴ ἐκτεταμένων τοιούτων.
	51. Ἡ ὑπερμετρωπία ἀνωτέρα τῶν 8 διοπτριῶν, ὅταν ἀφορᾷ ἀμφοτέρους τοὺς ὀφθαλμοὺς ἢ τὸν ἕνα μόνον μετρουμένη κατόπιν ἀτροπινισμοῦ κατὰ τὸν ὑπερμετρωπικώτερον μεσημβρινὸν τοῦ βολβοῦ.
	52. Ἡ ἐπίσημος ἀμφοτερόφθαλμος ἀκανόνιστος παρεστιότης (ἢ ἀστιγματισμὸς μυωπικός, ὑπερμετρωπικός, μικτός, σύνθετος, ἀνώμαλος) ἀνώτερος τῶν 4 διοπτριῶν ὅταν ἀφορᾷ ἀμφοτέρους τοὺς ὀφθαλμοὺς ἢ τὸν ἕνα μόνον.
85. Ἡ τελεία ἢ ἐκτεταμένη καταστροφὴ ἑνὸς ἢ πλειόνων βλεφάρων, ἢ αἱ ἐλαττωματικαὶ οὐλαὶ αὐτῶν, ὁσάκις ἐκ τῶν βλαβῶν τούτων ὑπόκειται εἰς ἀλλοιώσεις ἢ κακώσεις ὁ βολβὸς καὶ δὲν καθίσταται δυνατὴ ἡ ἴασις τῶν παθήσεων τούτων δι' ἐγχειρίσεων ἢ λόγῳ τῆς φύσεως καὶ ἐκτάσεως αὐτῶν δὲν κρίνονται ἐγχειρήσιμοι.	53. Αἱ αὐταὶ παθήσεις ὅταν μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐνδεικνυομένων ἐγχειρήσεων καταλείπουσι μετρίαν διατάραξιν τῶν βλεφάρων ἢ τῆς ὁράσεως.
86. Τὸ ἀγκυλοβλέφαρον, τὸ συμβλέφαρον, τὸ ἐντρόπιον, τὸ ἐκτρόπιον καὶ ἡ τριχίασις ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν, ὁσάκις αἱ παθήσεις αὗται παραβλάπτουσι σπουδαίως τὴν λειτουργίαν τοῦ ὀφθαλμοῦ καὶ δὲν καθίσταται δυνατὴ ἡ ἴασις αὐτῶν μετὰ εἰδικὴν θεραπείαν ἢ ἐγχείρισιν.	54. Αἱ αὐταὶ παθήσεις τοῦ ἑνὸς ὀφθαλμοῦ.
87. Πᾶς ὄγκος ἐδράζων ἐπὶ τοῦ ἐπιπεφυκότος, τοῦ σκληροῦ, τοῦ κερατοειδοῦς, τοῦ κανθοῦ, τῆς ἐγκανθίδος, τῶν βλεφάρων, ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν, ὁσάκις διὰ θεραπείας ἢ ἐγχειρήσεως δὲν ἐπιτυγχάνεται ἴασις ἢ βελτίωσις, ἐπιτρέπουσα τὴν ἀπρόσκοπτον λειτουργίαν τῶν βλεφάρων ἢ τῆς ὁράσεως.	55. Αἱ αὐταὶ παθήσεις ἐπὶ τοῦ ἑνὸς ὀφθαλμοῦ.
88. Ἡ πτῶσις τοῦ ἄνω βλεφάρου ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν, ὁπότε καλύπτονται αἱ κόραι, διὰ θεραπείας δὲ ἢ ἐγχειρήσεως δὲν ἐπιτυγχάνεται ἀνάλογος ὕψωσις.	56. Αἱ αὐταὶ παθήσεις ἐπὶ τοῦ ἑνὸς ὀφθαλμοῦ.
89. Ὁ πεπαλαιωμένος καὶ ἀνίατος βλεφαρόσπασμος ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν.	57. Ὁ πεπαλαιωμένος καὶ ἀνίατος βλεφαρόσπασμος τοῦ ἑνὸς ὀφθαλμοῦ.
90. Ὁ ἀνίατος λαγόφθαλμος ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν.	58. Ὁ ἀνίατος λαγόφθαλμος τοῦ ἑνὸς ὀφθαλμοῦ.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Α. Νοσήματα καὶ βλάβαι ἐπαγόμεναι σωματικὴν ἀνικανότητα πρὸς πᾶσαν ὑπηρεσίαν.	ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Β. Νοσήματα καὶ βλάβαι ἐπαγόμεναι τὴν εἰς τὰς βοηθητικὰς ὑπηρεσίας χρησιμοποίησιν.
91. Τὸ τράχωμα τοῦ ἑνὸς ἢ ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν μετὰ πανώδους κερατίτιδος. Ἄνευ δὲ τοιαύτης ὑπάγεται εἰς τὰς περὶ ἀναβολῆς κατατάξεως διατάξεις.	59. Ἡ χρονία βλεφαραδενῖτις συνοδευομένη ὑπὸ ἑλκώσεως, παχύνσεων τῶν βλεφάρων καὶ πτώσεως τῶν βλεφαρίδων τοῦ ἑνὸς ἢ ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν, ὅταν κατόπιν ἐπιμόνου θεραπείας δὲν ἐπετεύχθη ἴασις.
	60. Ὁ νυσταγμὸς τοῦ ἑνὸς ἢ ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν.
	61. Ὁ μόνιμος καὶ ἰσχυρὸς στραβισμὸς τοῦ ἑνὸς ὀφθαλμοῦ.
92. Τὸ πτερύγιον καταλαμβάνον τὸ κέντρον τοῦ κερατοειδοῦς ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν.	62. Ἡ αὐτὴ πάθησις τοῦ ἑνὸς ὀφθαλμοῦ.
93. Θόλωσις οἱαδήποτε τοῦ κερατοειδοῦς ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν οἱασδήποτε αἰτίας ἀλλὰ μόνιμος καὶ ἐκτεταμένη καλύπτουσα τὸ πλεῖστον τῶν κορῶν.	63. Ἡ αὐτὴ πάθησις τοῦ ἑνὸς ὀφθαλμοῦ.
94. Ὁ ἐπίσημος κερατόκονος ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν.	64. Ὁ ἐπίσημος κερατοκτόνος τοῦ ἑνὸς ὀφθαλμοῦ.
95. Τὰ πρόσθια σταφυλώματα τοῦ σκληροῦ ἢ τοῦ κερατοειδοῦς χιτῶνος ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν καὶ ἡ προσθία σκληροχοριοειδῖτις.	65. Αἱ αὐταὶ ὡς ἔναντι παθήσεις τοῦ ἑνὸς ὀφθαλμοῦ.
96. Αἱ ὀπίσθιαι συνέχειαι τῆς ἴριδος ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν ὅταν ὧσι κυκλικαὶ ἀφορῶσαι ὁλόκληρον τὸ κορικὸν χεῖλος ἢ ὧσι πολλαπλαί, ὡς καὶ αἱ πρόσθειαι συνέχειαι ἐπιφέρουσαι ἐκτόπισιν ἢ παραμόρφωσιν τῆς κόρης.	66. Αἱ αὐταὶ παθήσεις τοῦ ἑνὸς ὀφθαλμοῦ.
97. Ἡ συγγενὴς ἢ ἐπίκτητος ἀνιριδία ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν.	67. Ἡ ἀνιριδία καὶ ἡ ἐκτεταμένη ἰριδοδιάλυσις τοῦ ἑνὸς ὀφθαλμοῦ.
98. Πᾶς ὄγκος ἐνδοφθάλμιος, ἤτοι τῆς ἴριδος, τοῦ ἀκτινωτοῦ σώματος, τοῦ χοριοειδοῦς, τοῦ ἀμφιβληστροειδοῦς, τοῦ ὀπτικοῦ νεύρου ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν.	68. Αἱ αὐταὶ ὡς ἔναντι παθήσεις τοῦ ἑνὸς ὀφθαλμοῦ.
99. Τὸ τέλειον ἢ ἀτελὲς ἐξάρθρημα τοῦ φακοῦ κατ' ἀμφοτέρους τοὺς ὀφθαλμούς.	69. Ἡ αὐτὴ ὡς ἔναντι πάθησις τοῦ ἑνὸς ὀφθαλμοῦ.
100. Ἡ ἔλλειψις τοῦ φακοῦ (ἀφακία) κατ' ἀμφοτέρους τοὺς ὀφθαλμούς.	70. Ἡ αὐτὴ ὡς ἔναντι πάθησις τοῦ ἑνὸς ὀφθαλμοῦ.
101. Τὸ ὑπόχυμα τοῦ φακοῦ ἢ τοῦ περιφακίου, ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν, ὅταν εἶναι τέλειον ἢ ὅταν καταλαμβάνῃ τὸ κέντρον τοῦ φακοῦ, ὡς καὶ αἱ θολώσεις τούτων.	71. Ἡ αὐτὴ ὡς ἔναντι πάθησις τοῦ ἑνὸς ὀφθαλμοῦ.
102. Ἡ ὁλικὴ αἱμορραγία καὶ αἱ θολερότητες τοῦ ὑαλώδους σώματος κατ' ἀμφοτέρους τοὺς ὀφθαλμούς, πολλαὶ πεπαλαιωμέναι καὶ ἀνθιστάμεναι εἰς ἐπίμονον θεραπείαν.	72. Αἱ αὐταὶ ὡς ἔναντι παθήσεις τοῦ ἑνὸς ὀφθαλμοῦ.
103. Τὸ ἐκτεταμένον κολόβωμα τοῦ χοριοειδοῦς ἢ τοῦ ἀμφιβληστροειδοῦς καὶ τοῦ ὀπτικοῦ νεύρου κατ' ἀμφοτέρους τοὺς ὀφθαλμούς.	73. Αἱ αὐταὶ παθήσεις τοῦ ἑνὸς ὀφθαλμοῦ ὡς καὶ τὰ συγγενῆ ἢ τραυματικὰ κολοβώματα τῆς ἴριδος τοῦ ἑνὸς ἢ καὶ τῶν δύο ὀφθαλμῶν.
104. Ἡ ἔλλειψις τῆς μελαγχρωστικῆς (Ἀλβινισμὸς) τοῦ βυθοῦ τοῦ ὀφθαλμοῦ.	
105. Αἱ ἐκτεταμέναι καὶ προϊοῦσαι χοριοειδῖτιδες ἢ αἱ ἀμφιβληστροειδῖτιδες ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν.	74. Ἡ αὐτὴ πάθησις τοῦ ἑνὸς ὀφθαλμοῦ.
106. Τὸ πρωτοπαθὲς γλαύκωμα τοῦ ἑνὸς ἢ ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν ἢ τὸ δευτεροπαθὲς γλαύκωμα ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν.	75. Τὸ δευτεροπαθὲς γλαύκωμα τοῦ ἑνὸς ὀφθαλμοῦ.
107. Ἡ ἀποκόλλησις τοῦ ἀμφιβληστροειδοῦς ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν.	76. Ἡ ἀποκόλλησις τοῦ ἀμφιβληστροειδοῦς ἑνὸς ὀφθαλμοῦ.
108. Ὄγκοι ἢ κύστεις τῶν τοιχωμάτων τοῦ κόγχου ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν μὴ ἐγχειρίσημοι, ἢ καίτοι ἐγχειρισθέντες ἀπέλιπον οὐσιώδεις διαταραχὰς τῆς λειτουργίας τοῦ ὀφθαλμοῦ.	77. Αἱ αὐταὶ ὡς ἔναντι παθήσεις ἑνὸς ὀφθαλμοῦ.
109. Αἱ χρόνιαι ὀστεῖτιδες μετ' ἐκβήλου παραμορφώσεως καὶ αἱ ὀχληραὶ καὶ ἐκτεταμέναι προσφύσεις τοῦ βολβοῦ μετὰ τῆς κόγχης.	
110. Αἱ πάσης φύσεως ὀπτικαὶ νευρῖτιδες ὡς καὶ ἡ ἀτροφία τοῦ ὀπτικοῦ νεύρου κατ' ἀμφοτέρους τοὺς ὀφθαλμούς.	78. Αἱ αὐταὶ παθήσεις τοῦ ἑνὸς ὀφθαλμοῦ.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Α. Νοσήματα καὶ βλάβαι ἐπαγόμεναι σωματικὴν ἀνικανότητα πρὸς πᾶσαν ὑπηρεσίαν.	ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Β. Νοσήματα καὶ βλάβαι ἐπαγόμεναι τὴν εἰς τὰς βοηθητικὰς ὑπηρεσίας χρησιμοποίησιν.
111. Ἡ ἐξόρυξις ἢ ἀτροφία ἢ ἀπώλεια τῆς ὁράσεως ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν.	79. Ἡ ἐξόρυξις ἢ ἀτροφία ἢ ἀπώλεια τῆς ὁράσεως τοῦ ἑνὸς ὀφθαλμοῦ ὅταν ὁ ἕτερος ὀφθαλμὸς εἶναι ὑγιής.
112. Ὁ χρόνιος καὶ ἀνίατος ἐξόφθαλμος ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν ὅταν κατὰ τὴν κλεῖσιν τῶν βλεφάρων οἱ βολβοὶ δὲν καλύπτονται τελείως.	80. Ἡ αὐτὴ ὡς ἔναντι πάθησις τοῦ ἑνὸς ὀφθαλμοῦ.
113. Αἱ κεντρικῆς ἢ περιφερικῆς αἰτίας μόνιμοι παραλύσεις τῶν ὀφθαλμικῶν μυῶν, αἱ συνοδευόμεναι ὑπὸ ἐπισήμου καὶ ἐμμόνου διπλωπίας.	
	81. Ἡ χρονία πυώδης δακρυοκυστῖτις τοῦ ἑνὸς ἢ ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν, ὅταν διὰ θεραπείας ἢ ἐγχειρήσεως δὲν ἐπετεύχθη ἡ ἴασις.
114. Ἡ ἡμεραλωπία μετὰ ἀλλοιώσεως τῆς μελαχρωστικῆς τοῦ ἀμφιβληστροειδοῦς.	
	82. Ὁ ἑαρινὸς κατάρρους ὅταν εἶναι ἐντόνου βαθμοῦ.
115. Γενικῶς θεωροῦνται ὡς φέροντες πάθησιν προβλεπομένην ὑπὸ τοῦ πίνακος Α΄. (ἀνίκανοι) πλὴν τῶν ὑπαγομένων εἰς τὰ ἀνωτέρω ἐδάφια τοῦ πίνακος Α΄. καὶ ἐκεῖνοι τῶν ὑπὸ κρίσιν ὁπλιτῶν, οἵτινες φέρουσι κατὰ τὸν ἕνα ὀφθαλμὸν πάθησιν προβλεπομένην ὑπὸ τοῦ πίνακος Α΄ ὅταν φέρουσι συγχρόνως καὶ κατὰ τὸν ἕτερον ὀφθαλμὸν πάθησιν λόγῳ τῆς ὁποίας ἐπίσης δέον νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὸν πίνακα Β΄, ἢ ἀνωμαλίαν τῆς διαθλάσεως βαθμοῦ διαλαμβανομένου εἰς τὰ σχετικὰ ἐδάφια τοῦ πίνακος Β΄.	
Ρίς	
116. Ἡ τελεία ἀπόφραξις ἀμφοτέρων τῶν ρινικῶν κοιλοτήτων.	83. Αἱ στενώσεις ἀμφοτέρων τῶν ρινικῶν κοιλοτήτων συνεπείᾳ διαμαρτίας περὶ τὴν διάπλασιν τοῦ σκελετοῦ, ἢ ἐπικτήτου δυσμορφίας τούτου παρακωλύουσα οὐσιωδῶς τὴν ἀναπνοὴν ἀμφοτέρωθεν.
117. Ἡ χρονία ἀτροφικὴ ρινῖτις μετὰ χαρακτηριστικῆς καὶ λίαν ἐκδήλου ὀζαινώδους κακοσμίας.	84. Ἡ αὐτὴ πάθησις ἥσσονος ἐντάσεως.
Στόμα — Χείλη.	
118. Τὸ λαγώχειλον συγγενὲς ἢ ἐπίκτητον ὅταν ἐκτεταμένον ὃν παραμορφώνῃ οὐσιωδῶς τὴν φυσιογνωμίαν.	
119. Τὸ λυκόστομον.	
120. Οὐλαὶ πλημμελεῖς ἢ συμφύσεις στενοῦσαι ἐπισήμως τὴν σχισμὴν τοῦ στόματος ἢ δυσχεραίνουσαι τὰς κινήσεις τῶν χειλέων.	85. Αἱ αὐταὶ βλάβαι ἐλάσσονα λειτουργικὴν δυσχέρειαν προκαλοῦσαι καὶ μὴ κρινόμεναι ἐγχειρήσιμοι.
121. Ἡ ἀνίατος παράλυσις τοῦ συσφιγκτῆρος τῶν χειλέων παρακωλύουσα οὐσιωδῶς τὴν προφορὰν καὶ τὴν πρόσληψιν τροφῆς.	
122. Τὰ ἐπίσημα τὸν ὄγκον ἀγγειώματα καὶ οἱ κακοήθεις ὄγκοι τοῦ στόματος.	
123. Αἱ χρόνιαι ἑλκώδεις στοματίτιδες μετὰ γαγγραίνης, ἀποκολλήσεως, ἐξοιδήσεως καὶ μυκητώδους ἐκφυλίσεως, τῶν οὔλων, προκληθεῖσαι ἢ συνοδευόμεναι ὑπὸ βαθείας ἀλλοιώσεως τοῦ ὀργανισμοῦ.	86. Ἡ ἀπώλεια ἢ ἡ τερηδὼν τῶν πλείστων ὀδόντων μετ' οὐλίτιδος παρακωλυούσης τὴν ἐφαρμογὴν τεχνητῆς ὀδοντοστοιχίας.
Γλῶσσα.	
124. Αἱ δυσμορφίαι τῆς γλώσσης, ἡ ὁλικὴ ἢ μερικὴ ἀπώλεια ταύτης, ἡ ἀτροφία ἡ συγγενὴς ἢ τυχαία διαίρεσις αὐτῆς, ἡ ὑπερτροφία μετὰ προπτώσεως, αἱ ἀνώμαλαι αὐτῆς προσφύσεις, ὁσάκις δυσχεραίνουσιν οὐσιωδῶς τὴν μάσησιν, τὴν λαλιὰν ἢ τὴν κατάποσιν.	
125. Τὰ κακοήθη νεοπλάσματα τῆς γλώσσης.	
126. Ἡ συγγενὴς ἢ ἐπίκτητος ἐννεότης.	
127. Ὁ λίαν ἐπίσημος βατταρισμὸς ὁ συνυπάρχων μετὰ συγγενοῦς διανοητικῆς ἐξασθενήσεως καὶ μεγάλης εὐσυγκινησίας.	87. Ὁ Βατταρισμὸς ἢ τραυλισμός, ὁ παρακωλύων οὐσιωδῶς τὴν εὐκρινῆ μεταβίβασιν διαταγῆς ἢ προστάγματος.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Α.	ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Β.
Νοσήματα καὶ βλάβαι ἐπαγόμεναι σωματικὴν ἀνικανότητα πρὸς πᾶσαν ὑπηρεσίαν.	Νοσήματα καὶ βλάβαι ἐπαγόμεναι τὴν εἰς τὰς βοηθητικὰς ὑπηρεσίας χρησιμοποίησιν.
Σιελογόνοι ἀδένες.	
128. Τὸ βατράχιον ἐπίμονον ὂν εἰς πᾶσαν θεραπείαν καὶ προσλαμβάνον ἀνάπτυξιν ἀσυνήθως ἐπίσημον.	88. Τὸ ἐπίσημον τὸν ὄγκον βατράχιον καὶ μὴ κρινόμενον ἐγχειρήσιμον.
129. Οἱ κακοήθεις ὄγκοι τῶν σιελογόνων ἀδένων.	
Ὑπερῶα.	
130. Δυσμορφία περὶ τὴν διάπλασιν τῆς ὑπερώας καὶ τοῦ ὑπερωΐου ἱστίου ἢ ἐκτεταμέναι ἀπώλειαι τῆς οὐσίας αὐτῶν, ἀλλοιοῦσαι τὴν φωνὴν καὶ τὴν κατάποσιν.	89. Ἡ διαίρεσις τῆς σαρκώδους ὑπερώας ὁσάκις ἐκ ταύτης παρακωλύεται μετρίως ἡ λαλιά.
Αἱ πρὸς τὸν φάρυγγα συμφύσεις τοῦ ὑπερωΐου ἱστίου ἀλλοιοῦσαι τὴν φωνὴν σημαντικῶς καὶ παρακλύουσαι τὴν κατάποσιν.	
	90. Αἱ ἀνίατοι παραλύσεις τοῦ ὑπερωΐου ἱστίου, ὅταν παραβλάπτουσι τὴν λαλιὰν καὶ τὴν κατάποσιν.
131. Οἱ εὐμεγέθεις ὄγκοι τῆς ὑπερώας καὶ τοῦ ὑπερωΐου ἱστίου, οἱασδήποτε φύσεως καὶ ἂν ὦσι καὶ προκαλῶσι σοβαρὰν λειτουργικὴν δυσχέρειαν.	
Λαιμός.	
132. Αἱ πλημμέλειαι τῆς διαπλάσεως καὶ ἡ δυσμορφία τοῦ λαιμοῦ ὁσάκις δυσχεραίνουσιν οὐσιωδῶς τὰς κινήσεις τῆς κεφαλῆς ἢ προκαλοῦσιν οὐσιώδεις λειτουργικὰς διαταραχὰς (ἀναπνοὴ, κυκλοφορία, κατάποσις).	91. Αἱ πάσης φύσεως ἐκτεταμέναι οὐλαὶ τοῦ λαιμοῦ αἱ δυσχεραίνουσαι τὰς κινήσεις τῆς κεφαλῆς.
133. Οἱ εὐμεγέθεις ὄγκοι, οἱ ἐκβηλούμενοι ὑπὸ τὸ γενικὸν ὄνομα βρογχοκήλη (ὑπερτροφία ἢ κύστεις τοῦ θυροειδοῦς ἀδένος καὶ ἰδίᾳ ἡ ἀνάπτυξις τοῦ μεσαίου λοβοῦ τούτου) οἱ ἐξικνούμενοι μέχρι τοῦ στέρνου.	92. Ἡ μετρία τὸν ὄγκον βρογχοκήλη, αἱ κύστεις τοῦ τραχήλου, ὅταν μὴ ὦσι λίαν ἀνεπτυγμέναι ἀλλὰ δυσχεραίνουσι τὸν ἄνδρα νὰ φέρῃ τὴν στολὴν αὐτοῦ.
134. Αἱ διάφοροι κύστεις καὶ τὰ λιπώματα λίαν ὑπερμεγέθη ὄντα καὶ δυσχεραίνοντα τὰς λειτουργίας τῶν ὀργάνων τοῦ λαιμοῦ (ἀναπνοῆς, κυκλοφορίας).	
135. Τὸ ἐπίσημον ραιβόκρανον, προερχόμενον ἐξ ἐμμόνου συσπάσεως τῶν μυῶν τοῦ τραχήλου ἢ ἐκ παραλύσεως μυϊκῶν ἢ ἐξ ἐλαττωματικῶν οὐλῶν, ἢ βλαβῶν τῆς σπονδυλικῆς στήλης.	93. Τὸ χρόνιον μέτριον ραιβόκρανον.
Λάρυγξ.	
136. Τραύματα ἢ κατάγματα ἢ ἐξελκώσεις τοῦ λάρυγγος ὁσάκις ἀπολίπουσιν στένωσιν μετ' ἀλλοιώσεως τῆς φωνῆς ἢ δυσχερείας τῆς ἀναπνοῆς.	94. Αἱ αὐταὶ παθήσεις, ὁσάκις προξενοῦσιν ἧττον ἐκβήλους διαταραχὰς τῆς φωνῆς ἢ τῆς ἀναπνοῆς.
137. Αἱ φυματιώδεις λαρυγγίτιδες.	
138. Συγγενεῖς διαμαρτυρίαι ἢ διαμορφώσεις περὶ τὴν διάπλασιν τοῦ λάρυγγος καὶ τῆς ἐπιγλωττίδος ὁσάκις προκαλοῦσι σημαντικὴν δυσχέρειαν κατὰ τὴν κατάποσιν, τὴν ἀναπνοὴν καὶ τὴν λαλιάν.	
139. Οἱ κακοήθεις ὄγκοι τοῦ λάρυγγος ὡς καὶ οἱ καλοήθεις τοιοῦτοι ὁσάκις προκαλοῦσι βαρείας διαταραχὰς τῆς ἀναπνοῆς.	95. Οἱ πολύποδες καὶ οἱ καλοήθεις ὄγκοι τοῦ λάρυγγος, ὁσάκις ἐπιφέρουσι μετρίας λειτουργικὰς διαταραχὰς, μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῶν οἰκείων θεραπευτικῶν μέσων.
140. Ἡ ἀφωνία συνεπείᾳ τραυματικῶν ἢ παθολογικῶν βλαβῶν τοῦ λάρυγγος, ἢ ἐμμόνου παραλύσεως τῶν λαρυγγαίων νεύρων.	96. Ἡ μονόπλευρος λαρυγγικὴ παράλυσις.
Φάρυγξ.	
141. Ἡ πλημμελὴς διάπλασις τοῦ φάρυγγος, αἱ χρόνιαι τραυματικαὶ ἢ παθολογικαὶ στενώσεις προερχόμεναι ἐξ ἐλαττωματικῶν προσφύσεων ἢ οὐλωδῶν συσπάσεων, ὁσάκις προκαλοῦσι βαρείας λειτουργίας διαταραχὰς (παρακώλυσις διόδου τροφῶν κλπ.).	97. Αἱ αὐταὶ παθήσεις ἥσσονος ἐντάσεως.
142. Τὰ ὀπίσθια ρινοφαρυγγιαῖα ἀποστήματα, ἀπότοκα βλάβης τῆς σπονδυλικῆς στήλης.	
143. Οἱ ρινοφαριγγαῖοι ἰνώδεις πολύποδες ὁσάκις προκαλοῦσι βαρείας λειτουργικὰς διαταραχάς.	
144. Αἱ κακῆς φύσεως χρόνιαι ἑλκώσεις καὶ τὰ ἐκτετα-	

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Α.	ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Β.
Νοσήματα καὶ βλάβαι ἐπαγόμεναι σωματικὴν ἀνικανότητα πρὸς πᾶσαν ὑπηρεσίαν.	Νοσήματα καὶ βλάβαι ἐπαγόμεναι τὴν εἰς τὰς βοηθητικὰς ὑπηρεσίας χρησιμοποίησιν.
μένα συφιλιδικὰ ἕλκη τοῦ λάρυγγος, ἐὰν συνοδεύωνται ὑπὸ βαθειῶν βλαβῶν ἢ προκαλῶσιν ἐπίσημον καὶ ἔμμονον δυσχέρειαν τῆς καταπόσεως καὶ μετ' ἀποτυχίαν τῆς οἰκείας θεραπείας.	
Οἰσοφάγος.	
145. Αἱ ὀργανικῆς φύσεως στενώσεις τοῦ οἰσοφάγου ὡς καὶ αἱ τοιαῦται νευρικῆς φύσεως ἐπίμονοι καὶ μὴ ὑπείκουσαι εἰς τὴν οἰκείαν θεραπείαν.	
146. Ὁ ἔκδηλος ἀνευρυσμὸς τοῦ ἰσοφάγου.	
147. Αἱ συγγενεῖς ἀνωμαλίαι αὐτοῦ προκαλοῦσαι ἐπίσημον λειτουργικὴν δυσχέρειαν.	
148. Τὰ νεοπλάσματα τοῦ οἰσοφάγου.	
Θώραξ	
149. Αἱ συγγενεῖς ἢ ἐπίκτητοι πλημμέλειαι τῆς διαπλάσεως τοῦ θώρακος ἔχουσαι ὡς ἀποτέλεσμα τὴν σημαντικὴν ἐλάττωσιν τῆς χωρητικότητος τούτου καὶ τὴν μείωσιν τῆς ἀναπνευστικῆς λειτουργίας ἢ τὴν παραγωγὴν ὁρατῶν δυσμορφιῶν καὶ ἐνδεδυμένου ὄντος τοῦ ἀτόμου.	98. Ἡ συγγενὴς ἢ ἐπίκτητος δυσμορφία τοῦ θώρακος, παρακωλύουσα τὴν λειτουργίαν τῶν ἐν τῷ θώρακι σπλάγχνων.
150. Ἡ ἔκδηλος στένωσις τοῦ θώρακος μετὰ πλευρικῶν συμφύσεων ἀποτόκων πλευρίτιδος.	
151. Ἀλλότρια σώματα ἐντὸς τοῦ κύτους τοῦ θώρακος ἐπὶ τῶν σπλάγχνων ἐδράζοντα (σφαῖραι ἢ τεμάχια ὀβίδος κλπ.) ἐὰν προκαλῶσιν ἐπισήμους διαταραχάς.	99. Ἀλλότρια σώματα ἐντὸς τοῦ κύτους τοῦ θώρακος προκαλοῦντα ἥσσονας ἀλλ' οὐσιώδεις διαταραχάς.
152. Αἱ παραμορφώσεις τῆς ὠμοπλάτης, αἱ ἀναστολαὶ τῆς ἀναπτύξεως αὐτῆς, αἱ δύσμορφοι καὶ ἀνώμαλοι καμπυλότητες τῆς κλειδός, αἱ ψευδοαρθρώσεις, τὰ τέλεια καὶ μὴ ἀνατάξιμα ἐξαρθρήματα τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἑτέρου τῶν ἄκρων αὐτῆς, αἱ σημαντικῶς δυσχεραίνουσαι τὰς κινήσεις.	100. Αἱ αὐταὶ παθήσεις ἐπιφέρουσαι μικροτέρας λειτουργικὰς διαταραχάς.
153. Ἡ κλειδοκρανιακὴ δυστροφία.	
** 154. Ἡ πυώδης ὀστεοπεριοστῖτις, αἱ φυματιώδεις ὀστεῖτιδες τῶν πλευρῶν, τοῦ στέρνου, τῆς κλειδὸς ἢ τῆς ὠμοπλάτης.	
155. Ἡ κήλη τοῦ πνεύμονος, συγγενὴς ἢ ἐπίκτητος, ἐπιφέρουσα σημαντικὴν δυσχέρειαν τῆς ἀναπνευστικῆς λειτουργίας.	
156. Ἡ φυματίωσις τῶν πνευμόνων οἱουδήποτε βαθμοῦ.	
** 157. Αἱ χρόνιαι βρογχίτιδες ἐμφυσηματώδεις μετὰ καταβολῆς τῆς θρέψεως.	
158. Ἡ βρογχεκτασία.	
159. Αἱ ὑδατῖδες τοῦ πνεύμονος.	
160. Τὸ ἐκτεταμένον ἐμφύσημα τῶν πνευμόνων συνοδευόμενον ὑπὸ δυσπνοίας.	
** 161. Τὸ βρογχικὸν ἄσθμα πρωτοπαθὲς ἢ συμπτωματικὸν δεόντως βεβαιωμένον μετ' ἀποτυχίαν τῆς οἰκείας θεραπείας.	
162. Αἱ ἐξιδρωματικαὶ καὶ πυώδεις πλευρίτιδες φυματιώδους φύσεως κλινικῶς ἢ ἐργαστηριακῶς βεβαιούμεναι καὶ αἱ ξηραὶ πλευρίτιδες, φυματιώδους φύσεως, ἐφ' ὅσον πλὴν τῶν φυσικῶν σημείων συνυπάρχουσι καὶ γενικὰ φαινόμενα (διαταραχὴ θερμοκρασίας, κυκλοφορίας, θρέψεως) συνηγοροῦντα ἀναμφιρήστως ὑπὲρ τῆς φυματιώδους αὐτῶν φύσεως.	
** 163. Αἱ πλευρίτιδες αἱ λοιμώδους φύσεως πυώδεις τοιαῦται, χρονίζουσαι καὶ ἐπίμονοι ὑπάγονται εἰς τὰς περὶ διετοῦς ἀναβολῆς κατατάξεως διατάξεις μεθ' ὃ κρίνονται τελειωτικῶς ἀναλόγως τῶν ὑπολειμμάτων.	
164. Τὰ ὑπολείμματα πλευριτίδων ἤτοι ἡ ἐκτεταμένη ἰνώδης ἢ συμφυτικὴ πλευρῖτις μετὰ συμπαρομαρτούσης πνευμονικῆς φλοιώδους σκληρύνσεως καὶ συμπαρομαρτουσῶν κυκλοφοριακῶν διαταραχῶν.	** 101. Οἱ φέροντες μικρᾶς ἐκτάσεως συμφυτικὰς παχυπλευρίτιδας ἄνευ ἄλλων διαταραχῶν. Οἱ φέροντες σαφῆ ἐκτεταμένα ὑπολείμματα συμφυστικῶν πλευριτίδων ἄνευ γενικωτέρων ἐκδηλώσεων (ἐξασθενήσεως πυρετικῆς ἀντιδράσεως κλπ.) τυγχάνουσιν ἐτησίων ἀναβολῶν μεθ' ἃς ἐφ' ὅσον ἐπιμένουσι τ' αὐτὰ τοπικὰ καὶ γενικὰ φαινόμενα κρίνονται βοηθητικοί.
	102. Αἱ μετεγχειρητικαὶ ἀπώλειαι τῶν πλευρῶν συνεπείᾳ

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Α. Νοσήματα καὶ βλάβαι ἐπαγόμεναι σωματικὴν ἀνικανότητα πρὸς πᾶσαν ὑπηρεσίαν.	ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Β. Νοσήματα καὶ βλάβαι ἐπαγόμεναι τὴν εἰς τὰς βοηθητικὰς ὑπηρεσίας χρησιμοποίησιν.
	ἐμπυήματος αἱ μὴ συνοδευόμεναι ὑπὸ παραμορφώσεως τοῦ θώρακος, ἀλλὰ προκαλοῦσαι δυσχέρειαν τῆς ἀναπνοῆς.
Καρδία—Ἀγγεῖα. (Σημ. Ε.)	
165. Νόσος τοῦ VAQUEZ—OSLER (κυάνωσις, ἐρυθραιμία μετὰ σπηνομεγαλίας).	
166. Ἡ κυάνωσις προερχομένη ἐκ κακῆς διαπλάσεως τῆς καρδίας καὶ τῶν μεγάλων ἀγγείων.	
167. Ἡ συγγενὴς παραμονὴ ἑνὸς ἢ πλειόνων καρδιακῶν πόρων μετὰ διαταραχῶν ἢ ἄνευ τοιούτων.	
168. Ἡ χρονία συμφυτικὴ περικαρδῖτις.	
169. Ἡ ὀξεῖα καὶ ὑποξεῖα φυματιώδης περικαρδῖτις. Αἱ ὀξεῖαι περικαρδίτιδες μολυσματικῆς φύσεως ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις περὶ διετοῦς ἀναβολῆς μεθ' ὃ κρίνονται τελειωτικῶς.	
** 170. Αἱ μυοκαρδίτιδες.	
171. Ἡ στηθάγχη.	
** 172. Ἡ παροξυστικὴ ταχυκαρδία (νόσος τοῦ BOUVERET) προσηκόντως βεβαιουμένη ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη μόνιμος ἀρυθμία προσηκόντως βεβαιουμένη καὶ μὴ ὑποχωροῦσα εἰς τὴν οἰκείαν θεραπείαν.	103. Ἡ ἐκ συμπαθηκοτονίας ταχυκαρδίαι μέσης ἐντάσεως (σφύξεις 90—110 ἐν ἠρεμίᾳ) ἄνευ ἄλλων γενικῶν διαταραχῶν.
173. Ἡ καρδιακὴ ἀνεπάρκεια προσηκόντως βεβαιουμένη.	
174. Ἡ ὑπερτροφία τῆς καρδίας ἐκδηλουμένη διὰ σημαντικῆς αὐξήσεως τῆς καρδιακῆς ἀμβλύτητος, βεβαιουμένη δι' ἐξετάσεως καὶ ὀρθοκαρδιογραφήματος ἐν Νοσοκομείῳ μετὰ σημείων καριδιακῆς ἀνεπαρκείας.	
175. Αἱ ὀργανικαὶ ἀλλοιώσεις τῶν διαφόρων στομίων τῆς καρδίας εἴτε συγγενεῖς εἴτε ἐπίκτητοι.	
176. Οἱ μόνιμοι ἐκτοπισμοὶ τῆς καρδίας ἐφ' ὅσον συνοδεύονται ὑπὸ λειτουργικῶν διαταραχῶν.	
177. Ἡ νόσος τοῦ STOKES—ADAMS (ἔμμονος βραδυκαρδία) ἀναμφισβητήτως βεβαιωθεῖσα μετὰ τὴν ἀστοχίαν τῆς ἀρμοζούσης θεραπείας.	104. Αἱ λειτουργικαὶ διαταραχαὶ τῆς καρδίας ἀπότοκοι συμπαθηκοτονίας.
178. Τὸ ἀνεύρυσμα τῆς ἀορτῆς.	
Κοιλία.	
179. Τὰ κοιλιακὰ συρίγγια ἀπότοκα βλάβης τῶν ὀστῶν ἢ τῶν ἐν τῷ κύτει τῆς κοιλίας σπλάχνων.	
180. Τὰ ἐν τῷ κύτει τῆς κοιλίας ἀλλότρια σώματα (σφαῖραι ἢ τεμάχια ὀβίδος κλπ.) ἐπαγόμενα ἀνιάτους λειτουργικὰς διαταραχὰς ἢ ἔμμονα ἄλγη.	105. Τὰ αὐτὰ σώματα ὁσάκις προκαλῶσιν ἥσσονος ἐντάσεως λειτουργικὰς διαταραχάς.
181. Ἡ κοιλιοκήλη, ἡ ὀσφυοκήλη ὅταν ὦσιν λίαν ἐκτεταμέναι καὶ συνοδεύονται ὑπὸ προπτώσεως μεγάλης μοίρας τῶν κοιλιακῶν σπλάχνων καὶ ἡ ἐπιπωματικὴ κήλη ἀνεξαρτήτως τοῦ μεγέθους αὐτῆς.	106. Αἱ διπλαὶ καὶ ὀγκώδεις βουβωνοκῆλαι, ἡ ὀμφαλοκήλη, ἡ κοιλιοκήλη ἡ ἐπιγαστρικὴ κήλη, ἡ μηροκήλη μετρίου βαθμοῦ ὡς καὶ ἡ μονόπλευρος βουβωνοκήλη εὐκόλως ἀνατασσόμεναι καὶ συγκρατούμεναι διὰ τοῦ οἰκείου ἐπιδέσμου. Αἱ ἀρχόμεναι βουβωνοκῆλαι καὶ χαλαρώσεις τῶν βουβωνικῶν στομίων καθιστῶσι τὸν ἄνδρα ἱκανόν.
182. Ἡ βουβωνοκήλη μονόπλευρος ἢ διπλῆ λίαν ὀγκώδης οὖσα, δυσκόλως ἀνατασσομένη καὶ δυσκόλως συγκρατουμένη διὰ τοῦ οἰκείου κηλεπιδέσμου.	107. Κήλη μετὰ παρεκτοπίσεως τῶν ὄρχεων πρὸς τὰ τοιχώματα ἢ πρὸς τὸ στόμιον τοῦ κοιλιακοῦ θύλακος.
183. Ἡ χρονία περιτονῖτις.	108. Ἡ χρονία σκωληκοειδῖτις ὁπόταν ἡ ὕπαρξις αὐτῆς καταδεικνύεται ἀσφαλῶς δι' ἀντικειμενικῶν σημείων ἐκδήλων καὶ σαφῶν.
184. Ὁ ἀσκίτης ὕδρωψ οἱασδήποτε φύσεως καὶ ἂν ᾖ.	
185. Οἱ κακοήθεις ὄγκοι τῶν σπλάχνων τῆς κοιλίας καὶ τοῦ περιτοναίου.	
** 186. Αἱ χρόνιαι ὀργανικαὶ παθήσεις τοῦ στομάχου ἢ τῶν ἐντέρων ὡς καὶ ἡ γαστροεντεροαναστόμωσις προσηκόντως βεβαιωθεῖσαι καὶ ἐκδηλούμεναι διὰ καταφανοῦς καταβολῆς τῆς θρέψεως καὶ ἐξασθενήσεως τοῦ ὀργανισμοῦ (χρόνιαι φλεγμοναί, ἕλκη στενώσεις κλπ).	

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Α.	ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Β.
Νοσήματα καὶ βλάβαι ἐπαγόμεναι σωματικὴν ἀνικανότητα πρὸς πᾶσαν ὑπηρεσίαν.	Νοσήματα καὶ βλάβαι ἐπαγόμεναι τὴν εἰς τὰς βοηθητικὰς ὑπηρεσίας χρησιμοποίησιν.
187. Ἡ πυώδης ἡπατῖτις, αἱ κιρρώσεις, ἡ χρονία ἡπατῖτις, αἱ ὑδατίδες κύστεις καὶ οἱ ὄγκοι τοῦ ἥπατος.	
** 188. Οἱ λίθοι τῆς χοληδόχου κύστεως ὡς καὶ αἱ χρόνιαι ἐπίμονοι παθήσεις τῶν χοληφόρων ὁδῶν μὴ ὑπείκουσαι εἰς τὴν οἰκείαν θεραπείαν καὶ προσηκόντως βεβαιωθεῖσαι κλινικῶς καὶ ἐργαστηριακῶς.	
189. Οἱ ὄγκοι τοῦ σπληνός, τὰ ἀποστήματα καὶ ἡ σπληνοπτωσία ὅταν προκαλῶνται διὰ τούτων λειτουργικαὶ διαταραχαὶ τῶν παρακειμένων ὀργάνων.	
** 190. Εὐμεγέθης σπληνομεγαλία παρακολουθουμένη ὑπὸ λίαν κακοηθῶν φαινομένων ἢ προκαλοῦσα λειτουργικὰς διαταραχὰς τῶν παρακειμένων ὀργάνων.	** 109. Εὐμεγέθης ὑπερτροφία τοῦ σπληνὸς ὑπερβαίνοντος τούτου καθέτως μὲ τὸν ὀφθαλμόν, ἐγκαρσίως δὲ τὴν λευκὴν γραμμήν, ἐλειογενοῦς φύσεως καὶ μὴ παρακολουθημένη ὅμως ὑπὸ ἀναιμίας καὶ καταβολῆς τῆς θρέψεως καὶ μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῆς οἰκείας θεραπείας.
191. Ἡ ἐξαίρεσις τοῦ σπληνὸς ὁπόταν ἐκ ταύτης διαταρασσονται, αἱ φυσιολογικαὶ λειτουργίαι τοῦ ὀργανισμοῦ ἢ ἐπακολουθῇ καχεξία.	
Σπονδυλικὴ στήλη.	
192. Ἡ ὑδροραχῖτις. Ἡ ριζομελικὴ σπονδήλωσις.	
193. Ἡ ἐπίσημος λόρδωσις, κύρτωσις καὶ σκολίωσις τῆς σπονδυλικῆς στήλης.	110. Ἡ μετρία λόρδωσις καὶ σκολίωσις. Αἱ μικραὶ λορδώσεις καὶ σκολιώσεις καθιστῶσι τὸν ἄνδρα ἱκανόν.
194. Τὰ κατάγματα καὶ τὰ ἐξαρθρήματα τῶν σπονδύλων, ἡ χρονία ἀρθρῖτις μετ' ἀγκυλώσεως τῶν ἀρθρώσεων τῶν σπονδύλων, ἐπαγόμενα παραμόρφωσιν τῆς ράχεως.	
195. Ἡ φυματιώδης ὀστεῖτης σπονδύλων.	
Πύελος.	
196. Αἱ πλημμέλειαι περὶ τὴν διάπλασιν καὶ αἱ ἐπίσημοι δυσμορφίαι τῆς πυέλου, παραβλάπτουσαι τὴν βάδισιν ἢ ὀρθοστασίαν.	111. Αἱ πλημμέλειαι περὶ τὴν διάπλασιν τῆς πυέλου, ἐπαγόμεναι μὲν χωλότητα ἀλλὰ μὴ ἐπίσημον.
197. Αἱ χρόνιαι ἀρθρῖτιδες τῆς πυέλου φυματιώδεις ἢ μή.	
198. Ἡ ψοΐτις ὁσάκις προκαλεῖ οὐσιώδεις λειτουργικὰς διαταραχάς, ἐπίσημον συνολικὴν τοῦ σκέλους πρὸς τὴν λεκάνην.	112. Αἱ αὐταὶ ὡς ἔναντι παθήσεις ἥσσονος ἐντάσεως.
199. Οἱ χρόνιοι φλέγμονες καὶ τὰ χρόνια ἀποστήματα τῶν εἰλεακῶν βόθρων, παρακολουθούμενοι ὑπὸ μονίμων λειτουργικῶν διαταραχῶν.	
200. Αἱ ἀπὸ βλάβης τῶν οὐροφόρων ὁδῶν ἢ παθήσεων τῶν ὀστῶν τῆς λεκάνης χρόνιοι φλέγμονες καὶ ἀποστήματα τοῦ περινέου.	
201. Τὰ κατὰ τὸ περίνεον συρίγγια συγκοινωνοῦντα μετὰ τῶν οὐροφόρων ὁδῶν ἢ παθήσεων τῶν ὀστῶν τῆς λεκάνης. Τὰ συρίγγια τῆς ἕδρας φυματιώδους φύσεως, τὰ ἐπιπλεκόμενα μετ' ἐκτεταμένης ἀποκολλήσεως τοῦ ὀρθοῦ καὶ μὴ ὑποχωροῦντα εἰς τὴν οἰκείαν χειρουργικὴν θεραπείαν.	113. Τὰ μικρὰ περιεδρικὰ συρίγγια τὰ μὴ ὑπείκοντα εἰς τὴν οἰκείαν θεραπείαν.
202. Τὰ κακοήθη νεοπλάσματα τοῦ ἀπευθυσμένου.	
203. Αἱ μόνιμοι στενώσεις καὶ παραλύσεις τοῦ ἀπουθυσμένου μὴ ὑπείκουσαι εἰς τὴν οἰκείαν θεραπείαν καὶ προκαλοῦσαι βαρείας λειτουργικὰς διαταραχάς.	114. Αἱ αὐταὶ ὡς ἔναντι παθήσεις προκαλοῦσαι ἥσσονος ἐντάσεως λειτουργικὰς διαταραχάς.
204. Ἡ χρονία πρόπτωσις ὁλοκλήρου τοῦ ἀπευθυσμένου, ἢ μεγάλης μοίρας αὐτοῦ.	115. Αἱ αὐταὶ ὡς ἔναντι παθήσεις ἥσσονος ἐντάσεως.
	116. Ὀγκώδεις λίαν αἱμορροΐδες μετ' ἐξελκώσεων καὶ μυκητωδῶν ἐκβλαστήσεων.
Νεφροί.	
205. Ἡ ἐξαίρεσις τοῦ ἑνὸς τῶν νεφρῶν γενομένη διὰ παθολογικὴν αὐτοῦ ἀλλοίωσιν ἢ τραῦμα.	
* 206. Αἱ τραυματικαὶ βλάβαι τῶν νεφρῶν ὁπόταν προκαλῶσιν ἐμμόνους ταραχάς.	
** 207. Αἱ χρόνιαι νεφρῖτιδες.	
Αἱ ὀξεῖαι μεταμολυσματικαὶ νεφρῖτιδες πάσης φύσεως ὑπά-	

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Α. Νοσήματα καὶ βλάβαι ἐπαγόμεναι σωματικὴν ἀνικανότητα πρὸς πᾶσαν ὑπηρεσίαν.	ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Β. Νοσήματα καὶ βλάβαι ἐπαγόμεναι τὴν εἰς τὰς βοηθητικὰς ὑπηρεσίας χρησιμοποίησιν.
γονται εἰς τὰς διατάξεις περὶ ἀναβολῆς μεθ' ὃ κρίνονται τελειωτικῶς.	
Αἱ λευκωματουρίαι αἱ ἀπότοκοι γαστροεντερικῶν, ἡπατικῶν ἢ νευρικῶν διαταραχῶν κρίνονται ἀναλόγως τῶν παθήσεων αἵτινες προκαλοῦσι ταύτας.	
208. Ἡ λιθίασις τῶν νεφρῶν ἢ τῶν οὐρητήρων κλινικῶς καὶ ἀκτινογραφικῶς ἢ κλινικῶς καὶ ἀκτινοσκοπικῶς βεβαιωθεῖσαι.	
209. Ἡ ὑδρονέφρωσις πυονέφρωσις ὡς καὶ οἱ κακοήθεις ὄγκοι τοῦ νεφροῦ, αἱ κύστεις καὶ ἡ ἐκφύλισις τῶν νεφρῶν.	
210. Ἡ φυματίωσις τῶν νεφρῶν κλινικῶς, μικροσκοπικῶς ἢ χημικῶς βεβαιωθεῖσα.	
211. Ὁ κινητὸς νεφρὸς ὁπόταν προκαλῇ σπουδαίας λειτουργικὰς διαταραχάς.	117. Ὁ κινητὸς νεφρὸς προκαλῶν ἥσσονος ἐντάσεως λειτουργικὰς διαταραχάς, ἐπάγεται δὲ ἱκανότητα ὁσάκις ἡ ἐκτόπισις εἶναι ἐλαχίστη καὶ αἱ ὑπ' αὐτοῦ προκαλούμεναι λειτουργικαὶ διαταραχαὶ ἀσήμαντοι.
Οὐροδόχος κύστις.	
212. Αἱ πλημμέλειαι περὶ τὴν διάπλασιν τῆς κύστεως (ὡς ἡ τελεία ἔλλειψις, ἡ ἀτροφία καὶ ἡ ἐκστροφὴ ταύτης). Τὰ θυλακοειδῆ ἀνευρύσματα ὁσάκις ταῦτα προκαλοῦσιν βαρείας διαταραχὰς προσηκόντως βεβαιωθέντα καὶ τὰ κατὰ τὸν ὀμφαλὸν οὐραχόα συρίγγια.	
213. Αἱ τραυματικαὶ βλάβαι τῆς οὐροδόχου κύστεως, θλάσεις, τραύματα, ῥήξεις, ὁπόταν προκαλῶσι μονίμους ἀλλοιώσεις καὶ λειτουργικὰς διαταραχὰς ἐπισήμους.	118. Αἱ αὐταὶ ὡς ἔναντι παθήσεις ἐπίμονοι μετ' ἥσσονος ἐντάσεως διαταραχάς.
214. Αἱ χρόνιαι καὶ πεπαλαιωμέναι κυστίτιδες, προσηκόντως βεβαιωθεῖσαι καὶ ἐπιμένουσαι εἰς ἀντιτασσομένην θεραπείαν.	119. Αἱ αὐταὶ ὡς ἔναντι παθήσεις ἐπίμονοι μὲ ἥσσονος ἐντάσεως διαταραχάς.
215. Οἱ λίθοι τῆς κύστεως καὶ πᾶν ἀλλότριον σῶμα ἐν αὐτῇ, ἂν μὴ ἡ δυνατὴ ἡ ἴασις διὰ τῶν διαφόρων θεραπευτικῶν ἀγωγῶν.	
216. Οἱ πολύποδες καὶ τὰ νεοπλάσματα τῆς κύστεως.	
217. Ἡ συνεχὴς ἀκράτεια τῶν οὔρων, ὀφειλομένη εἰς ὀργανικὴν ἀλλοίωσιν τῶν οὐροφόρων ὁδῶν ἢ τῶν νευρικῶν κέντρων ἢ ἀπότοκος ἐγχειρήσεως.	
218. Ἡ συγγενὴς νυκτερινὴ ἐνούρησις ἡ συνυπάρχουσα μετ' ἐκδήλου ἡλιθιότητος.	120. Ἡ συγγενὴς νυκτερινὴ ἐνούρησις ἡ συνυπάρχουτα μετὰ μετρίας ἡλιθιότητος.
Ἡ ἐπίκτητος νυκτερινὴ ἐνούρησις ἡ συμπτωματικὴ ὀργανικῶν παθήσεων τοῦ νευρικοῦ συστήματος χρονίων καὶ ἀνιάτων ὡς καὶ ἡ συμπτωματικὴ χρονίας νεφρίτιδος.	
219. Ἡ ἐπίσχεσις τῶν οὔρων, ἀπότοκος διογκώσεως τοῦ προστάτου, ἐπισήμου στενώσεως τῆς οὐρήθρας ἢ ἄλλης τινὸς βαρείας νόσου καὶ μετ' ἀποτυχίαν τῆς οἰκείας θεραπείας.	
Οὐρήθρα.	
220. Ὁ ἐπισπαδίας καὶ ὁ ὑποσπαδίας ὅταν ἡ οὐρήθρα ἐκστομοῦται παρὰ τὴν ρίζαν τοῦ πέους, ὥστε νὰ διαβρέχωνται τὰ ἱμάτια αὐτοῦ κατὰ τὴν οὔρησιν.	
221. Τὰ συρίγγια τῆς οὐρήθρας, ὁσάκις κατὰ τὴν οὔρησιν διαβρέχωνται ἀφθόνως ὑπὸ τῶν οὔρων τὰ ἱμάτια, καὶ ἂν τὰ διάφορα μέσα θεραπείας ἀπέβησαν ἀνωφελῆ.	
222. Τὰ πεπαλαιωμένα καὶ λίαν προκεχωρημένα (τριχοειδῆ) στενώματα τῆς οὐρήθρας ὁσάκις ἡ ἀκτὶς τῶν οὔρων εἶναι ἐλαχίστη καὶ ἐπάγεται διαταραχὰς μετὰ τὴν ἀποτυχίαν λογικῆς καὶ παρατεταμένης εἰδικῆς θεραπείας.	
223. Ἡ χρονία προστατῖτις, προκαλοῦσα ἐμμόνους λειτουργικὰς διαταραχάς.	
224. Οἱ λίθοι τοῦ προστάτου.	
225. Ἡ σημαντικὴ ὑπερτροφία καὶ ἡ ἐκφύλισις αὐτοῦ.	
226. Οἱ ὄγκοι τοῦ προστάτου.	

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Α.	ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Β.
Νοσήματα καὶ βλάβαι ἐπαγόμεναι σωματικὴν ἀνικανότητα πρὸς πᾶσαν ὑπηρεσίαν	Νοσήματα καὶ βλάβαι ἐπαγόμεναι τὴν εἰς τὰς βοηθητικὰς ὑπηρεσίας χρησιμοποίησιν.
Γεννητικὰ ὄργανα.	
227. Ὁ ἑρμαφροδιτισμὸς καὶ ἡ ὁλοσχερὴς ἀπώλεια τοῦ πέους μετὰ ἐκδήλων ψυχικῶν ἀνωμαλιῶν.	121. Ἡ ὑπερμεγέθης κιρσοκήλη ὁπόταν ἕνεκα τοῦ ὑπερβολικοῦ αὐτῆς ὄγκου παρακωλύῃ ἢ δυσχεραίνῃ οὐσιωδῶς τὴν βάδισιν καὶ μετ' ἀποτυχίαν τῆς οἰκείας ἐγχειρητικῆς θεραπείας.
	122. Ἡ ἐπιπεπλεγμένη ὑδροκήλη τοῦ τόνου ἢ τοῦ ἐλυτροειδοῦς καὶ ἡ χρονία αἱματοκήλη, ἐπιφέρουσα σπουδαίας ὀργανικὰς βλάβας τοῦ ὄρχεος ἢ τῆς ἐπιδιδυμίδος.
228. Ἡ ἀπώλεια ἀμφοτέρων τῶν ὄρχεων μετὰ ψυχικῶν ἀνωμαλιῶν.	123. Ἡ καταφανὴς ἀτροφία ἀμφοτέρων τῶν ὄρχεων.
229. Ἡ ἐλεφαντίασις τοῦ ὀσχέου.	
	124. Ἡ δικμονὴ τοῦ ὄρχεος ἐν τῷ δακτυλίῳ ἢ τῷ βουβωνικῷ σωλῆνι ἢ τῷ βουβωνικῷ στομίῳ. Ἡ μὴ τελεία κάθοδος τοῦ ὄρχεος ἀλλ' ἡ παραμονὴ αὐτοῦ ἐκτὸς τοῦ ἔξω στομίου τοῦ βουβωνικοῦ σωλῆνος καθιστᾷ τὸν ἄνδρα ἱκανόν.
230. Αἱ φυματιώσεις καὶ τὰ κακοήθη νεοπλάσματα τοῦ ὄρχεος, τῆς ἐπιδιδυμίδος, τοῦ προστάτου ἢ τῶν σπερματικῶν ληκύθων.	** 125. Τὰ ὑπολλείμματα φυματιώδους ἐπιδιδυμίτιδος μετὰ διετῆ ἀναβολὴν καὶ ἐφ' ὅσον δὲν παρουσιάζουσιν ἔκδηλα συμπτώματα ἐκ τῶν λοιπῶν ὀργάνων.
Μέλη.	
231. Πᾶσα συγγενὴς ἢ ἐπίκτητος ἀνωμαλία κατὰ τὸν ἀριθμόν, τὸ σχῆμα, καὶ τὰς σχέσεις τῶν μελῶν (ἐπιμήκυνσις, βράχυνσις, σκολίωσις, ραιβότης, ψευδάρθρωσις αὐτῶν κλπ.) ἐὰν ἐπιφέρῃ ἔκδηλον καὶ ἐπίσημον δυσμορφίαν ἢ δυσχέρειαν λειτουργικήν.	126. Ἡ δυσμορφία, ραιβότης ἢ ἀνισότης τῶν ἄνω ἢ κάτω ἄκρων ὅταν αἱ κινήσεις αὐτῶν εἶναι μὲν ἐφικταὶ ἀλλὰ περιωρισμέναι, ἡ βραχύτης μιᾶς κνήμης ἐπανορθουμένη δι' ὑψηλοτέρου κατύμματος.
	127. Ἡ παρέκκλισις τοῦ ἄξονος τοῦ ἀντιβραχίου πρὸς τὰ ἔξω ἡ προκαλοῦσα ἀνικανότητα περὶ τὴν κανονικὴν καὶ ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν χειρισμῶν τοῦ ὅπλου.
232. Αἱ παρεκκλίνουσαι τοῦ ἄξονος κνῆμαι, τὸ ραιβὸν ἢ βλαισὸν γόνυ δυνάμενα νὰ ἐπιφέρωσι κατὰ τὴν ὀρθίαν στάσιν καὶ τὴν βάδισιν ἐπίσημον δυσχέρειαν.	128. Ἐὰν αἱ ἔναντι βλάβαι εἰσὶν ἧττον ἔκδηλοι αἱ δὲ δυσχέρειαι ἃς προκαλοῦσιν ἥσσονος ἐντάσεως.
233. Ὁ ἀκρωτηριασμός, ἡ διέκπρισις, αἱ ἐλαττωματικαὶ καὶ λίαν ἐκσεσημασμέναι καμπυλότητες τῶν ἐπιμήκων ὀστῶν, αἱ ἀνισότητες, παρεκκλίσεις καὶ βραχύτητες αὐτῶν, αἱ ψευδαρθρώσεις, τὰ πεπαλαιωμένα ἐξαρθρήματα ἀτελῶς ἀναταχθέντα ἢ μή, ἡ χαλαρότης τῶν θυλάκων καὶ τῶν συνδέσμων ἀρθρώσεως τινὸς μετ' ἀνωμάλου κινήσεως καὶ ἡ συχνὴ ἐκουσία ἢ ἀκουσία μετατόπισις, ἡγνησία ἢ ψευδὴς ἀγκύλωσις, ἐπαγόμεναι ἐπίσημον λειτουργικὴν δυσχέρειαν.	129. Αἱ αὐταὶ παθήσεις ἐὰν ὦσιν ἥσσονος ἐντάσεως.
234. Τὰ ἀνίατα συρίγγια τῶν ὀστῶν καὶ ἀρθρώσεων.	
235. Τὰ χρόνια νοσήματα τῶν μεγάλων ἄρθρων (οἷον οἱ λευκοὶ ὄγκοι, αἱ χρόνιαι ἀρθρίτιδες, ὁ ἐπίσημος ὕδραρθρος, τὰ συρίγγια τῶν ἀρθρώσεων).	130. Αἱ ἔκδηλοι ραχιτικαὶ παραμορφώσεις τῶν μελῶν.
	131. Ὁ χρόνιος μέτριος ὕδραρθρος καὶ αἱ χρόνιαι ξηραὶ ἀρθρίτιδες ἄνευ σπουδαίων λειτουργικῶν διαταραχῶν.
236. Οἱ κιρσοὶ τῶν κάτω ἄκρων ὁπόταν ἐκδηλοῦνται δι' ἑλίκων καὶ κόμβων λίαν ἐμφανῶν ἢ αἱ φλεβικαὶ διευρύνσεις καταλαμβάνουσι συγχρόνως τὰ ἐπιπόλαια καὶ τὰ κατὰ βάθος πλέγματα ἢ ἀμφότερα τὰ σκέλη, ἢ τὸ ἓν μόνον τούτων μετὰ συγχρόνου κιρσοκήλης, ἢ ἐπιπλέκωνται μετὰ σημαντικῶν τροφικῶν ἀλλοιώσεων τοῦ δέρματος ἢ ἐπιμόνων κιρσωδῶν ἑλκῶν, ὡς καὶ οἱ ἐκτεταμένοι κιρσοὶ τῆς κοιλίας καὶ τοῦ θώρακος.	132. Οἱ ἐκτεταμένοι κιρσοὶ μιᾶς ἢ ἀμφοτέρων τῶν κνημῶν καὶ μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῆς οἰκείας θεραπείας.
237. Μόνιμοι νευραλγίαι ἐν γένει καὶ ἰδίως ἡ ἰσχιακή, ὁσάκις προξενοῦσιν ἀξιοσημείωτον μυϊκὴν ἀτροφίαν ἢ ἐλλατωματικὰς στάσεις.	
238. Ἡ συγγενὴς ἢ ἐπίκτητος παραμόρφωσις τῆς ἄκρας χειρός, αἱ παραλύσεις αἱ ἐκτεταμέναι συμφυτικαὶ οὐλαί, αἱ ἀπώλειαι τμήματος αὐτῆς, ὑπαγόμεναι σχεδὸν τελείαν ἀχρηστίαν τῆς χειρός.	133. Αἱ αὐταὶ ὡς ἔναντι παθήσεις τῆς μιᾶς χειρός.
239. Αἱ αὐταὶ ὡς ἄνω παθήσεις μετριωτέρου βαθμοῦ κατ' ἀμφοτέρας τὰς χεῖρας.	134. Αἱ αὐταὶ παθήσεις τοῦ ἀντίχειρος παρακωλύουσαι μέτριως τὴν χρῆσιν τῆς χειρὸς, ὡς καὶ ἡ ἀπώλεια μιᾶς φάλαγγος ἀμφοτέρων τῶν ἀντιχείρων ἢ τοῦ δεξιοῦ μόνου.
240. Ἡ ἔλλειψις τοῦ ἀντίχειρος ἢ τὸ ἐξάρθρημα αὐτοῦ ἢ ἡ ἐν ἐκτάσει ἢ ἡ ἐν κάμψει ἀγκύλωσις αὐτοῦ, ὁσάκις συνυπάρχει καὶ βλάβη ἑτέρων δακτύλων, ἐπαγομένη σχεδὸν τελείαν ἀχρηστίαν τῆς χειρός.	

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Α.	ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Β.
Νοσήματα καὶ βλάβαι ἐπαγόμεναι σωματικὴν ἀνικανότητα πρὸς πᾶσαν ὑπηρεσίαν	Νοσήματα καὶ βλάβαι ἐπαγόμεναι τὴν εἰς τὰς βοηθητικὰς ὑπηρεσίας χρησιμοποίησιν.
241. Ἡ ἔλλειψις ἢ τὸ ἐξάρθρημα ἢ ἡ ἐν κάμψει ἢ ἡ ἐν ἐκτάσει ἀγκύλωσις τῶν ἀντιχείρων ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν.	
242. Ἡ ἔλλειψις τοῦ δεξιοῦ δείκτου ἢ μιᾶς ἢ δύο φαλάγγων αὐτοῦ μετ' ἀγκυλώσεως τῶν λοιπῶν ἀρθρώσεων ὁσάκις συνυπάρχουσι καὶ βλάβαι τῶν λοιπῶν δακτύλων ἐπαγόμεναι λειτουργικὴν δυσχέρειαν οὐσιώδη.	
	135. Αἱ αὐταὶ ὡς ἔναντι παθήσεις τῆς μιᾶς χειρὸς προκαλοῦσαι μετρίας λειτουργικὰς διαταραχάς.
	136. Ἡ ἀπώλεια μιᾶς ἢ δύο φαλάγγων τοῦ δεξιοῦ λιχανοῦ ἐὰν ὑπάρχῃ συγχρόνως καὶ ἀγκύλωσις τῶν λοιπῶν ἀρθρώσεων αὐτοῦ.
	137. Ἀπώλεια δύο δακτύλων ἐκ τῶν τριῶν τελευταίων τῆς χειρὸς ἢ δύο φαλάγγων δύο δακτύλων ἐκ τῶν τριῶν δακτύλων τῆς αὐτῆς χειρός.
	138. Ἀπώλεια συγχρόνως τριῶν φαλάγγων, μιᾶς τοῦ δείκτου καὶ δύο τοῦ μέσου ἢ δύο τοῦ δείκτου καὶ μιᾶς τοῦ μέσου τῆς αὐτῆς χειρός.
	139. Ἀπώλεια συγχρόνως μιᾶς φάλαγγος τοῦ δείκτου καὶ μιᾶς τοῦ μέσου τῆς αὐτῆς χειρός.
243. Ἡ ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας μόνιμος παράλυσις τοῦ δεξιοῦ μέσου νεύρου.	140. Αἱ μονομερεῖς παραλύσεις τῶν δακτύλων ἐκ τραύματος ἢ ἄλλης παθήσεως τοῦ ἐννευροῦντος αὐτοὺς νεύρου, ἢ παθήσεως τῶν τενόντων ὁσάκις κωλύεται ὁ χειρισμὸς τοῦ ὅπλου.
244. Ἡ ἐν κάμψει ἢ ἐν ἐκτάσει ἀγκύλωσις πολλῶν δακτύλων τῆς χειρὸς ἢ ἡ ἐκτόπισις ἑνὸς ἢ πλειοτέρων τοιούτων εἴτε συγγενὴς εἶναι εἴτε ἐπίκτητος, ἐπαγομένη σχεδὸν τελείαν ἀχρηστίαν τῆς χειρός.	
	141. Ἡ συνδακτυλία τῶν τεσσάρων τελευταίων δακτύλων.
245. Ὁ λίαν ἔκδηλος ραιβόπους σημαντικῶς δυσχεραίνων τὴν βάδισιν.	142. Ὁ ραιβόπους ὅταν καθιστᾷ τὴν βάδισιν ἧττον δυσχερῆ.
	143. Ἡ ἔκδηλος πλατυποδία μετὰ ὑπερμέτρου προεξοχῆς τοῦ ἀστραγάλου καὶ τοῦ σκαφοειδοῦς κάτωθεν τοῦ ἐσωτερικοῦ σφυροῦ καὶ μετὰ καταφανοῦς ροπῆς τοῦ ποδὸς πρὸς τὰ ἔξω ὡς καὶ ἡ πλατυποδία ἔκδηλος μὲν ἀλλ' ἥσσονος ἐντάσεως.
	Ἡ ἁπλῆ ἐξάλειψις τῆς κυρτότητος τοῦ πέλματος καθιστᾷ τὸν ἄνδρα ἱκανὸν διά τε τὴν ἐνεργὸν καὶ τὰς βοηθητικὰς ὑπηρεσίας.
246. Ἡ συγγενὴς ἢ ἐπίκτητος παραμόρφωσις τοῦ ἄκρου ποδός, αἱ ἐκτεταμέναι συμφυτικαὶ οὐλαὶ καὶ ἡ ἀπώλεια τμήματος τοῦ ποδὸς παρακωλύουσαι οὐσιωδῶς τὴν βάδισιν.	144. Αἱ αὐταὶ παθήσεις προκαλοῦσαι ἥσσονος ἐντάσεως ἀλλ' ἐκδήλους λειτουργικὰς διαταραχάς.
	145. Οἱ ὑπεράριθμοι δάκτυλοι τοῦ ποδὸς ἐὰν ὡς ἐκ τῆς διατάξεως αὐτῶν ἀπαιτεῖται εἰδικὴ ὑπόδυσις ἢ δυσχεραίνεται ἡ βάδισις, ἐφ' ὅσον ἡ πάθησις δὲν κρίνεται ἐγχειρήσιμος.
	146. Ἡ παρέκλισις πρὸς τὰ ἔξω τοῦ μεγάλου δακτύλου, ἡ ἐπαλληλία ἑνὸς ἢ πλειοτέρων δακτύλων, ἐὰν ὑφίσταται εἰς ὑπερβολικὸν βαθμὸν καὶ μόνιμοι οὖσαι δυσχεραίνουσι μεγάλως τὴν βάδισιν.
	147. Ἡ λίαν ἐπίσημος κάμψις (ἐν εἴδει σφύρας) δακτύλου τινὸς ἐπιφέρουσα τὴν τριβὴν τοῦ ὄνυχος, ὡς ἐκ τῆς πρὸς τὸ ἔδαφος ἐπαφῆς του καὶ προξενοῦσα ἐπώδυνον ἐξοχὴν τῆς φαλαγγικῆς ἀρθρώσεως.
	148. Ἡ ὁλοσχερὴς ἀπώλεια τοῦ μεγάλου δακτύλου τοῦ ποδός.
	149. Τὸ μὴ ἀναταχθὲν ἐξάρθρημα ὁλοκλήρου τοῦ μεγάλου δακτύλου τοῦ ποδός.
	150. Ἡ ἀπώλεια δύο γειτονικῶν δακτύλων τοῦ ποδὸς ἐξ ὧν ὁ εἷς νὰ ἦ ὁ πρῶτος ἢ ὁ πέμπτος.
	151. Αἱ ὑπονυχικαὶ ἐξοστώσεις τοῦ μεγάλου δακτύλου ὅταν διὰ τοῦ ὄγκου αὐτῶν προξενῶσιν ὑπερβολικὴν δυσχέρειαν περὶ τὴν βάδισιν καὶ δὲν κρίνονται ἐγχειρήσιμοι.
	152. Τὰ κερατοειδῆ ἐκφύματα, τυλώματα κλπ. ὅταν ἐκ τοῦ ὑπερμεγέθους αὐτῶν ὄγκου δυσχεραίνωσιν οὐσιωδῶς τὴν βάδισιν καὶ δὲν κρίνονται ἐγχειρήσιμοι.
247. Τὸ διαστραβὸν ἔλκος τῶν ποδῶν.	

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Περὶ ὑγειονομικῆς ἐξετάσεως καὶ σωματικῆς ἱκανότητος τοῦ προσλαμβανομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἀεροπορίας Ἰδιωτικοῦ Προσωπικοῦ.

Ἄρθρον 27.

1. Ἡ ὑγειονομικὴ ἐξέτασις τοῦ προσλαμβανομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἀεροπορίας ἰδιωτικοῦ προσωπικοῦ ἐνεργεῖται ἑκάστοτε ὑπὸ τοῦ ὑγειονομικοῦ ἀξιωματικοῦ τοῦ ἐκτελοῦντος τὴν ὑγειονομικὴν ὑπηρεσίαν τῆς μονάδος, ὑπηρεσίας ἢ καταστήματος ἥτις προβαίνει εἰς τὴν πρόσληψιν ἰδιωτικοῦ προσωπικοῦ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἑπομένου πίνακος ΙΙΙ.

2. Ὁ ἐνεργὼν τὴν ἐξέτασιν ταύτην ὑγειονομικὸς ἀξιωματικὸς δύναται, πρὸς μόρφωσιν σαφοῦς γνώμης, νὰ λαμβάνῃ συμβουλευτικὰς γνωμοδοτήσεις εἰδικῶν ἢ νὰ προκαλεῖ οἱανδήποτε ἐργαστηριακὴν ἐξέτασιν.

3. Οἱ παρουσιάζοντες νοσήματα ἢ βλάβας ἐκ τῶν ἐν τῷ πίνακι ΙΙΙ ἀναγραφομένων δὲν προσλαμβάνονται ὡς ἰδιωτικὸν προσωπικὸν εἰς τὴν Ἀεροπορίαν.

Ἄρθρον 28.

ΠΙΝΑΞ ΙΙΙ

Νοσημάτων καὶ βλαβῶν αἵτινες καθιστῶσιν γενικῶς ἀκαταλλήλους τοὺς προσλαμβανομένους εἰς τὴν Ἀεροπορίαν ἰδιώτας ὑπαλλήλους.

Α' Γενικὸς Πίναξ.

1) Αἱ χρόνιαι καχεξίαι (ἐλειογενεῖς, ἐκ μολύβδου, ὑδραργύρου καὶ πελάγρας) λίαν ἔκδηλοι, συνοδευόμενοι ὑπὸ βαρειῶν ὀργανικῶν ἀλλοιώσεων.

2) Ἡ ὑπέρμετρος πολυσαρκία, ὅταν προκαλεῖ σημαντικὸν κώλυμα εἰς τὴν βάδισιν.

3) Ὁ χρόνος παραμορφωτικὸς ρευματισμὸς μετὰ πολλαπλῶν ἀρθριτικῶν παραμορφώσεων ὡς καὶ ἡ χρονία ἀρθρῖτις μετὰ ἐκδήλων ὀργανικῶν ἀλλοιώσεων καὶ λειτουργικῶν διαταραχῶν.

4) Οἱ πάσης φύσεως ἔμμονοι διαβῆται καὶ λευκοματουρίαι.

5) Αἱ διαταραχαὶ τῶν ἐνδοκρινῶν ἀδένων διαφόρων τύπων, ἤτοι νόσος τοῦ Addison, μηξείδημα, νόσος τοῦ Basedow, νανισμός, σύνδρομον λιπογεννητικόν, ἀκρομεγαλεία, γιγαντισμός.

6) Αἱ φυματιώσεις τῶν ἀρθρώσεων καὶ τῶν ὀστῶν μετὰ ἢ ἄνευ συριγγίων.

7) Αἱ πολυορρογονίτιδες.

8) Λύκοι φυματιώδους φύσεως.

9) Οἱ χοιραδικῆς φύσεως συριγγώδεις πόροι.

10) Οἱ λευκοὶ ὄγκοι.

11) Τὰ ψυχρὰ ἢ ἀθροιστικὰ ἀποστήματα.

12) Ἡ χρονία ὀστεομυελῖτις, διαπυητικὴ ἢ μή, προκαλοῦσα οὐσιώδη λειτουργικὴν δυσχέρειαν.

13) Αἱ συφιλιδικαὶ νεκρώσεις μετ' ἀπωλείας οὐσίας καὶ συφιλιδικαὶ παραμορφώσεις, ὡς καὶ αἱ συφιλιδικαὶ βλάβαι τοῦ νευρικοῦ συστήματος καὶ τῶν σπλάχνων.

Ἐπίσης αἱ οἱουδήποτε βαθμοῦ συφιλιδικαὶ ἐκδηλώσεις μέχρι θεραπείας.

14) Μάλις, λέπρα, ἀκτινομήκωσις.

15) Χρόνιος λειχήν, ψωρίασις, ἰχθύωσις, μεγάλας ἐκτάσεις καταλαμβάνοντα καὶ ἀνίατα, ὄντα, ὡς καὶ αἱ χρόνιαι ἀκμαί, ἡ σύκωσις, λίαν ἔκδηλοι, ἐδράζουσαι εἰς τὸ πρόσωπον καὶ παρέχουσαι εἰς τὸ ἄτομον ὄψιν εἰδεχθῆ.

16) Ἡ ἐλεφαντίασις τῶν Ἀράβων (χρόνια λεμφικὰ οἰδήματα).

17) Ἕλκη ἐκτεταμένα ἐξαρτώμενα ἐκ τινος διαθετικῆς καταστάσεως ἢ κακῆς σωματικῆς διαπλάσεως, ἐὰν ἡ χρονιότης αὐτῶν ἔχει βεβαιωθῇ, ἔχουσι δὲ ὡς αἰτίαν τοὺς κιρσοὺς ἢ ἄλλας τροφικὰς διαταραχάς.

18) Ὄγκοι κακοήθεις, ὁπουδήποτε ἐδράζοντες.

19) Ἡ λευχαιμία, ἡ ψευδολευχαιμία, ἡ ὀγκώδης λεμφαδενῖτις καὶ λοιποὶ τύποι λευχαιμιῶν.

20) Ἡ χρονία αἱμορραγικὴ πορφύρα καὶ ὁ αἱμολυτικὸς ἰκτερος.

21) Ἀνευρύσματα ἐκτεταμένα προκαλοῦντα ἐκδήλους λειτουργικὰς διαταραχάς.

22) Αἱ ἀπὸ βλάβης τῶν νευρικῶν κέντρων βαρεῖαι καὶ ἀνίατοι παραλύσεις. Αἱ περιφερεικῆς αἰτίας παραλύσεις (τραυματικαί, μολυσματικαὶ ἢ τοξικαὶ) μετὰ λειτουργικῶν καὶ τροφικῶν διαταραχῶν βαρειῶν καὶ μονίμων, κωλύουσαι τὸ ἐπάγγελμα δι' ὃ προώρισται.

23) Ἡ παρκινσώνειος συνδρομὴ εἴτε πρωτοπαθὴς εἴτε δευτεροπαθής.

24) Τρόμοι ἀπότοκοι ὀργανικῆς βλάβης τῶν νευρικῶν κέντρων ἐὰν εἶναι λίαν ἔντονοι, ἐκτεταμένοι καὶ ἀνίατοι.

25) Ἡ χρονία ἀρθρῖτις ὡς καὶ τὸ ὕδραρθρον τῶν μεγάλων ἀρθρώσεων, ἐὰν προκαλῶσι δυσχέρειαν ἔκδηλον τῶν κινήσεων ἢ ἐλαττωματικὰς στάσεις καὶ συνοδεύωνται ὑπὸ ἀτροφίας, κωλύουσι δὲ τὸ εἰδικὸν ἐπάγγελμα ἑκάστου.

26) Ἡ ἀγκύλωσις ἀρθρώσεως τινὸς κωλύουσα τὸ εἰδικὸν ἐπάγγελμα ἑκάστου.

Κεφαλή.

27) Ὁ παρασιτικὸς ἀχὼρ ἐν ἐνεργείᾳ.

Νευρικὰ κέντρα.

28) Ἡ ἐπίσημος ἠλιθιότης, ὁ κρετινισμός.

29) Αἱ χρόνιαι καὶ ἀνίατοι μορφαὶ φρενοπαθείας.

30) Ἡ προϊοῦσα γενικὴ παράλυσις.

31) Ἡ ἰδιοπαθὴς ἐπιληψία.

32) Ἡ μερικὴ ἐπιληψία (Jacson).

33) Ἡ πεπαλαιωμένη καὶ ἀνίατος χορεία.

34) Χρόνιαι παθήσεις τοῦ ἐγκεφάλου καὶ νωτιαίου μυελοῦ (ἀφασία, ἀταξία περὶ τὴν κίνησιν, σπασμωδικὴ καὶ τρομώδης παράλυσις, σκλήρυνσις κατὰ πλάκας κλπ.)

35) Ὁ χρόνιος ἀλκοολισμὸς ἐκδηλούμενος δι' ὀργανικῶν ψυχικῶν ἀνωμαλιῶν καὶ αἱ τοξικομανίαι (Μορφίνης, Ἡρωΐνης, Κοκκαΐνης κλπ.).

Ὄργανα ἀκοῆς.

36) Αἱ χρόνιαι μέσαι ὠτίτιδες μετὰ διατρήσεως τοῦ τυμπάνου καὶ βλενοπυώδους ἐκκρίσεως.

37) Ἡ βαρυκοΐα ἡ κωλύουσα τὸ ἐπάγγελμα δι' ὃ προώρισται.

38) Ἡ διπλὴ κώφωσις.

39) Ἡ κωφενεότης.

Ὄργανα ὁράσεως.

40) Τράχωμα.

41) Χοριοειδῖτις ἢ ἀμφιβληστροειδῖτις καὶ παθήσεις τοῦ ὀπτικοῦ νεύρου ἐκτεταμέναι.

42) Γλαύκωμα.

43) Πτῶσις τῶν ἄνω βλεφάρων ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν καλύπτουσα τὰς κόρας.

44) Ὁ ἀνίατος λαγόφθαλμος ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν.

45) Ἐπίσημος κερατόκωνος ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν.

46) Σταφύλωμα σκληροῦ ἢ κερατοειδοῦς ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν.

47) Τὸ ὑπόχυμα τῶν φακῶν ἀμφοτέρωθεν ἐλαττοῦν τὴν ὀπτικὴν ὀξύτητα τὴν ὁριζομένην κατωτέρω.

48) Ἀποκόλλησις ἀμφισβληστροειδοῦς ἀμφοτέρωθεν.

49) Ὀπτικὴ ὀξύτης μετὰ τὴν διόρθωσιν τῆς ἀνωμαλίας διαθλάσεως κατωτέρα τῶν 5)10 ἀμφοτέρωθεν. Ἐφ' ὅσον ἡ ὀπτικὴ ὀξύτης ἔστω τοῦ ἑνὸς καὶ μόνον ὀφθαλμοῦ εἶναι 5)10 καὶ ἄνω, κρίνονται οὗτοι ἀκατάλληλοι.

Ρίς.

50) Ἡ χρονία ἀτροφικὴ ρινῖτις μετὰ χαρακτηριστικῆς ὀζενώδους κακοσμίας.

Λάρυγξ.

51) Αἱ φυματιώδεις λαρυγγῖτιδες.

Φάρυγξ.

52) Τὰ Συφιλιδικὰ ἕλκη τοῦ φάρυγγος μέχρι θεραπείας.

Θώραξ.

53) Ἡ φυματίωσις τῶν πνευμόνων οἱουδήποτε βαθμοῦ.

54) Αἱ χρόνιαι βρογχῖτιδες μετ' ἐπισήμου ἐμφυσήματος προκαλοῦντος διαταραχὰς λειτουργικάς.

55) Αἱ ὑδατίδες τῶν πνευμόνων.
56) Αἱ ἐξιδρωματικαὶ καὶ πυώδεις πλευρίτιδες.

Καρδία—Ἀορτή.

57) Ἡ χρονία συμφυτικὴ περικαρδῖτις προκαλοῦσα ἐντόνους λειτουργικὰς διαταραχάς.
58) Αἱ μυοκαρδίτιδες προκαλοῦσαι ἐντόνους λειτουργικὰς διαταραχάς.
59) Ἡ παροξυντικὴ ταχυκαρδία ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη μόνιμος ἀρυθμία προκαλοῦσα ἐντόνους λειτουργικὰς διαταραχάς.
60) Ἡ καρδιακὴ ἀνεπάρκεια.
61) Αἱ ὀργανικαὶ ἀλλοιώσεις τῶν διαφόρων στομίων τῆς καρδίας ἐφ' ὅσον προκαλοῦσι ἐκδήλους λειτουργικὰς διαταραχάς.
62) Τὸ ἀνεύρυσμά τῆς ἀορτῆς.

Κοιλία.

63) Ἡ βουβωνοκήλη μονόπλευρος ἢ διπλὴ λίαν ἔκδηλος οὖσα, δυσκόλως ἀνατασσομένη καὶ δυσκόλως συγκρατουμένη διὰ τοῦ οἰκείου ἐπιδέσμου.
64) Αἱ ἐξιδρωματικαὶ περιτονίτιδες.
65) Ὁ ὕδρωψ ἀσκίτης οἱασδήποτε φύσεως καὶ αἰτίας καὶ ἂν ᾖ.
66) Αἱ κιρρώσεις καὶ αἱ ὑδατίδες κύστεις τοῦ ἥπατος.

Σπονδυλικὴ στήλη.

67) Ἡ χρονία ἀρθρῖτις μετ' ἀγκυλώσεως τῶν ἀρθρώσεων τῶν σπονδύλων, εἰς μεγάλην ἔκτασιν, προκαλοῦσαν ἐκδήλους λειτουργικὰς διαταραχάς.
68) Ἡ φυματιώδης ὀστεῖτις τῶν σπονδύλων.

Νεφροί.

69) Αἱ χρόνιαι νεφρῖτιδες.
70) Ἡ ὑδρονέφρωσις, πυονέφρωσις καὶ ἐκφύλισις τῶν νεφρῶν.
71) Ἡ φυματίωσις τῶν νεφρῶν

Οὐροδόχος κύστις.

72) Ἡ ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας συνεχὴς ἀκράτεια τῶν οὔρων.
73) Ἡ ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας ἐπίσχεσις τῶν οὔρων.

Μέλη.

74) Τὰ χρόνια νοσήματα τῶν μεγάλων ἄρθρων (οἷον οἱ λευκοὶ ὄγκοι, αἱ χρόνιαι ἀθρίτιδες ὁ ἐπίσημος ὕδραρθρος, τὰ συρίγγια τῶν ἀρθρώσεων κλπ.).

Ἄρθρον 29.

1. Πλὴν τῶν ἀνωτέρω νοσημάτων καὶ βλαβῶν (πίναξ ΙΙΙ) αἵτινες καθιστῶσι γενικῶς τοὺς φέροντας ἀκαταλλήλους διὰ τὸ ἰδιωτικὸν προσωπικὸν τῆς Ἀεροπορίας, καθορίζονται κατωτέρω κατὰ κατηγορίας προσωπικοῦ καὶ εἰδικά τινὰ νοσήματα ἢ βλάβαι αἵτινες καθιστῶσιν ἐπίσης ἀκαταλλήλους τοὺς φέροντας δι' ὡρισμένην εἰδικότητα.

Ἄρθρον 30.

Α'. Κατηγορία Εἰδικοτήτων.

α') Διερμηνεῖς, β') Σχεδιασταί, γ') Καλλιγράφοι, δ') Τμηματάρχαι, ε') Εἰσηγηταί, ἢ Γραμματεῖς στ') Ἀκόλουθοι.

1) Ὀπτικὴ ὀξύτης μετὰ τὴν διόρθωσιν τῆς ἀνωμαλίας τῆς διαθλάσεως κατωτέρα τῶν 7)10 διὰ τὸν ἕνα ὀφθαλμὸν καὶ 3)10 διὰ τὸν ἕτερον.
2) Μυωπία ἀνωτέρα τῶν 10 διοπτριῶν δι' ἀμφοτέρους τοὺς ὀφθαλμούς.
3) Ὑπερμετρωπία ἀνωτέρα τῶν 8 διοπτριῶν δι' ἀμφοτέρους τοὺς ὀφθαλμούς.
4) Ἀστιγματισμὸς ἄνω τῶν 4 Διοπτριῶν δι' ἀμφοτέρους τοὺς ὀφθαλμούς.
5) Παραμόρφωσις τῆς ἄκρας χειρὸς, αἱ παραλύσεις, αἱ ἐκτεταμέναι συμφυτικαὶ οὐλαί, αἱ ἀπώλειαι τμήματος αὐτῆς, ἐπαγόμεναι τελείαν ἀχρηστίαν τῆς χειρός.
6) Ἡ ἔλλειψις τοῦ δεξιοῦ ἀντίχειρος ἢ τὸ ἐξάρθρωμα αὐτοῦ ἢ ἡ ἐν ἐκτάσει ἢ κάμψει ἀγκύλωσις αὐτοῦ, ὁσάκις συνυπάρχει καὶ βλάβη ἑτέρων δακτύλων, ἐπαγομένη σχεδὸν τελείαν ἀχρηστίαν τῆς χειρὸς ταύτης.
7. Ἡ ἔλλειψις τοῦ δεξιοῦ δείκτου ἢ μιᾶς ἢ δύο φαλάγγων αὐτοῦ μετ' ἀγκυλώσεως τῶν λοιπῶν ἀρθρώσεων ὁσάκις συνυπάρχουσι καὶ βλάβαι τῶν λοιπῶν δακτύλων ἐπαγόμεναι οὐσιώδη λειτουργικὴν δυσχέρειαν.
8) Ἡ ἀπώλεια δακτύλων ἢ φαλάγγων τῆς δεξιᾶς χειρὸς ἐφ' ὅσον παρακωλύεται ἡ χρῆσις ταύτης.
9) Ἡ ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας μόνιμος παράλυσις τοῦ δεξιοῦ μέσου νεύρου.
10) Ἡ ἐν κάμψει ἢ ἐν ἐκτάσει ἀγκύλωσις πολλῶν δακτύλων τῆς δεξιᾶς χειρός, ἐπαγομένη τελείαν ἀχρηστίαν ταύτης.

Ἄρθρον 31.

Β'. Κατηγορία Εἰδικοτήτων.

Α') Γραφεῖς ἢ Δακτυλογράφοι Β') Λιθογράφοι ἢ Βοηθοὶ λιθογράφων, Γ') Χαράκται ἢ βοηθοὶ χαρακτῶν, Δ') Τυπογράφοι, Ε') Τσιγκογράφοι ἢ φωτοτσιγκογράφοι, ΣΤ') Βιβλιοδέται ἢ βοηθοὶ βιβλιοδετῶν, Ζ') Ἠλεκτροτεχνῖται, Η') Φωτογράφοι, Θ') Χημικοὶ ἢ Βοηθοὶ χημικῶν Ι') Ράπται ἢ ράπτριαι, ΙΑ') Ὑποδηματοποιοὶ ΙΒ') χαρτοθέται, ΙΓ') Κουρεῖς, ΙΔ') Ἀδελφαὶ Νοσοκόμοι.

1) Ὀπτικὴ ὀξύτης μετὰ τὴν διόρθωσιν τῆς ἀνωμαλίας τῆς διαθλάσεως κατωτέρα τῶν 7)10 διὰ τὸν ἕνα ὀφθαλμὸν καὶ 3)10 διὰ τὸν ἕτερον.
2) Μυωπία ἀνωτέρα τῶν 10 διοπριῶν δι' ἀμφοτέρους τοὺς ὀφθαλμούς.
3) Ὑπερμετρωπία ἀνωτέρα τῶν 8 διοπτριῶν δι' ἀμφοτέρους τοὺς ὀφθαλμούς.
4) Ἀστιγματισμὸς ἄνω τῶν 4 διοπτριῶν δι' ἀμφοτέρους τοὺς ὀφθαλμούς.
5) Ἡ συγγενὴς ἢ ἐπίκτητος παραμόρφωσις τῆς ἄκρας χειρός, αἱ παραλύσεις, αἱ ἐκτεταμέναι συμφυτικαὶ οὐλαί, αἱ ἀπώλειαι τμήματος αὐτῆς ἐπαγόμεναι τελείαν ἀχρηστίαν τῆς χειρός.
6) Ἡ ἔλλειψις τοῦ ἀντίχειρος οἱασδήποτε χειρός.
7) Ἡ ἔλλειψις τοῦ δείκτου οἱασδήποτε χειρός.
8) Ἡ ἀπώλεια δακτύλων ἢ φαλάγγων οἱασδήποτε χειρός, ἐφ' ὅσον παρακωλύεται ἡ χρῆσις ταύτης.
9) Ἡ ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας μόνιμος παράλυσις τοῦ μέσου νεύρου οἱασδήποτε χειρός.
10) Ἡ ἐν κάμψει ἢ ἐν ἐκτάσει ἀγκύλωσις πολλῶν δακτύλων οἱασδήποτε χειρὸς ἐπαγομένη τελείαν ἀχρηστίαν ταύτης.
11) Ἀκρωτηριασμὸς ἀμφοτέρων ἢ καὶ τοῦ ἑνὸς κάτω ἄκρου.
12) Ἡ παραπληγία καὶ ἐν γένει παραλύσεις ἀμφοτέρων τῶν κάτω ἄκρων.

Ἄρθρον 32.

Γ'. Κατηγορία Εἰδικοτήτων.

Α') Κηπουροί, Β') Μάγειροι ἢ βοηθοὶ Μάγειροι, Γ') Τραπεζοκόμοι, Δ') Κλιβανεῖς ἢ ἀπολυμαντάι, Ε') Καθαρίστριαι.

1) Οἱ κιρσοὶ τῶν κάτω ἄκρων ὁπόταν ἐκδηλοῦνται δι' ἑλίκων καὶ κόμβων λίαν ἐμφανῶν καὶ ἐπιπλέκονται μετὰ σημαντικῶν τροφικῶν ἀλλοιώσεων τοῦ δέρματος ἢ ἐπιμόνων κιρσωδῶν ἑλκῶν.
2) Ἡ παραμόρφωσις τῆς ἄκρας χειρός, αἱ παραλύσεις, αἱ ἐκτεταμέναι συμφυτικαὶ οὐλαί, αἱ ἀπώλειαι τμήματος αὐτῆς. ἐπαγόμεναι τελείαν ἀχρηστίαν τῆς χειρός.
3) Ἡ ἔλλειψις τοῦ ἀντίχειρος οἱασδήποτε χειρὸς ἢ τὸ ἐξάρθρωμα αὐτοῦ ἢ ἡ ἐν ἐκτάσει ἀγκύλωσις αὐτοῦ, ὁσάκις συνυπάρχει καὶ βλάβη ἑτέρων δακτύλων ἐπαγομένη σχεδὸν τελείαν ἀχρηστίαν τῆς χειρὸς ταύτης.
4) Ἡ ἔλλειψις τοῦ δείκτου οἱασδήποτε χειρός· ἢ μιᾶς ἢ δύο φαλάγγων αὐτοῦ μετ' ἀγκυλώσεως τῶν λοιπῶν ἀρθρώσεων, ὁσάκις συνυπάρχουσι καὶ βλάβαι τῶν λοιπῶν δακτύλων ἐπαγόμεναι οὐσιώδη λειτουργικὴν δυσχέρειαν.
5) Ἡ ἀπώλεια δακτύλων ἢ φαλάγγων οἱασδήποτε χειρὸς ἐφ' ὅσον παρακωλύεται ἡ χρῆσις ταύτης.
6) Ἡ ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας μόνιμος παράλυσις τοῦ μέσου νεύρου οἱασδήποτε χειρός.
7) Ἡ ἐν κάμψει ἢ ἐν ἐκτάσει ἀγκύλωσις πολλῶν δακτύ

λων, οἱασδήποτε χειρός, ἐπαγομένη τελείαν ἀχρηστίαν ταύτης.

8) Ἀκρωτηριασμὸς ἀμφοτέρων τῶν κάτω ἄκρων.

9) Ἀκρωτηριασμὸς τοῦ ἑνὸς ἄκρου ἐφ' ὅσον δὲν φέρῃ πρόθεσιν.

Ἄρθρον 33.

Δ'. Κατηγορία Εἰδικοτήτων.

Α') Κλητῆρες, Β') Θυρωροί, Γ') Οἰκουροί.

1) Οἱ κιρσοὶ τῶν κάτω ἄκρων ὁπόταν ἐκδηλοῦνται δι' ἑλίκων καὶ κόμβων λίαν ἐμφανῶν καὶ ἐπιπλέκονται μετὰ σημαντικῶν τροφικῶν ἀλλοιώσεων τοῦ δέρματος ἢ ἐπιμόνων κιρσωδῶν ἑλκῶν.

2) Ἡ παραμόρφωσις ἀμφοτέρων τῶν ἄκρων χειρῶν, αἱ τέλειαι παραλύσεις αἱ ἐκτεταμέναι συμφυτικαὶ οὐλαὶ οἱασδήποτε αἰτίας, ἐπαγόμεναι τελείαν ἀχρηστίαν ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν.

3) Ἀκρωτηριασμὸς ἀμφοτέρων τῶν κάτω ἄκρων ἢ τοῦ ἑνὸς ἐφ' ὅσον δὲν φέρει πρόθεσιν.

Ἄρθρον 34.

Ε'. Κατηγορία Εἰδικοτήτων.

Α') Τηλεφωνήτριαι ἢ Τηλεφωνηταί.

1) Ἡ σημαντικὴ ὑπερτροφία καὶ δυσμορφία τῶν ὠτικῶν χόνδρων, οἱ ἐπ' αὐτῶν λίαν εὐμεγέθεις ὄγκοι, αἱ χρόνιαι αὐτῶν ἐξελκώσεις.

2) Ἡ ὁλικὴ ἀπώλεια τῶν ὠτικῶν χόνδρων ἐπιφέρουσαι ἀπώλειαν τῆς ἀκοῆς.

3) Αἱ ἀτρησίαι ἀμφοτέρων τῶν ἀκουστικῶν πόρων, ἡ ἀπόφραξις καὶ ἡ ἐκτροπὴ τούτων, ἐὰν ἐπάγωνται τελείαν ἀπώλειαν τῆς ἀκοῆς.

4) Αἱ χρόνιαι μέσαι πυώδεις ὠτίτιδες μετὰ βαθειῶν ἀλλοιώσεων (ὀστεΐτιδος, πολυπόδων, χολοστεατώματος κλπ.) τῆς τυμπανικῆς κοιλότητος ἢ τῶν παρατυμπανικῶν κοιλοτήτων (ἐπιτυμπανίου κολπώματος, τυμπανομαστοειδικοῦ πόρου, μαστοειδοῦς ἄντρου κλπ.

5) Αἱ χρόνιαι μέσαι ὠτίτιδες μετὰ διατρήσεως τοῦ τυμπάνου καὶ βλεννοπυώδους ἐκκρίσεως μονίμου.

6) Ἡ ἀνίατος παράλυσις τοῦ σφικτῆρος τῶν χειλέων παρακωλύουσα τὴν προφοράν.

7) Αἱ δυσμορφίαι τῆς γλώσσης ἡ ὁλικὴ ἢ μερικὴ ἀπώλεια ταύτης, ἡ ἀτροφία, ἡ διαίρεσις αὐτῆς, ἡ ὑπερτροφία μετὰ προπτώσεως, αἱ ἀνώμαλοι αὐτῆς προσφύσεις, ὁσάκις δυσχεραίνουσι τὴν λαλιάν.

8) Δυσμορφία περὶ τὴν διάπλασιν τῆς ὑπερώας καὶ τοῦ ὑπερωΐου Ἰστίου ἢ ἐκτεταμέναι ἀπώλειαι τῆς οὐσίας αὐτῶν ἀλλοιοῦσαι τὴν φωνήν.

9) Αἱ πρὸς τὸν φάρυγγα συμφύσεις τοῦ ὑπερωΐου ἱστίου ἀλλοιοῦσαι τὴν φωνήν.

10) Τραύματα ἢ κατάγματα ἢ ἐξελκώσεις τοῦ λάρυγγος, ὁσάκις ἀπολείπουσι στένωσιν μετ' ἀλλοιώσεως τῆς φωνῆς.

11) Ἡ ἀμφίπλευρος βαρυκοΐα οἱασδήποτε φύσεως.

12) Αἱ ἀνίατοι παραλύσεις τοῦ ὑπερωΐου ἱστίου, ὅταν παραβλάπτουσι τὴν λαλιάν.

13) Ἡ παραμόρφωσις τῆς ἄκρας χειρός, αἱ παραλύσεις, αἱ ἐκτεταμέναι συμφυτικαὶ οὐλαί, αἱ ἀπώλειαι τμήματος αὐτῆς, ἐπαγόμεναι τελείαν ἀχρηστίαν τῆς χειρός.

14) Ἡ ἔλλειψις τοῦ δεξιοῦ ἀντίχειρος ἢ τὸ ἐξάρθρωμα αὐτοῦ ἢ ἡ ἐν ἐκτάσει ἢ κάμψει ἀγκύλωσις αὐτοῦ, ὁσάκις συνυπάρχει καὶ βλάβη ἑτέρων δακτύλων ἐπαγομένη σχεδὸν τελείαν ἀχρηστίαν τῆς χειρὸς ταύτης.

15) Ἡ ἔλλειψις τοῦ δεξιοῦ δείκτου ἢ μιᾶς ἢ δύο φαλάγγων αὐτοῦ μετ' ἀγκυλώσεως τῶν λοιπῶν ἀρθρώσεων, ὁσάκις συνυπάρχουσι καὶ βλάβαι τῶν λοιπῶν δακτύλων ἐπαγόμεναι οὐσιώδη λειτουργικὴν δυσχέρειαν.

16) Ἡ ἀπώλεια φαλάγγων ἢ δακτύλων τῆς μιᾶς χειρός, ἐφ' ὅσον παρακωλύεται ἡ χρῆσις ταύτης.

17) Ἡ ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας μόνιμος παράλυσις τοῦ μέσου νεύρου οἱασδήποτε χειρός.

18) Ἡ ἐν κάμψει ἢ ἐν ἐκτάσει ἀγκύλωσις πολλῶν δακτύλων οἱασδήποτε χειρός, ἐπαγομένη τελείαν ἀχρηστίαν ταύτης.

19) Ἀκρωτηριασμὸς ἀμφοτέρων ἢ καὶ τοῦ ἑνὸς κάτω ἄκρου ἐφ' ὅσον δὲν φέρει πρόθεσιν.

20) Ὁ βατταρισμὸς ἢ τραυλισμός, ὁ παρακωλύων τὴν εὐκρινῆ μεταβίβασιν ἐντολῆς.

Ἄρθρον 35.

ΣΤ'. Κατηγορία Εἰδικοτήτων.

Δ ὖ τ α ι.

1) Ἀνάστημα 1.70.

2) Αἱ ὀξεῖαι ἢ χρόνιαι ὠτίτιδες, αἱ οὐλαὶ τοῦ τυμπάνου ἢ αἱ τιτανοῦχοι διηθήσεις αὐτοῦ.

3) Δέον νὰ ἔχωσι τὰ ὄργανα τῆς ἀκοῆς ὅπως καὶ τὰς παρακειμένας κοιλότητας τὰς ἐχούσας ἀνατομικὴν ἢ λειτουργικὴν σχέσιν μετὰ τούτων τελείως φυσιολογικάς, ἤτοι τὴν εὐσταχιανὴν σάλπιγγα, τὰς ρινικὰς κοιλότητας, τὸν ρινοφάρυγγα, τὸν φάρυγγα, τοὺς κόλπους (μετωπιαῖον, γναθιαῖον, σφηνοειδῆ) ὅπως καὶ τὰς ἠθμοειδεῖς κυψέλας.

4) Δέον νὰ ἀκούωσι τὸν ψίθυρον τῆς φωνῆς διὰ τοὺς ὑψηλοὺς καὶ χαμηλοὺς ἤχους ἐξ ἀποστάσεως τριῶν μέτρων καὶ νὰ ἄρχωνται ἀκούοντες τὸν ἀκοημετρικὸν ἐπαγωγέα ἐξ ἀποστάσεως πεντήκοντα ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου.

5) Οἱαδήποτε διαταραχὴ τῆς ἰσορροπίας.

6) Ἀπαιτεῖται ἐπίσης ὀπτικὴ ὀξύτης ἴση τοὐλάχιστον πρὸς τὰ 0,8 εἰς ἕκαστον ὀφθαλμὸν ἐξεταζόμενον ἰδιαιτέρως καὶ ἀμφοτερόφθαλμος τοιαύτη ἴση τοὐλάχιστον πρὸς 0,9 ἄνευ διορθώσεως καλὴ ὅρασις ἐγγὺς καὶ καλὸν ὀπτικὸν πεδίον.

7) Ἡ ἔλλειψις ἑνὸς τῶν ἀντιχείρων ἢ τὸ ἐξάρθρημα αὐτοῦ ἢ ἡ ἐν τῇ ἐκτάσει ἢ κάμψει ἀγκύλωσις αὐτοῦ.

8) Ἡ ἀπώλεια δακτύλων ἢ φαλάγγων τῆς μιᾶς χειρὸς παρακωλύουσα τὴν χρῆσιν ταύτης.

9) Ἡ ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας παράλυσις τοῦ ἑνὸς μέσῳ νεύρου.

10. Ἡ ἐν κάμψει ἢ ἐκτάσει ἀγκύλωσις πολλῶν δακτύλων μιᾶς χειρὸς ἐπαγομένη ἀχρηστίαν τῆς χειρός.

11) Ἡ παραπληγία ἢ ἡμιπληγία καὶ ἐν γένει παραλύσεως οἱασδήποτε αἰτίας ἢ ἐκτάσεως.

12) Οἱ κιρσοὶ τῶν κάτω ἄκρων οἱ ἐκδηλούμενοι δι' ἑλίκων ἢ κόμβων ἢ ἐπιπλέκονται μετὰ τροφικῶν ἀλλοιώσεων τοῦ δέρματος ἢ κιρσωδῶν ἑλκῶν.

Ἄρθρον 36.

Ἐκτὸς τῶν ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις ἀναφερομένων νοσημάτων καὶ βλαβῶν δι' ἃς ἰδιῶται κρίνονται ἀκατάλληλοι ὅπως προσληφθῶσιν εἰς τὸ ἰδιωτικὸν προσωπικὸν τῆς Ἀεροπορίας, κρίνονται ἐπίσης ἀκατάλληλοι καὶ ἐκεῖνοι οἵτινες κατὰ τὴν ὑγειονομικὴν ἐξέτασιν παρουσιάζουσι βλάβην τῶν ὀργανικῶν συστημάτων, ὧν ἡ καλὴ λειτουργία εἶνε ἀπαραίτητος διὰ τὴν ἐξάσκησιν τοῦ εἰδικοῦ αὐτῶν ἐπαγγέλματος.

ΜΕΡΟΣ ΠΕΜΠΤΟΝ

Ὑγειονομικαὶ Ἐπιτροπαὶ Ἀεροπορίας.

Ἄρθρον 37.

Διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀναγκῶν τῆς Ἀεροπορίας συνιστῶνται αἱ ἑξῆς Ὑγειονομικαὶ Ἐπιτροπαί.

α') Ὑγειονομικαὶ Ἐπιτροπαὶ Διοικήσεων Ἀεροπορίας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ὑγειονομικὴ Ἐπιτροπὴ 1ης (ἢ 2ας κλπ.) Διοικήσεως Ἀεροπορίας «Υ. Ε. 1ης (ἢ 2ας κλπ.) Δ. Α.).

β') Μία Ἀνωτάτη Ὑγειονομικὴ Ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἀνωτάτη Ὑγειονομικὴ Ἐπιτροπὴ Ἀεροπορίας» (Α. Υ. Ε. Α.)

Ἄρθρον 38.

Α'. Ὑγειονομικαὶ Ἐπιτροπαὶ Διοικήσεων Ἀεροπορίας.

1. Ἕδρα τῶν Ὑγειονομικῶν Ἐπιτροπῶν Διοικήσεων Ἀεροπορίας εἶναι τριμελὴς καὶ ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς δὲ ἡμέραι καὶ ὧραι συνεδριάσεων αὐτῆς ὁρίζονται ἑκάστοτε διὰ διαταγῆς τῆς Διοικήσεως Ἀεροπορίας εἰς ἣν ὑπάγεται.

2. Ἑκάστη τῶν Ὑγειονομικῶν Ἐπιτροπῶν Διοικήσεων Ἀεροπορίας εἶναι τριμελὴς καὶ ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ὑγειονομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Διοικήσεως καὶ δύο ἑτέρων ὑγειονομικῶν ἀξιωματικῶν ἐκ τῶν ὑπηρετούντων εἰς Μονάδας ἢ Ὑπηρεσίας ὑφισταμένας τῇ Διοικήσει. Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς δέον νὰ εἶναι ἀπαραιτήτως ἀνώτερος ὑγειονομικὸς ἀξιωματικός· ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δὲν ὑπηρετεῖ ἀνώτερος ὑγειονομικὸς ἀξιωματικὸς εἰς τὴν Διοίκησιν ὁρίζεται τοιοῦτος ἐκ

τῶν ὑπηρετούντων εἴτε ἐν τῇ Ἀεροπορίᾳ εἴτε εἰς πλησιεστέρας Μονάδας ἢ Ὑπηρεσίας Στρατοῦ ἢ Ναυτικοῦ, κατόπιν συνεννοήσεως μετὰ τῶν ἀντιστοίχων Ὑπουργείων. Τὸ νεώτερον τῶν μελῶν ἐκτελεῖ καὶ χρέη γραμματέως.

3. Τὰ μέλη τῶν Ὑγειονομικῶν Ἐπιτροπῶν Διοικήσεων Ἀεροπορίας ὁρίζονται διὰ διαταγῆς τῆς Διοικήσεως εἰς ἣν ὑπάγεται ἡ Ἐπιτροπή.

Ἄρθρον 39.

Αἱ Ὑγειονομικαὶ Ἐπιτροπαὶ Διοικήσεων Ἀεροπορίας ὑπάγονται Διοικητικῶς εἰς τὴν Διοίκησιν Ἀεροπορίας εἰς ἣν ἀνήκουσιν, ἔχουσιν ὅμως ἴδιον γραφεῖον καὶ ἀρχεῖον καὶ ἀλληλογραφοῦσιν πρὸς πάσας τὰς ἄλλας Ἀρχάς, Μονάδας ἢ Ὑπηρεσίας ἢ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ἀεροπορίας ἀπ' εὐθείας διὰ τοῦ Προέδρου αὐτῆς.

Ἔχει ἰδίαν σφραγίδα ὑπὸ τὸν τίτλον «Ὑγειονομικὴ Ἐπιτροπὴ 1ης (ἢ 2ας κλπ.) Διοικήσεως Ἀεροπορίας».

Ἄρθρον 40.

Ἀρμοδιότης τῶν Υ. Ε. Δ. Α.

Ἡ ἁρμοδιότης τῶν Υ. Ε. Δ. Α. ἔσεται :

1) Ἡ ἀρχικὴ ὑγειονομικὴ ἐξέτασις τῶν ὁπωσδήποτε κατατασσομένων, εἰσερχομένων ἢ μετατασσομένων εἰς τὸ κατώτερον προσωπικὸν τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας οἱασδήποτε κατηγορίας ἢ εἰδικότητος (μονίμων, ἐθελοντῶν, στρατευσίμων κλπ.), πλὴν τῶν ἀξιωματικῶν ἢ τῶν ὑποψηφίων ἀξιωματικῶν καὶ τῶν προοριζομένων διὰ τὸ ἱπτάμενον προσωπικὸν τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας οἱασδήποτε κατηγορίας.

2) Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὑπηρεσίας τῶν παραπεμπομένων διὰ τὴν ἐκτίμησιν τῆς σωματικῆς αὐτῶν ἱκανότητος μαθητῶν ἢ ἐθελοντῶν ἢ στρατευσίμων, πλὴν τῶν ἱπταμένων οἱασδήποτε κατηγορίας.

3) Ἡ χορήγησις ἀναρρωτικῶν ἀδειῶν ἢ οἴκοι νοσηλείας ἡμεδαπῆς ἢ ἀδειῶν λουτρῶν ἡμεδαπῆς μέχρι μὲν δύο μηνῶν διὰ τοὺς ἀξιωματικούς, ἀρχικελευστάς, ἀνθυπασπιστὰς καὶ τοὺς τούτοις ἐξομοιουμένους, τριῶν δὲ μηνῶν διὰ τοὺς λοιπούς.

4) Ἡ χορήγησις ἀναβολῆς κατατάξεως ἑνὸς ἢ δύο ἐτῶν εἰς τοὺς στρατευσίμους ἢ ἐθελοντὰς τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας καὶ ἡ ἐξέτασις τῶν ἐπανερχομένων ἐξ ἀναβολῶν κατατάξεως λόγῳ ὑγείας ἢ μή.

5) Ἡ ἐπαναληπτικὴ ὑγειονομικὴ ἐξέτασις (ἐξέτασις ἐλέγχου) τοῦ ἱπταμένου προσωπικοῦ τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας καθ' ἃς περιπτώσεις ὁρίζεται τοῦτο εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Διατάγματος ἢ ὁσάκις διατάσσεται πρὸς τοῦτο.

6) Ἡ ἐξέτασις τῶν ἀνικάνων πατέρων ἢ ἀδελφῶν τῶν στρατευσίμων τῆς Ἀεροπορίας ἐπὶ προσφυγῆς, κατόπιν παραπομπῆς παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἀεροπορίας.

7) Τὰ ἐν τῷ Νόμῳ περὶ ὀργανισμοῦ τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας καὶ εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Διατάγματος ὁριζόμενα εἰδικὰ αὐτῆς καθήκοντα.

Ἄρθρον 41.

1) Διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἀεροπορίας δύναται νὰ διαταχθῇ ἡ μετάβασις ὁλοκλήρου τῆς Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς μιᾶς Διοικήσεως εἰς Μονάδας ἢ Ὑπηρεσίας τῆς Διοικήσεως, εἰς ἣν ὑπάγονται καὶ δι' ὡρισμένας ἡμέρας καὶ δι' εἰδικὸν σκοπὸν ἐκ τῶν προτέρων καθοριζόμενον.

2. Ἅμα τῇ λήξει τῆς ἀποστολῆς ταύτης ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπανέρχεται εἰς τὴν προτέραν ἕδραν της μὴ δυναμένη κατὰ τὴν πρόσκαιρον ταύτην παραμονήν της εἰς τὴν Μονάδα ἢ Ὑπηρεσίαν εἰς ἣν διετάχθη νὰ μεταβῇ, νὰ προβῇ εἰς ἄλλην ἐξέτασιν μὴ καθορισθεῖσαν ἐκ τῶν προτέρων εἰς τὴν διαταγὴν τοῦ Ὑπουργοῦ.

Ἄρθρον 42.

Αἱ γνωματεύσεις τῶν Ὑγειονομικῶν Ἐπιτροπῶν Διοικήσεων Ἀεροπορίας διὰ μὲν τὴν σωματικὴν ἀνικανότητα τῶν εἰς αὐτὴν παραπεμπομένων εἶνε ὁμόφωνοι, τῆς διαφωνίας ἐπιλυομένης ὑπὸ τῆς Ἀνωτάτης Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς Ἀεροπορίας, διὰ δὲ τὰς γνωματεύσεις περὶ χορηγήσεως ἢ μὴ ἀναρρωτικῆς ἀδείας ἢ ἀδείας λουτρῶν ἢ οἴκοι νοσηλείας εἶνε κατὰ πλειοψηφίαν καὶ ὡς τοιαῦται εἶνε ὑποχρεωτικαί.

Ἄρθρον 43.

Β') Ἀνωτάτη Ὑγειονομικὴ Ἐπιτροπὴ Ἀεροπορίας.

1. Ἕδρα, ἡμέραι καὶ ὧραι συνεδριάσεων αὐτῆς ὁρίζονται ἑκάστοτε διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἀεροπορίας.

2. Ἡ Α.Υ.Ε.Α. εἶναι τριμελὴς καὶ ἀποτελεῖται ἐκ τῶν παρὰ τῇ Ἀεροπορίᾳ ὑπηρετούντων Ἀνωτέρων Ὑγειον. Ἀξιωματικῶν. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δὲν ὑπηρετεῖ παρὰ τῇ Ἀεροπορίᾳ ἅπας ὁ πρὸς συμπλήρωσιν τῆς Ἐπιτροπῆς προβλεπόμενος ἀριθμὸς Ἀνωτέρων Ὑγειον. Ἀξιωματικῶν, ὁ πρὸς συμπλήρωσιν τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαιτούμενος τοιοῦτος Ἀνωτέρων Ὑγειον. Ἀξιωματικῶν λαμβάνεται ἐκ τῶν ἐν τῷ Στρατῷ ἢ Ναυτικῷ ὑπηρετούντων, κατόπιν συνεννοήσεως μετὰ τῶν ἁρμοδίων Ὑπουργείων.

3. Ὡς γραμματεὺς ἄνευ ψήφου τοποθετεῖται εἷς κατώτερος Ὑγειον. ἀξιωματικός. Τὰ Μέλη καὶ ὁ γραμματεὺς τῆς Α. Υ. Ε. Α. ὁρίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἀεροπορίας.

Ἄρθρον 44.

1. Ἡ Α.Υ.Ε.Α. ὑπάγεται ἀπ' εὐθείας εἰς Ὑπουργεῖον Ἀεροπορίας, ἔχει ἴδιον γραφεῖον καὶ ἀρχεῖον καὶ ἀλληλογραφεῖ πρὸς πάσας τὰς ἄλλας Ἀρχὰς ἢ Ὑπηρεσίας ἀπ' εὐθείας διὰ τοῦ Προέδρου αὐτῆς.

2. Ἔχει ἰδίαν σφραγίδα ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἀνωτάτη Ὑγειονομικὴ Ἐπιτροπὴ Ἀεροπορίας».

Ἄρθρον 45.

Ἀρμοδιότης τῆς Α.Υ.Ε.Α.

Ἡ ἁρμοδιότης τῆς Α.Υ.Ε.Α. ἔσεται:

1) Ἡ ἀρχικὴ ὑγειονομικὴ ἐξέτασις πάντων τῶν ὁπωσδήποτε κατατασσομένων, μετατασσομένων ἢ εἰσερχομένων εἰς τὸ Προσωπικὸν τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας.

2) Ἡ ἐξέτασις τῶν παραπεμπομένων εἰς αὐτὴν ἐπὶ περιπτώσεων διαφωνίας τῶν ὑγειονομικῶν Ἐπιτροπῶν Διοικήσεων Ἀεροπορίας ἢ Στρατολογικῶν Συμβουλίων.

3) Ἡ ἐξέτασις τῶν εἰς αὐτὴν παραπεμπομένων διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Νόμου «περὶ ἱεραρχίας καὶ καταστάσεως τῶν στελεχῶν τῆς Ἀεροπορίας».

4) Ἡ χορήγησις ἀναρρωτικῶν ἀδειῶν ἡμεδαπῆς ἢ ἀλλοδαπῆς ἢ ἀδειῶν λουτρῶν ἢ οἴκοι νοσηλείας μέχρι ἑξαμήνου πάντων τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν Ἀεροπορίαν.

5) Ἡ γνωμάτευσις χορηγήσεως ἐπιδομάτων προβλεπομένων ὑπὸ εἰδικῶν Νόμων ἢ Διαταγμάτων.

6) Ἡ γνωμάτευσις περὶ ἀποστολῆς εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν πρὸς νοσηλείαν δημοσίᾳ δαπάνῃ ἢ γνωμάτευσις νοσηλείας εἰς Ἰδιωτικὰς Κλινικὰς ἢ Σανατόρια τῆς ἡμεδαπῆς ἢ ἀλλοδαπῆς Δημοσίᾳ Δαπάνῃ, ἐφ' ὅσον εἰδικοὶ Νόμοι ἢ Διατάγματα προβλέπωσι τοῦτο.

7) Ἡ ἐξέτασις πάντων τῶν ὁπωσδήποτε παραπεμπομένων δι' ἐξέτασιν τῆς σωματικῆς ἱκανότητος ἐκ τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Ἀεροπορίας.

8) Ἡ ἐξέτασις τῶν ἀνικάνων πατέρων ἢ ἀδελφῶν τῶν στρατευσίμων τῆς Ἀεροπορίας ἐπὶ προσφυγῆς κατόπιν παραπομπῆς παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἀεροπορίας.

9) Ἡ ἐξέτασις τῶν δι' οἱανδήποτε αἰτίαν παραπεμπομένων παρὰ τῶν Στρατιωτικῶν ἢ Ναυτικῶν Νοσοκομείων ἢ Θεραπευτηρίων τῆς Ἀεροπορίας.

10) Τὰ εἰς τὸν Νόμον περὶ ὀργανισμοῦ τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας καὶ τὰ εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Διατάγματος ὁριζόμενα εἰδικὰ αὐτῆς καθήκοντα.

11) Ἡ ἐξέτασις τῶν εἰς αὐτὴν παραπεμπομένων πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ Νόμου «Περὶ καταστάσεως παθόντων ἐν Πολέμῳ ἢ ἐν Εἰρήνῃ ἀξιωματικῶν, ἀρχικελευστῶν καὶ μονίμων ὑπαξιωματικῶν τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας» ὡς καὶ ἡ ἐξέτασις τῶν παραπεμπομένων πρὸς ἀπονομὴν συντάξεως ἢ καθορισμὸν βαθμοῦ ἀναπηρίας πρὸς ἀπονομὴν συντάξεως ἢ βοηθήματος ὅπου εἰδικοὶ Νόμοι ἢ Διατάγματα προβλέπουσι τοῦτο.

12) Ἡ χορήγησις ἀναβολῆς κατατάξεως ἑνὸς ἢ δύο ἐτῶν εἰς τοὺς στρατευσίμους ἢ ἐθελοντὰς τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας ὡς καὶ ἡ ἐξέτασις τῶν ἐξ ἀναβολῆς λόγῳ ὑγείας ἢ μὴ ἐπανερχομένων.

13) Ἡ ἐπαναληπτικὴ ὑγειονομικὴ ἐξέτασις (ἐξέτασις ἐλέγχου) τοῦ ὑπταμένου προσωπικοῦ τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας καὶ ἡ ἐξέτασις τῶν εἰς αὐτὴν παραπεμπομένων πρὸς καθορισμὸν τῆς πτητικῆς αὐτῶν ἱκανότητος.

14) Ἡ ὑγειονομικὴ ἐξέτασις τῶν εἰς αὐτὴν παραπεμπομένων ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως Πολιτικῆς Ἀεροπορίας ἀεροπόρων τῆς Πολιτικῆς Ἀεροπορίας οἱασδήποτε κατηγορίας.

15) Ἡ ἐξέτασις τῶν εἰς αὐτὴν παραπεμπομένων ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως Πολιτικῆς Ἀεροπορίας δι' οἱανδήποτε αἰτίαν.

Ἄρθρον 46.

Αἱ γνωματεύσεις τῆς Α.Υ.Ε.Α. ἐκδίδονται κατὰ πλειοψηφίαν καὶ εἶναι ὑποχρεωτικαὶ πλὴν τῆς περιπτώσεως τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Νόμου «περὶ καταστάσεως παθόντων ἐν Πολέμῳ ἢ ἐν Εἰρήνῃ ἀξιωματικῶν, ἀνθυπασπιστῶν, ἀρχικελευστῶν καὶ μονίμων ὑπαξιωματικῶν τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας» ὁπότε, ἐφ' ὅσον ἐξεδηλώθη διαφωνία εἰς τὴν πρώτην συνεδρίασιν, ἐπακολουθεῖ ἡ διαδικασία ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ τοῦ νόμου διαλαμβανομένη ὁπότε καὶ πάλιν ἡ γνωμάτευσις εἶναι ὑποχρεωτικὴ καὶ κατὰ πλειοψηφίαν ἢ ἐν ἰσοψηφίᾳ δι' ἐπικρατήσεως τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου ἐκδοθεῖσα.

Ἄρθρον 47.

Ἐκδοθείσης γνωματεύσεως ἀπὸ τῆς Α.Υ.Ε.Α. ἐπανεξέτασις δὲν χωρεῖ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ζητήματος πρὸ τῆς παρελεύσεως ἑξαμήνου καὶ τότε ἐπὶ τῇ βάσει νέων στοιχείων περὶ ὧν κρίνει τὸ Ὑπουργεῖον Ἀεροπορίας, συνυποβαλλομένων καὶ τῶν σχετικῶν νέων στοιχείων μετὰ τῆς σχετικῆς διαταγῆς παραπομπῆς.

Γενικαὶ Διατάξεις.

Ἄρθρον 48.

1. Αἱ γνωματεύσεις τῶν Ὑγειονομικῶν Ἐπιτροπῶν Ἀεροπορίας ὑπογραφόμεναι αὐθημερὸν πρὸ τῆς λήξεως τῆς συνεδριάσεως, διεκπεραιοῦνται τὸ ταχύτερον ὑποβαλλόμεναι:

α') Πᾶσαι αἱ ἀφορῶσαι Ἱπτάμενον προσωπικὸν οἱουδήποτε βαθμοῦ καὶ κατηγορίας καὶ δι' οἱονδήποτε εἶδος ἀποφάσεως, ἀπ' εὐθείας εἰς Ὑπουργεῖον Ἀεροπορίας (Διοικητικὴν ὑπηρεσίαν).

β') Αἱ ἀφορῶσαι οἱονδήποτε Ἀξιωματικόν, Ἀρχικελευστὴν ἢ Ἀνθυπασπιστὴν καὶ τῶν τούτοις ἐξομοιούμενον οἱουδήποτε κλάδου ἢ εἰδικότητος καὶ δι' οἱονδήποτε εἶδος ἀποφάσεως ἀπ' εὐθείας εἰς Ὑπουργεῖον Ἀεροπορίας (Διοικητικὴν ὑπηρεσίαν).

γ') Αἱ ἀφορῶσαι ὑπαξιωματικὸν ἢ ὁπλίτην καὶ τὸν τούτοις ἐξομοιούμενον οἱουδήποτε κλάδου ἢ εἰδικότητος (πλὴν τῶν ἱπταμένων) καὶ δι' οἱονδήποτε εἶδος ἀποφάσεως, ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν Μονάδα ἢ ὑπηρεσίαν ἥτις παρέπεμψεν αὐτὸν εἰς τὴν Ἐπιτροπήν.

Ἄρθρον 49.

1. Ἅμα τῇ κοινοποιήσει τῆς σχετικῆς γνωματεύσεως Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς εἰς τὰς ἁρμοδίας ἀρχάς, αὗται ἐπιλαμβάνονται τῶν ἀναγκαιουσῶν διατυπώσεων πρὸς ἐπείγουσαν ἐφαρμογὴν τῶν ἀποφάσεων τῶν Ἐπιτροπῶν.

2. Ἡ ἔναρξις τῶν ἀποφάσεων τῶν Υ.Ε. περὶ ἀναρρωτικῆς ἀδείας δέον νὰ μὴ βραδύνῃ πέραν τῶν 15 ἡμερῶν καθισταμένης ὑπευθύνου τῆς Μονάδος ἢ ὑπηρεσίας διὰ τὴν χορήγησιν τοῦ φύλλου ἀναρρωτικῆς ἀδείας μετὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην ἄνευ ἐπαρκοῦς δικαιολογίας τῆς βραδύτητος.

3. Αἱ ἀναρρωτικαὶ ἄδειαι εἶναι ὑποχρεωτικαὶ διὰ τὸν λαμβάνοντα καὶ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν καὶ χορηγοῦνται συνολικῶς καὶ οὐχὶ τμηματικῶς μὴ ἐπιτρεπομένης τῆς διακοπῆς αὐτῆς εἰμὴ μόνον: α) Διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἀεροπορίας λόγῳ γενικῶν μέτρων ἢ λόγῳ ὑπηρεσίας, συνεχιζομένη ἐφ' ὅσον ἐξέλιπον οἱ λόγοι οἱ προκαλέσαντες τὴν διακοπὴν ταύτης, β) εἰσαγομένου τοῦ ἐπ' ἀδείᾳ εἰς Νοσοκομεῖον ἢ Θεραπευτήριον, συνεχιζομένη μετὰ τὴν ἔξοδον ἐξ αὐτοῦ, γ) κατόπιν νέας γνωματεύσεως τῆς χορηγησάσης ταύτην Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς εἰς ἣν παρουσιάζεται ὁ ἐνδιαφερόμενος ὑποβάλλων πρὸς τοῦτο σχετικὴν ἀναφορὰν διαβιβαζομένην εἰς τὴν Ὑγειονομικὴν Ἐπιτροπὴν ἱεραρχικῶς.

4) Οἱ ὑπὸ ἔνδειξιν ἢ παραπομπὴν ἢ ὑπὸ ἀπόφασιν Υ. Ε. ἐκτελοῦν τὴν ὑπηρεσίαν των μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς γνωματεύσεως τῆς Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκτὸς ἐὰν ὁ Ὑγειονομικὸς Ἀξιωματικὸς τῆς Μονάδος ἢ ὑπηρεσίας των ἀποφανθῇ ἄλλως.

Ἄρθρον 50.

1) Οὐδεμία παράτασις ἀναρρωτικῆς ἀδείας χορηγηθείσης ὑπὸ Ὑγειονομικῶν Ἐπιτροπῶν παρέχεται ἄνευ γνωματεύσεως ἐκ νέου Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς.

2) Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν εὑρισκόμενός τις ἐν ἀναρρωτικῇ ἢ κανονικῇ ἀδείᾳ ἢ οἰκοι νοσηλείᾳ προσβληθῇ ἐκ βαρείας νόσου ἢ ἐπιδεινωθῇ ἡ κατάστασίς του, δέον ἅμα τῇ λήξει τῆς ἀδείας του ἢ οἰκοι νοσηλείας νὰ εἰσέλθῃ τὸ ταχύτερον εἰς τὸ πλησιέστερον θεραπευτικὸν ἵδρυμα στρατοῦ ἢ ναυτικοῦ ἢ τῆς Ἀεροπορίας πρὸς νοσηλείαν, εἰδοποιουμένης ἁρμοδίως τῆς Μονάδος ἢ ὑπηρεσίας εἰς ἣν οὗτος ἀνήκει, ἐὰν εὑρίσκεται εἰς μέρος ἔνθα δὲν ὑπάρχει θεραπευτικὸν ἵδρυμα στρατοῦ ἢ ναυτικοῦ ἢ Ἀεροπορίας, ἡ δὲ μετακίνησίς του πρὸς εἰσαγωγὴν εἰς τὸ πλησιέστερον θεραπευτικὸν ἵδρυμα στρατοῦ ἢ ναυτικοῦ ἢ τῆς Ἀεροπορίας θέλει ἐκθέτει εἰς ἄμεσον κίνδυνον τὴν ζωὴν τούτου, τότε ὑποβάλλεται ὑπὸ τοῦ ἐνδιαφερομένου εἰς Ὑπουργεῖον Ἀεροπορίας μέσῳ οἱασδήποτε ἀρχῆς σχετικὴ αἴτησις συνοδευομένη ὑπὸ ἰατρικῆς ἐνδείξεως στρατιωτικοῦ ἢ ναυτικοῦ ἢ τῆς Ἀεροπορίας Ὑγειονομικοῦ Ἀξιωματικοῦ ἢ ἐλλείψει τοιούτων ὑπὸ δύο ἰδιωτῶν ἰατρῶν (προτιμωμένων τῶν δημοσίαν ἢ δημοτικὴν ὑπηρεσίαν ἐκτελούντων) ἐνόρκως ἐνώπιον Εἰρηνοδικείου βεβαιούντων τὸ εἶδος τῆς παθήσεως καὶ τὴν βαρύτητα ταύτης. Ἅμα τῇ λήψει τῆς ἀναφορᾶς ταύτης τὸ Υ. Α. ἐνεργεῖ ὅ,τι ἐγκρίνῃ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἢ χορηγῶν παράτασιν τῆς νοσηλείας οἰκοι ἢ ἀδείας κανονικῆς ἢ παραπέμπων τοῦτον εἰς Υ.Ε.

Ἄρθρον 51.

1) Ἅμα τῇ λήξει, ἐτησίας ἀναβολῆς λόγῳ νόσου ἢ βλάβης χορηγεῖται συμφώνως τῷ περὶ ὀργανισμοῦ νόμῳ νέα ἀναβολὴ μόνον κατόπιν νέας παραπομπῆς καὶ νέας γνωματεύσεως τῶν ἁρμοδίων Ὑγειονομικῶν Ἐπιτροπῶν μέχρι συμπληρώσεως τῆς διετοῦς τοιαύτης ὁπότε κρίνεται ὑπὸ τῶν Ὑγειονομικῶν Ἐπιτροπῶν ὁριστικῶς.

2) Ἡ διετὴς ἀναβολὴ δὲν ἀνανεοῦται ἀλλὰ κατὰ τὴν δευτέραν ἐξέτασιν ἡ ἁρμοδία Ὑγειονομικὴ Ἐπιτροπὴ κρίνει ὁριστικῶς.

3) Κατ' ἐξαίρεσιν τῶν ἀνωτέρω δύναται νὰ χορηγηθῇ ἀναβολὴ ἐπὶ ἓν ἔτος ἀκόμη προκειμένου περὶ ἀτόμων ἅτινα μετὰ διετίαν παραπέμπονται δι' ὅλως νέαν πάθησιν.

4) Ἐν ἀπολύτῳ ἀδυναμίᾳ τοῦ ἐν ἀναβολῇ λόγῳ ὑγείας ὅπως ἐκτεθῇ εἰς τοὺς κόπους ταξιδίου πρὸς παρουσίασιν του, ἅμα τῇ λήξει τῆς ἀναβολῆς, δέον νὰ εἰδοποιηθῇ τὸ πλησιέστερον φρουραρχεῖον ἢ ἡ πλησιεστέρα Ἀεροπορικὴ ἀρχὴ ὅπως διατάξῃ τὴν εἰσαγωγήν του εἰς τὸ πλησιέστερον θεραπευτικὸν ἵδρυμα στρατοῦ ἢ ναυτικοῦ ἢ τῆς Ἀεροπορίας εἰδοποιουμένου ἁρμοδίως τοῦ Ὑπουργείου Ἀεροπορίας, ἐφ' ὅσον καὶ ἡ τοιαύτη εἰσαγωγή του καθίσταται ἀνέφικτος, ὑποβάλλεται μέσῳ οἱασδήποτε ἀρχῆς ἀναφορὰ τοῦ ἐνδιαφερομένου πρὸς Ὑπουργεῖον Ἀεροπορίας συνοδευομένη ὑπὸ πιστοποιητικοῦ δύο Ὑγειονομικῶν Ἀξιωματικῶν Στρατοῦ ἢ Ναυτικοῦ ἢ τῆς Ἀεροπορίας ἢ ἐν ἐλλείψει τοιούτων δύο ἰδιωτῶν ἰατρῶν (προτιμωμένων τῶν ἐκτελούντων Δημοσίαν ἢ Δημοτικὴν Ὑπηρεσίαν) ἐνόρκως ἐνώπιον εἰρηνοδικείου βεβαιούντων τὴν κατάστασίν του· ἡ ἀναφορὰ αὕτη μετὰ τῶν πιστοποιητικῶν διαβιβάζεται εἰς Ὑγειονομικὴν Ἐπιτροπὴν ἥτις ἐπὶ τῇ βάσει τούτων (ἢ αἰτοῦσα κατὰ τὴν κρίσιν της καὶ ἕτερα πιστοποιητικὰ ἢ στοιχεῖα), γνωματεύει σχετικῶς.

Ἄρθρον 52.

1. Ὅπως παρουσιασθῇ τις πρὸς ἐξέτασιν ἐνώπιον τῶν Ὑγειονομικῶν Ἐπιτροπῶν δέον :

Α'. Προκειμένου περὶ ἀξιωματικῶν, Ἀνθυπασπιστῶν, Ἀρχικελευστῶν καὶ τῶν τούτοις ἐξομοιουμένων, α') Νὰ ὑπάρχῃ διαταγὴ τοῦ Ὑπουργείου παραπέμποντος τοῦτον αὐτεπαγγέλτως δι' ὡρισμένην αἰτίαν β') Νὰ ὑπάρχῃ διαταγὴ τοῦ Ὑπουργείου παραπέμποντος κατόπιν σχετικῆς ἰατρικῆς ἐπιδείξεως Ὑγειονομικοῦ Ἀξιωματικοῦ τῆς μονάδος ἢ Ὑπηρεσίας εἰς ἣν ὑπηρετεῖ ὁ πρὸς παραπομπήν, διαβιβαζομένη ἱεραρχικῶς εἰς Ὑπουργεῖον Ἀεροπορίας (Διοικητικὴν Ὑπηρεσίαν) τὸ ὁποῖον καὶ μόνον εἶναι ἁρμόδιον νὰ ἐγκρίνῃ τὴν παραπομπὴν τούτων εἰς Ὑγειονομικὴν Ἐπιτροπήν. Εἰς τὴν Ὑγειονομικὴν Ἐπιτροπὴν

διαβιβάζονται καὶ πάντα τὰ ὑποβληθέντα σχετικὰ ἔγγραφα καὶ στοιχεῖα, εἰδοποιεῖται δὲ καὶ ὁ ἐνδιαφερόμενος μέσῳ τῆς Μονάδος ἢ Ὑπηρεσίας του· γ΄) νὰ ὑπάρχῃ διαταγὴ τοῦ Ὑπουργείου Ἀεροπορίας, κατόπιν αἰτήσεως ἐνδιαφερομένου, ἁρμοδίως διαβιβαζομένης, πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ Νόμου «Περὶ παθόντων ἐν Πολέμῳ ἢ Εἰρήνῃ Ἀξιωματικῶν, Ἀνθυπασπιστῶν, Ἀρχικελευστῶν καὶ μονίμων Ὑπαξιωματικῶν τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας».

Β΄.) Προκειμένου περὶ Ὑπαξιωματικῶν ἢ ὁπλιτῶν :

α΄.) Νὰ ὑπάρχῃ διαταγὴ τοῦ Ὑπουργείου Ἀεροπορίας παραπέμποντος αὐτεπαγγέλτως δι' ὡρισμένην αἰτίαν β΄.) Κατόπιν φύλλου πορείας τῆς Μονάδος ἢ Ὑπηρεσίας εἰς ἣν ἀνήκει ὁ πρὸς παραπομπήν, ἐγκρίσει τῆς ἁρμοδίας Διοικήσεως Ἀεροπορίας χορηγουμένου ἐπὶ τῇ βάσει ἰατρικῆς ἐνδείξεως Ὑγειονομικοῦ Ἀξιωματικοῦ γ΄.) Αἴτησις τοῦ ἐνδιαφερομένου ἁρμοδίως διαβιβαζομένη διὰ τοῦ Ὑπουργείου Ἀεροπορίας πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ Νόμου «περὶ παθόντων ἐν Πολέμῳ ἢ Εἰρήνῃ Ἀξιωματικῶν, Ἀνθυπασπιστῶν, Ἀρχικελευστῶν καὶ μονίμων Ὑπαξιωματικῶν τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας».

Ἄρθρον 53.

1. Αἱ ἰατρικαὶ ἐνδείξεις παραπομπῆς δέον νὰ εἶναι συντεταγμέναι ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ, περιγράφουσαι τὴν πάθησιν δι' ἣν παραπέμπονται καὶ δέον νὰ συνοδεύωνται ὑπὸ τῶν τυχὸν γενομένων εἰδικῶν ἐξετάσεων (ἀκτινοσκοπήσεων, ἐξετάσεων οὔρων κλπ.).

Πρὸς σύνταξιν παρὰ Ὑγειονομικοῦ Ἀξιωματικοῦ ἐνδείξεως ἀναρρ. ἀδείας ἢ ἀδείας λουτρῶν ἀπαιτεῖται : 1) Νοσηλεία εἰς Νοσοκομεῖον ἢ Θεραπευτήριον (βεβαιουμένη διὰ τοῦ ἐξιτηρίου ἢ ἀντιγράφου φύλλου Νοσηλείας) ἢ 2) Ἀποχὴ ἐκ τῆς Ὑπηρεσίας κατ' ἐπανάληψιν λόγῳ νόσου ἐν τῇ Ὑπηρεσίᾳ του ἢ οἴκοι, βεβαιουμένη ὑπὸ τῆς Διοικήσεως τῆς Μονάδος ἢ Ὑπηρεσίας εἰς ἣν ἀνήκει ἢ 3) βεβαίωσις τοῦ θεράποντος ἰατροῦ περὶ τῆς ἀνάγκης χορηγήσεως ἀναρρωτικῆς ἀδείας ἢ ἀδείας λουτρῶν ἢ 4) Ἄλλαι προηγούμεναι γνωματεύσεις Ὑγειονομικῶν Ἐπιτροπῶν.

2. Τῶν παραπεμπομένων ὑπὸ τῶν Ὑγειονομικῶν Ἀξιωματικῶν τῶν Μονάδων ἢ Ὑπηρεσιῶν κατόπιν νοσηλείας εἰς Θεραπευτήρια τῆς Ἀεροπορίας ἢ εἰς Στρατιωτικὰ ἢ Ναυτικὰ Νοσοκομεῖα δέον νὰ ἐπισυνάπτηται καὶ ἀντίγραφον τοῦ φύλλου νοσηλείας ὡς καὶ πᾶσαι αἱ γενόμεναι εἰδικαὶ ἐξετάσεις (Ἀκτινοσκοπήσεως, ἐξετάσεως οὔρων κλπ.).

Ἄρθρον 54.

1. Διὰ τοὺς ἐκ τοῦ προσωπικοῦ τῆς Ἀεροπορίας Νοσηλευομένους εἰς Στρατιωτικὰ ἢ Ναυτικὰ Νοσοκομεῖα δι' οὓς συντρέχει περίπτωσις παραπομπῆς εἰς Ὑγειονομικὴν Ἐπιτροπὴν δι' οἱανδήποτε αἰτίαν (ἀναρρωτικὴν ἄδειαν, ἀνικανότητα, ἀναβολὴν κατατάξεως, ἀπονομὴν συντάξεως κλπ.). Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Νοσοκομείου συντάσσει τὴν σχετικὴν ἔνδειξιν παραπομπῆς ἣν διαβιβάζει μετὰ τοῦ ἐξιτηρίου καὶ ἀντιγράφου φύλλου νοσηλείας εἰς τὴν Μονάδα ἢ Ὑπηρεσίαν εἰς ἣν ἀνήκει ὁ πρὸς παραπομπήν, ἥτις καὶ προβαίνει εἰς τὴν περαιτέρω ἐνέργειαν πρὸς παραπομπὴν τούτου εἰς Ὑγειονομικὴν Ἐπιτροπὴν Ἀεροπορίας εἰς ἣν διαβιβάζονται καὶ πάντα τὰ ἀνωτέρῳ ἐγγραφα.

2. Διὰ τοὺς οἴκοι νοσηλευομένους τὴν ἰατρικὴν ἔνδειξιν παραπομπῆς συντάσσει ὁ προϊστάμενος τῆς Ὑγειονομικῆς Ὑπηρεσίας εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς ὁποίας νοσηλεύηται ὁ πρὸς παραπομπὴν καὶ διαβιβάζει αὐτὴν ἱεραρχικῶς εἰς τὴν Μονάδα ἢ Ὑπηρεσίαν εἰς ἣν ἀνήκει ὁ πρὸς παραπομπὴν ἥτις καὶ προβαίνει εἰς τὴν περαιτέρω ἐνέργειαν.

Ἄρθρον 55.

1) Ἐπὶ εἰδικῶν περιπτώσεων καθ' ἃς ἡ κατάστασις παραπεμπομένου τινὸς δὲν ἐπιτρέπει τὴν μετακίνησιν πρὸς παρουσίασιν ἐνώπιον τῶν Ὑγειονομικῶν Ἐπιτροπῶν δύναται ἡ ἐξέτασις νὰ γίνῃ οἴκοι κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἐπιτροπῆς, ἢ διὰ ἐπισκέψεως ὁλοκλήρου τῆς Ἐπιτροπῆς ἢ δι' ἑνὸς μέλους αὐτῆς.

2. Ἐπίσης ἐπὶ εἰδικῶν περιπτώσεων καθ' ἃς καθίσταται ἀδύνατος ἡ ἐνώπιον τῶν Ὑγειονομικῶν Ἐπιτροπῶν παρουσίασις τοῦ παραπεμπομένου, δύνανται αἱ Ὑγειονομικαὶ Ἐπιτροπαὶ νὰ γνωματεύσωσιν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑποβληθέντων στοιχείων τῶν ὁποίων δύνανται νὰ ζητήσωσιν τὴν συμπλήρωσιν δι' οἱουδήποτε ἄλλου στοιχείου τὸ ὁποῖον ἤθελον κρίνει ἀναγκαῖον πρὸς μόρφωσιν γνώμης.

Ἄρθρον 56.

Τήρησις Βιβλίων.

Ἑκάστη τῶν Ὑγειονομικῶν Ἐπιτροπῶν τῆς Ἀεροπορίας τηρεῖ τὰ ἀκόλουθα βιβλία ὑπ' εὐθύνῃ τοῦ Προέδρου καὶ Γραμματέως :

1) Ἰδίαν σφραγίδα.

2) Πρωτόκολλον εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων.

3) Ἐτήσιον βιβλίον συνεδριάσεων εἰς ὃ ἀναγράφονται τὰ πρακτικὰ καὶ κατ' ἐτήσιον αὔξοντα ἀριθμὸν περίληψιν τῶν γνωματεύσεων τῆς Ἐπιτροπῆς.

Τὸ βιβλίον τοῦτο κλείεται καὶ ὑπογράφεται εὐθὺς μεθ' ἑκάστην συνεδρίασιν.

4) Ἐτήσιον εὑρετήριον τῶν ἐξεταζομένων εἰς ὃ ἀναγράφεται τὸ ὀνοματεπώνυμον τοῦ ἐξετασθέντος καὶ ὁ ἀριθμὸς τῆς γνωματεύσεως.

5) Βιβλίον Στατιστικῆς.

Εἰδικῶς ἡ Α. Υ. Ε. Α. τηρεῖ πλὴν τῶν ἄνω βιβλίων καί :

1) Ἰδιαίτερον βιβλίον συνεδριάσεων εἰς ὃ ἀναγράφονται τὰ πρακτικὰ καὶ κατὰ συνεχῆ αὔξοντα ἀριθμὸν αἱ γνωματεύσεις αἱ ἀφορῶσαι τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου «περὶ καταστάσεως παθόντων ἐν πολέμῳ ἢ εἰρήνῃ Ἀξιωματικῶν, Ἀνθυπασπιστῶν, Ἀρχικελευστῶν καὶ Μονίμων Ὑπαξιωματικῶν τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας. Τὸ βιβλίον τοῦτο κλείεται καὶ ὑπογράφεται εὐθὺς μεθ' ἑκάστην συνεδρίασιν.

2) Εὑρετήριον τοῦ προηγουμένου βιβλίου εἰς ὃ ἀναγράφεται τὸ ὀνοματεπώνυμον τοῦ ἐξετασθέντος καὶ ὁ ἀριθμὸς τῆς γνωματεύσεως.

3) Βιβλίον Ἡμερησίων Διαταγῶν.

4) Ἰδιαίτερον βιβλίων γνωματεύσεων μετὰ εὑρετηρίου τῶν πρὸς ἐξέτασιν παραπεμπομένων ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως Πολιτικῆς Ἀεροπορίας.

Ἄρθρον 57.

Εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς Διοικήσεως Ἀεροπορίας εἰς ἣν ὑπάρχει Ἀνωτάτη Ὑγειονομικὴ Ἐπιτροπὴ Ἀεροπορίας δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἀεροπορίας. διὰ διαταγῆς αὐτοῦ, νὰ μὴ προβῇ εἰς καταρτισμὸν Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς Διοικήσεως Ἀεροπορίας ἢ νὰ ἀναστέλλῃ τὰς ἐργασίας αὐτῆς, ὁπότε τὰ καθήκοντα καὶ δικαιώματα τῆς ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς Διοικήσεως Ἀεροπορίας ἀνατίθενται εἰς τὴν Α. Υ. Ε. Α.

Ἄρθρον 58.

Ἡ ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν τῶν Ὑγειονομικῶν Ἐπιτροπῶν Ἀεροπορίας θέλει ὁρισθῇ διὰ ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἀεροπορίας κοινοποιουμένης πρὸς πάσας τὰς Ἀεροπορικὰς Ἀρχάς.

Ἄρθρον 59.

1. Κατὰ τὴν συγκρότησιν τῶν Ὑγειονομικῶν Ἐπιτροπῶν Ἀεροπορίας δύνανται νὰ λαμβάνωσιν μέρος καὶ Ὑγειονομικοὶ Ἀξιωματικοὶ Στρατοῦ ἢ Π. Ναυτικοῦ, ἐκ τῶν μὴ ἀπεσπασμένων παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἀεροπορίας, κατόπιν συνεννοήσεως μετὰ τῶν ἁρμοδίων Ὑπουργείων.

2. Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη τῷ παρόντι Διατάγματι καταργεῖται.

3. Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Ἀεροπορίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν Δημοσίευσιν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Νοεμβρίου 1931.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Γ. Μαρῆς

Ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν
Γ. Κατεχάκης

Ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν
Π. Ἀργυρόπουλος

Ἐπὶ τῆς Ἀεροπορίας
Α. Ζάννας

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.